

Met het wijzigen van [artikel 11](#) van de Regeling Wko is het voor kinderopvangorganisaties mogelijk de benodigde gegevens, voor het tussentijds controleren van het voorschot, aan de Belastingdienst/Toeslagen te verstrekken en is het voor de Belastingdienst/Toeslagen mogelijk deze gegevens bij de kinderopvangorganisaties op te vragen. Dit geeft de Belastingdienst/Toeslagen de mogelijkheid om in een eerder stadium te controleren of het juiste voorschot aan de ouder wordt verleend. Het doel hiervan is primair gericht op het ondersteunen van ouders bij het doorgeven van de juiste informatie voor de kinderopvangtoeslag aan de Belastingdienst/Toeslagen, zodat (hoge) terugvorderingen van de kinderopvangtoeslag worden voorkomen.

B/T kan ook bankafschriften bij banken opvragen. In beginsel doet B/T dit pas als de gegevens niet op andere wijze te verkrijgen zijn én het vermoeden bestaat dat er mogelijk sprake is van misbruik van toeslagen. Alleen in het geval dat het belang van het onderzoek niet toestaat dat de benodigde gegevens eerst bij de aanvrager zelf of de betrokken derden worden opgevraagd, zal de Belastingdienst/Toeslagen zich rechtstreeks wenden tot de banken.

Reactietermijn

Het is wettelijk verplicht om tijdig informatie te verstrekken aan B/T ([artikel 18](#), tweede lid, Awir). Dit geldt voor zowel de aanvrager als anderen. Wanneer de bevragede zich niet aan deze verplichting houdt ook na het sturen van een aanmaning geen informatie verstrekt, kan [een boete](#) worden opgelegd ([artikel 40](#), Awir).

De informatie uitwisseling met derden vindt bij voorkeur via elektronische weg plaats. Artikelen 40 (verzuimboete) en 41 (vergrijpboete) van de Awir zijn van toepassing op de verplichtingen van het eerste en tweede lid van artikel 38 Awir.

B/T ontvangt via elektronische weg bijvoorbeeld gegevens van:

- De verhuurder: zoals gegevens over het huurcontract en de huurprijs van de woning;
- De kinderopvanginstelling: gegevens over de kosten kinderopvang;
- ZIN: gegevens over de verzekeringsplicht en de zorgverzekering;
- De Belastinginspecteur: gegevens over inkomen, loon en vermogen;
- Overige instanties: voor zover van belang voor de toeslag: informatie over militairen en gedetineerden van de ministeries van Defensie en Justitie&Veiligheid.
- SVB: start- en stopberichten voor de toekenning van het kindgebonden budget.

[Naar boven](#)

1.3 Verstrekken van informatie door B/T

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Op gegevens die B/T onder zich heeft of krijgt, rust geheimhouding. Dit is niet geregeld in de Awir, maar vloeit voort uit [artikel 2.5](#) Awb.

Let op!

Het “[Voorschrift Informatieverstrekking 1993](#)” is niet van toepassing. Dit is een uitwerking van [artikel 67](#) Awr (En de Awr geldt niet voor Toeslagen), tenzij de Awir dat expliciet zou aangeven – zoals b.v in [artikel 3](#) wordt verwezen naar [artikel 5a](#) Awr).

Het voorgaande houdt in dat B/T in principe geen gegevens mag verstrekken. In [artikel 38a](#) is echter opgenomen dat ter verbetering van de dienstverlening, voortvloeiende uit de uitvoering van de Awir, gegevens die noodzakelijk zijn, kunnen worden verstrekt. Dit is uitgewerkt in [artikel 2](#) Uitvoeringsbesluit en betreft de gegevensverstrekking aan Hulp- en informatiepunten (Hip's). In dit artikel is tevens opgenomen dat de Hip's verplicht zijn tot geheimhouding en de gegevens uitsluitend op verzoek van de aanvrager mogen raadplegen of aan hem mogen verstrekken. Per 1 januari 2017 is aan [artikel 38a](#) een tweede lid toegevoegd, dat het mogelijk maakt om aan andere bestuursorganen, waarmee B/T krachtens convenant samenwerkt, gegevens uit te wisselen die voor een goede vervulling van de publiekrechtelijke taak van dat bestuursorgaan noodzakelijk zijn. De bestuursorganen om welke het gaat worden bij Besluit bekend gemaakt.

[Naar boven](#)

1.4 Andere vormen van informatie uitwisseling

Klik voor dialoogscherm met permalink

Om onze klanten zo goed mogelijk van dienst te zijn is het belangrijk dat B/T toegankelijk is voor iedereen. Burgers voor wie het niet mogelijk is om zelfstandig informatie te krijgen of te leveren aan B/T kunnen gebruik maken van verschillende vormen van ondersteuning.

B/T maakt daarbij gebruik van:

1. Toeslagendienstverleners;
2. Helpdesk dienstverlening
3. Toeslagenservicepunten

[Naar boven](#)

1.4.1 Toeslagendienstverleners Klik voor dialoogscherm met permalink

Een Hulp- en informatiepunt (HIP) (Wht, [artikel 28](#)) is een loket waar aanvragers informatie kunnen krijgen over hun toeslag. HIP's waren al ingesteld bij het ministerie van VROM voor de huursubsidie. Als gevolg daarvan zijn de loketten voornamelijk ingericht bij gemeenten en verhuurders, maar ook bij andere instellingen is dit mogelijk.

Medewerkers van een HIP hebben via internet toegang tot persoonsgebonden informatie van B/T. Vanaf 2012 noemt B/T deze hulpverleners: toeslagendienstverleners (TDV). Op het moment dat een aanvrager bij een TDV komt met een vraag over zijn huur- of zorgtoeslag kan de medewerker door in te loggen via [mijn toeslagen](#) met behulp van de digi-d code van de aanvrager, direct alle relevante gegevens bekijken. Ook aanvragen en muteren is direct mogelijk.

Een TDV helpt burgers met een specifieke toeslag die raakvlakken heeft met de organisatie. Een verhuurder helpt bijvoorbeeld met de huurtoeslag, een kinderopvanginstelling met de kinderopvangtoeslag. De TDV doet dit gratis als extra service aan de klanten.

TDV's s ontvangen van Belastingdienst/Toeslagen informatiemateriaal over deze toeslagen om aanvragers op weg te kunnen helpen.

Naast deze dienstverlening zijn er ook veel intermediairs die diensten verlenen. Zij bieden hulp en kunnen via [mijntoeslagen.nl](#) met behulp van hun klant vanaf 2012 ook over de persoonsgebonden informatie van Belastingdienst/Toeslagen te beschikken.

[Naar boven](#)

1.4.2 Helpdesk dienstverlening Klik voor dialoogscherm met permalink

Via de Dienstverleners Helpdesk van Belastingdienst/Toeslagen kunnen TDV's gegevens van hun klanten opvragen en wijzigingen doorgeven waarvoor geen handtekening nodig is.

Er is een DigiD-machtigingsvoorziening. Hiermee kan de gemachtigde via "Mijn toeslagen" gegevens van diens klanten inzien en toeslagen aanvragen of wijzigen zonder dat nog het digiD van de klant zelf nodig is.

Let op!

Fiscale dienstverleners met een beconnummer kunnen ook aanvragen en mutaties doorgeven via een commercieel softwarepakket.

[Naar boven](#)

1.4.3 Toeslagenservicepunt Klik voor dialoogscherm met permalink

Naast 'toeslagendienstverleners' kent B/T ook 'toeslagen-servicepunten' (TSP). Dit zijn maatschappelijke instanties met als primaire taak hulpverlening aan de burger. Zij helpen bij diverse regelingen, waaronder alle toeslagen. Het gaat bijvoorbeeld om gemeenten en sociaal raadslieden. TSP's vormen het vangnet voor niet-zelfredzame aanvragers. Hun dienstverlening moet gratis en voor iedereen toegankelijk zijn. Een TSP krijgt hiervoor extra ondersteuning van B/T.

De TSP's hebben toegang tot de klantgegevens van individuele toeslagaanvragers.

Meer over TDV's en TSP's in [bijlage 1](#).

Lees over de uitwisseling van huurgegevens in [bijlage 2](#). Enigszins vergelijkbaar worden gegevens uitgewisseld met kinderopvanginstellingen:

- gedurende het berekeningsjaar (convenant-partners);
- na afloop van het berekeningsjaar (jaaropgaven kosten kinderopvang)

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [25.00.00 Informatie-uitwisseling](#)
 - [1 Informatie uitwisseling](#)
 - [1.1 Inleiding](#)
 - [1.2 Opvragen informatie bij aanvrager en anderen](#)
 - [1.3 Verstrekken van informatie door B/T](#)
 - [1.4 Andere vormen van informatie uitwisseling](#)
 - [1.4.1 Toeslagendienstverleners](#)
 - [1.4.2 Helpdesk dienstverlening](#)
 - [1.4.3 Toeslagenservicepunt](#)
 - [2 Bijlage 1: Meer over TDV's en TSP's](#)
 - [3 Bijlage 2: Uitwisseling huurgegevens](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [25.00.00 - Informatie-uitwisseling](#)
- 1 Informatie uitwisseling

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

25.00.00 Informatie-uitwisseling

2Bijlage 1: Meer over TDV's en TSP's

Klik voor dialoogscherm met permalink

2.1 Het wettelijk kader Klik voor dialoogscherm met permalink

2.1.1 Verbeteren dienstverlening Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 28](#), lid 1 van de Wht bepaalt dat Burgemeester en wethouders bevorderen dat binnen hun gemeenten een of meer voorzieningen tot stand komen die de dienstverlening verbeteren. Hieronder wordt verstaan de dienstverlening voortvloeiende uit de uitvoering van de Wht en van de Awir, die ten goede komt aan de huurders. Lid 2 van [artikel 28](#) Wht bepaalt vervolgens dat omtrent de taken en de inrichting van de bedoelde voorzieningen, regels kunnen worden gesteld.

[Naar boven](#)

2.1.2 Verstrekken van gegevens Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 38a](#) van de Awir regelt de bepalingen voor de gegevensverstrekking door de Belastingdienst/Toeslagen. In dit artikel is opgenomen dat onder bij algemene maatregel van bestuur te bepalen voorwaarden de Belastingdienst/Toeslagen gegevens kan verstrekken die voor de verbetering van de dienstverlening naar aanleiding van de uitvoering van de Awir nodig zijn. De gegevens worden verstrekt aan bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen voorzieningen die de dienstverlening voortvloeiende uit de uitvoering van de Awir verbeteren.

[Naar boven](#)

2.1.3 HIP's als voorzieningen Klik voor dialoogscherm met permalink

In het Uitvoeringsbesluit Awir ([artikel 2](#), lid 1) worden Hulp- en informatiepunten aangemerkt als voorzieningen, zoals bedoeld in [artikel 38a](#) van de Awir en in [artikel 28](#) van de Wht. In [artikel 1](#), lid 2, onderdeel b van het Uitvoeringsbesluit Awir, is hierover opgenomen dat een HIP een rechtspersoon is die belanghebbenden hulp biedt bij het aanvragen van een tegemoetkoming en belanghebbenden informeert over een tegemoetkoming en waarmee Belastingdienst/Toeslagen een overeenkomst als bedoeld in [artikel 14](#), lid 2 van de Wet bescherming persoonsgegevens heeft gesloten. [Artikel 2](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir regelt vervolgens de gegevensverstrekking aan HIP's.

Lid 2 bepaalt dat Belastingdienst/Toeslagen aan HIP's de gegevens verstrekt die noodzakelijk zijn voor de informatieverstrekking aan belanghebbenden.

Lid 3 verplicht HIP's tot geheimhouding van deze gegevens en bepaalt dat HIP's de gegevens uitsluitend op verzoek van de belanghebbende mag raadplegen of aan hem mag verstrekken. Het gaat dan om de gegevens die Belastingdienst/Toeslagen aan de belanghebbende in zijn aanvraagformulier voor een tegemoetkoming heeft gevraagd, of om de daarop al vermelde gegevens.

[Naar boven](#)

2.2 Belang van een TDV en TSP

 Klik voor dialoogschermd met permalink

2.2.1 Eén-Loket-gedachte Klik voor dialoogschermd met permalink

Met name de burgers hebben belang bij een goede dienstverlening. Zij kunnen bij een TDV of TSP terecht voor informatie over toeslagen en voor hulp bij het indienen van een aanvraag voor een huur- en/of zorgtoeslag. Deze toeslagaanvragers kunnen via die weg ook een aanvraag laten regelen of wijzigingen laten doorgeven. De aanvrager kan dus bij één loket terecht voor meerdere toeslagen. Vanaf 2012 maakt B/T onderscheid in HIP's: de toeslagendienstverleners (in beginsel één toeslag – zoals verhuurders of kinderopvangorganisaties) en toeslagenservicepunten (meer toeslagen – Sociale raadslieden).

[Naar boven](#)

2.2.2 Juiste toeslag tijdig uitbetaald Klik voor dialoogschermd met permalink

Het invullen van de toeslaggegevens via het burgerportal moet zorgvuldig gebeuren, omdat deze gegevens worden verwerkt in geautomatiseerde systemen. De ervaring heeft geleerd dat de kans op fouten kleiner is als de formulieren onder begeleiding van of door een TDV of TSP worden ingevuld. Door een juist en volledig ingevuld formulier in te dienen, kan de toeslag eerder worden uitbetaald en zal de aanvrager niet geneigd zijn een beroep te doen op een voorziening bij de gemeente. Zowel de aanvragers als de gemeenten en Belastingdienst/Toeslagen, hebben dus belang bij de dienstverlening door een TDV of TSP.

[Naar boven](#)

2.2.3 Het TDV/TSP loket Klik voor dialoogschermd met permalink

2.2.3.1 Inrichten van een TDV of TSP-loket Klik voor dialoogschermd met permalink

Een TDV of TSP heeft een loketfunctie voor toeslagaanvragers. Hiervoor heeft een TDV of TSP een balie ingericht of een aparte ruimte, waarin voorzieningen aanwezig zijn om de aanvrager te kunnen helpen. De zogenoemde balieruimte moet op bepaalde tijden voor het publiek toegankelijk zijn. De openingstijden kunnen afhankelijk zijn van het totale aanbod aan klanten dat een TDV of TSP bezoekt. Een TDV of TSP in bijvoorbeeld een kleinere gemeente zal de openingstijden anders regelen dan een grote gemeente als Amsterdam of Rotterdam. Uitgangspunt is dat er een structurele voorziening is waar de aanvrager vrijblijvend informatie kan halen.

Voor ondersteuning bij de dienstverlening hebben 'TDV's en TSP's rechtstreeks toegang tot het Belcentrum van Belastingdienst/Toeslagen.

[Naar boven](#)

2.2.3.2 Verantwoordelijkheden bij de dienstverlening Klik voor dialoogschermd met permalink

TDV of TSP's zijn verantwoordelijk voor het juiste gebruik van de gegevens die zij ter beschikking krijgen en moeten hier zorgvuldig mee omgaan. Daartoe autoriseert een TDV of TSP-organisatie alleen de medewerkers die klanten daadwerkelijk bijstaan bij vragen en/of problemen met en over B/T. Deze medewerkers mogen de gegevens over de toeslagen uitsluitend op verzoek van de aanvrager raadplegen en niet eerder dan nadat de identiteit van deze aanvrager is vastgesteld. Verder geldt een plicht tot geheimhouding van de persoonsgegevens van de klant en kan Belastingdienst/Toeslagen de verwerkte gegevens (laten) controleren. Medewerkers moeten in staat zijn de juiste informatie te geven en beschikken hiervoor over de benodigde informatie van Belastingdienst/Toeslagen. Zij worden binnen de organisatie voor hun taak als baliemedewerker opgeleid. Als een baliemedewerker desondanks onjuiste informatie geeft, dan kan een aanvrager zich daarop niet beroepen voor het recht op een toeslag. Belastingdienst/Toeslagen beslist over het recht op de toeslag.

[Naar boven](#)

2.2.3.3 Contactpersonen bij Belastingdienst/Toeslagen Klik voor dialoogschermd met permalink

Contactpersonen voor de TDV en TSP zijn de accountmanagers bij Belastingdienst/Toeslagen. De relatiebeheerder bezoekt ook de organisaties die zich als nieuwe TDV of TSP aanmelden en zorgt voor de technische en inhoudelijke ondersteuning. Daarnaast zijn de accountmanagers doorlopend aanspreekpunt voor zowel inhoudelijke vragen over de toeslagen en de regelingen, als voor vragen over de voorzieningen die Belastingdienst/Toeslagen beschikbaar heeft gesteld.

[Naar boven](#)

2.2.3.4 Aanmerken als TDV of TSP Klik voor dialoogschermd met permalink

De voorwaarden Klik voor dialoogschermd met permalink

1. Iedere organisatie die de burger helpt met vragen over toeslagen, kan in principe een TDV worden. Om als TDV te worden aangemerkt, moet de organisatie aan een aantal voorwaarden voldoen:
2. De organisatie verleent haar diensten aan de klant gratis. Zij brengt dus geen kosten in rekening bij de klant aan wie de dienst wordt verleend en heeft dus geen direct commercieel belang bij het uitvoeren van dienstverlenende taken voor de Belastingdienst/Toeslagen.
3. De organisatie heeft een sociale/maatschappelijke functie óf is een commerciële organisatie die vanuit het primaire proces direct met de doelgroep te maken heeft (de dienstverlening wordt als extra service aangeboden).
4. De organisatie heeft een dienstverlenend karakter met een permanent (of op structurele basis) ingerichte informatiebalie.
5. De organisatie heeft ervaring op het gebied van dienstverlening aan de doelgroep voor huur of zorg.

Voor een organisatie die TSP wil worden gelden een aantal extra voorwaarden: een aspirant TSP mag:

- Geen commerciële organisatie zijn;
- Geen belang hebben bij de hoogte van een toeslag die aan een klant wordt verleend.

Organisatorische randvoorwaarden Klik voor dialoogschermd met permalink

Naast de voorwaarden aan een organisatie om als TDV of TSP te worden aangemerkt, geldt ook een aantal organisatorische randvoorwaarden:

- De organisatie heeft een balie of een aparte ruimte ingericht om klanten te kunnen helpen.
- De organisatie stelt ten minste één contactpersoon aan; deze treedt op als gesprekspartner richting Belastingdienst/Toeslagen, en onderhoudt de administratie van gebruikers bij de organisatie.

De overeenkomst (convenant) [Klik voor dialoogschermb met permalink](#)

Onderdeel van de procedure om als TDV of TSP te worden aangemerkt is het aangaan van een overeenkomst als bedoeld in [artikel 14](#), lid 2 van de Wet bescherming persoonsgegevens (het convenant). In deze overeenkomst zijn de verantwoordelijkheden van alle betrokken partijen vastgelegd.. Belastingdienst/Toeslagen is wettelijk verplicht overeenkomsten met de TDVs en TSP's te sluiten, omdat met de privacy van de aanvragers zorgvuldig moet worden omgegaan (Uitvoeringsbesluit Awir, [artikel 1](#), lid 2, onderdeel b).

Aanmelden bij Belastingdienst/Toeslagen [Klik voor dialoogschermb met permalink](#)

Organisaties die aangemerkt willen worden als TDV, kunnen zich aanmelden door een e-mail te sturen naar toeslagen.dienstverlener@belastingdienst.nl Organisaties die TSP willen worden kunnen mailen naar toeslagen.servicepunt@belastingdienst.nl. De organisatie krijgt dan een aanmeldingsformulier toegestuurd met de criteria en organisatorische randvoorwaarden die gelden voor een TDV of TSP. Aan de hand van de ingevulde gegevens wordt beoordeeld of de organisatie voldoet aan de vereisten voor een TDV of TSP. Een organisatie die hieraan voldoet krijgt een identificatienummer (ID-nummer). Het convenant wordt door de organisatie en door de directeur B/T ondertekend.

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [25.00.00 Informatie-uitwisseling](#)
 - [1 Informatie uitwisseling](#)
 - [2 Bijlage 1: Meer over TDV's en TSP's](#)
 - [2.1 Het wettelijk kader](#)
 - [2.1.1 Verbeteren dienstverlening](#)
 - [2.1.2 Verstrekken van gegevens](#)
 - [2.1.3 HIP's als voorzieningen](#)
 - [2.2 Belang van een TDV en TSP](#)
 - [2.2.1 Eén-Loket-gedachte](#)
 - [2.2.2 Juiste toeslag tijdig uitbetaald](#)
 - [2.2.3 Het TDV/TSP loket](#)
 - [2.2.3.1 Inrichten van een TDV of TSP-loket](#)
 - [2.2.3.2 Verantwoordelijkheden bij de dienstverlening](#)
 - [2.2.3.3 Contactpersonen bij Belastingdienst/Toeslagen](#)
 - [2.2.3.4 Aanmerken als TDV of TSP](#)
 - [3 Bijlage 2: Uitwisseling huurgegevens](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [25.00.00 - Informatie-uitwisseling](#)
- 2 Bijlage 1: Meer over TDV's en TSP's

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

25.00.00 Informatie-uitwisseling

3Bijlage 2: Uitwisseling huurgegevens

Klik voor dialoogscherm met permalink

Belastingdienst/Toeslagen verzamelt en verstrekt informatie die relevant is voor de huurtoeslag. Deze werkwijze is aan regels gebonden.

[Naar boven](#)

3.1 Wettelijk kader en toelichting

Klik voor dialoogscherm met permalink

Aanpassen bedragen aan gemiddelde huurprijswijziging

Hoewel niet specifiek geregeld, sluit [artikel 27](#), derde lid, van de Wht vanaf 2010 aan bij de doelstelling van de jaarlijkse gegevensuitwisseling om de juiste huurprijs vanaf 1 januari in het berekeningsjaar te hanteren. Op grond van dit wetsartikel worden jaarlijks met ingang van 1 januari de bedragen aangepast die van invloed zijn op de hoogte van de normhuren en daarmee op de hoogte van de huurtoeslag. De bedragen worden aangepast aan de gemiddelde huurprijswijziging, zoals die naar redelijke verwachting in het jaar vanaf 1 januari zal plaatsvinden. Dit geldt ook voor de overige huurbedragen die van invloed zijn op de berekening van de huurtoeslag. Het gaat dan om de maximale huurgrenzen, zoals bedoeld in [artikel 13](#) van de Wht en om de kwaliteitskortingsgrenzen en aftoppingsgrenzen, zoals bedoeld in [artikel 20](#) van de Wht.

[Naar boven](#)

3.1.1 Gevolgen in relatie tot de huurverhoging Klik voor dialoogscherm met permalink

De huurverhoging voor de huurder vindt gewoonlijk per 1 juli in het berekeningsjaar plaats. Tot 2010 stuurde B/T daarom automatisch nieuwe voorschotbeschikkingen naar aanleiding van de huurverhogingen per 1 juli. Vanaf berekeningsjaar 2010 past Belastingdienst/Toeslagen de voorschotten huurtoeslag niet meer automatisch per 1 juli aan, maar verwerkt de uitgewisselde huurgegevens voor de beslissing met de definitieve toekenning na afloop van het berekeningsjaar.

Als de aanvrager wenst dat het voorschot huurtoeslag toch op de verhoogde huur wordt aangepast, dan zal hij de Belastingdienst/Toeslagen hierom uitdrukkelijk moeten verzoeken

[Naar boven](#)

3.1.2 Informatieverstrekking aan Belastingdienst/Toeslagen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 38](#) van de Awir regelt de informatieverstrekking aan de Belastingdienst/Toeslagen door openbare lichamen en rechtspersonen, de hieronder vallende instellingen en diensten, alsmede lichamen die hoofdzakelijk uitvoering geven aan het beleid van het Rijk en ieder ander die bij algemene maatregel van bestuur is aangewezen. De gegevens en inlichtingen worden kosteloos verstrekt op een wijze die bij algemene maatregel van bestuur is bepaald. Het gaat dan om het verstrekken van gegevens en inlichtingen die voor de uitvoering van de Awir van belang zijn. Belastingdienst/Toeslagen stelt hiervoor een termijn.

[Naar boven](#)

3.1.3 Informatieverstrekking door de verhuurder

 Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 1a](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir regelt de informatieverstrekking aan Belastingdienst/Toeslagen van gegevens die van belang zijn voor de uitvoering van de Awir. [Artikel 1b](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir bepaalt dat deze informatieverstrekking langs elektronische weg plaatsvindt en in ieder geval onder vermelding van het burgerservicenummer van de belanghebbenden. Onder sub a van [artikel 1a](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir is bepaald dat voor zover het de toekenning van huurtoeslagen betreft, de verhuurder gegevens verstrekt inzake het huurcontract, waaronder in ieder geval begrepen is de huurprijs van de woning.

Boete bij niet, niet tijdige of onjuiste informatieverstrekking **Klik voor dialoogscherm met permalink**

[Artikel 40](#) van de Awir regelt dat Belastingdienst/Toeslagen een bestuurlijke boete kan opleggen bij niet, niet tijdige of onjuiste informatieverstrekking door degenen die gehouden zijn informatie te verschaffen. Dat zijn ook zij, die dat op grond [artikel 38](#) Awir verplicht zijn.

De verhuurder is verplicht kosteloos de huurgegevens te leveren die nodig zijn voor de uitvoering van de huurtoeslag en binnen de gestelde termijn. De overheid heeft daarbij als doelstelling de administratieve lastendruk voor bedrijven zoveel mogelijk te beperken. Dit betekent dat Belastingdienst/Toeslagen van de verhuurders een minimale inspanning vraagt. Omdat Belastingdienst/Toeslagen echter niet voor iedere verhuurder maatwerk kan leveren, geldt een aantal basisafspraken waaraan iedere verhuurder (en hun automatiseerders) zich moet houden. Deze afspraken zijn vastgelegd in een handleiding.

[Naar boven](#)

3.2 De handleiding **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Met de verhuurders gelden specifieke afspraken voor het aanleveren van de gegevens over de huurprijs. Belastingdienst/Toeslagen stelt hiervoor jaarlijks een 'Handleiding Uitwisseling huurgegevens met de Belastingdienst/Toeslagen' op. Hierin staan onder andere:

- de planning voor de verzending en het aanleveren van de bestanden
- welke gegevens de verhuurder moet aanleveren (in ieder geval de kale huurprijs en indien van toepassing de werkelijke kosten voor een garage, bedrijfsruimte en/of de serviceposten, of voor een woonwagenstandplaats)
- op welke manier deze gegevens aangeleverd moeten worden

Ongeveer 85% van de huurtoeslagaanvragen komen in aanmerking voor de huuruitwisseling met de verhuurder. Dat komt neer op zo'n 1.000.000 huishoudens.

[Naar boven](#)

3.2.1 Geen huuruitwisseling mogelijk Klik voor dialoogscherm met permalink

Niet alle verhuurders worden bij de huuruitwisseling betrokken. Dit geldt in ieder geval voor verhuurders met minder dan 10 woningen. In andere gevallen is huuruitwisseling niet mogelijk, bijvoorbeeld omdat Belastingdienst/Toeslagen niet bij alle objecten een koppeling met een verhuurder kan maken. Dit heeft onder meer te maken met de manier waarop de gegevens in de aanvraag zijn ingevuld. Ook bij nog niet verwerkte overnames van objecten en/of fusies van verhuurders, is een juiste koppeling van gegevens niet mogelijk. De huurders van deze verhuurders ontvangen van Belastingdienst/Toeslagen bericht met het verzoek om de nieuwe huurgegevens zo snel mogelijk door te geven. Dit geldt ook als een verhuurder de huurgegevens niet digitaal kan aanleveren. In veel gevallen zullen de huurders de nieuwe huurprijs dan alvast bij de verhuurder opvragen.

[Naar boven](#)

3.2.2 Afwijkende huurgegevens Klik voor dialoogscherm met permalink

De verhuurder kan niet in alle gevallen de nieuwe huurgegevens aan Belastingdienst/Toeslagen verstrekken. Dit is bijvoorbeeld het geval als een huurder is verhuisd of vóór 1 juli gaat verhuizen, of als de huurder inmiddels is overleden. De verhuurder kan dit dan op de bestanden aangeven bij de kale huur met een zogenaamde huurcode (€ 2). Ook kan het zijn dat de verhuurder de huurder of het huurobject niet kent. In dat geval vult de verhuurder bij de kale huur geen gegevens in en blijft het bedrag € 0. Aan de hand van deze afwijkende huurgegevens beoordeelt Belastingdienst/Toeslagen de bewoningsperiode en de relatie huurder/verhuurder in samenhang met het recht op de huurtoeslag voor de woning. Hiermee wordt bijgedragen aan een juiste koppeling tussen huurders en verhuurders voor de huuruitwisseling in een volgend berekeningsjaar.

[Naar boven](#)

3.2.3 Proces uitwisseling huurgegevens Klik voor dialoogscherm met permalink

Het proces bij de uitwisseling van de huurgegevens bestaat uit het opvragen, ontvangen, controleren en registreren van de huurgegevens. Het doel is om de huurverhoging door te voeren voor de berekening van de huurtoeslag. De uitvoering van dit proces ligt in handen van B/CA en vindt plaats in samenwerking met Belastingdienst/Toeslagen.

Het proces bestaat uit onder meer de volgende fasen:

Verzamelen van de verhuurdersgegevens Klik voor dialoogscherm met permalink

Dit is de voorbereidende fase waarin aan de hand van criteria verhuurders worden geselecteerd voor de huuruitwisseling, de gegevens van de verhuurders worden gecontroleerd en de verhuurders zo nodig mutaties kunnen doorgeven.

Verzamelen van de huurgegevens Klik voor dialoogscherm met permalink

In deze fase van het proces gaat het er om huurgegevens van de huurders bij de verhuurders op te vragen en via email naar de verhuurdersadministratie te sturen. Zoveel mogelijk aanvragen worden aan de bijbehorende verhuurders gekoppeld. Na ontvangst van de bestanden met de huurgegevens van de verhuurder, controleert de verhuurdersadministratie de bestanden op werkbaarheid. Belastingdienst/Toeslagen controleert vervolgens of de combinatie huurobject per verhuurder te herleiden is voor verwerking in de systemen om de huuraanpassingen (per het nieuwe berekeningsjaar) te kunnen doorvoeren. Muteren van gegevens door de huurders gaat via het burgerportaal. Verhuurders spelen hierin eventueel een voorlichtende rol.

[Naar boven](#)

3.2.3.1 Registreren basishuurtabellen [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Belastingdienst/Toeslagen ontvangt eind oktober de beleidsgegevens van het ministerie van BIZA over de nieuwe huurgerelateerde normbedragen. Deze gegevens leiden tot aanpassing van de norm- en basishuren in de tabellen die gelden vanaf 1 januari en zijn van invloed op de hoogte van de huurtoeslag.

[Naar boven](#)

3.2.3.2 Verwerken huuraanpassingen [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Met de huuraanpassingen die ontvangen zijn van de verhuurders worden wijzigingen van de huur per of na 1 juli door de huurders, getoetst. B/T past zelf pas bij het massaal automatisch continueren de huurbedragen aan.

Contactpersonen Belastingdienst/Toeslagen [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Voor inhoudelijke vragen of voor vragen over het proces bij de gegevensuitwisseling kunnen verhuurders contact opnemen met de relatiebeheerder van Belastingdienst/Toeslagen in hun regio (relatiebeheer.toeslagen@belastingdienst.nl).

Voor technische vragen over de gegevensuitwisseling kunnen verhuurders mailen naar de verhuurdersadministratie(Toeslagen Verhuurders administratie_Postbus@belastingdienst.nl)

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [25.00.00 Informatie-uitwisseling](#)
 - [1 Informatie uitwisseling](#)
 - [2 Bijlage 1: Meer over TDV's en TSP's](#)
 - [3 Bijlage 2: Uitwisseling huurgegevens](#)
 - [3.1 Wettelijk kader en toelichting](#)
 - [3.1.1 Gevolgen in relatie tot de huurverhoging](#)
 - [3.1.2 Informatieverstreking aan Belastingdienst/Toeslagen](#)
 - [3.1.3 Informatieverstreking door de verhuurder](#)
 - [3.2 De handleiding](#)
 - [3.2.1 Geen huuruitwisseling mogelijk](#)
 - [3.2.2 Afwijkende huurgegevens](#)
 - [3.2.3 Proces uitwisseling huurgegevens](#)
 - [3.2.3.1 Registreren basishuurtabellen](#)
 - [3.2.3.2 Verwerken huuraanpassingen](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [25.00.00 - Informatie-uitwisseling](#)
- 3 Bijlage 2: Uitwisseling huurgegevens

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

26.00.00 Bestuurlijke boete

1 Bestuurlijke Boete

Klik voor dialoogschermd met permalink

1.1 Inleiding Klik voor dialoogschermd met permalink

B/T kan onder voorwaarden een bestuurlijke boete opleggen aan iemand die een overtreding heeft begaan (Awir, [art. 40 eerste lid](#), [41, eerste lid](#)). Dit onderdeel van het Handboek beschrijft bij welke overtreding door B/T een bestuurlijke boete kan worden opgelegd, en wat daarbij de juridische kaders (te weten: wet- en regelgeving, beleid, verdragen, en jurisprudentie) zijn.

De wet- en regelgeving over het opleggen van bestuurlijke boetes is voor B/T terug te vinden in de Awb (per 1 juli 2009), de Awir, de Algemene wet inzake Rijksbelastingen (AWR), de Uitvoeringsregeling Awir, en het Uitvoeringsbesluit Awir.

Het boetebeleid (van de staatssecretaris van Financiën) staat in het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst/Toeslagen (BBBB/T) en daarnaast zijn de algemene bepalingen van het [Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst \(BBBB\)](#) in het [BBBB/T](#) van overeenkomstige toepassing verklaard, waar deze invulling geven aan het wettelijke kader. B/T mag hier geen eigen beleid op maken. De staatssecretaris van Financiën is namelijk degene die dat beleid bepaalt.

Daar waar in dit hoofdstuk wordt gesproken over de bevoegdheid tot het opleggen van een boete, geldt echter dat B/T deze beslissingsruimte per 1 januari 2013 grotendeels kwijt is geraakt. Volgens het [BBBB/T](#) van 5 december 2012 (Stcrt. 2012/nr. 25939) moet B/T namelijk bij elke constatering van een verzuim en van een vergrijp een boete opleggen: zie paragraaf 3, eerste lid, en paragraaf 4, tweede en derde lid ('legt op'). B/T heeft met het BBBB/T van 12 maart 2014 (Stcrt. 2014 (Stcrt. 2014/nr. 8217) bij de vergrijpboete weer de ruimte gekregen om zelf een afweging te maken. Zie paragraaf 4, eerste lid ('kan B/T boete opleggen'). B/T heeft daarentegen bij artikel 17 verzuim wel weer ruimte voor een afweging om al dan niet een verzuimboete op te leggen. Zie ook [1.3.1](#) (De verzuimboete) en [1.3.2](#) (De vergrijpboete).

[Naar boven](#)

1.2 De Awb Klik voor dialoogschermd met permalink

1.2.1 De vierde tranche Awb Klik voor dialoogschermd met permalink

Op 1 juli 2009 is de vierde tranche Awb ingevoerd. Tot die datum had de Belastingdienst voor bestuurlijke boeten zijn eigen procedureregels, net als elk ander bestuursorgaan dat bestuurlijke boetes mocht opleggen ([artt. 40 en 41 Awir](#)). [De vierde tranche Awb](#) heeft dat gewijzigd.

Met deze wet zijn de algemene regels of beginselen inzake bestuurlijke handhaving in de Awb terecht gekomen ([titel 5.1](#)) en is in de Awb een algemene regeling inzake de bestuurlijke boete opgenomen ([titel 5.4](#)). Deze regels moeten door B/T in acht worden genomen bij het opleggen van een bestuurlijke boete, tenzij in de Awir afwijkingen op de Awb zijn opgenomen. Omdat deze regels in beginsel ook gelden voor elk ander bestuursorgaan dat bestuurlijke boetes mag opleggen, zijn toen de regels hierover ook geharmoniseerd.

Door de vierde tranche Awb staat het merendeel van de boeteregels in de Awb. Daarom hoeft in de Awir, en in de op de Awir gebaseerde regelgeving alleen nog het volgende te worden geregeld:

1. De bevoegdheid voor B/T tot het opleggen van de bestuurlijke boete ([zie artikel 5:4, eerste lid, Awb](#)): “De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke sanctie bestaat slechts voor zover zij bij of krachtens de wet is verleend”).
2. De overtredingen. Dat zijn de omschrijvingen van de beboetbare gedragingen. ([zie artikel 5:4, tweede lid, Awb](#): “Een bestuurlijke sanctie wordt slechts opgelegd indien de overtreding en de sanctie bij of krachtens een aan de gedraging voorafgaand wettelijk voorschrift zijn omschreven”).
3. De hoogte van de op te leggen boete ([zie artikel 5:4, tweede lid, Awb](#), maar zie ook [artikel 5:46, eerste lid, Awb](#): “De wet bepaalt de bestuurlijke boete die wegens een bepaalde overtreding ten hoogste kan worden opgelegd.”)

Artikel 5:46 Awb brengt mee eid dat B/T zich ervan moet vergewissen dat de boete, zeker bij het opleggen van een hogere boete, gelet op de draagkracht van de overtreder, geen onevenredige gevolgen heeft. B/T moet daarbij ook rekening houden met de (financiële) omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd. Indien een bestuursorgaan een bestuurlijke boete oplegt en daarbij, gelet op het voorgaande, rekening houdt met de draagkracht van de overtreder, moet het daarbij acht slaan op diens financiële positie ten tijde van het besluit tot het opleggen van de boete. (ECLI:NL:HR:2014:685). De beoordeling van de financiële positie van de overtreder is dus zowel ex tunc als ex nunc, zowel naar het moment van de overtreding als naar het moment van het opleggen van de boete. Wordt de beslissing van B/T over de hoogte van een boete aan het oordeel van de rechter onderworpen, dan dient (ook) de rechter zijn oordeel over de draagkracht te vormen met de aannemelijk geworden (financiële) omstandigheden waarin de belanghebbende op het moment van zijn beslissing verkeert.

4. Eventuele afwijkingen op de regels volgens de Awb.

[Naar boven](#)

1.2.2 De bestuurlijke boete volgens de Awb [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Een bestuurlijke boete is: ‘de bestraffende sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom’ ([art. 5:40 Awb](#)). Een waarschuwing geven is dus niet gelijk aan een bestuurlijke boete. Er hoeft immers niets te worden betaald. De waarschuwing werd voor B/T geïntroduceerd in het [BBBB/T van 5 december 2012](#) (Stcrt. 2012/nr. 25939) dat heeft gegolden van 1 januari 2013 tot 1 januari 2014, en dat feitelijk nog steeds geldt voor overtredingen die in die periode werden begaan. In het huidige [BBBB/T](#) staat de waarschuwing nog steeds voor de verzuimboete (paragraaf 3, tweede lid). Een waarschuwing kan er wel toe leiden dat bij een volgende overtreding wél een bestuurlijke boete wordt opgelegd. Omdat de waarschuwing gebaseerd is op beleidsregels, is er geen sprake van, dat de waarschuwing een [besluit](#) is (zie [ECLI:NL:RVS:2018:1449](#) en de daaraan voorafgaande conclusie van de Adv-Gen: [ECLI:NL:RVS:2018:249](#)).

De definitie van bestuurlijke boete betekent ook dat de verplichting tot betaling van een geldsom niet mag worden opgelegd onder een opschortende voorwaarde. Bijvoorbeeld dat binnen een bepaalde termijn dezelfde overtreding niet meer mag worden begaan. De verplichting tot betaling moet direct ontstaan.

De bestraffende sanctie ([artikel 5:2, eerste lid, onderdeel c, Awb](#)) betekent: “een bestraffende sanctie is een bestuurlijke sanctie, voor zover deze beoogt de overtreder leed toe te voegen”. Door dit bestraffende of punitieve

karakter van de bestuurlijke boete is [artikel 6](#) van Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) van toepassing. Dit betekent dat – bij bezwaar of beroep – de beroepsprocedure binnen een redelijke termijn moet zijn afgerond. De redelijke termijn is voor een procedure tot en met:

- de rechtbank - 2 jaar;
- de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State - 4 jaar.

Deze termijn begint op het moment dat door het bestuursorgaan naar de belanghebbende een handeling is verricht waaraan deze in redelijkheid de verwachting kan ontlelen dat aan hem een boete zal worden opgelegd.

De bestuurlijke sanctie ([art. 5:2, eerste lid, onderdeel a, Awb](#)) is omschreven als ‘een door een bestuursorgaan wegens een overtreding opgelegde verplichting of onthouden aanspraak’. Er moet dus een overtreding zijn begaan. Een overtreding is ‘een gedraging die in strijd is met het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift’ ([art. 5:1, eerste lid, Awb](#)).

Er kan slechts worden beboet als dit in de wet is vastgelegd op het moment van handelen ([artikel 5:4, tweede lid, Awb](#)). Een handeling kan niet achteraf alsnog een overtreding worden genoemd en met terugwerkende kracht tot een boete leiden. Daarnaast moet het bestuursorgaan bevoegd zijn om de bestuurlijke boete op te leggen ([art. 5:4, eerste lid, Awb](#)).

[Artikel 5:4 Awb](#) is de neerslag van het zogenaamde legaliteitsbeginsel, en dat kent verschillende aspecten:

1. De boete kan alleen worden opgelegd als een wettelijk voorschrift bepaald gedrag verbiedt;
2. Met terugwerkende kracht beboeten is verboden. Dit betekent dat zowel de gedragsnorm als de bevoegdheidsbepaling tot oplegging van een bestuurlijke boete moet bestaan op het moment dat tot het opleggen van een sanctie wordt overgegaan.
3. Het voorschrift dat door bestuurlijke sancties wordt gehandhaafd, moet voldoende duidelijk, voorzienbaar en kenbaar zijn (het ‘lex certa-beginsel’).

Het legaliteitsbeginsel vinden we ook [in artikel 7](#), eerste lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en [artikel 15](#), eerste lid, tweede volzin, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (IVBPR). Zie hiervoor ook [artikel 41a, tweede lid, Awir](#).

[Naar boven](#)

1.3 De artikelen 40 en 41 Awir

 Klik voor dialoogschermd met permalink

Het bestuursorgaan moet bij of krachtens een wet bevoegd zijn een bestuurlijke boete op te leggen. Deze eis van een wettelijke grondslag geldt ook voor de omschrijving van de overtreding en de hoogte van de boete. Voor B/T is dat geregeld in de [artikelen 40 en 41 van de Awir](#). In [artikel 40](#) zijn de verzuimen geregeld, en in [artikel 41](#) de vergrijpen.

[Naar boven](#)

1.3.1 De verzuimboete Klik voor dialoogschermd met permalink

[Artikel 40, eerste lid, Awir \(tekst per 1 januari 2014\)](#) regelt de verzuimboete wanneer niet voldaan wordt aan:

- het niet of niet-tijdig verstrekken van inlichtingen;
- het niet binnen de termijn verstrekken van inlichtingen.

Uit het artikel komt het volgende naar voren:

1. Het opleggen van een verzuimboete is een bevoegdheid van B/T. Door de wijziging per 1 januari 2013 met het [BBBB/T van 5 december 2012 \(Stcrt. 2012/nr. 25939\)](#) is deze bevoegdheid echter voor B/T veranderd in een verplichting om bij elke constatering van een verzuim, daarvoor een boete op te leggen dan wel (bij een eerste overtreding) een waarschuwing te geven. In paragraaf 3, eerste lid, van dat BBBB/T staat namelijk het volgende: “In geval van een overtreding op grond van artikel 40, eerste lid, van de Awir, legt de Belastingdienst/Toeslagen een boete op van 7 procent van het [wettelijk](#) maximum.” Door deze wijziging per 1 januari 2013 zou B/T voortaan massaal boetes moeten gaan opleggen, vooral bij het niet of niet-doorgeven van relevante inkomenswijzigingen (zie [artikel 17 Awir](#) in combinatie met artikel 5 van de Uitvoeringsregeling Awir). Vandaar dat met het [BBBB/T van 12 maart 2014 \(Stcrt. 2014/nr. 8217\)](#) per 1 januari 2014 de tekst van paragraaf 3, eerste lid is gewijzigd: “Ter zake van een overtreding als bedoeld in [artikel 40](#), eerste lid, van de Awir, legt de Belastingdienst/Toeslagen een boete op van 7 [procent](#) van het wettelijk maximum als de overtreder de, op grond van [artikel 18](#) van de Awir door de Belastingdienst/Toeslagen verzochte, informatie niet of niet-tijdig verstrekt.” Het oogmerk van deze wijziging was om het verzuim van het niet of niet-tijdig doorgeven van een relevante wijziging in de omstandigheden (waaronder dus ook het geschatte toetsingsinkomen), zoveel mogelijk buiten de boetesfeer te laten. Vandaar dat in dit artikellid alleen [artikel 18](#) Awir wordt genoemd. Het tweede lid van paragraaf 3 is echter niet gewijzigd, en gezien de tekst zou je hieruit kunnen afleiden dat B/T bij elke constatering van een (eerste) verzuim, de overtreder daarvoor nog steeds zou moeten waarschuwen. De wijziging per 1 januari 2014 deed wat dat betreft niet vermoeden dat B/T ten aanzien van een bepaald soort verzuim de beslissingsbevoegdheid had teruggekregen, die het per 1 januari 2013 was kwijtgeraakt. Uiteindelijk werd in juli 2018 door DGFZ en DGBel bevestigd dat het [BBBB/T](#) per 1 januari 2014 als volgt kan worden geïnterpreteerd:

1. bij het niet of niet-tijdig reageren op een verzoek om informatie op grond van [artikel 18](#) Awir dient B/T conform paragraaf 3, eerste lid, [BBBB/T](#) een boete op te leggen, tenzij in de referentieperiode (zie paragraaf 3, tweede lid, [BBBB/T](#)) geen overtreding is begaan. In dat geval dient een waarschuwing te worden gegeven.
 2. bij het niet of niet-tijdig doorgeven van een relevante wijziging in de omstandigheden (artikel 17 Awir) is B/T bevoegd om daarvoor een waarschuwing te geven, dan wel – bij uitzonderlijke gevallen (zie paragraaf 3, vierde lid, [BBBB/T](#)) – een boete op te leggen. B/T kan met andere woorden ook na afweging van alle betrokken belangen besluiten om geen boete op te leggen of waarschuwing te geven.
2. Bij een verzuimboete speelt niet een schuldvraag. Het louter begaan van de overtreding is voldoende voor een verzuimboete. Wel moet rekening worden gehouden met alle andere voorwaarden die in wet- en regelgeving worden gesteld aan het opleggen van een verzuimboete. Een belanghebbende die een verzuimboete heeft gekregen, kan pogen aannemelijk te maken dat hem geen enkel verwijt treft. Er kan sprake zijn van een vergissing, of er is iets misgegaan met de informatiebrief die is verzonden. Dan zal B/T de boete alsnog moeten intrekken, omdat [artikel 5:41 Awb](#) dat bepaalt. Het bestuursorgaan mag geen bestuurlijke boete opleggen als de overtreding niet aan de overtreder kan worden verweten.
3. Er hoeft geen terugvordering te zijn (of een “nadeel”) om een verzuimboete te kunnen opleggen.

Artikel 4:84 Awb speelt geen rol bij de toepassing van beleidsregels bij het opleggen van een bestuurlijke boete. Bij een besluit tot boeteoplegging is het in artikel 3:4 en 5:46 Awb neergelegde evenredigheidsbeginsel aan de orde. B/T moet ingevolge 5:46, lid 2, Awb bij het opleggen van een bestuurlijke boete de hoogte daarvan afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Daarbij moet rekening worden gehouden met de omstandigheden waaronder de overtreding is gepleegd. De

algemene bepalingen van het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst (BBBB) zijn van toepassing verklaard in het BBBB/T. B/T dient bij de toepassing van het beleid in elk voorkomend geval te beoordelen of die toepassing strookt met de eisen die aan aanwending van de bevoegdheid tot het opleggen van een boete moeten worden gesteld. Indien dat niet het geval is, dient de boete, in aanvulling of in afwijking van het beleid, zodanig te worden vastgesteld dat het bedrag daarvan passend en geboden is.

Het moment waarop een belanghebbende de overtreding, die kan leiden tot een verzuimboete, begaat, bepaalt welke wet- en regelgeving B/T moet toepassen (zie het “legaliteitsbeginsel”, zoals in [1.2.2](#) verwoord (o.a. [in artikel 5:4 van de Awb](#)).

Voorbeeld:

Een belanghebbende begaat op 1 december 2018 een overtreding, die met een verzuimboete kan worden bestraft. B/T moet dan de wet- en regelgeving toepassen, die op 1 december 2018 gold.

Het verschil met de huidige tekst is het wettelijk maximum van € 5.278 dat per 1 januari 2020 is verhoogd naar € 5.514. Deze wijziging is niet van invloed op de boete die voor deze overtreding kan worden opgelegd (7% van het wettelijk maximum), omdat deze verhoging voor de overtreder een verslechtering van zijn positie zou inhouden. Het doorvoeren van een dergelijke verslechtering zou strijdig zijn met het legaliteitsbeginsel.

De wettekst waarin de verzuimboete is geregeld heeft sinds 1 september 2005 diverse wijzigingen ondergaan te weten:

1. Per [1 januari 2006](#) is de inlichtingenverplichting algemener geformuleerd. Tot die datum betrof het enkel de verplichting op grond van [artikel 18 Awir](#).
2. Per [1 juli 2012](#) is het wettelijk maximum verhoogd van € 1.500 naar € 4.920.
3. Per [1 januari 2014](#) (met de Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit) zijn de teksten van artikel 40, eerste lid, Awir en artikel 41, eerste lid, Awir samengevoegd, zodat er één wettelijke bepaling is waarin de verzuimen worden geregeld. Om die reden is de omschrijving van de overtreder gewijzigd in ‘degene die op grond van deze wet en de daarop berustende bepalingen gehouden is tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen.’ Met degene wordt dus niet alleen bedoeld op de aanvrager, de partner en de medebewoner, maar ook op ieder ander die op grond van [artikel 38, eerste lid, Awir](#) gehouden is informatie te verstrekken aan B/T.
4. Per [1 januari 2015](#) is het wettelijk maximum verhoogd van € 4.920 naar € 5.278.
5. Per 1 januari 2020 is het wettelijk maximum verhoogd naar € 5.514.

Op grond van [artikel 41a, eerste lid, Awir](#) wordt het in artikel 40 genoemde bedrag elke vijf jaar, met ingang van 1 januari van een jaar, bij ministeriële regeling gewijzigd, en vindt deze wijziging voor het eerst plaats per 1 januari 2015. Dit is laatstelijk gebeurd met de Bijstellingsregeling directe belastingen 2020 (Regeling d.d. 18 december 2019, Stcrt. 2019/66707).

[Naar boven](#)

1.3.2 De vergrijpboete Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 41, eerste lid, Awir regelt vanaf 2014](#) de vergrijpboete als niet voldaan wordt aan:

- de inlichtingenplicht of
- onjuiste gegevens of inlichtingen worden verstrekt.

De bestuurlijke boete die B/T kan opleggen is maximaal gelijk aan het bedrag van de terugvordering (of wat deze zou zijn geweest). Uit de tekst kan het volgende worden afgeleid:

Het opleggen van een vergrijpboete is een bevoegdheid van B/T. Door de wijziging per 1 januari 2013 met het [BBBB/T van 5 december 2012 \(Stcrt. 2012/nr. 25939\)](#) is deze bevoegdheid echter voor B/T veranderd in een verplichting om bij elke constatering van een vergrijp, daarvoor een boete op te leggen. In paragraaf 4, tweede lid, van dat BBBB/T staat namelijk sinds die datum het volgende: “In geval van grove schuld legt de Belastingdienst/Toeslagen een boete op van 25 procent van het bedrag dat van de belanghebbende in verband met het beboetbare feit wordt teruggevorderd”. En in paragraaf 4, derde lid, van dat [BBBB/T](#) staat het volgende: “In geval van opzet legt de Belastingdienst/Toeslagen een boete op van 50 procent van het bedrag dat van de belanghebbende in verband met het beboetbare feit wordt teruggevorderd”. De inhoud van deze artikelliden is gewijzigd met het [BBBB/T van 12 maart 2014 \(Stcrt. 2014/nr. 8217\)](#) dat per 1 januari 2014 in werking is getreden. B/T heeft met het BBBB/T van 12 maart 2014 (Stcrt. 2014/nr. 8217) bij de vergrijpboete weer de ruimte gekregen om zelf een afweging te maken. Zie paragraaf 4, eerste lid, van het BBBB/T waar staat: “Ter zake van een overtreding als bedoeld in artikel 41 Awir kan B/T een boete opleggen van maximaal 150 procent van het bedrag (...)”.

Er is een schuldvraag. Er moet sprake zijn van opzet of grove schuld bij de overtreder. Het louter begaan van de overtreding – zoals bij de verzuimboete – is niet voldoende voor een vergrijpboete. Of er schuld is moet B/T stellen en bewijzen ([par. 2, derde lid, BBBB/T](#)). Voor de hoogte van de boete maakt het verschil of sprake is van opzet of grove schuld. Bij opzet wordt een hogere vergrijpboete opgelegd dan bij grove schuld. In het eerste en tweede lid van [paragraaf 2 BBBB/T](#) staat een omschrijving van opzet en grove schuld.

Er hoeft niet daadwerkelijk een terugvordering (of een “nadeel”) te zijn voor een vergrijpboete. Er staat immers: “het bedrag dat van de belanghebbende (...) is of zou zijn teruggevorderd. De toevoeging ‘of zou zijn’ staat vanaf 1 januari 2014 in de wet. Daarom kan B/T t/m 2013 alleen een vergrijpboete opleggen bij een daadwerkelijke terugvordering.

Net als bij de verzuimboete zijn de wettelijke bepalingen op het moment van de overtreding van belang. Zie ook [1.3.1](#). En net als de regeling bij de verzuimboete is ook die van de vergrijpboete herhaalde malen gewijzigd. Vóór 1 januari 2014 was alleen een vergrijpboete mogelijk bij een echte terugvordering door de overtreding. [Artikel 5:46, vierde lid, Awb](#) verklaart [artikel 1, tweede lid, Wetboek van Strafrecht](#) van toepassing. Veranderingen in wetgeving na het tijdstip van de overtreding die voor de overtreder ongunstiger uitpakken mogen dus niet worden doorgevoerd. Wanneer een overtreding op 1 december 2013 niet tot een terugvordering heeft geleid, dan kan B/T nu dus geen vergrijpboete opleggen, ook niet, als de overtreding wel tot een terugvordering had kunnen leiden.

Samenvattend komen de wijzigingen in het verleden op het volgende neer:

- [Per 1 juli 2012](#) is in het tweede lid van artikel 40 Awir het wettelijk maximum van € 5.000 vervangen door een boete van ten hoogste 100% van het bij de herziening van het bij DT teruggevorderde bedrag.
- [Per 1 januari 2013](#) is de formulering zodanig aangepast dat voortaan een vergrijpboete kan worden opgelegd bij elke terugvordering, ongeacht de fase waarin deze is berekend (in de voorschotfase, bij DT, of bij een herziening van de DT). Voorheen kon alleen bij een herziening van de DT én bij een terugvordering, een vergrijpboete worden opgelegd.
- [Per 1 januari 2014](#) (met de Wet aanpak fraude toeslagen en fiscaliteit) zijn de teksten van [artikel 40](#), tweede lid, Awir en [artikel 41](#), tweede lid, Awir samengevoegd in [artikel 41](#), zodat er één wettelijke bepaling is waarin de vergrijpen worden geregeld. Net als in [artikel 40](#) is de omschrijving van de overtreder uitgebreid zodat met “degene” niet alleen de aanvrager, de partner en de medebewoner wordt bedoeld, maar op iedereen betrekking heeft die op grond van [artikel 38, eerste lid, Awir](#) informatie aan B/T moet verstrekken.

- Daarnaast is [per 1 januari 2014](#) de formulering van de vergrijpbepaling zodanig aangepast dat ook een vergrijpboete kan worden opgelegd, zonder terugvordering. Er wordt immers gesproken over ‘is of zou zijn teruggevorderd’.
- Per 1 januari 2021 is geregeld dat het maximum bedrag van de vergrijpboete voor een derde met betrekking tot de verplichtingen van [artikel 38, Awir](#) niet hoger is dan € 21.750. Daarnaast wordt [artikel 5:53](#) Awb van toepassing verklaard. Dit houdt in dat wanneer B/T van plan is een vergrijpboete op te leggen van meer dan € 340 er eerst een boeterapport moet worden opgemaakt en de belanghebbende de mogelijkheid moet krijgen om zijn zienswijze naar voren te brengen.

[Naar boven](#)

1.3.3 De overtredingen Klik voor dialoogschermd met permalink

1.3.3.1 De overtreding bij een verzuim Klik voor dialoogschermd met permalink

De overtreding die kan worden bestraft met een verzuimboete is het niet of niet tijdig verstrekken van gegevens of inlichtingen door degene die dat op grond van de Awir moet ([art. 40, eerste lid, Awir](#)). Gezien deze formulering kennen wij de volgende overtredingen (verzuimen) die tot een bestuurlijke boete kunnen leiden:

- De informatie over de aanvraag is niet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud verstrekt ([artikel 15, tweede lid, Awir](#)). Deze bepaling staat vanaf 1 januari 2014 in de Awir. Tot die datum baseren wij ons voor deze verplichting op [artikel 4:2, tweede lid, Awb](#).
- Er is niet of niet-tijdig een wijziging doorgegeven, die leidt tot een beëindiging of verlaging van de toeslag ([artikel 17, eerste lid, Awir](#) in combinatie met [artikel 5 Uitvoeringsregeling Awir](#)). Hij of zij moet zo’n wijziging binnen vier weken schriftelijk of elektronisch aan B/T doorgeven.
- Er is niet of niet-tijdig gereageerd op een verzoek van B/T om informatie ([artikel 18 Awir](#)). Niet tijdig betekent: niet binnen de termijn die in de rappelbrief staat. Zonder rappelbrief is geen beboeting mogelijk.
- Er is aan de inspecteur geen of niet-tijdig opgaaf verstrekt van het niet in Nederland belastbaar inkomen ([NINBI; artikel 15, negende en tiende lid, Awir](#)).
- Er is niet of niet-tijdig voldaan aan een verzoek om gegevens en inlichtingen op grond van [artikel 38, eerste lid, Awir](#) dan wel zijn deze onjuist of onvolledig verstrekt. Artikel 38, eerste lid, Awir is nader uitgewerkt en aangevuld in [artikel 1a van het Uitvoeringsbesluit Awir](#).

[Naar boven](#)

1.3.3.2 De overtreding bij een vergrijp Klik voor dialoogschermd met permalink

De overtreding die kan worden bestraft met een vergrijpboete is het niet verstrekken van gegevens of inlichtingen, door degene die dat op grond van de Awir moet, dan wel het onvolledig of onjuist verstrekken van gegevens of inlichtingen ([art. 41, eerste lid, Awir](#)). Gezien deze formulering kennen wij de volgende overtredingen (vergreipen) die tot een bestuurlijke boete ([art. 41, eerste lid, Awir](#)) kunnen leiden:

- De informatie, nodig voor de beslissing op de aanvraag is niet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud verstrekt ([artikel 15, tweede lid, Awir](#)). Deze bepaling is eerst per 1 januari 2014 in de Awir opgenomen, en tot die datum baseert B/T zich voor wat betreft deze verplichting op [artikel 4:2, tweede lid, Awb](#).
- Er is geen wijziging doorgegeven, die leidt tot een beëindiging of verlaging van de toeslag ([artikel 17, eerste lid, Awir](#) in combinatie met [artikel 5 Uitvoeringsregeling Awir](#)). Hij of zij moet zo’n wijziging binnen vier weken schriftelijk of elektronisch aan B/T doorgeven.

- Er is niet gereageerd op een verzoek van B/T tot informatieverstrekking ([artikel 18 Awir](#)). B/T moet een rappelbrief sturen. B/T kan niet volstaan met één informatieverzoek.
- Er is een onjuiste of onvolledige aanvraag of wijziging ingediend.
- Er is aan de inspecteur geen opgaaf verstrekt van het niet in Nederland belastbaar inkomen ([NINBI; artikel 15, negende en tiende lid, Awir](#)).
- De verplichting tot het verstrekken van de gegevens en inlichtingen waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de uitvoering van de Awir, is niet nagekomen ([artikel 38, Awir](#)).

[Naar boven](#)

1.3.3.3 Het moment waarop de overtreding wordt begaan Klik voor dialoogscherm met permalink

Het moment waarop de overtreding wordt begaan bepaalt welke wet- en regelgeving van toepassing is. In aanmerking komen – afhankelijk van de overtreding:

- de datum waarop de onjuiste of onvolledige aanvraag of wijziging werd ingediend.
- vier weken nadat de wijziging in de omstandigheden zich heeft voorgedaan.
- de dag na de in het rappel gestelde termijn voor het verstrekken van de informatie.
- zodra de termijn voor het indienen van het NINBI is verstreken (incl. aanmaning).

[Naar boven](#)

1.3.3.4 De verschillen tussen de verzuim- en vergrijpboete Klik voor dialoogscherm met permalink

De verschillen tussen de verzuim- en vergrijpboete zijn voornamelijk terug te voeren op de tekst van de boetebepaling in de Awir, en op procedurele regels zoals die zijn vastgelegd in de Awb.

- Het meest in het oog springt de schuldvraag. Bij een vergrijpboete moet sprake zijn van opzet of grove schuld. Bij een verzuimboete speelt schuld geen rol.
- De Awb kent bij het opleggen van een bestuurlijke boete het onderscheid tussen een lichte en een zware procedure. De lichte procedure houdt slechts in dat bepaalde voorschriften van de zware procedure niet gevolgd hoeven te worden. De zware procedure is met name opgenomen in [artikel 5:53 Awb](#), en is verplicht voorgeschreven voor de vergrijpboete, maar niet voor de verzuimboete. Bij het opleggen van een vergrijpboete gelden dan ook de volgende regels:
 - Er moet een rapport of proces-verbaal van de overtreding worden opgemaakt op grond van artikel 41, vijfde lid, Awir. Dit hoeft niet bij een verzuim. NB: Volgens paragraaf 4 lid 7 BBBB/T wordt de kennisgeving van het voornemen om een (vergrijp)boete op te leggen aangemerkt als een rapport in de zin van [artikel 5:48](#) van de Awb.
 - De overtreder moet geïnformeerd worden over het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete. Er moet een kennisgeving worden verstuurd.
 - De overtreder moet bij die kennisgeving in de gelegenheid worden gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen. Er geldt een hoorplicht. De hoorplicht geldt niet bij een verzuim.
 - Binnen 13 weken na het opstellen van het rapport of het p-v moet de beslissing over de boete zijn genomen ([artikel 5:51, eerste lid, Awb](#)). Deze beslistermijn wordt opgeschort met ingang van de dag

waarop de gedraging aan het openbaar ministerie is voorgelegd, tot de dag waarop het bestuursorgaan weer bevoegd wordt een bestuurlijke boete op te leggen ([artikel 5:51, tweede lid, Awb](#)).

Op grond van [artikel 10:3](#), vierde lid, Awb dient bij toepasselijkheid van de zware procedure sprake te zijn van functiescheiding tussen de medewerker die de boete oplegt, en de medewerker die van de overtreding een rapport of pv heeft opgemaakt. Echter, volgens [artikel 67pb AWR](#) geldt deze functiescheiding niet. In dat artikel staat immers “In afwijking van [artikel 10:3](#), vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan degene die de overtreding constateert ook worden belast met het opleggen van een bestuurlijke boete.” [Artikel 67pb AWR](#) is in [artikel 40](#), tweede lid, Awir en [artikel 41](#), vierde lid, Awir van overeenkomstige toepassing verklaard op het opleggen van een bestuurlijke boete op grond van de Awir. Dit betekent dat er dus geen sprake hoeft te zijn van een dergelijke functiescheiding bij dit proces bij B/T.

Op één formeel punt moeten de verzuim- en vergrijpboete gelijk worden behandeld. Op grond van [artikel 5:10a](#), eerste lid, Awb is degene die wordt verhoord met het oog op het aan hem opleggen van een bestraffende sanctie niet verplicht om dan verklaringen over de overtreding af te leggen ([art. 5:10a Awb](#)). De persoon in kwestie heeft in alle gevallen het recht te zwijgen. Dit neemt niet weg dat hij of zij wel zijn of haar informatieverplichtingen op grond van de Awir moet nakomen. Het zwijgrecht betreft daarom alleen de overtreding als zodanig.

Vanwege het zwijgrecht heeft de wetgever in het tweede lid van [artikel 5:10a Awb](#) opgenomen dat voor het verhoor aan de belanghebbende wordt medegedeeld dat hij niet verplicht is tot antwoorden. Dit is de zogenaamde cautie. Bij ieder verhoor moet deze weer worden gegeven. Een verhoor is elk mondeling (dus ook telefonisch) gesprek tussen (medewerkers van) het bestuursorgaan en de persoon die mogelijk in aanmerking komt voor een boete, waarin (het voornemen tot het opleggen van) de boete aan de orde komt. Dat kan zijn:

- een gesprek naar aanleiding van de kennisgeving;
- de hoorzitting vanwege het bezwaar tegen de boete.

[Naar boven](#)

1.3.3.5 Omstandigheden die er toe leiden dat geen bestuurlijke boete mag worden opgelegd

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Wanneer een overtreding is begaan, kunnen er omstandigheden zijn die er toe leiden dat geen bestuurlijke boete mag worden opgelegd. Het betreft de volgende omstandigheden.

- De overtreding kan niet aan de overtreder worden verweten ([artikel 5:41 Awb](#)).
- In geval van een pleitbaar standpunt of bij afwezigheid van alle schuld oftewel avas (paragraaf 4, eerste lid BBBB).
- De overtreder is overleden ([artikel 5:42, eerste lid, Awb](#)). Door artikel 5:42, tweede lid vervalt een opgelegde bestuurlijke boete die niet onherroepelijk is, zodra de overtreder overlijdt. Is de boete wel onherroepelijk dan vervalt deze bij het overlijden van de overtreder, als de boete dan nog niet is betaald.
- Wegens dezelfde overtreding werd reeds eerder een bestuurlijke boete opgelegd, dan wel werd de overtreder na het inbrengen van zijn zienswijze er van in kennis gesteld dat voor die overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd ([artikel 5:43 Awb](#)).
- Wegens dezelfde gedraging werd reeds een strafvervolg ingesteld, en het onderzoek ter terechtzitting is begonnen, dan wel er is een strafbeschikking uitgevaardigd ([artikel 5:44, eerste lid, Awb](#)).

- De gedraging is ook een strafbaar feit, en moet worden voorgelegd aan de officier van justitie ([artikel 5:44, tweede lid, Awb](#)), en deze heeft:
 - nog niet medegedeeld af te zien van strafvervolgning ([artikel 5:44, derde lid, onderdeel a, Awb](#)), of
 - er zijn nog geen dertien weken verstreken na het voorleggen aan de officier van justitie, en deze heeft niet gereageerd ([artikel 5:44, derde lid, onderdeel b, Awb](#)).

In het zogenaamde protocol [AAFD](#) (=Protocol aanmelding en afdoening van fiscale delicten en delicten op het gebied van douane en toeslagen.) is bepaald dat bij een nadeelbedrag van € 100.000 of meer, de zaak wordt aangemeld voor mogelijke strafrechtelijke afhandeling als sprake is van een vermoeden van opzet. Bedraagt het nadeel minder dan € 100.000, dan wordt de zaak voor mogelijke strafrechtelijke afhandeling aangemeld als sprake is van een vermoeden van opzet en als een of meerdere van de aanvullende wegingscriteria daartoe aanleiding geeft.

- De vervaltermijn is verstreken, waardoor de bevoegdheid tot het opleggen van de bestuurlijke boete is komen te vervallen. Vanaf 1 januari 2014 geldt voor zowel de verzuim- als de vergrijpboete een vervaltermijn van vijf jaren nadat de overtreding is begaan ([artikel 40, vierde lid, Awir](#) en [artikel 41, zesde lid, Awir](#). Voorbeeld: bij een overtreding op 1 januari 2014, vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete per 2 januari 2019. Voor overtredingen van vóór 1 januari 2014 gelden nog de oude vervaltermijn, te weten:
- Bij een overtreding van de verplichting op grond van [artikel 18 Awir](#) mag geen verzuimboete meer worden opgelegd, indien vijf jaren zijn verstreken na de dag waarop de rappeltermijn van artikel 18, derde lid, Awir is verstreken ([artikel 40, vijfde lid, Awir, tekst tot 1 januari 2014](#)).
- Bij een overtreding van de andere verplichtingen (dan op grond van artikel 18 Awir) mag geen verzuimboete meer worden opgelegd, indien drie jaren zijn verstreken na het begaan van de overtreding ([artikel 5:45, tweede lid, Awb](#)).
- Het opleggen van een vergrijpboete is niet meer toegestaan, indien vijf jaren zijn verstreken na het einde van het berekeningsjaar waarop de te hoog toegekende tegemoetkoming betrekking heeft ([artikel 40, vijfde lid, Awir, tekst tot 1 januari 2014](#)). Bij overtredingen die vóór 1 januari 2014 werden begaan moet de voor die periode geldende vervaltermijn worden toegepast, indien deze voor de overtreder gunstiger is dan de vervaltermijn vanaf 1 januari 2014. Dit volgt uit [artikel 7, eerste lid, EVRM](#) en [artikel 15, eerste lid, tweede volzin, IVBPR](#). Is de nieuwe vervaltermijn gunstiger voor de overtreder, dan zal B/T deze moeten hanteren ([Artikel 5:46, vierde lid Awb](#) verklaart [artikel 1, tweede lid, Wetboek van Strafrecht](#) van overeenkomstige toepassing . Zie ook [artikel 15, eerste lid, 3e volzin, IVBPR](#)).
- De overtreding wordt vrijwillig verbeterd ([art. 42, eerste lid, Awir](#)). Vanaf 2018 geldt deze uitzondering niet meer voor zwartsparenders met vermogen in het buitenland (zowel voor toeslagen als ook voor belastingen): [art. 42, tweede lid, Awir](#)). Of sprake is van een vrijwillige verbetering moet van geval tot geval worden beoordeeld. Het is geen vrijwillige verbetering als de juiste informatie alsnog wordt verstrekt, nadat wij daarom (wederom) hebben gevraagd. NB: vrijwillige verbetering kan zich feitelijk niet voordoen bij het niet of niet-tijdig nakomen van een van de informatieverplichtingen. Zodra de door ons gestelde termijn is verstreken, kan deze immers niet meer hersteld worden.

Paragraaf 5 van BBBB bevat bepalingen omtrent vrijwillige verbetering die van toepassing zijn. Daaruit volgt onder andere dat het bewijs dat geen sprake is van een vrijwillige verbetering moet worden geleverd door B/T.

Let op!

Vanaf 1.4 is de tekst niet geldend en daarom afgeschermd. De tekst wordt op een later moment geactualiseerd.
[Naar boven](#)

1.4 De hoogte van de boete (straftoemeting)

 Klik voor dialoogschermb met permalink

[Naar boven](#)

1.5 Het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst/Toeslagen (BBBB/T) **Klik voor dialoogschermb met permalink**

[Naar boven](#)

1.6 De overtreder **Klik voor dialoogschermb met permalink**

[Naar boven](#)

1.7 Openbaar maken boete **Klik voor dialoogschermb met permalink**

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [26.00.00 Bestuurlijke boete](#)
 - [1 Bestuurlijke Boete](#)
 - [1.1 Inleiding](#)
 - [1.2 De Awb](#)
 - [1.2.1 De vierde tranche Awb](#)
 - [1.2.2 De bestuurlijke boete volgens de Awb](#)
 - [1.3 De artikelen 40 en 41 Awir](#)
 - [1.3.1 De verzuimboete](#)
 - [1.3.2 De vergrijpboete](#)
 - [1.3.3 De overtredingen](#)
 - [1.3.3.1 De overtreding bij een verzuim](#)
 - [1.3.3.2 De overtreding bij een vergrijp](#)
 - [1.3.3.3 Het moment waarop de overtreding wordt begaan](#)
 - [1.3.3.4 De verschillen tussen de verzuim- en vergrijpboete](#)
 - [1.3.3.5 Omstandigheden die er toe leiden dat geen bestuurlijke boete mag worden opgelegd](#)
 - [1.4 De hoogte van de boete \(straftoemeting\)](#)
 - [1.5 Het Besluit Bestuurlijke Boeten Belastingdienst/Toeslagen \(BBBB/T\)](#)
 - [1.6 De overtreder](#)
 - [1.7 Openbaar maken boete](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [26.00.00 - Bestuurlijke boete](#)
- 1 Bestuurlijke Boete

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

27.00.00 Toezicht en opsporing

1 Toezicht en Opsporing Klik voor dialoogscherf met permalink

1.1 Inleiding Klik voor dialoogscherf met permalink

De handhaving bij Belastingdienst/Toeslagen (B/T) is gebaseerd op een aantal uitgangspunten en begrippen. Deze worden in deze paragraaf beschreven.

[Naar boven](#)

1.1.1 Permanente opdracht Klik voor dialoogscherf met permalink

B/T geeft uitvoering aan:

- de toekenning van en controle op inkomensafhankelijke toeslagen,
- het controleren van de rechtmatigheid van deze toekenningen.

Dit doet B/T zo doeltreffend en doelmatig mogelijk, waarbij we rechtszekerheid en rechtsgelijkheid in onze aanpak verankeren. In dit hoofdstuk gaat het over de controle en de opsporing, maar ook (en misschien wel vooral) over compliance.

[Naar boven](#)

1.1.2 Missie en kernwaarden Klik voor dialoogscherf met permalink

Dit is de missie van de Belastingdienst:

“De Belastingdienst draagt bij aan een financieel gezond Nederland. Dat doen we door eerlijk en zorgvuldig belasting te heffen en te innen en toeslagen uit te keren. Daarnaast draagt de Belastingdienst bij aan een financieel gezonde, concurrerende en veilige Europese Unie.”

Belangrijk voor deze missie zijn de drie kernwaarden die de Belastingdienst hanteert: *geloofwaardigheid*: de Belastingdienst neemt zijn opdracht serieus en houdt zich aan de afspraken;

zorgvuldigheid: de Belastingdienst behandelt iedereen met respect en houdt zoveel mogelijk rekening met ieders verwachtingen, rechten en belangen;

verantwoordelijkheid: de Belastingdienst gaat verantwoord om met de gegeven bevoegdheden en is bereid daar verantwoording over af te leggen.

Door zich te houden aan deze basiswaarden levert de toezichtmedewerker een bijdrage aan de nalevingsbereidheid (‘compliance’) van de burger.

[Naar boven](#)

1.1.3 Strategische intenties Klik voor dialoogscherf met permalink

Dit is de strategie van de Belastingdienst:

“We streven er naar dat burgers en bedrijven bereid zijn uit zichzelf (fiscale) regels na te leven, zonder dwingende en kostbare acties van de Belastingdienst.”

De strategie is erop gericht om:

- een omgeving te creëren waarin het maken van fouten zoveel mogelijk wordt voorkomen

- de mate en intensiteit van ons toezicht af te stemmen op het gedrag van burgers en bedrijven
- het burgers en bedrijven gemakkelijk te maken goede aangiften en aanvragen te doen
- naleving af te dwingen als burgers en bedrijven regels bewust niet willen naleven of frauderen

[Naar boven](#)

1.1.4 Compliance Klik voor dialoogschermd met permalink

Het doel van handhaving is compliance. Met het begrip compliance wordt aangeduid dat een persoon of organisatie handelt in overeenstemming met de geldende wet- en regelgeving. De Belastingdienst streeft naar een situatie waarin belastingplichtigen en toeslaggerechtigden uit zichzelf hun wettelijke verplichtingen nakomen. De Belastingdienst bevordert de nalevingsbereidheid van burgers en bedrijven door passende dienstverlening te leveren, massale processen juist en tijdig uit te voeren, adequaat toezicht uit te oefenen en waar nodig naleving bestuurs- of strafrechtelijk af te dwingen.

B/T werkt daar aan door middel van handhaving gericht op gedragsbeïnvloeding. De mate, de vorm en het moment van aandacht die B/T aan burgers en bedrijven schenkt, worden bepaald door handhavingsregie, waarbij de beperkt beschikbare capaciteiten en competenties zo efficiënt en effectief mogelijk worden ingezet. In dit proces wordt eerst het gewenste gedragseffect bepaald en vervolgens worden de in te zetten instrumenten gekozen om dit effect op de meest efficiënte wijze te realiseren. Om dit te realiseren wordt onderzoek gedaan naar de oorzaken en motieven voor niet-naleving.

[Naar boven](#)

1.1.5 Handhaving Klik voor dialoogschermd met permalink

B/T verstaat onder handhaving: ‘alle te nemen maatregelen die er voor zorgen dat burgers compliant worden en blijven: van (gedifferentieerde) dienstverlening, tot toezicht (massaal/individueel) en fraudebestrijding’. Onze handhaving bestaat dus uit een mix van elkaar (in tijd) versterkende maatregelen en instrumenten, waarbij de mate en intensiteit van ons toezicht af gestemd is op het gedrag van burgers en bedrijven

Bij de vormgeving en uitvoering van de handhaving zorgen we voor een goede en weloverwogen balans tussen dienstverlening, toezicht en strafrecht. Soms is actiegericht, thematisch of projectgewijs toezicht gewenst, zo mogelijk in samenwerking en/of afstemming met andere toezichthouders. Onze dienstverlening is er op gericht om het burgers zo makkelijk mogelijk te maken de aanvraag goed te doen. Bij de uitvoering van ons toezicht beoordelen we of de aanvraag ook daadwerkelijk goed is gedaan. Bij strafrecht nemen we maatregelen tegen diegenen die het bewust onjuiste aanvragen doen.

[Naar boven](#)

1.2 Communicatie en dienstverlening Klik voor dialoogschermd met permalink

Communicatie en dienstverlening zijn het fundament van handhaving en maken deel uit van elk aspect daarvan. Vanaf de oriëntatie vóór de aanvraag tot en met het moment dat een dossier afgerond is spelen dienstverlening en communicatie een belangrijke rol. Hoofddoel van communicatie en dienstverlening is het de burger makkelijk maken om het goed te doen.

Makkelijk maken het goed te doen is:

- het verminderen van de onzekerheid van een burger;
- voorkomen van het maken van fouten;
- gericht stimuleren van burgers een wijziging op tijd aan ons door te geven.

Burgers en hulpverleners hebben via verschillende kanalen contact met Toeslagen. Bijvoorbeeld via internet (www.toeslagen.nl), Mijn toeslagen (de portal), per post/brief, of per telefoon. Steeds vaker wordt vanuit Toeslagen met de burger gebeld.

De inzet van Toeslagen is om over al deze beschikbare interactiekanalen een duidelijke en consistente klantreis te borgen.

Samenwerken met intermediaire partijen

Soms is de burger het meest geholpen wanneer we ons richten op hulpverleners en andere instanties. Deze samenwerking maakt het mogelijk die groepen burgers te bedienen die niet zelf contact met ons opnemen. We werken natuurlijk samen met de fiscaal dienstverleners, maar ook met maatschappelijke dienstverleners, en met verhuurders en kinderopvangorganisaties.

Door het aanbieden van de digitale omgeving ‘Kennisnetwerk belastingen en toeslagen’ ontsluiten we informatie voor hen en maken we het mogelijk dat ze zich kunnen scholen in hulpverlening bij belasting- en toeslagzaken. Naast kennisnetwerk is er een forum voor toeslagen-intermediairs.

De zogeheten Toeslagendienstverleners (TDV) en Toeslagen Servicepunten (TSP) ondersteunen burgers bij hun aanvraag. Toeslagen heeft in dit kader regelmatig contact met deze partijen. Met de TDVs en TSPs hebben we verwerkersovereenkomsten zodat zij ook toegang kunnen krijgen tot de gegevens van de burgers die zij ondersteunen.

Kinderopvangorganisaties kunnen een convenant met Toeslagen afsluiten zodat het mogelijk wordt dat de kinderopvangtoeslag op de rekening van deze organisaties wordt overgemaakt.

[Naar boven](#)

1.3 Toezicht Klik voor dialoogscherm met permalink

1.3.1 Algemeen Klik voor dialoogscherm met permalink

Ons toezicht is er op gericht de nalevingsbereidheid van burgers te bevorderen of te onderhouden. Daarom wil B/T bij het uitvoeren van haar toezichtsactiviteiten steeds meer gebruik van gedragswetenschappelijke kennis en inzichten.

Het toezicht vindt zoveel mogelijk in de actualiteit plaats. Een deel daarvan wordt geautomatiseerd met behulp van betrouwbare derdengegevens uitgevoerd. Hiermee realiseren we een basisniveau van risicobeheersing. Daar waar de risico's op een onjuiste aanvraag/mutatie groot zijn voert B/T extra toezicht uit.

B/T wil haar toezicht continu door ontwikkelen. Door middel van effectmetingen wordt bepaald of individuele toezichtacties de gestelde doelen bereiken. Daarnaast worden pilots ingezet om nieuwe handavingsacties doelmatig in te richten.

Het doel is om regelmatig terugkerende toezichtsacties zoveel mogelijk op te nemen in het actuele geautomatiseerde toezicht, bij voorkeur zo vroeg mogelijk in het proces. Onze toezichtsacties bevinden zich in verschillende stadia van ontwikkeling. In onderstaande figuur worden die stadia schematisch weergegeven.

Figuur 1: Stadia in de ontwikkeling van geautomatiseerde toezichtsacties

[Naar boven](#)

1.3.2 Gefaseerd toezicht Klik voor dialoogscherf met permalink

Een ingediende aanvraag kan in de verschillende fasen van het toelagenproces onderworpen worden aan een vorm van toezicht.

In deze paragraaf wordt dat toezicht op hoofdlijnen beschreven.

[Naar boven](#)

1.3.2.1 Toezicht vóór de voorlopige toekenning (en vóór de eerste uitbetaling) Klik voor dialoogscherf met permalink

Aanvragen/mutaties worden waar mogelijk getoetst met behulp van contra-informatie. Hiermee kunnen fouten in de aanvraag voor een deel geautomatiseerd worden gecorrigeerd (voorkeur) of wordt de aanvraag geselecteerd voor handmatig toezicht. In deze fase passen we ook de risicoclassificatie toe. Als aan de aanvraag een hoge risicoclassificatie wordt toegekend, dan wordt deze beoordeeld voordat een betaling plaatsvindt. Als de risicoclassificatie laag is, vindt betaling plaats conform het reguliere proces.

Het toezicht vindt dus plaats voorafgaand aan het moment waarop de ingediende nieuwe aanvragen en mutaties formeel worden beschikt.

[Naar boven](#)

1.3.3 Toezicht tijdens de fase van voorlopig toekennen Klik voor dialoogscherf met permalink

In deze fase van voorlopig toekennen oefent B/T periodiek toezicht uit op de blijvende rechtmatigheid en juistheid van die voorlopige toekenning. Immers, de (persoonlijke) omstandigheden van de toelagerechtigde kunnen wijzigen na de eerste aanvraag. We toetsen lopende aanvragen op rechtmatigheid en juistheid. Ook in deze fase maken we daarvoor gebruik van contra-informatie en risicoclassificatie.

[Naar boven](#)

1.3.4 Toezicht bij de definitieve toekenning Klik voor dialoogscherf met permalink

In deze fase worden de aanvragen getoetst aan 'jaargegevens'.

Dit doen we risicogericht en langs de lijn van thema's en doelgroepen.

Schematisch wordt dit gefaseerde toezicht in de volgende figuur weergegeven.

Figuur 2: Verschillende vormen van toezicht in iedere fase van het proces

[Naar boven](#)

1.3.5 Samenwerking in het toezicht [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

- Samenwerking is van belang bij het voorkomen, detecteren en bestrijden van misbruik en fraude. Samenwerking kan bijvoorbeeld zien op het delen van informatie, het vaststellen en analyseren van gezamenlijke risico's en het bedenken van een gezamenlijke aanpak.
- Samenwerking levert ook een bijdrage aan de zogeheten horizontalisering van de handhaving. Hieronder verstaan we de beweging van zelf uitvoeren naar het betrekken van andere (publieke en/of private) partijen bij het handhaven.
- Samenwerking kan ook vorm krijgen doordat andere partijen (delen van) ons toezicht uitvoeren. Dit betekent, bij voldoende kwaliteit, dat dergelijke aanvragen een 'versnelde of vereenvoudigde' behandeling krijgen. Dit laatste gebeurt bijvoorbeeld door Vluchtelingenwerk Nederland.
- In de volgende twee sub-paragrafen worden verschillende voorbeelden beschreven. Daarbij moet worden bedacht dat dit een momentopname betreft. Het is de ambitie van B/T om te blijven zoeken naar nieuwe samenwerkingsvormen.

[Naar boven](#)

1.3.5.1 Voorkomen is beter.... [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

- Een hoge adreskwaliteit is van groot belang voor B/T. Daarmee kan voorkomen worden dat misbruik of fraude plaatsvinden. B/T werkt daarom samen met het Ministerie van BZK, gemeenten en andere overheidsorganisaties om de kwaliteit van de (onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van BZK vallende) Basis Registratie Personen (BRP) te verbeteren.
- Diverse organisaties leveren periodiek gegevens aan B/T. Zo ontvangt B/T gegevens van onder meer DUO, het UWV, en kinderopvangorganisaties.
- Onder meer Toeslagen Service Punten, intermediairs en branche- of belangenverenigingen zorgen ervoor dat voorlichting en begeleiding bij het indienen van aanvragen en mutaties gebeurt met behulp van betrouwbare partijen met verstand van zaken.

[Naar boven](#)

1.3.5.2 Detectie en bestrijding blijft ook nodig... [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

- Daar waar er toch mogelijkheden waren of (nieuwe) ontstaan om misbruik te plegen, is bestrijding noodzakelijk.
- We participeren hiervoor in een aantal samenwerkingsverbanden zoals de Landelijke Stuurgroep Interventieteams (LSI) en de Landelijke Aanpak Adreskwaliteit.
- Ook werkt B/T samen met het Financieel Expertise Centrum (FEC) en leveren wij via de zogeheten TEOS Postbus desgevraagd (op basis van een wettelijke grondslag) gegevens aan externe partijen.

[Naar boven](#)

1.4 Misbruik Toeslagen en inzet strafrecht [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

1.4.1 Inleiding – structuur binnen Toeslagen [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

- De Belastingdienst heeft een maatschappelijke taak om een bijdrage te leveren aan de Rijksbrede aanpak om de samenleving te beschermen tegen fraude. Het regeerakkoord besteedt nadrukkelijk aandacht aan de bestrijding van fraude en ondermijnende criminaliteit. Ook bij Toeslagen heeft Fraudebestrijding de aandacht en werken we nauw samen met de FIOD en het Functioneel Parket.
- De Toeslagenaffaire heeft er toe geleid dat (met name in 2019 en 2020) een herijking van het fraudeproces heeft plaatsgevonden. Hierbij ligt de focus op het keuzeprocess, dossiervorming, het boeteprocess en de verslaglegging.
- De afdeling Intensief Toezicht (ITO) bestaat uit drie teams. Er zijn drie boetefraude-coördinatoren en een contactambtenaar aangesteld.
- De contactambtenaar (artikel 44a AWIR) draagt zorg voor de contacten tussen de FIOD en het Functioneel Parket (FP), onderdeel van het Openbaar Ministerie.
- Om de inzet van het strafrecht te optimaliseren en zo eenduidig mogelijk te laten zijn is één Officier van Justitie, werkzaam bij het Functioneel Parket, aangewezen als aanspreekpunt voor Toeslagen.

- Maandelijks vindt er een afstemmingsoverleg (AO) plaats tussen enerzijds de contactambtenaar en de BFC-ers namens Toeslagen en anderzijds de accountmedewerkers van de FIOD. Hierin worden de preweegdocumenten, sanctiememo's andere mogelijke van belang zijnde signalen en lopende zaken besproken.
- Twee maandelijks komen de contactambtenaar Toeslagen, de teamleider account en de teamleider opsporing van de FIOD en de officier van justitie bij elkaar in de landelijke Weegploeg. In de Weegploeg worden zaken gewogen. De voortgang van zaken wordt besproken en de keuze voor het soort zaken waarvoor het strafrecht zal worden ingezet wordt bepaald. De voorschriften voor de aanmelding en afhandeling van overtredingen zijn vastgelegd in het protocol AAFD dat wordt gevolgd.
- Vanaf 2020 is er een aparte stuurgroep waar gezamenlijk door de FIOD en het FP wordt gestuurd op de lopende strafrechtelijke onderzoeken.

[Naar boven](#)

1.4.2 Fraudefenomenen Klik voor dialoogscherm met permalink

Van fiscale fraude is volgens de Belastingdienst sprake als er:

Opzettelijk en misleidend (wordt gepoogd):

- minder belasting (te) betalen dan volgens de wet is verschuldigd of
- ten onrechte (voor)belastinggeld of toeslagen (te) claimen en (te) ontvangen.

Bij misbruik met toeslagen worden de volgende fenomenen onderkend:

- Misbruik LRK gegevens (Individueel en in georganiseerd verband); het onterecht aanvragen van Kinderopvangtoeslag door gebruik te maken van gegevens vermeld in het openbare register, Landelijke Registratie Kinderopvangorganisaties (LRK).
- Samenspanningsfraude; het onterecht aanvragen van Kinderopvang- of huurtoeslag waarbij sprake is van samenwerking tussen bijvoorbeeld kinderopvangorganisatie/verhuurder en aanvrager/huurder.
- Adres gelieerde fraude; het voordoen van een andere gezinssamenstelling dan de daadwerkelijke, feitelijke situatie met als doel het verkrijgen van (meer) overheids gelden waaronder Toeslagen (huurtoeslag, zorgtoeslag, Kind gebonden Budget (KGB) en Kinderopvangtoeslagen).
- overige fraude; categorie waarbij op individueel niveau fraude wordt gepleegd door bijvoorbeeld het inkomen opzettelijk laag te houden of huurbedragen aan te passen, om zo een (hogere) toeslag te verkrijgen dan waar recht op is.

Valse stukken

Rode draad bij al deze fenomenen zijn de valse stukken die worden vervaardigd, waardoor een administratieve werkelijkheid wordt gecreëerd met als doel de daadwerkelijke, feitelijke situatie te verhullen en toeslag gelden te verkrijgen waar geen recht op bestaat. De vervaardigde stukken zijn moeilijk van echt te onderscheiden en zijn veelomvattend, te denken valt aan jaaroverzichten (facturen), bankafschriften en contracten.

[Naar boven](#)

1.4.3 Fraude aanpak Klik voor dialoogscherm met permalink

- De fraudeaanpak richt zich primair op burgers die willens en wetens de regels overtreden. Het gaat om mensen die bewust een misleidende voorstelling van zaken geven of onrechtmatig handelen om daar voordeel mee te behalen en niet om burgers die zich vergissen of onbewust een fout maken.
- Door de inzet van handhavingsregie is Toeslagen in staat om een juiste mix van handhavingsinstrumenten in te zetten. Daarbij zorgt Toeslagen voor een juiste balans tussen dienstverlening, toezicht en strafrecht.
- De fraudeaanpak is primair preventief gericht. Preventie is belangrijk om mogelijkheden tot misbruik tot een minimum te beperken. Preventieve maatregelen zijn: effectiever (preventie levert eerder resultaat op dan sanctionering en vervolging), efficiënter (preventie kost minder dan detectie en correctie achteraf) en klantvriendelijker (door preventie kunnen ongewenste gevolgen voor de burger worden voorkomen). Door op zoveel mogelijk plaatsen zowel in de interne als externe keten barrières op te werpen, wordt het moeilijk gemaakt om bewust misbruik te maken van toeslagen. Denk aan vooringevulde aanvraagformulieren, gebruik van één rekening nummer en het verkrijgen van contra-informatie van derden.
- Om fraude in een vroeg stadium te onderkennen is het noodzakelijk om fraudefenomenen in een zo vroeg mogelijk stadium te ontdekken en op een gestructureerde manier aan te pakken. Toeslagen maakt hierbij gebruik van (eigen) objectieve gegevens en

voert risicoanalyses uit. Ook koppelen we relevante derdengegevens met informatie van onze eigen organisatie. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van data-analyse en acteren we op (externe) signalen en fraudemeldingen.

[Naar boven](#)

1.4.4 Inzet strafrecht Klik voor dialoogscherm met permalink

- De laatste jaren is de focus, in nauw overleg met de FIOD en het FP, komen te liggen op het opsporen en het voorkomen van grootschalig georganiseerde toeslagfraude.
- Daarnaast worden ernstige individuele fraudes waarbij het nadeel boven de 100.000 euro bedraagt ook strafrechtelijk aangepakt.
- Leidend hierbij is dat de strafrechtelijke aanpak altijd impactvol moet zijn en een positief effect heeft op de compliance.
- Toeslagen krijgt per jaar een x-aantal opsporingsuren bij de FIOD dat voor het strafrecht kan worden ingezet. Hier worden afspraken over gemaakt in het zogenaamde (belastingdienstbrede) handhavingsarrangement. Gelet op de (beperkte) beschikbare capaciteit van de betrokken partijen zal hierbij in onderlinge afstemming keuzes moeten worden gemaakt. Leidend bij deze keuzes is dat sprake moet zijn van georganiseerde fraude en individuele zaken met een hoog benadelingsbedrag. Ook de maatschappelijke impact en financiële schade wordt bij het keuzeproces betrokken.

[Naar boven](#)

1.4.5 Bestuurlijke vergrijpboete vs strafrecht Klik voor dialoogscherm met permalink

- Als uitgangspunt geldt dat Toeslagen zelf bestuursrechtelijk optreedt tegen de niet-naleving van de regelgeving die aan haar toezicht is onderworpen.
- De bevoegdheid voor Toeslagen om een vergrijpboete op te leggen is neergelegd in artikel 41 van de Awir.
- In een aantal gevallen is strafrechtelijk ingrijpen passend. De keuze voor bestuurs- dan wel strafrecht wordt genomen met inachtneming van de AAFD-richtlijnen en op basis van een afweging waarbij het te verwachten effect van bestuursrechtelijke en strafrechtelijke afdoening nadrukkelijk wordt beoordeeld.
- Bij het opleggen van een vergrijpboete wordt door de BFC-er een sanctiememo opgesteld. Indien het nadeelbedrag boven de 25.000 euro bedraagt en minder dan 100.000 euro zal het memo worden voorgelegd aan de FIOD (in het afstemmingsoverleg) en het FP (in de weegploeg). Dit om te voorkomen dat zowel het OM als Toeslagen tegelijkertijd een sanctie wil opleggen (artikel 5:44 lid 2 Awb).
- De hoogte van het boetebedrag van een vergrijpboete wordt evenredig vastgesteld. Dit betekent dat rekening wordt gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden, waaronder de draagkracht (schuldenlast) van de betrokkene.

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [27.00.00 Toezicht en opsporing](#)
 - [1 Toezicht en Opsporing](#)
 - [1.1 Inleiding](#)
 - [1.1.1 Permanente opdracht](#)
 - [1.1.2 Missie en kernwaarden](#)
 - [1.1.3 Strategische intenties](#)
 - [1.1.4 Compliance](#)
 - [1.1.5 Handhaving](#)
 - [1.2 Communicatie en dienstverlening](#)
 - [1.3 Toezicht](#)
 - [1.3.1 Algemeen](#)
 - [1.3.2 Gefaseerd toezicht](#)
 - [1.3.2.1 Toezicht vóór de voorlopige toekenning \(en vóór de eerste uitbetaling\)](#)
 - [1.3.3 Toezicht tijdens de fase van voorlopig toekennen](#)
 - [1.3.4 Toezicht bij de definitieve toekenning](#)
 - [1.3.5 Samenwerking in het toezicht](#)
 - [1.3.5.1 Voorkomen is beter...](#)
 - [1.3.5.2 Detectie en bestrijding blijft ook nodig...](#)
 - [1.4 Misbruik Toeslagen en inzet strafrecht](#)
 - [1.4.1 Inleiding – structuur binnen Toeslagen](#)

- [1.4.2 Fraudefenomenen](#)
- [1.4.3 Fraude aanpak](#)
- [1.4.4 Inzet strafrecht](#)
- [1.4.5 Bestuurlijke vergrijpboete vs strafrecht](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [27.00.00 - Toezicht en opsporing](#)
- 1 Toezicht en Opsporing

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

28.00.00 Schadevergoeding

1Schadevergoeding

Klik voor dialoogschermd met permalink

1.1 Schadevergoeding algemeen

Klik voor dialoogschermd met permalink

Als een burger vindt dat hij schade heeft geleden door een besluit van B/T of door een handeling van een medewerker van B/T, dan kan hij bij B/T een schriftelijk verzoek tot schadevergoeding indienen.

[Paragraaf 2](#): uitleg over welke schade wel of niet vergoed kan worden en onder welke voorwaarden.

[Paragraaf 3](#): uitleg over de verschillende juridische wegen die de burger kan bewandelen om zijn schade vergoed te krijgen.

[Paragraaf 4](#): nog enkele opmerkingen over het proces bij B/T.

[Naar boven](#)

1.2 Schade Klik voor dialoogschermd met permalink

1.2.1 Voorwaarden voor kunnen toekennen van schadevergoeding

Klik voor dialoogschermd met permalink

Er zijn vijf voorwaarden;

1. Een onrechtmatig handelen van B/T
2. Schade
3. Een causale relatie tussen het onrechtmatig handelen en de geleden schade
4. De schade moet aan B/T toerekenbaar zijn
5. Een relatie tussen de geschonden norm en het belang waarin de burger is geschaad (relativiteitsvereiste van [art. 6:163 BW](#)).

Ad 1. Van onrechtmatig handelen is in het algemeen sprake bij het nemen van een onrechtmatig besluit of het niet tijdig nemen van een besluit. Ook in de voorbereiding van een VT of DT besluit kan er van alles zijn

misgegaan. Als de burger meent schade te hebben geleden door een handelen van B/T, niet rechtstreeks voortvloeiend uit een appellabel (voor beroep vatbaar) besluit, dan kan B/T daar wel een beslissing op geven, maar deze is dan niet voor beroep vatbaar. De beslissing wordt dan voorzien van een civielrecht-clausule (zie [1.4.1](#)). Dat is b.v. het geval bij een verzoek om schadevergoeding door een verrekening. Bezwaar tegen een verrekening is immers niet mogelijk (zie [hoofdstuk 19, 1.2](#)).

Ad. 2/3 Bij de causale relatie tussen het onrechtmatig handelen en de geleden schade gelden twee criteria:

1. De onrechtmatige handeling/beslissing is een absolute voorwaarde (conditio sine qua non) voor het ontstaan van de schade. Dat wil zeggen dat zonder de onrechtmatige handeling/beslissing de schade niet zou zijn opgetreden. Als de schade ook had kunnen ontstaan bij een rechtmatige beslissing dan is er geen causaal verband tussen de (onrechtmatige) beslissing en de schade (ABRvS 9 juli 2014 [ECLI:NL:RVS:2014:2510](#)).
2. Als er sprake is van een onrechtmatige handeling/beslissing en er is ook schade, dan moet die schade in redelijkheid aan de onrechtmatige beslissing zijn toe te rekenen. Dat wil zeggen er mag geen al te ver verwijderd verband zijn tussen de onrechtmatige beslissing en de schade.

Voorbeeld

De huurtoeslag wordt onterecht tijdelijk niet uitbetaald. Dit geeft veel spanning en de burger kan er niet van slapen. Bij de huisarts krijgt hij slaapmiddelen voorgeschreven. Burger wil de kosten van de medicatie, die hij deels zelf heeft moeten betalen, verhalen op B/T. Het is dan de vraag of er een causale relatie is tussen het onterecht stoppen van de huurtoeslag, de slapeloosheid en de kosten van medicijnen. Mogelijk leed de burger al aan slapeloosheid. Daarnaast is er in zo'n geval een te ver verwijderd verband tussen de slapeloosheid en het niet uitbetalen van de huurtoeslag. De schade is dan in redelijkheid niet aan het tijdelijk niet betalen van huurtoeslag toe te rekenen.

Onder 1 is er dus geen causaal verband

Onder 2 is er onvoldoende (rechtstreeks) causaal verband tussen onrechtmatigheid en schade om deze laatste 'in redelijkheid' aan de onrechtmatigheid (en dus aan B/T) toe te rekenen.

Ad 4. Bij een onrechtmatig besluit, of niet-tijdig besluit, is de schade in principe aan B/T toe te rekenen. Het is echter denkbaar dat de (omvang van) de schade mede te wijten is aan een handelen of nalaten van de burger zelf waardoor deze geheel of gedeeltelijk voor diens rekening dient te blijven. De burger moet aan schadebeperking doen. (bijv. ABRvS 1 april 2015 [ECLI:NL:RVS:2015:1023](#)) Het is aan B/T om dit te stellen en te bewijzen.

Ad 5. Een voorbeeld: als door het onterecht uitblijven van huurtoeslag de energierekening niet is betaald en daardoor incassokosten zijn gemaakt, dan is niet aan het relativiteitsvereiste voldaan. De huurtoeslag is immers bedoeld om bij te dragen in de huurkosten, niet in de kosten van energie.

[Naar boven](#)

1.2.2 Welke schade wordt niet vergoed? Klik voor dialoogscherm met permalink

- Een kostenvergoeding volgens [art 8:75](#) of [8:75a](#) Awb kan nooit als schadevergoeding geclaimd worden. Dit geldt ook voor het deel van de kosten dat op grond van de Proceskostenregeling niet gevorderd kon worden of wanneer de burger verzuimd had de kostenvergoeding tijdig, dus tijdens de procedure, te claimen.
- Rentevergoeding over te weinig betaalde toeslag wordt slechts berekend vanaf 1 juli T+1 en eindigt op de dag van dagtekening van de DT/ herziene DT. ([Art 27 lid 2 AWIR](#)). Ook telefoonkosten worden in principe niet vergoed. Deze kosten worden gezien als behorend tot de normale risico's van het maatschappelijk verkeer. Bellen met de BelastingTelefoon vanaf een vaste telefoon is overigens gratis.

Uit coulance kan soms onverschuldigde rente of een kostenvergoeding van 1 punt worden toegekend.

[Naar boven](#)

1.2.3 Immateriële schade Klik voor dialoogscherf met permalink

1.2.3.1 Vergoeding immateriële schade Klik voor dialoogscherf met permalink

Miscommunicatie tussen B/T en de burger kan bij de burger veel frustratie oproepen. Dit is echter op zichzelf niet voldoende grond voor het claimen van immateriële schade. “Ingevolge [artikel 6:106](#), eerste lid, aanhef en onder b, van het BW, voor zover thans van belang, heeft de benadeelde voor nadeel dat niet in vermogensschade bestaat, recht op een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding, indien de benadeelde in zijn eer of goede naam is geschaad of op andere wijze in zijn persoon is aangetast.” ([ECLI:NL:RVS:2014:2722](#)) Dit laatste wordt niet snel door de rechter aangenomen.

Wel bestaat de mogelijkheid om immateriële schade te claimen op basis van [art. 6 EVRM](#): een gerechtelijk oordeel buiten de redelijke termijn. Deze bepaling ziet dus alleen op geschillen die aan de rechter zijn voorgelegd. Gaat een burger niet in beroep tegen een beslissing op bezwaar of trekt hij zijn beroep in, dan is art. 6 EVRM niet van toepassing. De termijnoverschrijding wordt geacht een zodanige mate van spanning en frustratie op te roepen dat zonder nadere onderbouwing immateriële schade kan worden aangenomen.

Wat wordt gezien als een redelijke termijn? Klik voor dialoogscherf met permalink

Wat een redelijke termijn is hangt af van het tijdstip van bekendmaking van het primaire besluit. Was dit vóór 1 februari 2014 dan is de termijn 3 (5) jaar: 1 jaar voor bezwaarfase, 2 jaar voor beroepsfase (+ 2 jaar voor een eventuele hoger beroepsfase). Is de primaire beslissing bekend geworden ná 1 februari 2014 dan is de redelijke termijn 2 (4) jaar: 6 maanden voor de bezwaarfase, 18 maanden voor de beroepsfase (+ 2 jaar voor een eventuele hoger beroepsfase) (ABRvS 29 januari 2014, [ECLI:NL:RVS:2014:188](#))

De afdeling bestuursrechtspraak heeft omwille van de rechtseenheid en naar aanleiding van een Conclusie van A-G Widdershoven van 23 oktober 2013 aansluiting gezocht bij rechtspraak van de H.R. over de redelijke termijn in niet-punitieve(straf) zaken. De datum 1 februari 2014 is gekozen om de praktijk gelegenheid te geven zich aan de nieuwe termijnen aan te passen.

De immateriële schade wordt standaard begroot op 500 euro per halfjaar of deel van een halfjaar. Dus 6 maanden overschrijding = 500 euro, 6,5 maand overschrijding = 1000 euro.

Bij een beoordeling of sprake is van een overschrijding van de redelijke termijn, wordt naar de totale procedure gekeken. Voorbeeld: Bij een uitspraak van de rechter binnen drie en een half jaar na het bezwaar (oude termijn) is een schadevergoeding van € 500 verschuldigd. Er moet dan worden bekeken wie deze moet betalen. Dat is degene die verantwoordelijk is voor de overschrijding. Voorbeeld: B/T heeft twee jaar over de bezwaarprocedure gedaan: B/T moet dan betalen: ABRvS 17 augustus 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BR5168](#)). Uit de genoemde uitspraak blijkt ook dat het er niet toe doet of de eiser/appellant uitdrukkelijk om de schadevergoeding [artikel 6](#) van het EVRM heeft gevraagd. Als de overschrijding van de termijn of de lange duur aan de orde is geweest bij de rechtbank - ook al brengt de rechter dit zelf naar voren - dan is dat voldoende.

[Naar boven](#)

1.3 Schadevergoedingsprocedures

 Klik voor dialoogscherf met permalink

1.3.1 Burgerlijke rechter en bestuursrechter Klik voor dialoogscherf met permalink

1.3.1.1 Verzoek bij bestuursorgaan Klik voor dialoogscherm met permalink

Wanneer een burger vindt dat hij schade heeft geleden kan hij een verzoek doen bij het bestuursorgaan om de schade te vergoeden. Als de bestuursorgaan niet aan het verzoek tegemoet komt, kan de burger naar de rechter stappen. Daarbij heeft hij soms een keuze. Hij kan altijd naar de burgerlijke rechter, maar soms ook naar de bestuursrechter.

[Naar boven](#)

1.3.1.2 Burgerlijke rechter: de schade van de burger als vertrekpunt

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Een burger kan zich altijd tot de burgerlijke rechter wenden als hij stelt dat een bestuursorgaan onrechtmatig jegens hem heeft gehandeld ([art 6:162 BW](#)).

Het kan dan gaan om een:

- Feitelijk handelen;
- Privaatrechtelijke rechtshandeling of
- Publiekrechtelijke rechtshandeling.

[Naar boven](#)

1.3.1.3 Bestuursrechter: het onderliggende besluit staat centraal

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Aan de bestuursrechter kan een schadevergoedingseis alleen worden voorgelegd als de schade is veroorzaakt door een voor beroep vatbaar besluit van een bestuursorgaan.

Is er zo'n besluit dan heeft de burger dus de keuze of hij zijn eis bij de burgerlijke rechter neerlegt of bij de bestuursrechter. In voorkomende gevallen kan de burgerlijke rechter (als 'restrechter') nog oordelen over dat deel van de schade waarover de bestuursrechter geen oordeel mag geven, omdat het schade is als gevolg van een niet appellabel (voor hoger beroep vatbaar) besluit of feitelijk handelen, zoals een beslissing op een bezwaar tegen een verrekening – zie b.v. RvS, 12 februari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:447](#). Geen oordeel over een schadevergoeding omdat de burger de – niet daarvoor openstaande – bestuursrechtelijke weg koos.

[Naar boven](#)

1.3.1.4 De overlap in competentie kent enkele 'spelregels' Klik voor dialoogscherm met permalink

Bij een rechtmatig besluit heeft een burger geen recht op schadevergoeding. Er is ook sprake van een rechtmatig besluit als er niet tijdig bezwaar of beroep tegen wordt ingesteld. Of als een ingesteld beroep wordt verworpen. Het besluit wordt dan qua inhoud en wijze van totstandkoming rechtmatig geacht (leer van de formele rechtskracht: [HR 16 mei 1986, AB 1986,573, m.nt FHvdB](#) ([ECLI:NL:HR:1986:AC9347](#))). Zodra sprake is van een rechtmatig besluit heeft een burger geen recht op een schadevergoeding. Uitzondering op dit principe is het zgn. zelfstandig schadebesluit, dat in par. 2.2.2. wordt besproken.

Als de bestuursrechter een besluit van een bestuursorgaan vernietigt, staat daarmee ook voor de burgerlijke rechter de onrechtmatigheid vast en kunnen 'in beginsel' de gevolgen daarvan aan het bestuursorgaan worden toegerekend. (HR 31 mei 1991, AB 1992,290: [ECLI:NL:HR:1991:ZC0261](#))

'In beginsel' slaat op mogelijke 'eigen schuld'. (vgl. HR 11 maart 2005, [ECLI:NL:HR:2005:AR6660](#)).

Vernietiging in beroep van een beslissing op bezwaar betekent niet zonder meer ook onrechtmatigheid van het primaire besluit. Het kan immers zijn dat de beslissing op bezwaar op procedurele gronden is vernietigd,

bijvoorbeeld omdat er geen hoorzitting heeft plaats gevonden. Of het primaire besluit rechtmatig of onrechtmatig is, kan ook afhangen van de besluitvorming na de vernietiging van de beslissing op bezwaar. (HR 13 oktober 2006, [ECLI:NL:HR:2006:AW2087](#)). Aansturen op een nieuwe BOB kan m.n. in een civiele zaak van belang zijn. In de praktijk is er voor B/T geen probleem. Via de bestuurlijke lus kan een gebrek in de BOB soms gerepareerd worden; mede daardoor wordt in beroep feitelijk altijd geoordeeld over de juistheid van het primaire besluit.

[Naar boven](#)

1.3.1.5 Burgerlijk rechter of bestuursrechter heeft verzoek om schadevergoeding afgewezen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Als de burgerlijke rechter eenmaal een verzoek tot schadevergoeding heeft afgewezen, is de weg naar de bestuursrechter hiervoor afgesloten. Het omgekeerde geldt als de bestuursrechter om inhoudelijke reden het verzoek heeft afgewezen. ([HR 17 december 1999, ECLI:NL:HR:1999:AA3880](#))

[Naar boven](#)

1.3.2 Bestuursrechtelijke procedures **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Op 1 juli 2013 is de Wet Nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten in werking getreden. ([Wet van 31 januari 2013, Stb. 2013,50](#)) De hierin geïntroduceerde procedure voor schadevergoeding is nog niet van toepassing voor B/T. Voor B/T gelden voorlopig nog de oude regels, al zul je deze niet meer in de huidige Awb-tekst terugvinden. In par. 2.3 wordt de nieuwe regeling daarom slechts kort aangestipt. Hieronder worden de mogelijkheden besproken die op dit moment ter beschikking staan. Behandeld worden het onzelfstandig schadebesluit, het zelfstandig schadebesluit en het onzuiver schadebesluit.

[Naar boven](#)

1.3.2.1 Onzelfstandig schadebesluit (' [artt. 8:73](#) ' en ' [8:73a](#) ' (oud) Awb)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De burger kan tijdens de beroepsprocedure de bestuursrechter vragen om tegelijk met het gegrond verklaren van het beroep een veroordeling tot schadevergoeding uit te spreken. Dit is een discretionaire (de rechter heeft hier de vrijheid om zelf te beslissen) bevoegdheid. De rechter mag ook doorverwijzen naar de burgerlijke rechter. Er moet sprake zijn van een verzoek van de burger (de rechter mag niet ambtshalve tot een schadevergoeding beslissen) en het beroep moet gegrond zijn waarmee in principe de onrechtmatigheid van de schadeveroorzakende beslissing vaststaat. Bij complexe schade kan de uitspraak over de schade bij nadere uitspraak worden gedaan ([8:73 tweede lid](#)). Als de burger het beroep intrekt omdat het bestuursorgaan de burger geheel tegemoetkomt, kan een schadebesluit worden gevraagd, op voorwaarde dat dit tegelijk met de intrekking wordt gedaan ([8:73a](#)).

De zaak wordt extra ingewikkeld als de rechter het besluit vernietigt en het bestuursorgaan opdracht geeft een nieuwe beslissing te nemen (waartegen weer bezwaar en/of beroep openstaan) of als de hoger beroepsrechter tot een ander oordeel komt dan de beroepsrechter en/of de zaak terugverwijst. Het vaststellen van de schade kan dan erg lang duren. Een schadevergoedingsverzoek kan overigens ook in hoger beroep nog worden ingediend. (uitzondering: als de burger in beroep geen schadevergoeding heeft gevraagd en hij zelf niet in hoger beroep is gegaan, kan hij in hoger beroep niet alsnog een schadeverzoek indienen).

Als de schade mede veroorzaakt is door een niet appellabel (voor hoger beroep vatbaar) besluit of feitelijke handeling, dan kan de bestuursrechter slechts over een deel van het schadeverzoek beslissen. Voor het overige is dan de burgerlijke rechter bevoegd.

[Naar boven](#)

1.3.2.2 Zelfstandig schadebesluit Klik voor dialoogscherm met permalink

De burger kan aan het bestuursorgaan vragen om zijn schade die is voortgevloeid uit een onrechtmatig besluit te vergoeden. Daarmee lokt hij een nieuw besluit uit in de zin van [art 1:3 Awb](#).

Deze besluiten hebben een nauw juridische verwantschap: het verband (connexiteit) is materieel, processueel of voor dezelfde belanghebbende.

Materiële connexiteit

Een (schriftelijke) beslissing over het vergoeden van schade is een besluit in de zin van [art.1:3 Awb](#), als het schadeveroorzakende besluit dat ook was: materiële connexiteit. (CRvB 28 juli 1994, [ECLI:NL:CRVB:1994:ZB0806](#)).

Processuele connexiteit

De rechter is bevoegd te oordelen over het schadebesluit, als hij dat ook kon over het schadeveroorzakend besluit: processuele connexiteit. (CRvB 24 september 1997, [ECLI:NL:CRVB:1997:ZB7200](#)).

Een ‘zelfde belanghebbende’ connexiteit

De belanghebbende bij het schadevergoedingsbesluit moet ook belanghebbende zijn bij het schadeveroorzakende besluit. (CRvB 26 september 2003, [ECLI:NL:CRVB:2003:AM 2447](#)).

Hoewel het zelfstandig schadebesluit niet in de Awb is geregeld ontstaat op deze wijze toch een extra Awb rechtsgang voor schade veroorzaakt door een publiekrechtelijke rechtshandeling, c.q. een appellabel (voor hoger beroep vatbaar) besluit.

De onrechtmatigheid van het schadeveroorzakend besluit moet vaststaan of worden erkend door het bestuursorgaan. Dit kan zijn door een:

- eerdere rechterlijke uitspraak,
- expliciete erkenning door het bestuursorgaan, of -impliciet- door een herziening van het primaire besluit, of
- herroeping daarvan in bezwaar. (Als dit laatste alleen is gebeurd vanwege een nieuw feit of nieuw beleid, dan hoeft dus geen sprake te zijn van erkenning van onrechtmatigheid. Beoordeling ‘ex tunc’ in dat geval, dat wil zeggen een beoordeling vanuit de huidige situatie, het nieuwe feit of nieuw beleid.)

Omdat voor de burger ook de civielrechtelijke weg openstaat moet eerst worden vastgesteld of het verzoek om schadevergoeding een civielrechtelijke aansprakelijkstelling betreft, of een verzoek aan het bestuursorgaan om een schadebesluit ([Awb art 1:3 lid 3](#)) te nemen. In het laatste geval moet de reactie van het bestuursorgaan een rechtsmiddelclausule bevatten en zijn de Awb termijnen van toepassing. Als niet (tijdig) gereageerd wordt op een verzoek tot schadevergoeding, dan is de dwangsomregeling van [art. 4:17 Awb](#) van toepassing. (ABRvS 20-2-2013 [ECLI:NL:RVS:2013:BZ1669](#))

Van een zelfstandig schadebesluit is sprake als “er een uitdrukkelijke aanvraag ligt om een zelfstandig schadebesluit te nemen, dan wel een verzoek waarin redelijkerwijs zo’n aanvraag moet worden gelezen”. (ABRvS 31 mei 1999, AB 1999, 281;) De schadebeslissing is in elk geval geen besluit als beide partijen de schadekwestie aanvankelijk in een civielrechtelijk kader hebben geplaatst. ([ABRvS 7 juni 2006](#), [ECLI:NL:RVS:2006:AX7065](#))

Voor B/T geldt dat we ervan uitgaan dat de burger een besluit wil, tenzij de civielrechtelijke bedoeling duidelijk blijkt. In dat laatste geval moet overigens de rechtspersoon (voor B/T is dat de staat) aansprakelijk worden

gesteld, niet B/T als bestuursorgaan. Civielrechtelijke claims worden niet door B/Toeslagen behandeld, maar doorgezonden naar de afdeling juridische zaken van D-G Belastingdienst in Den Haag.

Bestuursrechtelijke afwijzing van het schadeverzoek door het bestuursorgaan

Tegen de bestuursrechtelijke afwijzing van het schadeverzoek door het bestuursorgaan kan binnen zes weken bezwaar gemaakt worden. Als het bezwaar wordt afgewezen dan kan de burger altijd nog kiezen tussen beroep bij de bestuursrechter en de gang naar de burgerlijke rechter. Dit is een uitzondering op de leer van de formele rechtsmacht. Hieraan ligt ten grondslag dat het de bedoeling is de burger een extra -gemakkelijke- weg via de bestuursrechter naar een schadevergoeding te bieden, niet om de weg naar de burgerlijke rechter af te sluiten: (analoog aan de regeling van [8:73/8:73a](#)).

Onzuiver schadebesluit (niet voor B/T)

(wordt voor de volledigheid hier vermeld)

Dit houdt in dat de burger tegen een schadeveroorzakend besluit in beroep gaat met als enkele grond dat het besluit niet had mogen worden genomen zonder voldoende schadevergoeding aan te bieden. Dit speelt vooral in de sfeer van planschade (ruimtelijke ordening) en nadeelcompensatie. Voor B/T is deze variant niet aan de orde.

[Naar boven](#)

1.3.3 Nieuwe regelgeving (nog niet van toepassing op B/T)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De ingewikkelde competentieverdeling (bestuursorgaan, bestuursrechter, burgerlijke rechter) zorgt voor verwarring. Er wordt in de praktijk dan ook nogal eens van juridische rijbaan gewisseld. Ook kunnen verschillende procedures naast elkaar lopen. Bijv. een zelfstandig schadebesluit én een verzoek ex art. [8:73](#), of een verzoek tot voorlopige voorziening bij de burgerlijke rechter én een bodemprocedure bij de bestuursrechter. ([Tweede kamer 2010-2011, 32621, nr. 3, p. 34-35](#)) Dit was een van de redenen voor een nieuwe regeling van de schadevergoeding bij onrechtmatig overheidshandelen.

Op 1 juli 2013 is de Wet Nadeelcompensatie en schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten in werking getreden. ([Wet van 31 januari 2013, Stb. 2013, 50](#)) Deze voorziet in een nieuwe titel: 'Schadevergoeding' in de Awb. ([Titel 8.4; artikelen 8:88 t/m 8:95](#)). De nieuwe regelgeving is (artikel V) vooralsnog niet van toepassing op B/T. Om verwarring te voorkomen wordt de regeling hier niet uitgebreid behandeld. Enkele punten kunnen wel alvast genoemd worden:

- een duidelijker rechtsmachtverdeling tussen burgerlijke rechter en bestuursrechter.
- voor schadevorderingen hoger dan 25.000,- euro is de bestuursrechter niet langer bevoegd
- de regeling van [8:73](#) en het zelfstandig schadebesluit worden vervangen door een verzoekschriftprocedure bij de bestuursrechter (zowel binnen als buiten de beroepsprocedure)
- een (in veel gevallen verplicht) voorafgaand verzoek aan het bestuursorgaan levert geen appellabel (voor hoger beroep vatbaar) besluit op.

N.B. Mogelijk verwarrend is dat het zelfstandig schadebesluit nu wordt genoemd in de negatieve lijst van art. [8:4 Awb](#) onder f. Dit kan de indruk wekken dat ook nu al schadebesluiten van B/T niet aan de bestuursrechter, maar alleen nog aan de civiele rechter voorgelegd kunnen worden. Dit is niet juist. Vooralsnog zijn de 'oude' artikelen en door jurisprudentie gegroeide praktijk voor B/T leidend bij het omgaan met schadevergoeding bij onrechtmatige besluiten.

[Naar boven](#)

1.4 Proces schadevergoeding bij B/T

Klik voor dialoogscherm met permalink

Schadevergoedingsverzoeken worden behandeld door enkele medewerkers van het team Klacht; dit omdat de vraag om schadevergoeding nogal eens samenhangt met een klacht. Verzoeken om schadevergoeding kunnen ook onderdeel zijn van een bezwaarschrift of los van een proces per brief binnenkomen. Het is belangrijk dat verzoeken die via een klacht- of bezwaarprocedure binnenkomen, zo snel mogelijk doorgestuurd worden naar de schadebehandelaars. Bij te laat reageren en behandelen is immers de dwangsomregeling van [art. 4:17 Awb](#) van toepassing.

In het kader van klachtbehandeling wordt soms mondeling een schadeverzoek gedaan. In dat geval wordt een schadeformulier toegezonden. Na retourontvangst van het formulier wordt het verzoek in behandeling genomen en begint de beslistermijn van acht weken te lopen.

[Naar boven](#)

1.4.1 Primaire beslissing **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Het verzoek wordt afgewezen of (gedeeltelijk) toegewezen. In de beschikking staat de volgende bezwaarclausule. “Indien u het niet eens bent met deze beslissing kunt u hiertegen bezwaar maken. U moet uw bezwaar, onder vermelding van kenmerk [...../SVG ...BT ...] binnen zes weken na dagtekening van deze beslissing sturen naar: Belastingdienst/Toeslagen, Team Klacht, afdeling schadevergoeding, Postbus 2092, 3500 GB te Utrecht.”

Als de schade niet berust op een appellabel (voor hoger beroep vatbaar) besluit, dan kan wel een beslissing worden genomen, maar dan wordt in plaats van een bezwaarclausule een verwijzing naar de civiele rechter opgenomen: “Bent u het niet eens met onze beslissing uw verzoek om schadevergoeding (gedeeltelijk) af te wijzen? Dan kunt u een gerechtelijke procedure starten bij de civiele (kanton)rechter.”

Het complete dossier wordt gezien door de M2 van het team Klacht. Het schadebesluit wordt ondertekend door de directeur van B/T. Hiervoor is geen mandaat afgegeven aan andere medewerkers.

[Naar boven](#)

1.4.2 Bezwaar en beroep **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Als een bezwaar binnenkomt kan -indien nodig- de behandeltermijn worden verlengd met 6 weken.

Van het bezwaar (+verlengingsbrief) wordt een kopie gemaakt en het origineel gaat naar B/CFD Heerlen om te worden gescand. Andere stukken die B/T met betrekking tot het bezwaar verstuurt of ontvangt, worden zo snel mogelijk na afhandeling van het bezwaar eveneens naar B/CFD Heerlen verstuurd.

Indien het bezwaar ongegrond is (anders dan ‘kennelijk’) stellen we de burger in de gelegenheid te worden gehoord.

In de beslissing op bezwaar nemen we een beroepsclausule op.

Het dossier bezwaar volgt dezelfde weg als dat van de primaire beslissing.

Het team beroep behandelt beroepen in schadevergoedingszaken.

[Naar boven](#)

1.4.3 Waar gaan civielrechtelijke aansprakelijkstellingen heen?

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Civielrechtelijke aansprakelijkstellingen worden doorgestuurd naar:

Ministerie van Financiën

Directoraat-Generaal Belastingdienst

Cluster Bedrijf/Juridische Zaken

t.a.v. **10.2.e**

postbus 20201

2500 EE Den Haag

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [28.00.00 Schadevergoeding](#)
 - [1 Schadevergoeding](#)
 - [1.1 Schadevergoeding algemeen](#)
 - [1.2 Schade](#)
 - [1.2.1 Voorwaarden voor kunnen toekennen van schadevergoeding](#)
 - [1.2.2 Welke schade wordt niet vergoed?](#)
 - [1.2.3 Immateriële schade](#)
 - [1.2.3.1 Vergoeding immateriële schade](#)
 - [1.3 Schadevergoedingsprocedures](#)
 - [1.3.1 Burgerlijke rechter en bestuursrechter](#)
 - [1.3.1.1 Verzoek bij bestuursorgaan](#)
 - [1.3.1.2 Burgerlijke rechter: de schade van de burger als vertrekpunt](#)
 - [1.3.1.3 Bestuursrechter: het onderliggende besluit staat centraal](#)
 - [1.3.1.4 De overlap in competentie kent enkele ‘spelregels’](#)
 - [1.3.1.5 Burgerlijk rechter of bestuursrechter heeft verzoek om schadevergoeding afgewezen](#)
 - [1.3.2 Bestuursrechtelijke procedures](#)
 - [1.3.2.1 Onzelfstandig schadebesluit \(artt. 8:73 en 8:73a \(oud\) Awb\)](#)
 - [1.3.2.2 Zelfstandig schadebesluit](#)
 - [1.3.3 Nieuwe regelgeving \(nog niet van toepassing op B/T\)](#)
 - [1.4 Proces schadevergoeding bij B/T](#)
 - [1.4.1 Primaire beslissing](#)
 - [1.4.2 Bezwaar en beroep](#)
 - [1.4.3 Waar gaan civielrechtelijke aansprakelijkstellingen heen?](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [28.00.00 - Schadevergoeding](#)
- 1 Schadevergoeding

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

1Huurtoeslag

 Klik voor dialoogschermd met permalink

1.1 Afkortingen en begrippen

 Klik voor dialoogschermd met permalink

Voor de overige afkortingen en begrippen zie [1.00.00](#).

Afkorting/begrip	Toelichting
Aftoppingsgrens	De rekenhuurgrens waarboven de huurtoeslag afhankelijk van het soort huishouden wordt gekort
Basishuur	Het deel van de rekenhuur dat volledig voor rekening van de huurder komt
Fokus-woning	Een aangepaste gehandicaptenwoning met ondersteuning door stichting Fokus
Huurgrensoverschrijding (HGO)	Overschrijding van de maximale huurgrens
Kwaliteitskortingsgrens	De rekenhuurgrens waarboven de huurtoeslag (voor het eerst) met een percentage wordt gekort
Redelijkheidstoets huur	Toets door de Huurcommissie op de redelijkheid van de kale huurprijs
Rekenhuur	Huurbedrag voor de berekening van de huurtoeslag

[Naar boven](#)

1.2 Inleiding huurtoeslag **Klik voor dialoogschermd met permalink**

De huurtoeslag is bedoeld als tegemoetkoming voor mensen die een - in verhouding tot hun inkomen - relatief hoge huur betalen.

Er zijn ook andere wijzen waarop burgers worden gecompenseerd in hoge huurlasten. Af en toe worden in Nederland daartoe initiatieven ontplooid. Enerzijds verlagen woningcorporaties de huur: B/T volgt dat gewoon. Anderzijds zijn er vormen van inkomensondersteuning, b.v. vanuit gemeenten. Daar hoeft B/T niets mee te doen, behalve wanneer: zoiets tot inkomen leidt. Dan werkt het via het toetsingsinkomen door naar de huurtoeslag.

In de Wet op de huurtoeslag (Wht) is geregeld onder welke voorwaarden een recht op tegemoetkoming bestaat. Belastingdienst/Toeslagen (B/T) is belast met het [toekennen, uitbetalen en terugvorderen](#) van de huurtoeslag.

De Wht valt onder de [paraplu](#) van de Awir.

Naast de Wht en de Awir zijn de volgende regelingen van belang:

- Uitvoeringsregeling Awir (m.n. [artikel 3](#))
- Besluit op de huurtoeslag. Hierin worden enkele bijzondere gevallen geregeld, zoals het langdurig buitenshuis verblijven van een huurder, partner of medebewoner, het buiten beschouwing laten van bepaalde inkomensbestanddelen en een nadere regeling van het aanwijzen van onzelfstandige woonruimte.
- Regeling huurtoeslaggrenzen. Hierin zijn de (jaarlijks wijzigende) bedragen en factoren voor het toepassen van de regelgeving opgenomen.
- Aanpassingswet Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen, artikel I (overgangsrecht huursubsidiewet)
- Wet basisregistratie personen
- Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte
- Burgerlijk Wetboek Titel 7.4 afdeling 5

Bouwstenen voor het kunnen toekennen en berekenen van huurtoeslag:

- Er moet sprake zijn van een huurovereenkomst. Deze moet aan bepaalde eisen voldoen. Ook aan de verhouding tussen huurder en verhuurder als contractspartijen worden voorwaarden gesteld voor het kunnen toekennen van huurtoeslag. De huurder mag bijvoorbeeld niet tevens eigenaar zijn van het gehuurde, of invloed kunnen uitoefenen op de huurprijs. De huurovereenkomst en enkele varianten daarvan worden besproken in paragraaf 3.
- Ook aan de woonruimte worden eisen gesteld. Niet elke woonruimte die wordt verhuurd komt voor huurtoeslag in aanmerking. Er moet sprake zijn van een zelfstandige woonruimte, een onvrije etage of een aangewezen onzelfstandige woonruimte. In paragraaf 4 worden verschillende woonruimten in relatie tot huurtoeslag besproken.
- Het huishouden en de bewoningssituatie komen aan de orde in paragraaf 5. De juiste inschrijving in BRP is daarbij een belangrijk element.
- In paragraaf 6 komen de grondslagen voor de berekening van de huurtoeslag aan de orde: rekenhuur, draagkracht en de opbouw van de huurtoeslag.
- In enkele bijzondere situatie worden de gronden voor de berekening van de huurtoeslag aangepast: bijzondere berekeningen. Deze worden besproken in paragraaf 7.

- In paragraaf 8 worden nog enkele bijzondere procedures beschreven.

Het hoofdstuk wordt besloten met enkele bijlagen:

1. [Voorbeelden van inschrijvingssituaties](#)
2. [Stappenplan voor de berekening huurtoeslag jaar 2015](#)
3. [Toelichting op de servicekosten](#)
4. [Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2015](#)
5. [Huurformules vanaf 2008](#)
6. [Aftrek rekenhuur voor garage en bedrijfsruimte \(tot toeslagjaar 2010\)](#)

Bij de huurtoeslag gold t/m 2019 een harde inkomensgrens. Dat wil zeggen dat een kleine inkomenswijziging die leidde tot overschrijding van het maximale inkomen voor de huurtoeslag kon leiden tot verlies van de gehele huurtoeslag. Met ingang van het berekeningsjaar 2020 is dat verleden tijd en kent de huurtoeslag alleen nog een geleidelijke afbouw. Dit levert een bijdrage aan vermindering van het aantal (hogere) terugvorderingen.

[Naar boven](#)

1.3 De huurovereenkomst Klik voor dialoogscherm met permalink

Voorwaarde voor het recht op huurtoeslag is dat er sprake is van een gehuurde woning. Er moet dus een [huurovereenkomst](#) zijn ([artikel 1](#), letter c, Wht). Hierin worden de afspraken tussen de huurder en de verhuurder vastgelegd. De huurovereenkomst is een overeenkomst waarbij de ene partij zich verbindt om de andere partij het gebruik van een zaak te geven tegen een bepaalde prijs. Dit kan ook een mondelinge overeenkomst zijn. In het overeenkomstenrecht zijn partijen immers vrij in wat ze afspreken en hoe ze dat doen. Bij een mondelinge overeenkomst is het alleen wel lastiger om aan te tonen dat er een overeenkomst is en wat er afgesproken is.

De Wet op de huurtoeslag sluit voor de huur van woonruimten aan bij de definities in het Burgerlijk Wetboek ([artikel 7:201](#) BW) en de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte. Het uitgangspunt is dat met de overeenkomst van huur en verhuur het huurrecht en huurprijzenrecht (en daarmee een bepaalde huurbescherming voor de huurder) is gewaarborgd. Slechts in een beperkt aantal situaties is geen sprake van huurbescherming bijvoorbeeld bij tijdelijke huur tot twee jaar.

Een huurovereenkomst hoeft niet met de huurder alleen te zijn aangegaan. In de standaard huurcontracten van onder andere de Woonbond en Aedes (overkoepelende organisatie van verhuurders) kunnen onder de noemer 'huurder' meerdere contractanten (tenminste twee) worden ingevuld. Deze personen hebben dezelfde rechten als huurder.

[Naar boven](#)

1.3.1 Elementen van de huurovereenkomst Klik voor dialoogscherm met permalink

In een huurovereenkomst zijn, of kunnen zijn, opgenomen:

- wie de [huurder](#) is en wie de verhuurder
- het bedrag van de [huurkosten](#) (eventueel gesplitst in [kale huur](#) en [servicekosten](#)) en de hoogte van de borgsom

- het adres en een [omschrijving van het gehuurde](#) (hoeveel kamers, woonkamer, badkamer, tuin e.d.) en waartoe het gehuurde bestemd is (woonbestemming)
- de datum van ingang van de huurovereenkomst
- het tijdstip en de wijze waarop de huurder moet betalen
- de datum waarop jaarlijks de huur zal worden verhoogd
- de duur van de overeenkomst (tijdelijk of voor onbepaalde tijd)
- de afspraken over de onderhoudsverplichting
- de huisregels
- de handtekening van de huurder(s) en verhuurder

[Naar boven](#)

1.3.2 Huurder Klik voor dialoogscherm met permalink

De Wht ([artikel 1](#), onder c, punt 1) definieert een huurder als een persoon die zijn hoofdverblijf heeft in een door hem gehuurde woning, daaronder begrepen een woonwagen, tenzij:

- de overeenkomst van huur en verhuur een gebruik van de woning betreft dat naar zijn aard slechts van korte duur is;
- de woning onderdeel uitmaakt van een hotel- pension-, kamp- of vakantiebestedingsbedrijf, ongeacht de duur van de overeenkomst (vanaf 1-7-2016).

Bepalend voor het zijn van huurder in de zin van de Wht is dus het huurcontract en wat partijen daarbij over en weer zijn overeengekomen.

[Naar boven](#)

1.3.3 Huur naar aard van korte duur Klik voor dialoogscherm met permalink

Een huurder die woonruimte huurt voor een korte periode met het doel daar tijdelijk te verblijven, heeft geen recht op huurtoeslag wanneer de huurovereenkomst een gebruik van de woning betreft dat naar zijn aard van korte duur is ([art. 1](#) onder c Wht definitie huurder).

Bij het begrip ‘korte periode’ moet niet alleen gekeken worden naar de in het contract genoemde termijn. Vooral de aard van de woning en het gebruik ervan zijn van betekenis. Bepalend is wat de verhuurder en huurder bij de overeenkomst met betrekking tot duur en gebruik voor ogen heeft gestaan. Er moet ook gekeken worden naar de aard van het gehuurde zelf en naar de aard van het gebruik. Daarnaast speelt ook het feitelijke gebruik een rol. Als aanvankelijk de bedoeling was om een woning een korte periode te huren, maar de huurder heeft er uiteindelijk een lange periode gewoond, dan is ook geen sprake van huur naar aard van korte duur.

In het verleden gebruikte B/T een omslagtermijn van 9 maanden. Na jurisprudentie uit 2010 die aangaf wat wel naar aard van korte duur was volgde in latere jaren jurisprudentie die aangaf wat niet naar aard van korte duur was.

Door ontwikkelingen in het Burgerlijk Wetboek (BW) is met ingang van juli 2016 voor meer huurcontracten van korte duur huurtoeslag mogelijk en is de uitvoering van B/T gewijzigd. Het gaat hier om een wijziging van [artikel 7: 271](#), eerste lid, van het BW ([Wet doorstroming huurmarkt 2015 34 373](#)). Hierin is de mogelijkheid

opgenomen van huurcontracten voor bepaalde tijd met een maximumlooptijd van 2 jaar. Deze huurcontracten geven recht op huurtoeslag.

Resultaat van de jurisprudentie en de verruimende mogelijkheden vanuit het BW is dat er minder vaak sprake is dat er geen recht op huurtoeslag bestaat vanwege een huurcontract dat “(een gebruik van de woning betreft dat) naar aard van korte duur” is.

Jurisprudentie

Hierna volgt in chronologische volgorde enige jurisprudentie over huur al dan niet van korte duur.

Wel huur naar aard van korte duur: RvS 14 juli 2010 ([ECLI:NL:RVS:2010:BN1136](#)). Dit is de casus Woonhotel en is van belang omdat hier ook het beoordelingskader (“wat heeft partijen voor ogen gestaan omtrent de duur en het gebruik”) wordt geschetst (r.o. 2.3). Bij Woonhotel was weliswaar een huurcontract van onbepaalde tijd maar (r.o. 2.4.3) de considerans van de huurovereenkomsten, de website en het reglement en de gegeven beschrijving van het beoogde gebruik duiden op gebruik naar aard van korte duur (“huurder gaat actief op zoek naar meer definitieve huisvesting”, oplossen van tijdelijke huisvestingsproblemen, minimaal 2 maanden maximaal 6 maanden etc.).

Hoewel duidelijk is dat bij een vakantiewoning die gedurende een aantal weken wordt gehuurd om vakantie te vieren geen huurtoeslag mogelijk is, heeft de RvS in een eerdere uitspraak uit 2013 bepaald dat er ook situaties zijn waarin voor de huur van een vakantiewoning wel huurtoeslag gekregen kan worden. Zie daarvoor RvS 24 juli 2013 ([ECLI:RVS:2013:466](#)). Wanneer in een situatie van woningnood voor geruime tijd moet worden teruggevallen op een recreatiewoning als hoofdverblijf geeft dat geen huur naar aard van korte duur (zie r.o. 5.1). Sinds 1 juli 2016 is overigens de wet op de huurtoeslag aangepast t.a.v. recreatiewoningen (zie ook 1.4.11).

Geen huur naar aard van korte duur: RvS 30 december 2015 ([ECLI:NL:RVS:2015:4027](#)). Hier betrof het een casus waarbij een begeleidingsovereenkomst van een jaar was afgesloten waarbij tevens een woning werd toegevoegd. RvS zag deze overeenkomst als een huurovereenkomst van een woning. Er was immers een woning beschreven waarvoor een maandelijkse huurprijs was afgesproken (r.o. 2.2). Tevens was het een woning voor regulier gebruik en werd deze ook in overeenstemming daarmee bewoond en had betrokkene daarin het hoofdverblijf (r.o. 2.5). In r.o. 2.3 geeft de RvS (gelijk Woonhotel) een opsomming ten aanzien van de definitie huurder uit de Wht:

2.3. (...) Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 14 juli 2010 in zaak nr. 200907986/1/H2 volgt uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling ([Kamerstukken II 1996/97, 25 090, nr. 3](#), blz. 28) dat voor de uitleg van het begrip ‘naar zijn aard slechts van korte duur’ kan worden aangesloten bij de jurisprudentie die is ontwikkeld over de vergelijkbare uitzonderingsbepalingen in het BW en de Huurprijzenwet woonruimte. De Hoge Raad heeft in zijn arrest van 8 januari 1999 ([ECLI:NL:HR:1999:AA5088](#)) overwogen dat uit de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 1623a, eerste lid, van Boek 7 van het BW (thans: [artikel 232](#), tweede lid, van Boek 7 van het BW; [Handelingen II 1978/79](#), blz. 5026), volgt dat het bij die bepaling gaat om een uitzonderingssituatie met een hele beperkte betekenis. Daarbij is gewezen op gebruik als vakantiewoning en als wisselwoning die voor een aantal weken wordt betrokken wanneer de eigen woning wordt gerenoveerd, en overwogen dat terughoudendheid past bij bevestigende beantwoording van de vraag of de bedoelde uitzonderingssituatie zich voordoet. Gekeken moet worden naar de aard van het gehuurde zelf en naar de aard van het gebruik. Voorts is van belang hetgeen partijen omtrent de duur van het gebruik voor ogen heeft gestaan.

De RvS heeft in een situatie waar een woning vanwege een halfjaarlijks verblijf in het buitenland (wereldreis) voor die 6 maanden werd doorverhuurd aan een ander die huurtoeslag aanvraag ook uitgemaakt dat de aard van het gebruik voor de huurder het voorzien in de permanente behoefte aan zelfstandige woonruimte was (RvS 13 januari 2016; [ECLI:NL:RVS:2016:19](#); r.o. 6.2).

Waarom is huur naar aard van korte duur uitgesloten van huurtoeslag? Huurders die, ongeacht de soort woning, een naar zijn aard tijdelijke huurovereenkomst hebben afgesloten, zijn uitgesloten van de rechten en plichten die gelden voor huurders met een huurovereenkomst voor onbepaalde tijd. Deze huurders genieten geen

huurbescherming maar ook geen huurprijsbescherming want voor de woning kan de woningwaardering niet worden vastgesteld. En alleen de aanwezigheid van huurprijsbescherming geeft de mogelijkheid tot huurtoeslag.

In twee andere situaties was B/T ook van mening dat sprake was van huur naar aard van korte duur: noodopvang en proefwonen. Bij noodopvang is crisisopvang die van korte duur is zoals in de casus van Woonhotel RVS 14 juli 2010. Proefwonen wordt gekenmerkt als een hulptraject waarbij het doel is gedurende een korte periode voor te bereiden op een toekomstige volledig zelfstandige woonsituatie.

Over het afwijzen van huurtoeslag in “proefwonen” situaties zijn [Kamervragen](#) gesteld (15 oktober 2018). In de antwoorden op die Kamervragen is aangegeven dat eerst een uitspraak van de RvS afgewacht zou worden die bevestiging van het standpunt van B/T zou geven. Nadat een tweetal zaken bij rechtbanken werden verloren ([ECLI:NL:RBDHA:2019:2049](#) en [ECLI:NL:RBMNE:2019:1346](#)) is na overleg met BZK en MinFin besloten een uitspraak van de RvS niet meer af te wachten en de uitspraken van genoemde rechtbanken te volgen waarin is geoordeeld dat er recht op huurtoeslag bestond.

Uit de uitspraak [RBMNE:2019:1346](#) twee rechtsoverwegingen:

5.4. Naar het oordeel van de rechtbank kan uit de bepalingen in de overeenkomst niet worden afgeleid dat eiseres en [naam] hebben bedoeld een overeenkomst naar zijn aard van korte duur af te spreken. De overeenkomst is in beginsel aangegaan voor 18 maanden. Dit is tijdelijk, maar dat is niet hetzelfde als van korte duur. De overeenkomst kan weliswaar met onmiddellijke ingang worden opgezegd als eiseres zich niet aan de afspraken houdt en dit kan op zichzelf betekenen dat de overeenkomst al na korte tijd wordt beëindigd en dus van korte duur is geweest, maar uit de overeenkomst zelf volgt al dat dit een uitzondering is. Dit wordt bevestigd door de omstandigheid dat in de praktijk het gemiddelde gebruik van woonruimte via [naam] 18 maanden is. Eiseres heeft er voorts terecht op gewezen dat de enkele omstandigheid dat zij begeleiding krijgt of dat sprake is van ‘proefwonen’, niet betekent dat sprake is van een overeenkomst die naar zijn aard van korte duur is. Verweerder heeft overigens niet duidelijk kunnen maken wat precies wordt bedoeld met ‘proefwonen’. Verweerder lijkt deze term te hebben overgenomen uit de eerder genoemde antwoorden op Kamervragen, maar ook in die antwoorden wordt de term ‘proefwonen’ niet nader uitgelegd.

5.5. Verder kan uit de overeenkomst worden afgeleid dat de begeleiding gericht is op maatschappelijk herstel van de cliënten, bewustmaking van verantwoordelijkheden, ontwikkeling van zelfredzaamheid en het aanleren van bepaalde (sociale) vaardigheden. Gelet op de doelgroep van [naam] en de aard en inhoud van de begeleiding, is niet onaannemelijk dat met het leerproces van de cliënten aanzienlijke tijd gemoeid kan zijn. Dit duidt er dus ook niet op dat het de bedoeling is geweest een overeenkomst aan te gaan die naar zijn aard van korte duur is.

Het Hoger Beroep bij RvS is daarop ingetrokken en herstel is aangekondigd in [brief](#) naar Nationale Ombudsman (3 juni 2019). En in de begeleidende [brief](#) naar de Tweede Kamer (3 juni 2019).

Daarmee is de stand van zaken dat “proefwonen” niet langer als huur naar aard van korte duur wordt gezien (en in het kielzog daarvan ook de noodopvang en crisisopvang). Ook de sector is voornemens en heeft al een start gemaakt met het hanteren van huurovereenkomsten die niet meer de kwalificaties betreffen die duiden op “proefwonen”.

Voor de bijzondere situaties als de wisselwoning, de recreatiewoning en de sloopwoning zie ook resp. 1.4.10; 1.4.11 en 1.4.15. Zie overigens voor campus(contract)clausule, studentenwoningen. Voor de onverkoopbare woning die voor een beperkte tijd door de eigenaar wordt verhuurd kan ook worden beoordeeld of de betreffende huurder deze woning huurt en bewoont in overeenstemming met de criteria.

[Naar boven](#)

1.3.4 Betalen van de huur/om niet wonen/ schenking van huurpenningen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Voorwaarde voor het recht op huurtoeslag is dat er een huurprijs verschuldigd is voor het enkele gebruik van een woonruimte ([artikel 1](#), onder d Wht). Als de huurder geen geldbedrag voor het gehuurde betaalt, is er geen sprake van huur zoals bedoeld in de Wht en dan komt de aanvrager niet in aanmerking voor huurtoeslag.

Een mogelijkheid is, dat de huurder – met instemming van de verhuurder – een onderhuurder heeft waarmee hij in de schriftelijke onderhuurovereenkomst overeenkomt dat deze zijn huur rechtstreeks aan de verhuurder betaalt. De huurder betaalt vervolgens aan de verhuurder het verschil tussen die (onder)huur(prijs) en de volledige huur van de woning. Daarmee voldoet de huurder volledig aan zijn betalingsverplichting jegens de verhuurder. Dat de betaling van de onderhuurder in plaats van via de huurder maar rechtstreeks aan de verhuurder gaat maakt dus niet uit.

De huur moet betaald worden. In een casus die werd voorgelegd aan de Raad van State was de verhuurder een ouder van de huurster. De ouder schonk de huurprijs maandelijks aan de dochter. Er vond dus geen betaling plaats. De rechter stelde dat de verschuldigde huur niet mocht worden verrekend met een schenking (dus geen regeling met gesloten beurzen). Wat wel mag, is dat een schenking gebruikt wordt om daarna de huur te betalen, of dat de betaalde huur wordt terug geschonken. De huur moet dus daadwerkelijk overgemaakt worden. In deze uitspraak wordt een uitspraak van de RvS inzake kinderopvangtoeslag ([ECLI:NL:RVS:2013:CA2106](#)) van overeenkomstige toepassing verklaard. De [huurtoeslag](#) in de wet op de huurtoeslag is niet gekoppeld aan het berekeningsjaar. M.a.w.: als een aanvrager een deel van het jaar de huur betaalt en een deel niet, dan kan over het deel van het jaar waarin de huur wel is betaald, huurtoeslag worden toegekend. Over het andere deel kan ook recht bestaan mits er een betalingsregeling loopt (zie hierna).

De huurtoeslag is bedoeld als tegemoetkoming in kosten. Daarvoor is nodig dat er daadwerkelijk kosten worden gedragen. Deze eis wordt gesteld vanwege het belang van controle op de juiste besteding van overheidsmiddelen. Als er geen kosten worden betaald, kan die controle niet plaatsvinden. (RvS 16-09-2015, [ECLI:NL:RVS:2015:2904](#)). Bij contante betaling van de huur speelt de vraag of kwitanties voldoende als bewijs van betaling zijn. Desgevraagd moet de betaling nader worden onderbouwd met bankafschriften waaruit met de kwitanties corresponderende geldopnames blijken. (RvS, 11 februari 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:404](#)). In een uitspraak van 30 november 2016 heeft de Afdeling geoordeeld dat B/T wel om ondersteunend bewijs voor de betaling van de kwitanties mag vragen, mits er redenen zijn om aan de juistheid van de kwitanties te twijfelen ([ECLI:NL:RVS:2016:3187](#)). In een andere uitspraak oordeelde de RvS dat het feit dat kwitanties, ondanks eerdere verzoeken, pas in de beroepsfase zijn overgelegd twijfel oplevert over de juistheid daarvan, zodat het door B/T verlangen van aanvullend bewijs gerechtvaardigd was: [ECLI:NL:RVS:2017:1086](#) van 19 april 2017. Bij betalen van huur zien we dus dat de RvS wel wat aansluiting zoekt bij de [Kot jurisprudentie hierover](#). Kwitanties, samen met (nog) ontbrekende stukjes huur(betaling) kan leiden tot geen recht.

[Naar boven](#)

1.3.5 Huurtoeslag geen jaarrecht [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Anders dan bij de kinderopvangtoeslag (vaak) het geval was kon de huurtoeslag bij gedeeltelijke niet-betaling altijd al voor een deel van het jaar worden verleend, namelijk voor die maanden dat er wel is betaald. Volgens [artikel 5](#) Wht is de rekenhuur namelijk de huurprijs die per maand is verschuldigd.

[Naar boven](#)

1.3.6 Eigendom of belangenverstrengeling en huurtoeslag

 [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Volgens vaste jurisprudentie wordt alleen diegene als huurder in de zin van de wet aangemerkt, die uitsluitend als huurder en niet mede krachtens een andere hoedanigheid in het genot van de woning is. Een eigenaar of mede-eigenaar van een woning kan nooit tegelijkertijd als huurder een huurtoeslag aanvragen.

Een huurder die huurtoeslag aanvraagt, mag namelijk geen invloed kunnen uitoefenen op de huurprijs door belangenverstrengeling tussen de huurder en eigenaar. Zo mag een huurder niet alleen geen juridisch (mede-)eigenaar van de woning zijn, maar ook niet op andere wijze of in een andere hoedanigheid invloed hebben op de (hoogte van) de huur van de woonruimte.

[Naar boven](#)

1.3.6.1 Huren van ex-partner/huren van eigen woning na echtscheiding

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Zodra een echtscheidingsconvenant is opgesteld door partijen of door een rechter, kan aan de echtgenoot die de echtelijke woning huurt en niet meer gedeeltelijk eigenaar is, een huurtoeslag worden toegekend. Deze situatie komt voor als beide partijen eigenaar waren van de woning. B/T moet dan wel nagaan of er feitelijk sprake is van (zakelijke) verhuur.

[Naar boven](#)

1.3.6.2 Coöperatieve woonvereniging/directeur huurt van eigen bv

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Bij coöperatieve verenigingen of stichtingen en bv's zijn situaties denkbaar waarbij de eigenaar van een woning tegelijk ook huurder is. Voorbeeld: een (mede-)directeur van een bv die aan zichzelf verhuurt. Nu is er bij (mede-)eigenaarschap geen sprake van huur en verhuur in de zin van de wet ([zie 1.3.5](#)). Maar ook omdat deze huurder de huurprijs zelf kan beïnvloeden, moet een eventuele aanvraag huurtoeslag worden afgewezen. Een (mede-)directeur van een bv heeft in die hoedanigheid de bevoegdheid om beslissingen te nemen en daardoor de mogelijkheid invloed uit te oefenen op de huurprijs van de woning die hij van de bv huurt en de inning daarvan. Zie b.v. ABRvS, 14 september 2011, [ECLI:NL:RVS:2011:BS8812](#) of 18 juni 2014 ([ECLI:NL:RVS:2014:2237](#))

Een voorbeeld uit de rechtspraak: “Appellant was destijds bestuurslid van de enige aandeelhouder van de eigenaar van de woning die hij huurde. B/T heeft terecht aannemelijk geacht dat hij in die hoedanigheid, anders dan hij stelt, invloed kon uitoefenen op de hoogte van de huurprijs van die woning. Dat hij die mogelijkheid had, blijkt ook uit zijn verklaring ter zitting bij de rechtbank dat hij “(...) de huurprijs niet alleen [kan] bepalen. De rest van het bestuur bepaalt ook mede de prijs. Ik kan dat [...] niet alleen. Aan de gestelde omstandigheden dat appellant geen invloed op de hoogte van de huurprijs heeft gehad en hij alleen in de hoedanigheid van huurder het genot van de woning heeft en niet krachtens een andere hoedanigheid, heeft de rechtbank terecht niet de betekenis gehecht die hij daaraan gehecht wilde zien, omdat voldoende is dat hij invloed op de hoogte van de huurprijs kon uitoefenen (...)”. ABRvS, 11-12-2013, [ECLI:NL:RVS:2013:2366](#).

Ook is sprake van een constructie als degene die huurt voorzitter is (en daarmee ook lid) van een coöperatieve onroerend goed vereniging die eigenaar is van de betrokken woning. De vereniging exploiteert de woning om in de stoffelijke belangen van haar leden te voorzien.

Bij grote(re) woningbouwverenigingen waarvan de huurders lid moeten worden geldt dit niet: daar is de invloed van de huurder (lid vereniging) op de huurprijs zo gering, dat in die gevallen geen sprake kan zijn van huurbeïnvloeding. In een zaak die in 2018 is voorgelegd aan de Rb Amsterdam was sprake van Woningbouwvereniging A die een pand in erfpacht had, die een huurrelatie aanging met een andere vereniging B, De (hernieuwde) huurrelatie dateert van 2006, waarin vereniging B het pand casco huurt. De huurprijs was toen € 18.400 en deze wordt op basis van de maandelijkse prijsindexcijfers (CBS) iedere 1e juli van een jaar verhoogd. Het komt er op neer dat vereniging A verantwoordelijk is voor de risico's en beheeraspecten van het casco en de vereniging B voor de binnenkant. Het betreft een experimenteel project en vereniging B moet de woon- en werkruimten verhuren aan minder draagkrachtigen. Er zijn 110 eenheden en men moet lid zijn/worden van B om een eenheid te kunnen huren. De Rb stelt vast dat mede-eigendom en/of een familierelatie met de eigenaar belangrijke aanwijzingen zijn bij het bepalen van de vraag of er invloed op de huurprijs kan worden uitgeoefend. De Rb oordeelt vervolgens op basis van de stukken dat hier sprake is van een materiële

huurrelatie. De huurder wordt in het huurovereenkomst weliswaar “eigenaar/beheerder” van de inbouw genoemd maar dat kan hier niet op een lijn worden gesteld met de samenloop van eigenaar en huurder. Ook heeft de huurder geen invloed op de indexering van de huurprijs die vereniging B aan vereniging A moet betalen. De Rb leidt uit de MvT af dat de bedoeling is te voorkomen dat huurders door beïnvloeding kunstmatig de huurprijs verhogen om zo een hogere huurtoeslag te krijgen. De vrees voor een kunstmatig opdrijven van de huurprijs is in dit geval niet aanwezig. Belanghebbende moet als huurder worden aangemerkt. (Rb Amsterdam, 18 december 2018, nr. 18/3760: niet gepubliceerd).

[Naar boven](#)

1.3.7 Contract bij zorg/begeleid wonen in onzelfstandige woonruimte

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Huurtoeslag voor bewoners van onzelfstandige woonruimte - zoals woongebouwen voor begeleid wonen, groepswonen door ouderen of een daarmee vergelijkbare woonvorm met een combinatie van zorg en wonen kan pas worden verstrekt als betreffend object door B/T (vóór 1 januari 2006 door de minister van VROM) is aangewezen. De procedure voor het aanwijzen van een onzelfstandige woning wordt beschreven in [paragraaf 1.8.2.3](#).

[Naar boven](#)

1.3.8 Tijdelijke onderverhuur gehele woning (doorverhuur)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Als een huurder zijn gehele woning tijdelijk onderverhuurt (doorverhuurt) aan iemand anders tegen een huurprijs voor het gebruik van de woning, dan kan de huurder van deze onderverhuurde woning aanspraak maken op huurtoeslag. De huurder die de woning tijdelijk onderverhuurt (doorverhuurt) wordt dan de verhuurder en heeft zelf geen recht meer op huurtoeslag.

Degene die de woning in doorverhuur heeft moet een redelijke prijs betalen voor de woning. Als dit niet het geval is, dan is er geen sprake van doorverhuur, maar van huisbewaring. Daarnaast zijn er verschillende vormen van doorverhuur en het daaraan gekoppeld recht op huurtoeslag.

Indien de hoofdhuurder/A elders vrijwillig in Nederland verblijft en zelf huurtoeslag ontvangt, wordt de huurtoeslag voortgezet voor een periode van 6 maanden zolang hij nog op het adres staat ingeschreven. Als de hoofdhuurder/A elders in Nederland onvrijwillig (gevangenis) verblijft en zelf huurtoeslag ontvangt, wordt de huurtoeslag voortgezet voor de periode van 12 maanden zolang hij nog op het adres staat ingeschreven. Degene die de woning in doorverhuur heeft/B heeft in voornoemde perioden geen recht op huurtoeslag. De 6 en 12 maanden betreffen beleid dat is vastgesteld in de VROM-tijd (huursubsidie – t/m 2005).

Indien de hoofdhuurder/A naar het buitenland is vertrokken voor een periode die korter is dan 8 maanden, behoudt de hoofdhuurder/A het recht op huurtoeslag gedurende die periode zolang hij nog op het adres staat ingeschreven. Indien de hoofdhuurder/A langer dan 8 maanden in het buitenland verblijft, kan er voor degene die de woning in doorverhuur heeft/B recht bestaan op huurtoeslag. Als de hoofdhuurder/A onvrijwillig in het buitenland (gevangenis) verblijft en zelf huurtoeslag ontvangt, wordt de huurtoeslag voortgezet voor de periode van 12 maanden zolang hij nog op het adres staat ingeschreven.

Het onderscheid in het verblijf van de hoofdhuurder/A in Nederland en het buitenland ligt aan de wetgeving. In [artikel 2.43](#) van de wet BRP is vastgelegd dat een burger pas aangifte van vertrek dient aan te geven indien deze burger langer dan 2/3e deel van het jaar (8 maanden) in het buitenland verblijft. Overigens heeft de Raad van State op 13 januari 2016 een uitspraak heeft gedaan inzake de situatie dat de hoofdhuurder korter dan 8 maanden in het buitenland verblijft, [ECLI:NL:RVS:2016:19](#). Wat opmerkelijk is in die casus (zie ro 7.2) is dat vanwege het verblijf korter dan 8 maanden er geen plicht was om uit te schrijven, waarop de RVS oordeelt dat met analoge toepassing van art. 9 lid 2 Wht (wat immers geldt bij onjuiste Brp inschrijving) bij deze juiste

inschrijving moet worden afgeweken en aan huurder/B huurtoeslag wordt toegekend zonder hoofdhuurder/A als medebewoner.

In een beslissing moet duidelijk worden uitgelegd waarom de huurtoeslag wordt toegekend of afgewezen en welke personen als aanvrager, (toeslagpartner) en medebewoner op de beschikking staan en waarom. Zie verder Handboek: beoordeling bewoningssituatie (verhouding Awir en Wht, stappenplan - [1.5.2.2](#)).

Bespreek bij vragen of onduidelijkheden dergelijke zaken met Vaktechniek.

Onderverhuur (doorverhuur) van woningen kan ook voorkomen in het geval een woningcorporatie een woonzorgcomplex verhuurt aan een zorginstelling, die vervolgens de individuele woningen weer doorverhuurt aan de bewoners. Deze bewoners hebben dan met de zorginstelling als verhuurder de huurovereenkomst en kunnen in aanmerking komen voor huurtoeslag.

[Naar boven](#)

1.3.9 Onderverhuur van een deel van de woning (kamerverhuur)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Het is mogelijk dat een medebewoner van het huishouden volgens BRP in werkelijkheid alleen een kamer huurt. De huurder kan dit aan Toeslagen doorgeven. De onderhuurder telt dan niet mee voor de berekening van de huurtoeslag. (Tot 1 januari 2010 was dat anders; zie daarvoor ook [paragraaf 1.6.2](#)) Uit een niet gepubliceerde uitspraak van de Raad van State is af te leiden dat er wel eisen te stellen zijn aan het bewijs van onderhuur: Er moet een schriftelijke overeenkomst kunnen worden overgelegd waaruit duidelijk wordt wanneer deze is ingegaan en wat precies is overeengekomen. Verder moet de overeenkomst door de hoofdbewoner en de onderhuurder zijn ondertekend en gedateerd. (RvS, 12 april 2013, 201300360/2/A2)

De onderhuurder heeft geen recht op huurtoeslag. (Het gaat hier immers om de huur van een onzelfstandige woonruimte. [Zie 1.4.3](#)) Degene die een deel van de woning verhuurt, houdt zijn recht op huurtoeslag, ook als de inkomsten uit onderverhuur gelijk zijn aan, of hoger dan de huurprijs van de woning. Hoewel de (hoofd-) huurder dan per saldo geen huurkosten heeft is er geen wettelijke basis om de aanvrager de huurtoeslag te onthouden. Zie RvS, 26 april 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1126](#). Dat is wat anders dan wonen 'om niet' ([zie 1.3.4](#)).

Onderhuur moet goed worden geregeld. Achteraf een huurovereenkomst opstellen en ondertekenen vindt geen genade in de ogen van de Raad van State: Belanghebbende X woont al jaren met haar zus in **10.2.e**. Zij heeft hoger beroep ingesteld bij de Raad van State omdat Belastingdienst/Toeslagen haar zus ziet als een medebewoner als genoemd in [artikel 2](#), lid 1, onder e, van de Awir. X geeft aan dat haar zus al sinds april 2005 onderhuurder is als in [artikel 2](#), lid 1, onder e, ten tweede van de Awir. De huurovereenkomst was volgens X aanvankelijk mondeling maar deze is in december 2010 formeel schriftelijk is neergelegd. De Raad van State gaat hier niet mee akkoord en geeft aan dat onderhuur, als bedoeld in de Awir, slechts wordt aangenomen, indien de betreffende overeenkomst, voorafgaand aan de periode van belang, niet alleen is gesloten, maar tevens in een gedateerde ondertekende akte is vastgelegd (niet gepubliceerde uitspraak van 15 april 2013, 201300360/2/A2). Dit betekent niet dat, als er (alsnog) een schriftelijke onderhuurovereenkomst wordt getekend (in bovenstaande casus in december 2010), er vanaf dat moment ook geen sprake zou zijn van onderhuur. Dat is wel het geval. Er wordt alleen geen terugwerkende kracht aan toegekend. De procedure zal over een jaar vóór 2010 zijn gegaan. Zie voor een situatie waarbij de zoon een woning huurde van de vader, en de vader ook een kamerhuurovereenkomst had gesloten met een tweede persoon in de woning met het adres van de zoon [ECLI:NL:RVS:2015:3497](#) van 18 november 2015. B/T merkte deze als medebewoner aan en niet als onderhuurder van de zoon. Dat is juist, zegt de Afdeling: de zoon moet een schriftelijke huurovereenkomst hebben met deze persoon, anders kan niet van onderhuur worden gesproken.

Een au pair sluit geen huurovereenkomst maar een au pair overeenkomst. Volgens een [besluit](#) van de kennisgroep IB niet-winst van juli 2016 kan zo'n overeenkomst met het oog op het partnerbegrip van artikel 3,

lid 2, onder e, Awir wel gelden als een huurovereenkomst. Daardoor wordt voorkomen dat de au pair als toeslagpartner moet worden aangemerkt wanneer ze als au pair voor een alleenstaande ouder gaat werken. Dat besluit past B/T strikt toe op de situatie waarvoor het is geschreven. Voor de huurtoeslag past B/T dit besluit niet toe: daardoor wordt een au pair wel als medebewoner aangemerkt. Zie ook [1.3.4](#) van hoofdstuk 5.

[Naar boven](#)

1.3.10 Kostganger Klik voor dialoogscherm met permalink

De kostganger is feitelijk een onderhuurder die mee eet. Er moet aan dezelfde contractverplichtingen worden voldaan als bij onderhuur. Het feit dat de kostganger mee eet betekent niet dat er sprake is van een wederzijdse zorgplicht. Behandeling is als bij onderverhuur (kamerhuur). (Niet gepubliceerd: Rb Limburg, 13 februari 2015, ROE 14/1914).

[Naar boven](#)

1.3.11 Huisbewaringsovereenkomst/gebruiksovereenkomst

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Een huisbewaringsovereenkomst is een overeenkomst waarbij met medeweten van de verhuurder een woning (meestal tijdelijk) in gebruik wordt gegeven aan een huisbewaarder. De huisbewaarder betaalt veelal alleen een (geringe) vergoeding, zoals voor het gebruik van gas, licht en water. In een dergelijk geval bestaat tussen de hoofdhuurder en de huisbewaarder geen huurovereenkomst in de zin van [artikel 7:201 BW](#) maar slechts een bewaarnemingsovereenkomst artikelen 7: [600-609 BW](#). Er is sprake van een overeenkomst tussen de huurder en de huisbewaarder met medeweten van de verhuurder. De huurder blijft formeel huurder en verantwoordelijk voor het betalen van de volledige huursom. Er is geen contractuele relatie tussen huisbewaarder en verhuurder anders dan dat de verhuurder toestemming geeft voor de constructie. Wellicht dat in deze situaties de verhuurder ook (een geringe) huurprijs (niet boven de basishuur) ontvangt van de huisbewaarder, maar deze wordt dan betaald namens de huurder. De huisbewaarder voldoet dus niet aan de definitie van ‘huurder’ van [artikel 1](#) onder c Wht. Huisbewaarders komen daarom niet in aanmerking voor huurtoeslag. Wel zijn ze bij inschrijving op het adres aan te merken als medebewoner. De huurder blijft recht houden op huurtoeslag (mits ingeschreven en mits wordt voldaan aan de termijnen voor vrijwillige en gedwongen uithuizigheid en vakantie buitenland (zie [1.5.2.3](#)).

Omzetten bewaringsovereenkomst in huurovereenkomst Klik voor dialoogscherm met permalink

Omdat B/T geen toeslag toekent op basis van een bewaringsovereenkomst, kan de wens ontstaan om de bewaringsovereenkomst om te zetten in een echte huurovereenkomst. Er is dan sprake van doorverhuur. Als een huurcontract volledig voldoet aan de wettelijke eisen kan er recht bestaan op huurtoeslag. Dit omzetten heeft wel een aantal juridische gevolgen voor de huurder, huisbewaarder en verhuurder (zoals – mogelijk - huurbescherming huisbewaarder). B/T mengt zich uiteraard niet in het tot stand komen van de nieuwe overeenkomst. Het kan dan gaan om een huurcontract tussen verhuurder en huisbewaarder (nu huurder), waarin best mag worden bepaald dat de woning na de huurperiode weer door de oude huurder wordt betrokken. Het mag ook een contract met de hoofdhuurder zijn. Verder mag dit ook een contract van beperkte duur zijn.

De feitelijke situatie is hier leidend, niet hoe de burger iets benoemt. Zo kan de burger spreken over huisbewaring terwijl uit de overeenkomst blijkt dat een aanzienlijk deel van de huur (bedrag ligt boven de basishuur) wordt betaald door de “huisbewaarder”. Dan is feitelijk sprake van doorverhuur.

Uiteraard kunnen de huurder en de huis bewaarder niet allebei huurtoeslag krijgen voor dezelfde woning. Daarbij is ook in deze situatie de inschrijving in de BRP van belang.

[Naar boven](#)

1.3.12 Huurgewenning Klik voor dialoogscherm met permalink

Het kan zijn dat de verhuurder een deel van de huur voor zijn rekening neemt. Dit kan zich voordoen in de situatie dat door de huurder bij sloop of renovatie een andere, duurdere, woonruimte moet worden betrokken, waarvoor de huur in vergelijking met de oude woning aanmerkelijk hoger is. Als een soort overgangsmaatregel brengt de verhuurder niet meteen de volledige huur in rekening. Huurtoeslag wordt altijd berekend over de werkelijk betaalde huur. Het deel dat de verhuurder voor zijn rekening neemt, wordt in dat geval voor de huurtoeslag niet meegenomen in de kale huurprijs.

[Naar boven](#)

1.3.13 Pachtovereenkomst Klik voor dialoogscherm met permalink

Pacht is geen huur. In het BW ([artikel 7:201](#) lid 3) is geregeld dat de pachtovereenkomst niet als huur wordt aangemerkt. In dat geval wordt dus geen huurtoeslag verstrekt.

[Naar boven](#)

1.3.14 Huurkoop Klik voor dialoogscherm met permalink

Als een aanvrager een woning koopt onder de voorwaarde dat de woning eerst zijn eigendom wordt nadat de koopsom volledig is afbetaald, dan is er geen sprake van huur, maar van huurkoop. ([artikel 7a:1576h](#) evv. BW) In dat geval is er geen recht op huurtoeslag. Het bedrag dat dan maandelijks betaald wordt, dient immers voor de aankoop van de woning.

[Naar boven](#)

1.4 Woonruimte Klik voor dialoogscherm met permalink

Niet elke woonruimte komt in aanmerking voor het toekennen van huurtoeslag. [Artikel 11](#) Wht geeft hiervoor de criteria. Er moet sprake zijn van:

- een zelfstandige woning of een onvrije etage ([artikel 11](#) sub a)
- een onzelfstandige woonruimte bestemd voor begeleid wonen of groepswonen door ouderen en die voor de huurtoeslag is aangewezen door B/T. ([artikel 11](#) lid 1 onder b, jo. [artikel 11](#) lid 2)
- een woonwagen die voldoet aan de woningwet en geplaatst is op een standplaats of woonwagencentrum dat tot stand is gekomen voor 1 oktober 1970 ([artikel 11](#) lid 3)

De definities van woning en woonwagen zijn te vinden in artikel 1 onder k en l van de Wht:

1. een woning: een gebouwde onroerende zaak voor zover die als zelfstandige woonruimte, onvrije etage dan wel andere onzelfstandige woonruimte is verhuurd, alsmede de onroerende aangehörigheden
2. een woonwagen: een voor bewoning bestemd gebouw dat is geplaatst op een standplaats en dat in zijn geheel of in delen kan worden verplaatst.

[Naar boven](#)

1.4.1 Zelfstandige woonruimte Klik voor dialoogscherm met permalink

De Wht sluit aan bij de definitie van zelfstandige woonruimte van [artikel 7: 234 BW](#): Onder zelfstandige woning wordt verstaan de woning welke een eigen toegang heeft en welke de bewoner kan bewonen zonder daarbij afhankelijk te zijn van wezenlijke voorzieningen buiten de woning.

Concreet betekent dit:

- de woning is bestemd voor bewoning en heeft een eigen toegang die van binnenuit en van buitenaf afsluitbaar is.
- in de woonruimte moeten minimaal de volgende elementaire voorzieningen aanwezig zijn: een woon(slaap)kamer, een kookgelegenheid en een toilet met waterspoeling. De kookgelegenheid bevat een aanrecht, aan- en afvoer van water en tenminste één aansluitpunt voor koken op gas of elektriciteit.
- de voorzieningen moeten zich in de woning bevinden en voor eigen en exclusief gebruik van de huurder (en de eventuele partner en medebewoners) zijn.

Uit [ECLI:NL:RVS:2018:2335](#) komt de volgende overweging: De Afdeling volgt de voorzieningenrechter in het oordeel dat [appellant] niet aannemelijk heeft gemaakt dat sprake is van een zelfstandige woonruimte. Uit de door [appellant] overgelegde huurovereenkomst volgt dat sprake is van medegebruik van de douche/badkamer, de tuin, de keuken en de wc en dat [appellant] daarvoor een aparte prijs betaalt. De douche en de wc bevinden zich in het woonhuisgedeelte van de ouders op een etage die buiten de garageruimte is gelegen. [appellant] heeft ter zitting toegelicht dat zijn ouders gebruik maakten van een andere douche en toilet in de woning en dat hem het exclusieve gebruik van de tweede douche en toilet in de woning toekwam. Evenwel is niet komen vast te staan dat deze vertrekken afsluitbaar zijn en zijn ouders tot deze vertrekken aldus geen toegang hadden. Uit de foto's die [appellant] in beroep heeft bijgevoegd blijkt dit, anders dan hij stelt, evenmin.

Eerder had de Afdeling ook al geoordeeld dat het moet gaan om het exclusieve gebruiksrecht, [ECLI:NL:RVS:2013:CA0658](#). In deze casus ging het erom dat er op een etage waarop twee kamers waren waarbij de bewoners de keuken en het toilet moesten delen. Dat gedurende een periode slechts een van beide kamers bewoond was en deze bewoner in de praktijk de keuken en het toilet niet hoefde te delen, maakte nog niet dat deze het exclusieve gebruiksrecht had. Er kon op moment een nieuwe huurder in de andere kamer komen, die dan ook het recht had van gebruik van de keuken en het toilet.

De meest voorkomende zelfstandige woonruimten zijn: rijtjeshuizen, vrijstaande huizen, (service)flats, bejaardenwoningen, aanleunwoningen en portiekwoningen.

Op een adres kunnen meerdere zelfstandige woningen aanwezig zijn. De Afdeling heeft echter bevestigd dat B/T in beginsel er van uit mag gaan, dat op één adres in de BRP ook maar één woning is gelegen. Het is vervolgens aan de aanvrager van de huurtoeslag om aannemelijk te maken dat op het adres meerdere zelfstandige woningen zijn gelegen, door bewijsstukken over te leggen waaruit blijkt dat de woning beschikt over een eigen toegang en wezenlijke voorzieningen die niet met andere personen die op hetzelfde adres wonen, worden gedeeld. Ook zal de aanvrager dan aannemelijk moeten maken welke personen tot zijn huishouden behoren en welke personen in de andere woning(en) op het adres wonen. Zie de uitspraken van de Afdeling van 27 december 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BY7346](#) en [ECLI:NL:RVS:2012:BY7348](#). Zie ook [1.5.2.2](#)

Een huurder kan zelf een woonruimte, die hem als onzelfstandig is verhuurd, naar een zelfstandige woonruimte ombouwen door b.v. een keuken te plaatsen, als dat het enige is wat nog ontbreekt. Als de woning daarmee aan de eisen voldoet, kan er ook recht op huurtoeslag voor bestaan.

Huurders van Tiny houses kunnen ook voor huurtoeslag in aanmerking komen, mits ze onroerend zijn en voorzien zijn van de bovengenoemde elementaire voorzieningen. Aansluiting op riolering hoeft niet: aansluiting op een beerput is ook een mogelijkheid.

[Naar boven](#)

1.4.2 Onvrije woonruimte (etage) Klik voor dialoogscherm met permalink

Binnen de definitie van het in [artikel 7: 234](#) BW omschreven begrip zelfstandige woning valt ook de zogenoemde onvrije woonruimte. Onder voorwaarden kan ook voor onvrije woonruimte een huurtoeslag worden verstrekt.

Een onvrije woonruimte is een etage waarbij de huurder voor elementaire voorzieningen niet afhankelijk is van gemeenschappelijke voorzieningen, maar waarbij verschillende vertrekken uitkomen op een gemeenschappelijke verkeersruimte, zoals een gang, een overloop en trappenhuis. Net als een zelfstandige woonruimte is een onvrije etage ook bestemd voor bewoning en moet de huurder de beschikking hebben over alle minimaal vereiste voorzieningen. Deze voorzieningen hoeft de huurder niet met de overige huurders te delen. Het grote verschil tussen een onvrije etage en een zelfstandige woonruimte is dat de huurder één of meer van deze voorzieningen alleen kan bereiken via het trappenhuis of de gang waarover ook de huurders van andere etages hun woonruimten bereiken. Het kan dan ook gaan om bijvoorbeeld de keuken, het toilet of een (zij)kamertje, die voor de huurder alleen via de gemeenschappelijke verkeersruimte is te bereiken.

Voor de aanspraak op huurtoeslag is de voorwaarde dat alle ruimten (voorzieningen) door de huurder kunnen worden afgesloten en daarmee niet toegankelijk zijn voor de andere bewoners.

[Naar boven](#)

1.4.3 Onzelfstandige woonruimte Klik voor dialoogscherm met permalink

Een onzelfstandige woonruimte valt eigenlijk buiten de werking van de Wht. Dit is namelijk een woonruimte, waarin de elementaire voorzieningen zoals de keuken, toilet en/of wasgelegenheid, zich buiten de eigen woonruimte bevinden. Deze voorzieningen worden dan meestal met andere huurders gedeeld. De huur van onzelfstandige woonruimte is bijvoorbeeld kamerhuur met medegebruik van een gezamenlijk toilet en hiervoor is geen huurtoeslag mogelijk.

In een beperkt aantal gevallen kan huurtoeslag voor onzelfstandige woonruimte worden verkregen. Voorwaarde is dat de woonruimte is ‘aangewezen’ door B/T. Het gaat dan om woongebouwen voor begeleid wonen, groepswonen door ouderen of een daarmee vergelijkbare woonvorm met een combinatie van zorg en wonen. Om in aanmerking te kunnen komen voor een huurtoeslag moet het woongebouw altijd door B/T zijn aangewezen (of door VROM bij aanwijzing vóór 1 januari 2006).

De procedure voor het aanwijzen van onzelfstandige woonruimte wordt behandeld in [paragraaf 1.8.2.3](#).

Het is overigens mogelijk dat iemand twee onzelfstandige woonruimten huurt op twee contracten en deze aanpast en samenvoegt. In dat geval kan er recht op huurtoeslag bestaan voor het geheel, waarbij als huurprijs dan wel gezamenlijke huur van beide onzelfstandige woonruimten geldt.

[Naar boven](#)

1.4.4 Studentenwoning Klik voor dialoogscherm met permalink

Voor woningen die speciaal gebouwd en bedoeld zijn om studenten in te huisvesten gelden dezelfde voorwaarden als voor zelfstandige woonruimten. Studenten kunnen in aanmerking komen voor een huurtoeslag als ze een zelfstandige woonruimte huren.

Onder bepaalde voorwaarden is huurtoeslag mogelijk voor onzelfstandige woonruimten voor studenten ([artikel 55](#) lid 3 Wht). Het gaat dan om onzelfstandige woonruimten die vóór 1 juli 1997 zijn aangewezen. Bij de Verhuurdersadministratie van B/T is een lijst aanwezig voor welke adressen dit geldt.

Een zogenaamde campus(contract)clausule (waarbij de huur van de woning wordt opgezegd door de verhuurder wanneer de student niet meer staat ingeschreven bij een onderwijsinstelling) is geen beperking voor het recht op huurtoeslag. De campus(contract)clausule staat vermeld in [artikel 7:274d BW](#).

[Naar boven](#)

1.4.5 Zelfstandige woonruimte en gemeenschappelijke (verblijfs-)ruimten

 Klik voor dialoogschermb met permalink

In serviceflats en projecten voor centraal wonen beschikken de bewoners over één of meer gemeenschappelijke (verblijfs-)ruimten of voorzieningen. Dit doet niet af aan hun recht op huurtoeslag zolang de woning zelf maar alle voorzieningen van een zelfstandige woonruimte heeft.

[Naar boven](#)

1.4.5.1 Serviceflat **Klik voor dialoogschermb met permalink**

In serviceflats kunnen de bewoners vaak ook beschikken over één of meer gemeenschappelijke (verblijfs-)ruimten. Deze ruimten bevinden zich dan buiten het privéverblijf van de huurders, maar binnen het woongebouw. Het gaat dan bijvoorbeeld om een gemeenschappelijke recreatieruimte of om logeerkamers die de bewoner kunnen gebruiken voor hun gasten.

[Naar boven](#)

1.4.5.2 Centraal wonen **Klik voor dialoogschermb met permalink**

Bij 'Centraal Wonen'-projecten kunnen één of meer gemeenschappelijke voorzieningen voorkomen. Dit kan bijvoorbeeld een recreatieruimte zijn, maar ook een woonkeuken, een wasmachineruimte of een bergruimte. Voor de huurtoeslag is dit geen probleem zolang de privéwoonruimte voldoet aan de criteria van zelfstandige woonruimte. Bij deze projecten gaat het dus om een woonvorm waarbij een aantal huishoudens elk in een zelfstandige woning woont en daarnaast over gemeenschappelijke ruimte(n) beschikt waarin een aantal woonactiviteiten (ook) gezamenlijk kan plaatsvinden.

[Naar boven](#)

1.4.6 Via de Wlz, WMO of Jeugdwet gefinancierde woonruimte

 Klik voor dialoogschermb met permalink

Bij verzorgingstehuizen, verpleegtehuizen, bejaardentehuizen en andere instellingen waarbij de zorg centraal staat bij de bewoning van de woonruimte, gaat het om woonruimten die meestal via de Wet langdurige zorg (Wlz) (tot 2015 de AWBZ) gefinancierd worden. Dit houdt in dat de wooncomponent al uit de algemene middelen is betaald. Meestal is dit ook het geval bij gezinsvervangende tehuizen en soms bij begeleid wonen in onzelfstandige woonruimten. Sinds 1 januari 2015 zijn gemeenten (Jeugdwet en WMO 2015) en zorgverzekeraars (Zvw) verantwoordelijk voor veel zorg die eerder onder de AWBZ viel. Woonruimten waarvan de wooncomponent (naast de zorgcomponent) via een van de hiervoor genoemde wetten gefinancierd worden komen niet in aanmerking voor huurtoeslag, omdat dubbel 'subsidiëren' voorkomen moet worden.

[Naar boven](#)

1.4.7 Wonen en zorg/begeleiding in zelfstandige woonruimte

 Klik voor dialoogschermb met permalink

Bij woonvormen waarbij sprake is van een combinatie van wonen en zorg of begeleiding, kan soms wel huurtoeslag worden toegekend. Voorwaarde is dat de woonruimte aan de eisen van een zelfstandige woning voldoet en voor de zelfstandige woonruimte moet een apart huurcontract zijn afgesloten, waarin de huur voor het eventuele gebruik van de gemeenschappelijke (woon)vertrekken zijn opgenomen. Als in het huurcontract ook de kosten voor de zorgcomponenten zijn begrepen, gaat het er voor de aanspraak op huurtoeslag om dat er onderscheid gemaakt wordt tussen het huurgedeelte en het zorggedeelte en dat het zorgdeel niet overheerst.

Met andere woorden: voor de huurtoeslag geldt een scheiding van de huur van de woning en van de kosten voor zorg. In feite gelden hier dezelfde voorwaarden als voor individuele aanvragers die een zelfstandige woonruimte huren en daarnaast een beroep kunnen doen op zorgvoorzieningen waarvoor zij apart betalen.

[Naar boven](#)

1.4.8 Noodwoning Klik voor dialoogscherm met permalink

Een noodwoning is een woonruimte die is bedoeld als tijdelijke voorziening. Voorbeelden van noodwoningen zijn een woonkeet, een loods of soortgelijk onderdak. Voor deze woonruimten kan geen huurtoeslag worden verstrekt ([artikel 1](#) onder c Wht) De huurovereenkomst zal in deze gevallen altijd een gebruik van de woning betreffen dat naar zijn aard van korte duur is.

[Naar boven](#)

1.4.9 Wooncontainer Klik voor dialoogscherm met permalink

De wooncontainer is wel een woning, mits die voldoet aan de definitie van een gebouwde onroerende zaak ([artikel 1](#) onder k Wht). Er zijn complexen van studentenwoningen die bestaan uit grote aantallen gekoppelde container-woon-units die worden beschouwd als onroerend en een regulier complex van zelfstandige woningen. Een stacaravan in de tuin die een container woning wordt genoemd is roerend en geeft geen recht op huurtoeslag. Een mantelzorgwoning die in de tuin wordt gezet om een verzorgde of verzorgende te huisvesten moet beoordeeld worden op (on)roerendheid. Wanneer de gemeente deze in de BAG als onroerend heeft gekenmerkt kan dat als aanwijzing worden meegenomen in de beoordeling. Bij twijfel de casus voorleggen aan een specialist.

[Naar boven](#)

1.4.10 Wisselwoning Klik voor dialoogscherm met permalink

Een wisselwoning is een huurwoning die de huurder een korte of langere periode krijgt toegewezen omdat zijn huurwoning wordt gerenoveerd of verbouwd en daardoor tijdelijk onbewoonbaar is.

Hoofregel is dat voor een wisselwoning gewoon huurtoeslag kan worden toegekend (mits huur wordt betaald voor de wisselwoning) ook al gaat het daarbij om een bewoning of een huurcontract van korte duur. Dus de regel in [artikel 1](#) onder c, van de Wht, dat bij een tijdelijk huurcontract of naar aard tijdelijke bewoning (vakantiehuisje) geen huurtoeslag mogelijk is, gaat bij een wisselwoning niet op.

Bij een kleine renovatie (bijvoorbeeld korter dan zes maanden) kan het zijn dat de huurovereenkomst van de oude woning gehandhaafd blijft. De huurtoeslag voor de oude woning wordt niet stopgezet, ondanks het feit dat de huurder tijdelijk elders verblijft. Bij een grote renovatie (bijvoorbeeld bij een renovatie van de woning langer dan zes maanden) kan voor de andere woning (wisselwoning) een tijdelijk huurcontract worden opgesteld. De huurtoeslag voor de te renoveren woning wordt dan stopgezet. Men kan dan huurtoeslag aanvragen voor de wisselwoning. Bij grotere renovaties is het soms ook mogelijk dat de huurder niet meer in dezelfde gerenoveerde woning terugkomt.

Het is mogelijk dat gemeenten verschillend omgaan met de BRP-inschrijvingen van tijdelijke bewoners van wisselwoningen (dit is overigens niet onderzocht maar wel aannemelijk). Sommige gemeenten zullen bij een kort verblijf in de wisselwoning niet altijd aandringen op een wijziging van BRP-inschrijving, terwijl bij een langer verblijf gemeenten de BRP-inschrijving eerder zullen wijzigen. Het is dus van belang om in voorkomende gevallen na te gaan hoe de inschrijving is geregeld en voor welke woning de huurovereenkomst is opgesteld. De huurtoeslag wordt dan toegekend voor de woning waarvoor huur wordt betaald, ook als de verhuurder op het andere adres in de BRP staat ingeschreven.

[Naar boven](#)

1.4.11 Recreatiewoningen **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Met ingang van 1 juli 2016 is er in de Wht een wijziging gekomen in [artikel 1 Wht](#). Sinds deze datum zijn recreatiewoningen voor de huurtoeslag uitgesloten.

Aan onderdeel c van [artikel 1 Wht](#) is namelijk een stukje toegevoegd (ten 2e): tenzij de woning onderdeel uitmaakt van een hotel-, pension-, kamp- of vakantiebedrijfsbedrijf, ongeacht de duur van de huurovereenkomst.

De wetgever heeft blijkens de MvT op de Wet doorstroming huurmarkt 2015 ([34 373, nr. 3, artikel V, blz. 40-41](#)), nooit de bedoeling gehad om huurtoeslag voor de huur van vakantiewoningen mogelijk te maken. Daarom is de uitzondering voor huur naar aard van korte duur in de Wht opgenomen. Met de invoering van het nieuwe artikel 7:271 van het Burgerlijk Wetboek zal het meer voor kunnen komen dat woonruimten, zoals vakantiewoningen, die voornamelijk worden verhuurd door middel van huurovereenkomsten die een gebruik naar zijn aard van korte duur betreffen (die zijn uitgesloten van het recht op huurtoeslag), zullen worden verhuurd voor een langere periode.

Voor de rechtmatige uitvoering van de Wht is het lastig om vast te stellen of het in een concreet geval gaat om een huurovereenkomst die een gebruik van de woning betreft die naar zijn aard van korte duur is, dan wel een huurovereenkomst voor een langere periode. Dit zou voor het vaststellen van het recht op huurtoeslag voor woningen gelegen op een vakantiewoningenpark betekenen dat Belastingdienst/Toeslagen elke huurovereenkomst apart naar zijn aard zou moeten beoordelen. In het kader van de uitvoeringslast in dit onwenselijk.

Daarnaast is een reden voor invoering van deze nieuwe wetgeving geweest dat er een risico bestaat op oneigenlijk gebruik. Partijen kunnen bewust kiezen voor een huurovereenkomst van langere duur (wel huurtoeslag) terwijl die huurovereenkomst in wezen een gebruik van de woning betreft dat naar zijn aard van korte duur is (geen huurtoeslag). Om deze problematiek tegen te gaan heeft de wetgever er voor gekozen om tevens woningen van het recht op huurtoeslag uit te sluiten die onderdeel uitmaken van een hotel-, pension-, kamp- of vakantiebedrijfsbedrijf, ongeacht de duur van de huurovereenkomst.

Daarbij is ook overwogen dat dit type woningen vaak niet volgens de eisen uit het Bouwbesluit zijn gebouwd en niet bestemd zijn voor permanente bewoning. Aan dergelijke bouwwerken, bedoeld voor recreatief verblijf of tijdelijk onderdak aan personen, zijn vaak lichtere eisen gesteld dan aan bouwwerken die worden gebouwd om mensen permanent onderdak te verschaffen. Ook is in de regel sprake van een ter plaatse geldend bestemmingsplan dat uitgaat van recreatiedoeleinden in plaats van woondoeleinden. In een dergelijke situatie, waarin permanente bewoning niet beoogd dan wel toegestaan is, zou van de verstrekking van huurtoeslag voor dit soort bouwwerken een verkeerd signaal uitgaan.

Voor nieuwe bewoningen van recreatiewoningen vanaf 1 juli 2016 of van na die datum wordt geen huurtoeslag meer toegekend. Bij zittende bewoners met een lopende voorschotten huurtoeslag op recreatiewoningen wordt de huurtoeslag gestopt op het moment van constateren. Daarbij werd de huurtoeslag tot 1 april 2018 niet met terugwerkende kracht gestopt. Voor deze soepele wijze van uitvoering is gekozen omdat er voorheen wel recht was voor deze woningen en de nieuwe wetgeving snel is ingevoerd zonder dat betrokkenen zich daarop konden

voorbereiden. Deze werkwijze is afgestemd met het ministerie van BZK en MT Toeslagen. In berekeningsjaar 2017 en 2018 is dit op deze wijze uitgevoerd. Na 1 april 2018 wordt bij ontdekking van een vakantiewoning de regelgeving wel met terugwerkende kracht (tot 1 april 2018) uitgevoerd.

In de wet is niet gedefinieerd wat onder hotel-, pension-, kamp- of vakantiebestedingsbedrijf wordt verstaan. Ook de wetsgeschiedenis gaf hier niet veel duidelijkheid over. Daarom hanteerde B/T tot juli 2019 de lijn “eens een vakantiepark altijd een vakantiepark”. Dus ook bij woningen op vakantieparken waarbij in het geheel geen recreatieve verhuur meer plaatsvond werd geen huurtoeslag toegekend. Op 17 juli 2019 heeft de RvS een aantal uitspraken gedaan (RvS, 17 juli 2019, nr. 201806517/1/A2, [ECLI:NL:RVS:2019:2440](#), [RvS, 17 juli 2019, nr. 201806362/1/A2](#), [ECLI:NL:RVS:2019:2443](#) en [RvS, 17 juli 2019, nr. 201806731/1/A2](#), [ECLI:NL:RVS:2019:2434](#)). De uitspraken gaven meer duidelijk en betekenden een omslag in de wijze van uitvoering. Het “eens een vakantiepark, altijd een vakantiepark” geldt niet meer want volgens de hoofduitspraak [ECLI:NL:RVS:2019:2440](#) is ook van belang wat het bestemmingsplan van de gemeente zegt over het gebied. Wanneer het bestemmingsplan inmiddels permanente bewoning (i.t.t. recreatieve bewoning) toestaat kan er geen sprake meer zijn van een vakantiebestedingsbedrijf als bedoeld in de Wht. Maar ook wanneer, zoals in de nevenuitspraak [ECLI:NL:RVS:2019:2443](#), het bestemmingsplan nog een verbod op permanente bewoning geeft maar de gemeente wel permanente bewoning gedooft en daarbij ook ondubbelzinnig aangeeft dat dat de nieuwe situatie is die (soms) alleen nog geformaliseerd moet worden in een gewijzigd bestemmingsplan, is ook geen sprake meer van een vakantiebestedingsbedrijf als bedoeld in de Wht. In de derde uitspraak, [ECLI:NL:RVS:2019:2434](#), was weliswaar sprake van permanente bewoning maar heeft betrokkene aangegeven dat zij, anders dan de andere bewoners op het vakantiepark, er geen recreatief verblijf heeft gehad. Er was geen bestemmingsplan dat permanente bewoning toestond en van een bewust gedogen door de gemeente van permanente bewoning was niet gebleken. In deze situatie oordeelde de Afdeling daarom dat wel sprake was van verhuur in het kader van een hotel-, pension-, kamp- of vakantiebestedingsbedrijf, zodat er geen recht op huurtoeslag was.

Wat de RvS verder in de tweede uitspraak heeft aangegeven en wat voor de uitvoering van belangrijk is: B/T mag er in beginsel van uitgaan dat een woning die zich op een vakantiepark bevindt waar permanente bewoning volgens de bestemmingsregeling niet is toegestaan, deel uitmaakt van een vakantiebestedingsbedrijf. Als de bestemmingsregeling permanente bewoning van de betreffende woning niet toestaat dan is het aan de aanvrager van de huurtoeslag om aannemelijk te maken dat de woning toch geen deel (meer) uitmaakt van een vakantiebestedingsbedrijf. Een bestemmingsplan is immers makkelijk te controleren maar nadere gemeentelijke of individuele afspraken zijn voor B/T moeilijker te onderkennen. In de BAG viewer van het kadaster is het adres op te zoeken en kan het bestemmingsplan in vrijwel alle gevallen worden achterhaald: de aanduiding “logies” geeft aan geen permanente bewoning en de aanduiding “verblijf” geeft aan wel permanente bewoning.

Omdat de uitspraak geen terugwerkende kracht heeft kunnen aanvragers waar de toeslag definitief is vastgesteld en de bezwaar- en beroepstermijnen ongebruikt zijn verstreken zich niet beroepen op deze uitspraak om de afgewezen huurtoeslag van een recreatiewoning te herzien (art. 5a URawir). In situaties waar dit nog niet het geval is (voorschot, of bezwaar of beroep staat nog open), kan er wel worden herzien op basis van de uitspraken. Ook kan een aanvrager waarvan de huurtoeslag eerder is afgewezen een nieuwe aanvragen indienen voor de nieuwe jaren.

NB: Wel blijft gelden dat er geen recht op huurtoeslag bestaat voor woningen die feitelijk roerende zaken zijn (tourcaravans en stacaravans: zie hieronder bij werkwijze tot 16 april 2014).

[Naar boven](#)

1.4.12 Wonen op het water **Klik voor dialoogschermd met permalink**

1.4.12.1 Woonboot **Klik voor dialoogschermd met permalink**

Het BW ([artikel 7:233](#)) en de Wht ([artikel 1](#) onder k) verstaan onder woonruimte een gebouwde onroerende zaak die als een zelfstandige woning is verhuurd. Woonboten zijn niet duurzaam met de grond verenigd en daarom

geen onroerende zaak. Bewoners van de ca. 8000 woonboten in ons land kunnen dan ook niet in aanmerking komen voor huurtoeslag. Tot 1 januari 2007 sloot de Wht ([artikel 11](#) lid 3) huurtoeslag voor een woonschip (woonboot) expliciet uit. Met het opnemen van de ‘nieuwe’ definitie van woning in artikel 1, onder k, was deze bepaling niet langer nodig. Overigens voldoen deze woonboten doorgaans ook niet aan de eisen van de Woningwet en vallen ze niet onder woningwaarderingssstelsel.

Ter illustratie nog een uitspraak van de H.R. van 9 maart 2012 ([ECLI:NL:HR:2012:BV8198](#)) over een marina. De marina is een betonnen caisson met een diepgang van ongeveer anderhalve meter met daarop een betonnen opbouw. Het drijflichaam is bevestigd aan palen met dubbele beugels waardoor het kan meebewegen met de waterstand. De voorzieningen voor water, elektra etc. zijn met flexibele verbindingen aangesloten aan vaste aansluitingen op de wal. De Hoge Raad vindt dat een zaak die blijkens zijn constructie bestemd is om te drijven en drijft, moet worden aangemerkt als een schip en in het algemeen roerend is.

[Naar boven](#)

1.4.12.2 Waterwoning Klik voor dialoogscherm met permalink

Volgens de definitie van woonruimte volgens het BW ([artikel 7:233](#)) en de Wht ([artikel 1](#) onder k) is, met inachtneming van [artikel 11](#) van de Wht, huurtoeslag mogelijk voor zich op water bevindende gebouwde onroerende zaken, zoals een waterwoning.

De Hoge Raad heeft op 25 januari 2010 al uitgesproken dat “een schip zowel via de daaronder gelegen bodem als via de oever duurzaam met de grond verenigd, en dus onroerend, kan zijn” ([ECLI:NL:HR:2010:BK9136](#)). Deze lijn is door de Afdeling voortgezet in de uitspraak van

7 maart 2012, [ECLI:NL:RVS:2012:BV8063](#): B/T had in deze casus huurtoeslag geweigerd omdat de woning die eiser bewoonde een woonboot leek. De Rb vond dit ook. De Afdeling overwoog echter: dat de woningen voor huurtoeslag in aanmerking komen omdat het gaat om woningen in de zin van [artikel 1](#), aanhef en onder k. van de Wet op de huurtoeslag, een gebouwde onroerende zaak. Gezien de betonnen constructie van het complex waarin de wooneenheid is gelegen, de vaste verbinding aan spudpalen die in de waterbodem zijn verankerd en de opgang die een geheel vaste verbinding vormt tussen de wal en het complex, alsmede in aanmerking genomen dat, wat door B/T niet is weersproken is, het complex bestemd is om duurzaam op die plaats te blijven en het duurzaam aan die plaats gebonden is, moet de wooneenheid als een op het water gebouwde onroerende zaak worden aangemerkt.”

Beide bovengenoemde uitspraken geven een helder en eenduidig uitvoeringskader voor B/T. Zowel de RvS als de HR zijn eensluidend over wat roerend is en wat onroerend, dus wat een woonboot is en wat een waterwoning. De woning moet vast verankerd zijn in de waterbodem. De bevestiging mag niet flexibel zijn en de constructie de gelegenheid geven om met het waterniveau op en neer te bewegen. Dat komt er dus feitelijk op neer dat het alleen om een waterwoning gaat wanneer het een paalwoning is die boven het water is gebouwd.

Door deze uitleg van de regelgeving sluiten RvS en HR nadrukkelijk een situatie van flexibele bevestiging op palen uit. In de Memorie van Toelichting bij de wijziging per 1 januari 2007 van de Wht. ([kamerstukken 30 811 nr. 3](#), 4de alinea) werden ‘huizen aan kettingen die met het water meebewegen’ nog genoemd als voorbeeld van waterwoningen. De tekst van de wet gaat echter vóór op de memorie en met de wetsuitleg van de RvS kwalificeren dit soort woningen zich niet als onroerende zaak, zodat er ook geen recht op huurtoeslag voor bestaat.

De Afdeling heeft met het oordeel van 8 juni 2016: [ECLI:NL:RVS:2016:1562](#), de lijn nogmaals bevestigd: “Dit betekent dat de verbinding van de woonark aan de spudpalen, nu de spudpalen voorzien in de mogelijkheid dat de woonark meebeweegt met de waterstand en dit aldus geen vaste verbinding betreft, niet tot gevolg heeft dat de woonark duurzaam met de daaronder gelegen grond is verenigd. Evenmin is de woonark duurzaam met de oever verenigd.”

[Naar boven](#)

1.4.13 Winkelwoning **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Een winkelwoning is een woning die rechtstreeks verbonden is aan een winkel. Op grond van rechtsgelijkheid is het redelijk om aan een huurder van een winkelwoning ook huurtoeslag te verstrekken. Daarbij moet wel aan de normale voorwaarden worden voldaan:

- de huurder moet in het genot van de winkelwoning zijn en er zijn hoofdverblijf hebben.
- de winkelwoning moet een eigen toegang (afsluitbare deur) hebben, ook al bevindt deze zich in de winkel.
- de winkelwoning moet over de wezenlijke voorzieningen (een zelfstandige woning: eigen toilet, eigen kookgelegenheid e.d.) beschikken.

Als aan deze voorwaarden wordt voldaan is het niet meer van belang of de winkelwoning wel of niet apart van de winkel wordt gehuurd. De huurtoeslag wordt uiteraard alleen verstrekt over het huurbedrag voor het woongedeelte van de winkelwoning.

[Naar boven](#)

1.4.14 Bedrijfspand inclusief woning **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Voor een bedrijfspand inclusief woning gelden dezelfde voorwaarden als voor een winkelwoning.

[Naar boven](#)

1.4.15 Sloopwoning **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Tot medio 2005 huldigde VROM het standpunt dat voor een sloopwoning geen huursubsidie kon worden verkregen. Reden daarvoor was dat de huur per definitie tijdelijk is en er ook geen regime is om de huurprijzen te controleren en de huurder te beschermen. Naar aanleiding van een vraag uit het land heeft dit opnieuw de aandacht gekregen. In de Leegstandwet staan artikelen die de hiervoor genoemde tegenargumenten ondergraven ([artikel 16](#) lid 10 en [artikel 15](#)). Daarom werd besloten hier een andere koers te gaan varen. Onder bepaalde voorwaarden (die overeenkomen met de vereisten uit de Leegstandwet) is het mogelijk voor een gehuurde sloopwoning ook huursubsidie (en vanaf 1 januari 2006 huurtoeslag) te verkrijgen.

In de Leegstandwet staan artikelen die Burgemeester en wethouders (B&W) de mogelijkheid geven om een sloopwoning (tijdelijk) te verhuren. Hiervoor moet de gemeente een vergunning afgeven waarin een aantal elementen worden vermeld en waarbij aan een aantal voorwaarden moet worden voldaan. Een aantal bepalingen en voorwaarden in de Leegstandwet is als volgt:

- [artikel 16](#), lid 10 bepaalt dat B&W op de bewoningsvergunning van het slooppand aangeeft tegen welke huurprijs de woning ten hoogste mag worden verhuurd.
- in [artikel 16](#) lid 12 staat dat er vervolgens een schriftelijke huurovereenkomst moet zijn waarin staat vermeld dat er een vergunning is verleend als bedoeld in [artikel 15](#), lid 1.
- In de schriftelijke huurovereenkomst moet staan voor hoelang de vergunning is verleend; deze wordt verleend voor ten hoogste 2 jaar en kan eventueel nog diverse jaren worden verlengd ([artikel 15](#), lid 6).
- de huurovereenkomst moet minimaal 6 maanden duren ([artikel 16](#), lid 4) voor bepaalde woningtypen als genoemd in artikel 15, eerste lid, a, b en c en tenminste drie maanden bij voor verkoop bestemde huurwoningen.

[Naar boven](#)

1.4.16 Dienstwoning **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Bewoners van dienstwoningen komen niet in aanmerking voor huurtoeslag. Er is sprake van een dienstwoning, als de werkgever in de arbeidsovereenkomst een bepaalde woning aan de werknemer ter bewoning heeft aangewezen en deze aanwijzing voortvloeit uit de werkzaamheden van de werknemer (bijvoorbeeld conciërge, terreinopzichter, pastoor). Is er sprake van vrije verhuur van de woning en daarmee een gewone huurovereenkomst, dan is huurtoeslag wel mogelijk.

[Naar boven](#)

1.4.17 Monument **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Voor een woonruimte die als een Rijksmonument staat geregistreerd volgens artikel 1, onder d van de Monumentenwet 1988, kan een huurtoeslag worden verstrekt, mits de woonruimte voldoet aan de vereisten in [artikel 11](#) van de Wht.

De Huurcommissie kan voor monumenten geen puntenaantal vaststellen volgens het woningwaarderingssstelsel. De huurcommissie kan wel een redelijke huurprijs verstrekken op basis van het besluit huurprijzen woonruimten.

Sommige huurcommissies hanteren een zelf ontwikkelde berekeningsmethode, de zogenoemde ‘Utrechtse methode’. Deze methode houdt in dat op de berekende maximaal redelijke huurprijs (huurprijsgrens) volgens het woningwaarderingssstelsel voor niet-monumentale woonruimten, een toeslag van 30% wordt toegepast op de bij de waardering geldende huurprijs. Deze toeslag geldt als waardering voor de monumentale waarde. Zolang de Huurcommissie geen uitspraak heeft gedaan over de redelijkheid van de huurprijs voor een monument, dan wordt echter gewoon uitgegaan van de huurprijs zoals deze verschuldigd is, net als bij andere woningen. Zie ook paragraaf 1.6.2.1.

[Naar boven](#)

1.4.18 Woonwagen **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Een woonwagen is een voor bewoning bestemd gebouw dat is geplaatst op een erkende standplaats en dat geheel of in gedeelten kan worden verplaatst.

Volgens [artikel 11](#) lid 3 Wht kan voor de huur van een woonwagen alleen een huurtoeslag worden toegekend als de woonwagen is geplaatst op een standplaats als bedoeld in [artikel 1](#) onder j Wht, of op een regionaal woonwagencentrum opgericht voor 1 oktober 1970. Daarnaast moet de woonwagen voldoen aan de eisen die daaraan worden gesteld in de Woningwet. De woonwagen mag bijvoorbeeld geen eigen aandrijving hebben.

Een standplaats is een kavel, bestemd voor het plaatsen van een woonwagen, waarop voorzieningen aanwezig zijn die op het leidingnet van de openbare nutsbedrijven, andere instellingen of van gemeenten, kunnen worden aangesloten.

De huur van een standplaats wordt meegenomen voor de huurtoeslag (artikel 4, eerste lid, onder b, Wht). Voor een gehuurde woonwagen op een standplaats in eigendom (die voldoet aan de voorwaarden in [artikel 11](#) lid 3 Wht) kan de huurder alleen voor de huur van de woonwagen aanspraak op huurtoeslag maken.

Voor een aangekochte woonwagen die geplaatst is op een gehuurde standplaats, wordt geen huurtoeslag verstrekt. Artikel 11, derde lid, Wht spreekt immers over de huur van een woonwagen en daarvan is in dit geval geen sprake. Ook is wordt niet voldaan aan de definitie van huurder uit artikel 1, onder c, Wht, omdat geen sprake is van een hoofdverblijf.

[Naar boven](#)

1.5 Huishouden en bewoningssituatie

Klik voor dialoogschermb met permalink

In dit onderdeel wordt eerst ingegaan op de begrippen huurder, partner en medebewoner en verschillende typen van huishoudsamenstelling in relatie tot de huurtoeslag. Inschrijving in de BRP - een belangrijke voorwaarde voor recht op huurtoeslag - komt in [paragraaf 1.5.2](#) aan de orde. Waar van toepassing is de relatie met de artikelen in de Awir aangegeven.

[Naar boven](#)

1.5.1 Huishouden Klik voor dialoogschermb met permalink

1.5.1.1 Huurder Klik voor dialoogschermb met permalink

De Wht ([artikel 1](#), onder c) definieert de huurder als een persoon die zijn hoofdverblijf heeft in een door hem/haar gehuurde woning. Dat wil zeggen een woonruimte die voldoet aan de voorwaarden voor het recht op een huurtoeslag. Daarnaast betaalt de huurder voor die woning de huur én staat hij op het adres van deze woning ingeschreven in de BRP (Wht, [artikel 9](#), lid 1).

De huurder heeft zijn hoofdverblijf in de woning als hij:

- er tenminste twee derde van de tijd overnacht (minimaal 4 van de 7 nachten in de week)
- er maximaal gedurende zes achtereenvolgende maanden niet tweederde van de tijd overnacht, en gedurende die maanden geen daden verricht waaruit zijn wil blijkt de huurwoning als hoofdverblijf prijs te geven.

De Wht ([artikel 7](#) lid 2) bepaalt dat een huurtoeslag slechts aan één huurder kan worden toegekend. Dit houdt in dat als de aanvrager samen ander huurder van de woning is en beiden de huurovereenkomst hebben ondertekend, de huurtoeslag wordt toegekend aan degene die zich als aanvrager presenteert.

De Wht ([artikel 8](#)) regelt verder dat de huurtoeslag alleen wordt toegekend aan een huurder die meerderjarig is. Een meerderjarige is 18 jaar of ouder. Minderjarigen (tienermoeders) met een kind worden voor de huurtoeslag als meerderjarigen beschouwd (ongeacht of het kind bij de minderjarige woont of niet. Dit geldt ook voor een minderjarige van wie beide ouders zijn overleden (Awir, [artikel 10](#) lid 2).

[Naar boven](#)

1.5.1.2 Partner Klik voor dialoogschermb met permalink

Voor de Wht geldt gewoon het partnerbegrip van [artikel 3](#) Awir. Zie daarvoor dit handboek, [hoofdstuk 5](#). De partner wordt voor de huurtoeslag echter alleen meegeteld, als deze op hetzelfde adres als huurder staat ingeschreven. Een partner die niet in BRP op het toeslagadres staat ingeschreven, wordt dus niet meegenomen in de berekening van de huurtoeslag ([artikel 1a](#), derde lid, Wht)

[Naar boven](#)

1.5.1.3 Medebewoner Klik voor dialoogschermb met permalink

Voor de huurtoeslag telt naast partner ook de [medebewoner](#) mee. Een medebewoner (Awir, [artikel 2](#), lid 1, onderdeel e) is de persoon die op hetzelfde woonadres als de aanvrager staat ingeschreven in de BRP en niet als partner, zoals bedoeld in [artikel 3](#) van de Awir, wordt aangemerkt. Een persoon wordt niet als medebewoner aangemerkt als hij/zij onderhuurder is (tenzij deze een bloed- of aanverwant in de eerste graad is van de aanvrager of diens partner), of tot het huishouden van de onderhuurder behoort.

[Naar boven](#)

Kind als medebewoner [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

De Wht kent geen eigen kind-definitie. Kinderen zijn medebewoners. Een kind is volgens Awir ([artikel 4](#), lid 1 een bloed- of aanverwant in de neergaande lijn of een pleegkind, dat in belangrijke mate wordt onderhouden door de aanvrager of zijn partner en op hetzelfde adres als de aanvrager ingeschreven staat in de BRP. Onder het begrip kind vallen ook inwonende (achter)kleinkinderen.

Een uitzondering op de BRP-inschrijvingseis geldt als het (pleeg)kind tot twee huishoudens behoort ([artikel 4](#), tweede lid, Awir). Wanneer het kind bij beide ouders doorgaans minimaal drie dagen per week verblijft, behoort het tot beide huishoudens. Het kind kan echter maar bij een ouder in de BRP ingeschreven staan. De ouder bij wie het kind niet staat ingeschreven, wordt dit niet tegengeworpen. Zie ook [hoofdstuk 7](#).

[Naar boven](#)

Onderhuurder/kostganger [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Een onderhuurder is geen medebewoner. Hetzelfde geldt voor eventuele andere leden van het huishouden van de onderhuurder. Toeslagpartners en bloed- of aanverwanten in de eerste graad van aanvrager of partner worden niet als onderhuurder erkend, en dus altijd betrokken in het huishouden voor de huurtoeslag. Een kostganger- iemand die een kamer huurt en ook mee eet- wordt behandeld als onderhuurder.

[Naar boven](#)

Militair [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Bij militairen komt het voor dat ze door de week op de kazerne verblijven en alleen in het weekend thuis zijn. Strikt genomen zouden ze dan op het adres van de kazerne ingeschreven moeten worden. En dan zijn ze geen medebewoner (meer). Onder de huursubsidie bij VROM gold een uitzondering op het medebewonerschap voor deze militairen. Deze is niet als uitzondering onder de regelgeving bij Belastingdienst/Toeslagen ondergebracht, maar die maken we desondanks toch.

Een uitzondering is eigenlijk alleen mogelijk als er een correctie op het adres (uitschrijving van huurtoeslagadres) komt. Onder toepassing van de UR Awir [artikel 3](#), lid 2, sub c, kan dan op grond van de bewijsstukken met een terugwerkende periode van het feitelijk hoofdverblijf in de kazerne worden uitgegaan en blijft de medebewoner voor de aanvraagster dan alsnog buiten beschouwing, ondanks dat de medebewoner die periode op het huurtoeslagadres stond ingeschreven. De medebewoners die als militair tegen vergoeding huisvesting in de kazerne hebben worden meestal niet van het huurtoeslagadres uitgeschreven omdat inschrijving op de kazerne niet gewenst is of kan, of omdat het om een achterhaalde of beperkte periode gaat. In deze gevallen maken we de uitzondering dan toch onder toepassing van Wht [artikel 9](#), lid 2.

Bewijs van huisvesting op de kazerne kan worden geleverd via salarisstroken waaruit de inhouding van kost en inwoning blijkt. Een verklaring over de huisvesting van de werkgever kan ook dienen als bewijs.

Ook een voor een aantal maanden uitgezonden militair hoeft niet als medebewoner te worden aangemerkt. Een bewijs van Defensie over de uitzending volstaat als bewijs.

[Naar boven](#)

1.5.1.4 Huishoudtypen Klik voor dialoogscherf met permalink

De Wht ([artikel 2](#)) maakt onderscheid tussen verschillende typen huishouden

- eenpersoonshuishouden (EPH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt heeft.
- meerpersoonshuishouden (MPH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en geen van de personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in [artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet](#), bereikt.

(T/m 2016 gold dat minder dan de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)

- eenpersoonsouderenhuishouden (EPOH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd heeft of ouder is.
- meerpersoonsouderenhuishouden (MPOH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en een van deze personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in [artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet](#), bereikt.

(T/m 2016 gold dat ten minste de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)

[Naar boven](#)

1.5.1.5 Klik voor dialoogscherf met permalink

Belang van de huishoudsamenstelling

De Wht ([artikel 7](#)) bepaalt dat het recht op en de hoogte van de huurtoeslag afhankelijk is van de draagkracht, waaronder begrepen het vermogen, van de huurder, diens partner en de medebewoners. Ook het type huishouding en een aantal bijzondere huishoud-/bewoningssituaties zijn op verschillende manieren bepalend voor de hoogte van de toeslag. In [paragraaf 6](#) (grondslagen en berekening huurtoeslag) en [paragraaf 7](#) (bijzondere berekeningen) wordt hierop nader ingegaan.

[Naar boven](#)

1.5.2 Bewoningssituatie/Inschrijving BRP Klik voor dialoogscherf met permalink

1.5.2.1 De hoofdregel Klik voor dialoogscherf met permalink

Inschrijving in de BRP is een voorwaarde voor het recht op de huurtoeslag. Voor de inschrijving in de BRP zie [hoofdstuk 8](#). De BRP bevat de bewoningsregistratie voor in Nederland bestaande adressen. Huurtoeslag kan uitsluitend worden toegekend aan huurders van woonruimten in Nederland. Dat volgt uit [artikel 1a](#) lid 1 Wht die de bepalingen in de Awir, [artikel 6](#), eerste en tweede lid, uit sluit voor wat betreft gelijkstelling met vergelijkbare buitenlandse registraties.

De Wht ([artikel 9](#)) benoemt de voorwaarden voor het recht op een huurtoeslag in relatie tot de inschrijving in de BRP.

Lid 1 bepaalt dat een huurtoeslag alleen wordt toegekend als:

- de huurder, diens partner of medebewoner(s) van de woning op het adres van die woning zijn ingeschreven in de BRP (01 adres).
- op dat adres geen andere personen staan ingeschreven in de BRP (uitgezonderd eventueel een onderhuurder en leden van diens huishouden)

Lid 2 biedt de mogelijkheid om af te wijken van het eerste lid en bepaalt dat een huurtoeslag kan worden toegekend als een onjuiste inschrijving in de BRP niet aan de huurder kan worden toegerekend.

Alle personen die in de woning wonen (hun hoofdverblijf hebben) waarvoor een huurtoeslag wordt aangevraagd, moeten dus met een woonadres in de BRP op het huurtoeslagadres ingeschreven staan (inschrijvingsverplichting). Daartegenover mogen er geen personen ingeschreven staan die niet in de woning wonen.

N.B. 1: De Wht ([artikel 1a](#), lid 3) bepaalt dat de Awir partner voor de huurtoeslag uitsluitend als partner wordt aangemerkt als deze op hetzelfde adres als de huurder in de BRP staat ingeschreven. Deze bepaling stelt dus een extra voorwaarde ten opzichte van de Awir en heeft alleen gevolgen voor de niet van tafel en bed gescheiden levende echtgenoot en geregistreerde partner. In [artikel 3](#), lid 1 onder a Awir jo. artikel 5a, lid 1, onder a AWR is voor deze situatie het partnerschap immers niet afhankelijk gesteld van inschrijving op hetzelfde BRP-inschrijfadres.

N.B.2: Onderhuurders /kostgangers: Met ingang van 1 januari 2010 is in de Wht, [artikel 5](#), lid 4 vervallen. Dit artikel regelde een aftrek van de toeslag bij onderhuur. Als de onderhuurder (en de personen die tot diens huishouden behoren) niet in de BRP op het huurtoeslagadres ingeschreven staan, heeft dat sinds die datum geen gevolgen meer voor de huurtoeslag van de aanvrager (Wht [artikel 9](#), lid 1, onder b).

N.B.3: Het gaat om inschrijving als ingezetene in de BRP. Personen die bijvoorbeeld met een briefadres (09 adres) in de BRP geregistreerd staan op het toeslagadres, tellen dus niet mee voor de berekening van de huurtoeslag.

[Naar boven](#)

1.5.2.2 Beoordeling bewoningssituatie; verhouding Awir en Wht

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De verhouding tussen de bepalingen van de Awir ([hoofdstuk 8](#)) en de hoofdregel van de Wht is lastig. Het volgende stappenplan is te hanteren.

1. Uitgangspunt voor de beoordeling is de opgave van de aanvrager over de bewoningssituatie voor het verkrijgen van de huurtoeslag (via de aanvraag of een wijzigingsformulier). De opgave van alle bewoners in het huishouden moet in overeenstemming zijn met de registratie in de BRP op het adres waarvoor huurtoeslag wordt gevraagd. Is dit het geval - en is aan de andere voorwaarden voldaan - dan kan de toeslag worden verstrekt.
2. Als de inschrijving in de BRP niet overeenkomt met de opgave van de bewoningssituatie voor het huurtoeslagadres, dan moet de feitelijke bewoningssituatie op het adres worden nagegaan. Naar aanleiding van controles zal de Belastingdienst/Toeslagen de aanvrager hierover aanschrijven en er op aandringen de BRP-inschrijving op orde te brengen. Daarnaast kan de aanvrager zelf reageren op de gehanteerde bewoningssituatie met een bezwaarschrift, of met een verzoek om een uitzondering. Er kan bijvoorbeeld sprake zijn van een zgn. spookbewoner: een persoon die ingeschreven staat in BRP, maar er volgens de aanvrager niet (meer) woont. De aanvrager kan de gemeente verzoeken een onderzoek naar de bewoningssituatie in te stellen. Overigens heeft ook B/T als bestuursorgaan op grond van [artikel 2:34](#) BRP de verplichting de gemeente te informeren over een geconstateerde onjuiste inschrijving (de zgn. terugmeldverplichting).

3. Bij een gebleken onjuiste inschrijving wordt eerst beoordeeld of er inmiddels correctie in BRP heeft plaatsgevonden (de BRP gegevens komen dan overeen met de feitelijke bewoningssituatie), of dat een correctie voornemens is of al in gang gezet is (dit kan bijv. blijken uit een verklaring van de gemeente). Soms kan een correctie niet meer worden doorgevoerd (de spookbewoner heeft zich inmiddels al op een ander adres ingeschreven).
4. Na een gebleken of aangekondigde correctie in BRP wordt beoordeeld of op basis van de gecorrigeerde inschrijfgegevens, de huurtoeslag kan worden toegekend vanaf de datum dat de juiste inschrijving op het adres is geregeld/toegezegd.
5. Is dat het geval, dan wordt vervolgens beoordeeld of de correctie in BRP terugwerkende kracht mag houden voor de huurtoeslag (de correctie in BRP vindt zelf immers niet met terugwerkende kracht plaats). Als aan de hand van bewijsstukken aannemelijk is dat de gegevens in BRP na correctie overeenkomen met de feitelijke situatie vanaf het moment van aanvraag/wijziging tot aan het moment van de correctie, dan kan toeslag worden toegekend over die periode. De situatie voorafgaand aan de correctie wordt zo achteraf gerepareerd/ gelegaliseerd. Kan het bewijs niet worden geleverd, dan kan de toeslag alleen worden toegekend voor de periode na correctie.

Stap 2 t/m 5 zijn dus de uitwerking van [artikel 6](#) lid 3 en lid 4 van de Awir en [artikel 3](#) lid 2 onder c en d van de Uitvoeringsregeling Awir. Als eerste wordt de feitelijke bewoningssituatie beoordeeld. Bij een onjuiste inschrijving in BRP kan B/T toch onder voorwaarden (correctie en bewijsstukken) uitgaan van die feitelijke situatie. Het maakt daarbij niet uit of de onjuiste inschrijving wel of niet het gevolg is geweest van nalatigheid van de aanvragende burger. De correctie in BRP dekt dit toe.

6 Als de burger niet aannemelijk kan maken dat de feitelijke bewoningssituatie voorafgaand aan de correctie overeenkomt met de inmiddels correcte inschrijving in BRP of als correctie in BRP niet plaatsvindt of niet mogelijk is, dan komt [artikel 9](#) lid 1 Wht in beeld: onjuiste inschrijving geeft geen recht.

Voorbeelden van situaties waarin correctie mogelijk niet plaatsvindt:

- een ex-partner weigert om zich uit te schrijven van het oude, gezamenlijke, adres.
- er is sprake van spookbewoning en de gemeente is daarvan op de hoogte gesteld, maar weigert op grond van eigen beleid om de inschrijving te corrigeren.

[Artikel 9](#) lid 2 vormt dan nog een ontsnappingsclausule voor de huurder: als de onjuiste inschrijving echt niet aan de aanvragende burger kan worden toegerekend, dan kan toch huurtoeslag worden toegekend in afwijking van BRP-inschrijving.

Enkele interessante uitspraken m.b.t. spookbewoning en de positie van huurder, gemeente en Toeslagen zijn: [ECLI:NL:RVS:2012:BV1205](#); [ECLI:NL:RBAMS:2013:6141](#) en [ECLI:NL:RVS:2016:2886](#).

Uit de eerstgenoemde uitspraak blijkt duidelijk dat het aan de burger is om aannemelijk te maken dat hem niets te verwijten valt en dat hij er alles aan gedaan heeft om de inschrijving correct in BRP te krijgen. In de uitspraak van de rechtbank Rotterdam wordt de eerstgenoemde uitspraak aangehaald. De rechtbank vindt dat in deze casus de feiten rondom de spookbewoning wat anders liggen en honoreert het verzoek van de aanvrager. Dat is ook het geval in de laatstgenoemde uitspraak van de Afdeling. Het standpunt van B/T was dat een belanghebbende de feitelijke onjuistheid van inschrijving van een derde alleen kon aantonen met aan de derde gerichte stukken van officiële instanties waarin diens adres is vermeld. Volgens de Afdeling moet de feitelijk onjuiste inschrijving zoveel mogelijk met objectieve gegevens worden aangetoond. Met de huurovereenkomst van de derde, een verklaring van de verhuurder en een verklaring van die derde ter zitting aanvaardt de Afdeling de onjuistheid van de inschrijving gedurende de bewuste periode van 50 dagen. Ook overweegt de Afdeling nog dat er geen andere dan zakelijke relatie tussen de verhuurder, appellante en de derde is aangetoond.

Doet de burger bewust een onjuiste opgave, dan komt de correctie in BRP mogelijk wel overeen met de feitelijke situatie vóór de correctie, maar de burger heeft iets anders opgegeven. De aanvraag komt dus niet overeen met de correcte BRP-inschrijving. Of de correctie in de BRP komt niet overeen met de feitelijke situatie voor de correctie. In beide gevallen kan [artikel 9](#) lid 1 Wht spelen. Er is sprake van verwijtbaarheid. Burger heeft er immers bewust onjuist gehandeld, wat heeft geleid tot een onjuiste inschrijving.

Als op een en hetzelfde BRP-adres twee zelfstandige woningen aanwezig blijken te zijn, dan is in de regel geen sprake van een onjuiste inschrijving die aan de huurder verwijtbaar is. Niet de huurder, maar de verhuurder is immers verantwoordelijk om de splitsing bij de gemeente te melden. Bovendien is de verhuurder ook afhankelijk van het feit of de gemeente de splitsing overneemt in de BRP. B/T mag er in eerste instantie wel van uit gaan dat per adres sprake is van één woning en dat de overige ingeschrevenen op het adres medebewoners zijn. Het is aan de aanvrager om aannemelijk te maken dat er sprake is van meerdere (zelfstandige) woonruimte en tot welk huishouden de overige ingeschrevenen behoren (AbRvS: 27 december 2012: [ECLI:NL:RVS:2012:BY7348](#)).

[Naar boven](#)

1.5.2.3 Uitzonderingsregels voor alleenstaande aanvrager Klik voor dialoogscherm met permalink

Voor de alleenstaande aanvrager gelden enkele uitzonderingsregels met betrekking tot de eis van hoofdverblijf ([artikel 1](#) sub c Wht) en de inschrijvingsplicht. Er kunnen zich situaties voordoen waarbij de alleenstaande aanvrager feitelijk niet verblijft op het toeslagadres, maar hij niet de bedoeling heeft de woning, waarvoor hij huur betaalt en huurtoeslag ontvangt, als hoofdverblijf prijs te geven. In principe is zou er dan geen recht zijn op huurtoeslag. Echter, zolang de aanvrager de huur doorbetaalt en hij de woning niet doorverhuurt aan een ander, kan het recht op huurtoeslag gedurende een bepaalde periode doorlopen.

Een alleenstaande aanvrager heeft recht op:

- maximaal 6 maanden huurtoeslag als er sprake is van vrijwillige uithuizigheid in Nederland, zoals een verblijf in een andere (eigen) woning, caravan, boot, niet-noodzakelijke inwoning bij een partner, een familielid of kennis, maximaal 8 maanden huurtoeslag als er sprake is van een verblijf in het buitenland b.v. bij een wereldreis, werk of stage in het buitenland;
- maximaal 12 maanden huurtoeslag als er sprake is van onvrijwillige uithuizigheid in Nederland en in het buitenland. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen in geval van een tijdelijke:
 - opname in een ziekenhuis of in een verpleeginrichting
 - verzorging van een ernstige zieke, of verpleging elders van of door de huurder, waardoor opname in een verpleegtehuis wordt voorkomen
 - verzorging van (andermans) minderjarige kinderen op een ander adres
 - detentie (niet bij elektronische detentie: dan verblijft de aanvrager weer thuis)
 - uitzending naar het buitenland voor in Nederland aanvaard werk (uitgezonden militairen)
 - studie of werk in een andere woonplaats binnen Nederland, maar buiten redelijke vervoersafstand waardoor op een ander adres wordt overnacht
 - beroepsmatig veel onderweg, zoals een schipper of een vrachtwagenchauffeur

Het onderscheid van twee maanden bij verblijf van de hoofdhuurder in Nederland en in het buitenland ligt aan de wetgeving. In [artikel 2.43](#) van de wet BRP is vastgelegd dat een burger pas aangifte van vertrek dient aan te geven indien deze burger langer dan 2/3e deel van het jaar (8 maanden) in het buitenland verblijft. Daar komt bij

dat de Raad van State op 13 januari 2016 een uitspraak heeft gedaan inzake de situatie dat de hoofdhuurder korter dan 8 maanden in het buitenland verblijft en wat de gevolgen daarvan zijn, [ECLI:NL:RVS:2016:19](#).

Als het hoofdverblijf op een ander adres langer is dan de maximale termijn van 6/8 maanden (vrijwillig) of 12 maanden (onvrijwillig), dan vervalt het recht op de huurtoeslag na deze termijn, ondanks dat de aanvrager de woning nog huurt.

Let op!

Een alleenstaande aanvrager die tijdelijk (korter dan 1 jaar) in een (verpleeg)inrichting verblijft en de instelling verplicht hem/haar zich op het adres van de inrichting in de BRP te laten inschrijven, kan het recht op huursubsidie voor de woning behouden. De verplichting tot inschrijving moet blijken uit een verklaring van de inrichting.

[Naar boven](#)

1.5.2.4 Onderhuurder **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Sinds 1 januari 2010 heeft de aanwezigheid van een onderhuurder geen invloed meer mee op de toeslaghoogte (vervallen van [artikel 5](#) lid 4 Wht, aftrek onderhuur). Als de onderhuurder (en de personen die tot diens huishouden behoren) niet in de BRP op het huurtoeslagadres ingeschreven staan, heeft dat daarom ook geen gevolgen meer voor de huurtoeslag van de aanvrager (Wht [artikel 9](#) lid 1 onder b).

[Naar boven](#)

1.5.2.5 Geheim adres **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Van iemand met een geheim adres is meestal alleen het briefadres bekend in de BRP. Als een aanvraag huurtoeslag wordt gedaan kan er recht op toeslag zijn. Omdat bij een geheim adres B/T geen inschrijving in de BRP doorkrijgt, komen deze gevallen alleen aan het licht als de desbetreffende huurder zich meldt. De aanvrager kan dan met onder andere een kopie van het huurcontract aantonen dat hij/zij zijn hoofdverblijf heeft op het toeslagadres.

[Naar boven](#)

1.5.2.6 Verhuizing **Klik voor dialoogscherf met permalink**

[Artikel 23](#) van de Wht bepaalt dat de toeslag bij een verhuizing bij de huurder blijft. De huurder houdt dus het recht op de toeslag voor de nieuwe woning, mits hij deze woning huurt en bewoont en hij ook verder aan de voorwaarden voor het recht op huurtoeslag voldoet.

Bij verhuizing spelen ook de einddatum en aanvangsdatum van de huurtoeslag een rol. Een wijziging die zich voordoet na de eerste van de maand wordt voor de toeslag in aanmerking genomen vanaf de eerste dag van de daaropvolgende maand ([artikel 5](#), Awir). Bij wijzigingen die zich voordoen op de eerste van de maand geldt de gewijzigde situatie vanaf de eerste van die maand.

Voor een aantal voorbeelden van inschrijvingssituaties zie [bijlage 1](#).

[Naar boven](#)

1.6 Grondslagen en berekening van de huurtoeslag

 Klik voor dialoogscherf met permalink

1.6.1 Algemeen Klik voor dialoogscherm met permalink

De berekening van de huurtoeslag berust op twee elementen (grondslagen)

1. De [huurprijs](#). Voor de huurtoeslag wordt de term rekenhuur gebruikt. Deze is opgebouwd uit de zgn. kale huur en eventuele servicekosten en standplaatskosten. De kale huur kan worden gemaximeerd (maximale huurprijsgrens). Er is ook een grens aan het maximaal te subsidiëren bedrag: de maximale huurgrens (niet te verwarren met de maximale huurprijsgrens!).
2. De [draagkracht](#) van huurder en diens huishouding (partner en medebewoners/kinderen). Het inkomen en de vermogenssituatie bepalen de draagkracht. In bepaalde situaties kunnen sommige inkomens-of vermogensbestanddelen buiten beschouwing worden gelaten. In bijzondere situaties kan zelfs een lid van het huishouden voor de berekening buiten beschouwing blijven.

De normen en grenzen die de Wht en de uitvoeringsregelingen stellen aan het te subsidiëren bedrag, worden besproken in [par 1.6.4](#). Naast de maximale huurgrens, zijn de begrippen norm(basis-)huur, kwaliteitskortingsgrens, aftoppingsgrens van belang. Deze normen zijn te relateren aan leeftijd en inkomen van de huurder, de huishoudsamenstelling of bijzondere huishoudsituaties. Ze worden jaarlijks geïndexeerd. In [Bijlage 2](#) wordt de opbouw en berekening van de huurtoeslag stap voor stap uitgelegd aan de hand van de normen en bedragen voor 2015.

[Naar boven](#)

1.6.2 Rekenhuur Klik voor dialoogscherm met permalink

[Rekenhuur](#) is de huurprijs per maand die gebruikt wordt om de huurtoeslag te berekenen.

De rekenhuur wordt opgebouwd uit het:

- bedrag van de kale huur (tot aan de zgn. maximale huurprijsgrens)
- bedrag van de eventuele servicekosten
- eventuele bedrag van de huur van de standplaats van een woonwagen

N.B. Tot 1 januari 2010 werden op de rekenhuur kortingen toegepast wanneer sprake was van:

- een garage opgenomen in het bedrag van de kale huur (korting 22 euro)
- een bedrijfsruimte aanwezig in het gehuurde (waarde van bedrijfsruimte in mindering brengen op de huurprijs)
- onderhuur/kamerverhuur (25% korting op de rekenhuur voor iedere onderhuurder)

Deze kortingen zijn na 1 januari 2010 geschrapt uit [artikel 5 Wht](#). ([Stb. 138](#) van 26 mei 2009 en [Stb. 214](#) van 26 mei 2009): Aftrekken voor bedrijfsruimte, garage en onderhuur vervallen. Omdat ze voor de jaren t/m 2009 nog van belang kunnen zijn, is de tekst over garages en bedrijfsruimtes uit het oude handboek als [bijlage 6](#) opgenomen aan het eind van het onderdeel huurtoeslag.

De rekenhuur kan op twee manieren worden gemaximeerd: een bovengrens aan de zgn. kale huur prijs (maximale huurprijsgrens) en een bovengrens aan het te subsidiëren bedrag (maximale huurgrens)

[Naar boven](#)

1.6.2.1 Kale huur Klik voor dialoogscherm met permalink

Uitgangspunt voor het bepalen van de rekenhuur is de zgn. kale huur. Dat is de prijs die verschuldigd is voor het enkele gebruik van de woonruimte ([artikel 7:237](#) lid 2 BW en [artikel 1](#) sub d Wht). Bij het enkele gebruik van de woonruimte horen ook de onroerende aanhorigheden, waarvan de huur in de huurprijs is begrepen. Onroerende aanhorigheden zijn bijvoorbeeld een garage, een tuin, schuur en/of berging. De overeengekomen huurprijs is een maandbedrag.

[Naar boven](#)

Maximale huurprijsgrens en redelijkheidstoets [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

De maximale huurprijsgrens, zoals bedoeld in de [Uitvoeringswet huurprijzenwet woonruimte](#) (Uhw), drukt de huurprijs uit in relatie tot de kwaliteit van de woning. Gebaseerd op het woningwaarderingssysteem wordt de kwaliteit in punten uitgedrukt. De maximale huurprijsgrens wordt berekend door het aantal punten te vermenigvuldigen met het bedrag dat daarbij hoort, de zogenaamde puntprijs. Aan de vaststelling van de maximale huurprijsgrens ligt een advies of verklaring van de Huurcommissie, of van de voorzitter van de Huurcommissie, ten grondslag. De Huurcommissie kan deze maximale huurprijsgrens vaststellen na onderzoek, de zgn. redelijkheidstoets.

Als blijkt dat de verschuldigde huur hoger is dan de maximale huurprijsgrens, wordt huurtoeslag berekend op basis van de maximale huurprijsgrens ([artikel 5](#) lid 1 Wht). Het kan dus voorkomen dat de huurtoeslag wordt berekend op een lagere huurprijs dan huurder en verhuurder hebben afgesproken. Of de huur naar aanleiding van het advies van de huurcommissie ook daadwerkelijk verlaagd wordt, is dus voor de huurtoeslag niet van belang. (Zie [par. 1.8.1](#) voor de rol en werkwijze van de huurcommissie).

Een belanghebbende was van mening dat het woord “nadat” in artikel 5 Wht inhoudt dat een huurprijs na advies van de huurcommissie (hc) niet met terugwerkende kracht kan worden aangepast (de huur was € 600 en volgens de huurcommissie mocht deze maximaal € 264,50 zijn). B/T stelde dat onder de huursubsidielwet op een verzoek om huursubsidie meteen werd beslist, waardoor een vroegtijdig verzoek aan de huurcommissie noodzakelijk was. Door de overgang naar het Awir-systeem, met voorschotten en latere definitieve afrekeningen is dit niet meer nodig. Volgens de Afdeling betekent het woord “nadat” niet dat een advies van de huurcommissie alleen kan zien op het heden en dus ook met terugwerkende kracht uitgegaan kan worden van een aangepaste rekenhuur. ([ECLI:NL:RVS:2016:1872](#))

[Naar boven](#)

Minimale huurprijsgrens [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Een minimaal redelijke huurprijs is noch in het huurprijzenrecht, noch in de Wht vastgelegd. Het is dus mogelijk dat een grote woning die voor een laag bedrag wordt verhuurd toch voor een huurtoeslag in aanmerking kan komen. Wel kan in dat geval de vraag spelen in hoeverre de huurder invloed kan hebben op de huurprijs en of dus wel sprake is van een huurder als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c, Wht. ([zie 1.3.6](#))

[Naar boven](#)

Verschuldigde huurprijs [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Voor de huurtoeslag wordt uitgegaan van de verschuldigde huurprijs. Deze kan soms lager/hoger zijn dan in het huurcontract genomen huurprijs. Bijvoorbeeld: er is mondeling een afwijkende afspraak gemaakt of de daadwerkelijk betaalde huurprijs ligt lager dan de afgesproken huurprijs en de niet betaalde huur wordt niet door de verhuurder ingevorderd. De verschuldigde huurprijs is dan de werkelijk betaalde huurprijs. Het kan ook zijn dat de Huurcommissie of een rechter bepaalt dat per een bepaalde datum een lagere of hogere huurprijs verschuldigd is. Voor de toeslag wordt dan per die datum uitgegaan van deze nieuw vastgestelde huurprijs.

[Naar boven](#)

Kale huurprijs woonwagen inclusief BTW Klik voor dialoogscherm met permalink

De kale huurprijs voor woonwagens is inclusief btw. De Wet op de omzetbelasting 1968 verplicht de verhuurder om huurders van woonwagens btw in rekening te brengen en deze af te dragen. De btw wordt daarom als integraal onderdeel van de huurprijs beschouwd.

[Naar boven](#)

Huurprijs bij combinatie zorg/begeleiding Klik voor dialoogscherm met permalink

Het komt voor dat sprake is van een combinatie van zorg/begeleiding en wonen. Voor de huurtoeslag moet er moet sprake zijn van een apart contract voor de zorg of begeleiding en een apart contract voor de huur van de woonruimte. Er moet immers bepaald kunnen worden welke prijs er voor de huur van de woning betaald wordt.

[Naar boven](#)

1.6.2.2 Servicekosten Klik voor dialoogscherm met permalink

Naast de kale huur komt een aantal huurcomponenten mede in aanmerking voor de berekening van de huurtoeslag: servicekosten ([artikel 5](#), derde lid, Wht). Het betreft vier specifiek benoemde kosten:

- energiekosten: kosten van het in bedrijf zijn van lift, ventilatie, hydrofoor en alarminstallaties, en van verlichting van door de huurder met anderen gemeenschappelijk gebruikte ruimten
- schoonmaakkosten van de lift en andere gemeenschappelijke ruimten
- kosten voor de diensten van een huismeester
- kapitaal- en onderhoudskosten van dienstruimten en gemeenschappelijke recreatieruimten

Per categorie worden de daadwerkelijke kosten bij de kale huurprijs opgeteld, tot een maximum van € 12 per categorie. Een toelichting op de servicekosten staat in [bijlage 3](#)

[Naar boven](#)

1.6.2.3 All-in huur Klik voor dialoogscherm met permalink

Een all-in huur is een huur die niet alleen bestaat uit de kale huur, maar ook andere componenten bevat. In de huurovereenkomst zijn de huurprijs voor de woning en de overige kosten niet uitgesplitst. Het gaat dan bijvoorbeeld om kosten voor energie- en waterverbruik van de huurder. Ook kan het gaan om kosten voor stoffering of voor het gebruiksrecht van meubilair in de woning. Deze andere componenten komen meestal niet voor de huurtoeslag in aanmerking.

De huurder kan de verhuurder verzoeken om een uitsplitsing te maken in de kale huurprijs en de overige kosten. De verhuurder is verplicht de samenstelling van de huurprijs inzichtelijk te maken.

Dat kan ook met terugwerkende kracht: de latere specificatie is een uitwerking van de eerder gestuurde huurovereenkomst.

Als er geen specificatie wordt overgelegd moet B/T zelf een inschatting maken van de kale huur. B/T maakt daarvoor gebruik van een soortgelijke regel die de Huurcommissie ook hanteert bij het bepalen van de kale huur bij een all-in huur. Hierbij wordt er bij het vaststellen van de kale huurprijs uitgegaan van 55% van de overeengekomen huurprijs, [artikel 17](#) van de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte (Uhw). De rechtbank

Haarlem heeft in de uitspraak van 10 november 2017 met zaaknummer HAA 17 / 2835 overwogen dat het redelijk is van B/T om aansluiting te zoeken bij [artikel 17](#) van de Uhw

[Naar boven](#)

1.6.2.4 Standplaats woonwagen Klik voor dialoogscherf met permalink

Het bedrag dat verschuldigd is voor de huur van de woonwagenstandplaats, wordt bij het bedrag voor de huur van de woonwagen op geteld. Het gaat alleen om een gehuurde standplaats.

Ook voor woonwagens geldt de regeling voor servicekosten. Echter, gezien de aard van de bedoelde servicekosten (Wht, [artikel 5](#), lid 3) die alle betrekking hebben op een complexgewijze verhuur van woonruimten, zullen deze kostenposten nagenoeg niet voorkomen bij de huur van een woonwagen. Tot 1 januari 2010 golden ook voor woonwagens de bepalingen voor de aftrek van garage en bedrijfsruimte.

[Naar boven](#)

1.6.2.5 Rekenhuur nooit meer dan de (maximale) huurgrens Klik voor dialoogscherf met permalink

Voor het verstrekken van huurtoeslag zijn grenzen gesteld aan maximaal te subsidiëren huurprijzen. De Wht ([artikel 13](#)) bepaalt dat er in beginsel geen huurtoeslag wordt verstrekt als een huurder een woning bewoont waarvan de rekenhuur hoger is dan de maximale huurgrens (zie ook [1.6.4](#))

Er zijn twee maximale huurgrenzen:

De hoge huurgrens geldt als:

- tenminste een van de leden van het huishouden 23 jaar of ouder is, dan wel de woning gedeeld wordt met een (pleeg-)kind van een van de leden van de huishouding
- of
- een van de leden van het huishouden jonger dan 23 jaar is en een handicap heeft.

De lage maximale huurgrens geldt in de andere gevallen.

De maximale huurgrenzen zijn:

jaar < 23 >23

2011 361,66 652,52

2012 366,37 664,66

2013 374,44 681,02

2014 389,05 699,48

jaar < 23 >23

2015 403,06 710,68

2016 409,92 710,68

2017 414,02 710,68

2018 417,34 710,68

2019 424,44 720,42

2020 432,51 737,14

Voor 2007 gold de hoge huurgrens nog niet als een van de leden van het huishouden jonger dan 23 jaar is en een handicap heeft. Toen moest er ook sprake te zijn van een aangepaste woning in verband met de handicap. Vanaf 2007 is die regel voor de jongerenhuishouding losgelaten. Er dient nu alleen sprake te zijn van een handicap. De wet geeft echter geen definitie van wat in dit verband moet worden verstaan onder ‘handicap’. Dit maakt de toepassing van deze bepaling lastig. Een aanknopingspunt is te vinden in de Memorie van Toelichting bij deze wetwijziging (II, 2006-2007, 30811, nr. 3):

“Voor jongeren tot 23 jaar met een handicap wordt thans de voorwaarde dat in verband met die handicap voorzieningen aan de woning zijn aangebracht, losgelaten. De reden is dat het argument van het doorlopen van een wooncarrière in het algemeen niet geldt voor minder of meer ernstig gehandicapte jongeren. Zij kunnen vaak niet terecht in goedkopere woningen, omdat er geen afzonderlijke markt is van kleinere/goedkopere woningen voor gehandicapte jongeren en zullen in het algemeen langer, dan wel permanent, in de woning die ze als jongvolwassene hebben betrokken, blijven wonen. De wijziging in artikel 13 lid 1 onderdeel a onder 2° Wht strekt hiertoe.”

Uit deze tekst valt op te maken dat er sprake moet zijn van een handicap die gerelateerd kan worden aan de woningbehoefte en het woningaanbod. Dit is niet bij elke handicap het geval.

Opmerking 1. ‘Goedkope woningen’. Jongeren hebben in het algemeen minder mogelijkheden op de woningmarkt. Als het jongeren al lukt om betaalbare woonruimte te vinden, dan gaat het vaak om oudere of heel kleine woningen (portiekwoningen, oudere flats zonder lift, onvrije etagewoningen of eenkamerwoningen/studio’s).

Opmerking 2. ‘Handicap’. In het spraakgebruik wordt vaak geen onderscheid gemaakt tussen de begrippen ‘beperking’ en ‘handicap’. Dit geeft verwarring. Een beperking is functioneel (functieverlies), een handicap is het sociale gevolg. Iemand die een oog mist, heeft een functionele beperking bij het zien (diepte en afstand); het sociale aspect (de handicap) is dat mobiliteit/autorijden lastiger is en dat de gedroomde carrière als piloot niet door kan gaan. Op de woningmarkt is voor deze burger echter geen beperking te verwachten. Geen handicap in die zin. Ook iemand met autisme (zeker een handicap, want sociaal lastig) heeft niet direct minder kans op de woningmarkt. De aangeboden portiek woning, flat zonder lift of studio kan aanvaard worden.

Artikel 13 lid 1 a onder 2 ziet daarom in de eerste plaats op een lichamelijke beperking, waarbij door die beperking de jongere een achterstand (handicap) heeft op de woningmarkt, die hij zonder die beperking niet gehad zou hebben en die hem ook een achterstand geeft ten opzichte van andere jongeren. Bepaalde woningen zijn voor hem ongeschikt: te lastig te bereiken of te klein voor een rolstoel bijvoorbeeld. Enerzijds is dus niet elke lichamelijke beperking een handicap in de zin van dit artikel, anderzijds kan soms een verstandelijke beperking juist wel reden zijn om het artikel toe te passen. Een licht verstandelijk beperkt persoon, die wel op zichzelf kan wonen, zal misschien toch een zeker toezicht en begeleiding nodig hebben van ouders of familie. Nabijheid van begeleiding beperkt dan de keuze van woonplaats en daarmee ook van geschikt woningaanbod.

De behandelaar die een aanvraag op basis van dit artikel behandelt, zal zich steeds moeten afvragen of de aangevoerde beperking ook werkelijk een handicap is in de hiervoor uitgelegde betekenis. Het hebben van een Wajong uitkering is daarbij op zichzelf niet voldoende bewijs. Bewijs moet blijken uit het geheel van de aangeleverde bewijsstukken. Te denken valt dan aan: een indicatie/vergoeding voor hulpmiddelen vanuit de Zorgverzekeringswet, een indicatie voor begeleiding, hulp en/of hulpmiddelen vanuit de WMO of de Jeugdwet. Bij twijfel is het goed om te overleggen met de juridische collega's.

[Naar boven](#)

1.6.2.6 Uitzonderingen op de toepassing van de maximale huurgrens

 [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Er zijn drie uitzonderingen ([artikel 13](#), tweede lid, Wht), te weten bij:

1. Handicap en aangepaste woning ([letter a](#));
2. Grote gezinnen ([letter b](#));
3. Verworven rechten ([letter c](#)).

Als sprake is van een van deze uitzonderingen, dan bestaat wel recht op huurtoeslag, ondanks dat de huur boven de maximale huurgrens ligt. De huurtoeslag wordt dan toegekend tot het bedrag van de maximale huurgrens die voor het huishouden geldt (artikel 13, derde lid, Wht).

Ad 1. Handicap (zie ook bijzondere berekeningen voor de voorwaarden en procedure)

Er is sprake van een aangepaste woning in verband met handicap van de huurder, diens partner of een medebewoner. Huurgrens overschrijding is toegestaan. Het bedrag van de toeslag wordt berekend op basis van de maximale huurgrens ([artikel 13](#) lid 2 onder a Wht).

Ad 2. Groot gezin

De gehuurde woning is geschikt en bestemd voor de huisvesting van een huishouden van tenminste acht personen en het huishouden van de huurder bestaat daadwerkelijk uit acht of meer personen. ([artikel 13](#) lid 2 onder b Wht). Toeslag wordt berekend op basis van de maximale huurgrens.

Ad 3. Verworven recht

Als een huurder in een maand recht heeft op huurtoeslag en hij komt door een huurverhoging de volgende maand boven de maximale huurgrens (zonder dat een verhuizing plaatsvindt), dan behoudt hij zijn recht op huurtoeslag ([artikel 13](#), tweede lid, onder c, Wht). De toeslag wordt dan berekend op basis van de maximale huurgrens. Het meerdere wordt dus niet gesubsidieerd.

Bepalend voor de vraag of sprake is van verworven recht, is of in de maand voorafgaand aan de huurgrensoverschrijding sprake was van toegekende huurtoeslag. Wanneer het recht op huurtoeslag onderbroken

wordt voor dezelfde woning, bijvoorbeeld omdat het inkomen in een jaar te hoog is, dan blijft het verworven recht bestaan.

LET OP: het recht wordt bepaald bij de DT en niet bij het voorschot. Het verlenen van een voorschot over de maand voorafgaand aan de huurprijsoverschrijding, levert dus geen verworven recht op.

B/T was lang van mening dat dit niet zo was, dus dat bij onderbreking (door b.v. in enig jaar een te hoog inkomen) het recht verviel. B/T meenden dat er dan geen recht meer zou zijn omdat de huur boven de maximale huurgrens ligt en er in de voorafgaande maand geen huurtoeslag toekenning is voor dezelfde woning is. Een rechter in Alkmaar (26 juli 2018, nr. HAA 17/5678: [ECLI:NL:RBNHO:6348](#)) was het in navolging van een belanghebbende niet eens met deze uitleg van de regelgeving door B/T. De situatie was als volgt. B/T stelde het voorschot HT over 2017 in november van dat jaar op nihil. Eiseres stelde in juni 2015 huurtoeslag te hebben genoten, waarbij de huur in juli 2015 boven de grens kwam. Daardoor blijft het recht bestaan volgens haar. B/T stelde dat het recht is doorbroken omdat ze in 2016 door een te hoog vermogen geen recht had op huurtoeslag. Volgens de rechtbank geldt de huurprijsoverschrijding niet, wanneer over de maand die onmiddellijk voorafging aan de huurgrensoverschrijding een huurtoeslag is toegekend en die overschrijding niet het gevolg is van het vertrek naar een andere woning ([artikel 13](#), tweede lid, aanhef en onder c Wet HT). De rechter constateert dat eiseres in de maand die aan de huurprijsoverschrijding onmiddellijk voorafging huurtoeslag genoot en dat de overschrijding niet het gevolg is van een verhuizing. In 2017 overschrijdt de huur de toegestane maximale rekenhuur en de overschrijding is niet het gevolg van een verhuizing. Dus is het verworven recht nog steeds van toepassing. B/T is daartegen in hoger beroep gegaan. B/T meent dat het verworven recht in feite aan het begin van elk berekeningsjaar moet worden beoordeeld en dat belanghebbende voor de huurtoeslag over 2017 daarom een nieuwe aanvraag moest doen. Dat is een aanvraag waarin de huurgrens werd overschreden terwijl in de maand onmiddellijk aan die aanvraag voorafgaande geen sprake was van het genieten van huurtoeslag.

De Afdeling werd ook geroepen om te oordelen over een vergelijkbare zaak waarin de rechtbank (een andere) B/T in deze kwestie wel gelijk had gegeven waarin in 2013 het verworven recht was ontstaan. In dat geval ging de belanghebbende in hoger beroep. B/T had in die zaak een beroep gedaan op de circulaire Ministerieel Geschrift 98-13, waarin staat dat een huurder onafgebroken recht op subsidie moet houden om het recht op subsidie op basis van de overgangsregeling niet te verliezen. Het onafgebroken door laten lopen van een verworven recht zou verder tot onwenselijke situaties kunnen leiden. Dit zou immers een ongelijke behandeling teweeg brengen tussen een huurder die dit claimt vanwege het passeren van een maximale huurgrens in het verleden en eenzelfde huurder die voor het eerst huurtoeslag aanvraagt. De afdeling oordeelde: het woord 'overschrijding' in [artikel 13](#), tweede lid aanhef en onder c, van de Wht duidt op het eerste en enige moment dat de maximale huurgrens wordt overschreden. Deze uitleg wordt ondersteund door de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling ([Kamerstukken II 1998-1999, 26 437](#), nr. 3, blz. 8 en 9). Hierin staat immers vermeld: "Hierdoor is iets preciezer dan in de huidige gewenningsregeling aangegeven dat op het moment van de overschrijding huursubsidie dient te zijn ontvangen." Uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling volgt verder dat het de bedoeling van de wetgever was dat huurders die eenmaal huursubsidie ontvangen niet meer buiten de huursubsidie vallen door de enkele stijging van de rekenhuur boven de maximale huurgrens. Dat de hoogte van huurtoeslag iedere maand opnieuw wordt berekend, betekent niet, zoals B/T stelt, dat ieder berekeningsjaar een nieuwe peildatum heeft te gelden op grond waarvan moet worden beoordeeld of de in de bepaling genoemde uitzondering nog van toepassing is. De Afdeling ziet dan ook in de systematiek van de Wht geen aanleiding af te wijken van de letterlijke tekst van artikel 13, tweede lid aanhef en onder c, van de Wht. De circulaire waar B/T op wijst maakt geen deel uit van de wetsgeschiedenis en ziet op een overgangsregeling die wezenlijk anders was dan de huidige bepaling. In die overgangsregeling stopte, anders dan nu het geval is, immers het recht op huursubsidie na twee jaar. Daarom kan de bedoeling van de wetgever met betrekking tot de uitzondering verworven recht niet uit deze circulaire worden afgeleid. Vaststaat dat de maximale huurgrens bij [appellante] op 1 juli 2013 is overschreden. Verder staat vast dat zij de maand voorafgaand aan deze overschrijding huurtoeslag ontving. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat zij voor het jaar 2018 geen beroep kon doen op [artikel 13](#), tweede lid aanhef en onder c, van de Wht. Zie 24 juli 2019: [ECLI:NL:RVS:2019:2416](#). (en vergelijkbaar; dezelfde datum, nummer [2415](#) (dezelfde burger, ander jaar) en [2528](#) en [2760](#) (op 14 augustus 2019).

Ergo: het verworven recht blijft bestaan als een belanghebbende niet is verhuisd ook als na het ontstaan van het verworven recht tijdelijk geen recht bestaat op huurtoeslag. Voldoet de huurder daarna weer aan de voorwaarden, dan herleeft het verworven recht en bestaat er weer recht op huurtoeslag, ondanks de te hoge huur.

De mogelijkheid van verworven recht wordt soms welbewust gebruikt door verhuurders. Nieuwe huurders krijgen dan een tijdelijke ‘instaphuur’ aangeboden onder de maximale huurgrens, waardoor zij huurtoeslag kunnen aanvragen; de maand daarna wordt de huur verhoogd tot boven de maximale huurgrens. Zouden zij direct de hogere huurprijs moeten betalen, dan zouden zij geen recht hebben op toeslag wegens overschrijding van de huurgrens. Ook is mogelijk dat een huur boven de huurgrens wordt verlaagd tot een daaronder, waarna op een later tijdstip weer verhoging plaatsvindt. Woningcorporaties hadden op grond van het Besluit beheer sociale-huursector () de opdracht om huurders passend te huisvesten. Dat betekende dat woningen met een huur tot de aftoppingsgrens zoveel mogelijk toe moesten worden gewezen aan huishoudens die op grond van hun inkomen een beroep kunnen doen op huurtoeslag. Voor zover dat in die jaren niet strikt is gevolgd is per 1 juli 2015 de nieuwe Woningwet gaan gelden. Deze zorgt er voor dat vanaf 1 januari 2016 er nadere regels van kracht zijn geworden, die er voor moeten zorgen dat meer passend wordt gehuisvest (de 95%-passendheidsnorm). Vanaf dat moment moeten woningcorporaties bij de toewijzingen aan huishoudens met potentieel recht op huurtoeslag zorgen dat minstens 95% van de potentiële huurtoeslaggerechtigden gehuisvest wordt in huurwoningen met een huurprijs onder de toepasselijke aftoppingsgrens (voor één- en tweepersoonshuishoudens € 619,01, voor drie- en meerpersoonshuishoudens € 663,40 (cijfers 2020)). Dit wordt gecontroleerd door de Autoriteit woningcorporaties.

Verworven recht geldt ook voor huurders die in 2009 te maken hadden met aftrek voor garage, bedrijfsruimte of onderhuur. Vanaf 2010 werden zij niet meer gekort en konden daardoor boven de maximale huurgrens uitkomen. Zij konden op basis van verworven recht, recht blijven houden op huurtoeslag.

Voorbeelden met casussen verworven recht ([artikel 13](#) Wet op de huurtoeslag)

A. Wel verworven recht:

Burger A heeft per 1-1-2014 huurtoeslag aangevraagd en toegekend gekregen. Op 1 juli 2014 is er huurgrensoverschrijding ontstaan doordat de rekenhuur door de maximale huurgrens is gestegen. Daardoor is verworven recht ontstaan omdat in de maand voorafgaand aan de stijging door de mhg (te weten: juni 2014) er recht was op huurtoeslag. Voor de jaren 2015, 2016, 2017 en 2018 is het gezamenlijke inkomen (of bijv. het vermogen) te hoog en is er om die reden geen recht op huurtoeslag. Per 2019 is het gezamenlijke inkomen onder de maximale inkomensgrens, de burger heeft recht op huurtoeslag en er is in dit geval sprake van een verworven recht mits de burger nog steeds woonachtig is op hetzelfde adres. Immers in 2014 is de maximale huurgrens gepasseerd en was er in de (onmiddellijk) voorafgaande periode recht.

Als er in het verleden voor de desbetreffende woning / aanvrager verworven recht is ontstaan, en de aanvrager doet voor dezelfde woning wederom een aanvraag waarbij nog steeds sprake is van huurgrensoverschrijding, moeten we dat op basis van verworven recht toekennen.

B. Geen verworven recht:

De huurprijs van burger B was voor heel 2017 € 710,68 (onder de maximale huurgrens) zijn toetsingsinkomen was echter boven de maximale inkomensgrens. Het recht op huurtoeslag 2017 is dus berekend op €0,-. Per 1-1-2018 wordt de huurprijs verhoogd naar € 713,50. Hier wordt dus de maximale huurgrens overschreden. Het inkomen van burger B is in 2018 onder de inkomensgrens. In dit geval is er per 1-1-2018 geen sprake van verworven recht omdat er de maand (onmiddellijk) voorafgaand aan de huurgrensoverschrijding (te weten: december 2017) geen huurtoeslag is toegekend.

Nog wat uitzonderlijke situaties waarin geen huurtoeslag wordt “verzilverd” maar wel een verworven recht is ontstaan

C. Ook hier verworven recht:

In 2016 had burger C recht op huurtoeslag met een huur onder de maximale huurgrens. Ook in 2017 had burger C in die situatie recht op huurtoeslag. Per 1-1-2018 wordt de huurprijs verhoogd boven de maximale huurgrens. In 2018 heeft burger C echter geen recht op huurtoeslag vanwege een te hoog inkomen. In 2019 is het inkomen van burger C lager geworden en is recht op huurtoeslag met verworven recht. Immers hoewel in 2018 geen recht was op huurtoeslag is de huurstijging door de maximale huurgrens op 1 januari 2018 wel voorafgegaan door een toekenning van huurtoeslag, te weten in december 2017.

D. Ook hier verworven recht:

In 2016 had burger D recht op huurtoeslag met een huur onder de maximale huurgrens. Ook in de eerste helft van 2017 had burger D in die situatie recht op huurtoeslag. Per 1 juli 2017 wordt de huurprijs verhoogd boven de maximale huurgrens en krijgt burger D tegelijkertijd een nieuwe medebewoner met veel inkomen waardoor er in de tweede helft van 2017 geen recht is op huurtoeslag. Ook in 2018 is er om die reden geen recht op huurtoeslag. In 2019 vertrekt de draagkrachtige medebewoner en is er voor burger D weer recht op huurtoeslag met verworven recht. Immers hoewel in het tweede deel van 2017 en geheel 2018 geen recht was op huurtoeslag is de huurstijging door de maximale huurgrens op 1 juli 2017 wel voorafgegaan door een toekenning van huurtoeslag, te weten in juni 2017.

LET OP: het recht wordt bepaald bij de DT en niet bij het voorschot. Het verlenen van een voorschot over de maand voorafgaand aan de huurprijsoverschrijding, levert dus geen verworven recht op.

Voorbeeld:

Gedurende het jaar 2017 ligt het geschatte inkomen van burger V onder de maximale inkomensgrens voor de huurtoeslag. Op 1 juli 2017 vindt de jaarlijkse huurverhoging plaats waarbij de maximale huurgrens wordt overschreden. Er wordt voorschot verleend per 1-7-2017 omdat er voorlopig sprake is van verworven recht. Bij het vaststellen van de DT in 2018 blijkt dat het jaarinkomen van burger V in 2017 te hoog was om in aanmerking te komen voor huurtoeslag. Hiermee komt dan ook het verworven recht te vervallen, omdat er nu kan worden vastgesteld dat er de maand voor de huurstijging door de maximale huurgrens (juni 2017) geen recht was op huurtoeslag.

Doelmatigheidsgrenzen:

In de Awir ([artikel 14](#) lid 5) staat aangegeven dat een tegemoetkoming niet wordt toegekend wanneer deze (jaarrecht) minder dan € 24 bedraagt. In die situatie is er geen recht op een bijdrage. Als dat zich voordoet waardoor voor de maand onmiddellijk voorafgaand aan de stijging van de rekenhuur door de maximale huurgrens geen huurtoeslag wordt toegekend, dan ontstaat er geen verworven recht.

[Naar boven](#)

1.6.2.7 Samenvatting rekenhuur Klik voor dialoogscherm met permalink

De rekenhuur bedraagt dus:

De kale huur (= verschuldigde huur eventueel gemaximeerd tot maximale huurprijsgrens) +
eventuele servicekosten (per categorie gemaximeerd op € 12) + eventuele standplaatskosten.

Het totale bedrag mag niet uitkomen boven de maximale huurgrens voor de jongerenhuishouding (alle leden <23 jaar en geen kind aanwezig en geen persoon jonger <23 met een handicap) of die voor de overige huishoudingen. Dit behoudens de genoemde uitzonderingen van verworven recht, handicap of groot gezin. Is huurgrensoverschrijding toegestaan, dan wordt als rekenhuur de maximale huurgrens aangehouden. Het gedeelte boven de huurgrens wordt dus nooit gesubsidieerd.

[Naar boven](#)

1.6.3 Draagkracht huishouden Klik voor dialoogscherm met permalink

De Wht ([artikel 7](#)) bepaalt dat het recht op en de hoogte van de huurtoeslag afhankelijk is van de draagkracht, waaronder begrepen het vermogen, van de huurder, diens partner en de medebewoners.

Vermogen

Volgens [artikel 7](#) derde en vierde lid van de Awir bestaat geen recht op huurtoeslag als de huurder, diens partner of een medebewoner voordeel uit sparen en beleggen heeft. Dat wil zeggen dat een van de leden van het huishouden vermogen heeft dat boven het heffingvrij vermogen van [artikel 5.5](#) Wet IB 2001 uit komt.

[Artikel 9](#) van de uitvoeringsregeling Awir geeft een aantal uitzonderingen op deze regel. Vermogensbestanddelen die buiten beschouwing mogen worden gelaten zijn:

- vermogen van een pleegkind ([artikel 9](#) lid 1, sub a, onder 1).
- vermogen van een kind waarover de aanvrager, partner, eventuele medebewoner en het kind zelf, niet kan beschikken. ([artikel 9](#) lid 1 sub a onder 2)
- immateriële schadevergoedingen en bepaalde eenmalige uitkeringen aan met name genoemde categorieën van slachtoffers ([artikel 9](#) lid 1 sub b) Bij een aantal categorieën geldt de vrijstelling ook voor nabestaanden.

Op deze uitzonderingen moet door de burger zelf een beroep gedaan worden (lid 3).

Deze uitzonderingen worden besproken in [hoofdstuk 11](#)

Inkomen (rekeninkomen)

Alle inkomens (verzamelinkomens en/of belastbaar loon) van alle leden van het huishouden bij elkaar opgeteld, vormen het gezamenlijk toetsingsinkomen van het huishouden ([artikel 8](#) Awir). Dit toetsingsinkomen wordt voor de huurtoeslag ook wel het rekeninkomen genoemd. Voor een inwonend (pleeg-)kind geldt een vrijstelling op het inkomen als deze bij aanvang van het berekeningsjaar (1 januari) jonger is dan 23 jaar ([artikel 7](#), lid 6 Awir). B/T past dat ook toe bij pleegkinderen waarvoor de ouder een pleegvergoeding kreeg. Hoewel zo'n kind niet wordt onderhouden en opgevoed als een eigen kind en de ouder daarom (mogelijk) na achttien jaar niet in aanmerking komt voor de vrijstelling. Woont zo'n kind nog thuis, dan mag tussen 18 en 23 jaar toch de vrijstelling worden toegepast. Zie ook [Hfdst 7](#). Het bedrag van de vrijstelling bedraagt:

2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
------	------	------	------	------	------	------	------	------

€ 4.527	€ 4.627	€ 4.706	€ 4.749	€ 4.773	€ 4.788	€ 4.827	€ 4.885	€ 4.964
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

Het inkomen van deze kinderen wordt alleen meegenomen indien en voor zover dat boven de vrijstellingsgrens uit komt. Anders dan artikel 4 Awir, benoemt het zesde lid van artikel 7 Awir nadrukkelijk dat de inkomensaf trek alleen geldt voor kinderen in de eerste graad of pleegkinderen van de aanvrager, partner of medebewoner. Daarom geldt de aftrek niet voor (achter)kleinkinderen.

Op verzoek kunnen bepaalde inkomensbestanddelen buiten beschouwing worden gelaten voor de huurtoeslag ([artikel 2b](#) Besluit huurtoeslag). Het gaat om bepaalde afkoopsommen, en nabetalingen en uitkeringen ineens. Deze worden besproken in [paragraaf 1.7](#): bijzondere berekeningen.

Daarnaast bestaat de zogenoemde 10% regeling (artikel 8 Awir oud). Hiermee kan een inkomensstijging van een vertrokken partner of medebewoner buiten beschouwing worden gelaten. Van 2012 tot en met 2017 bestond de 10% regeling tijdelijk niet. De 10% regeling wordt besproken in [hoofdstuk 10](#)

Bijzondere huishoudsituaties

Er zijn enkele bijzondere situaties waarbij iemand die tot een huishouden behoort in het geheel niet meegenomen wordt bij het berekenen van de toeslag.

- een lid van het huishouden verblijft langer dan een jaar niet op het adres waarop hij ingeschreven staat vanwege opname in een verpleeghuis, psychiatrische inrichting of penitentiaire instelling. Op verzoek kan deze persoon buiten beschouwing worden gelaten bij het berekenen van het recht op toeslag ([artikel 2](#) lid 1 en 2 Besluit op de huurtoeslag).
- mantelzorg. Een van de leden van het huishouden heeft een indicatie van het CIZ op grond van de wet langdurige zorg (Wlz) en verblijft thuis. Onder bepaalde voorwaarden (inkomens-/vermogensgrens) kan de partner van de huurder of een medebewoner (niet de huurder zelf) op verzoek buiten beschouwing worden gelaten bij de berekening van het recht op toeslag: verzorgingssituatie ([artikel 2a](#) Besluit op de huurtoeslag). Degene die verzorging behoeft mag geen minderjarig kind zijn van een van de leden van het huishouden ([artikel 2a](#) lid 3 besluit Huurtoeslag).

Er is dus een verzoek van de burger nodig om deze uitzonderingen te kunnen toepassen. Zie [paragraaf 1.7](#): Bijzondere berekeningen voor de voorwaarden en procedure.

De Wlz heeft op 1 januari 2015 de AWBZ vervangen. Er is afgesproken met het beleidsdepartement dat indicaties die CIZ op grond van de AWBZ heeft afgegeven voor bestaande gevallen blijven gelden, ook als deze indicaties een einddatum hebben. Nieuwe indicaties op grond van de Wlz krijgen geen einddatum meer mee. Voor nieuwe gevallen geldt vanaf 1 januari 2016 (2015 geldt als overgangsjaar) dat een CIZ indicatie op grond van de Wlz nodig is. Zie ook [1.7.5.2](#).

[Naar boven](#)

1.6.4 Opbouw van de huurtoeslag Klik voor dialoogscherm met permalink

Als de grondslagen huishoudsamenstelling, rekenhuur en rekeninkomen (draagkracht) bekend zijn, kan de hoogte van de huurtoeslag berekend worden. Hieronder worden de belangrijkste begrippen en bedragen uitgelegd en de opbouw met een diagram (jaar 2015) inzichtelijk gemaakt. N.B. tot 2010 werden alle normbedragen en de grenzen die hieronder genoemd worden per 1 juli aangepast. Het moment van de jaarlijkse huurverhoging. Vanaf 2010 gebeurt dat jaarlijks per 1 januari. Voor 2010 gelden het hele jaar de bedragen die per 1 juli 2009 werden vastgesteld. De eerstvolgende aanpassing vond plaats per 1 januari 2011. Hieronder worden alleen de jaarbedragen geldend vanaf 2010 vermeld.

Basishuur Klik voor dialoogscherm met permalink

De wetgever vindt het redelijk dat de burger een deel van zijn inkomen besteedt aan woonlasten. Een deel van de huur blijft daarom altijd voor rekening van de huurder. Dit wordt de basishuur genoemd. Is de rekenhuur lager of gelijk aan de basishuur, dan is er geen recht op toeslag. Is de rekenhuur hoger dan de basishuur, dan wordt over dat gedeelte huurtoeslag berekend.

De hoogte van de basishuur staat in relatie tot de hoogte van het inkomen en de huishoudsamenstelling. In [artikel 2](#) Wht worden vier huishoudtypen gedefinieerd:

- eenpersoonshuishouden (EPH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt heeft.

- meerpersoonshuishouden (MPH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en geen van de personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in [artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet](#), bereikt. (T/m 2016 gold dat minder dan de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)
- eenpersoonsonderenhuishouden (EPOH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd heeft of ouder is.
- • meerpersoonsonderenhuishouden (MPOH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en een van deze personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in [artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet](#), bereikt. (T/m 2016 gold dat ten minste de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)

Dat de inkomensbepaling per 2017 is vervallen ([Veegwet wonen](#)) betekende een vereenvoudiging. Door de inkomensbepaling kon de categorie waaronder een huishouden valt gedurende het berekeningsjaar fluctueren. Dat kon weer leiden tot tussentijdse aanpassing van het voorschot, of tot aanpassing achteraf, zelfs nog tot na de definitieve vaststelling. Dit wordt nu voorkomen omdat er per 2017 een zuiver tijds criterium is ingebouwd.

N.B. (T/m 2016:) Als de inkomens van twee personen exact gelijk zijn (0 of meer) en er is een pensioengerechtigde (of ouder) bij, dan is niet meer dan de helft afkomstig van een pensioengerechtigde (of ouder), dus vallen ze in de normale MPH-tabel.

Per huishoudsamenstelling (EP, MP, EPOH, MPOH) is er een minimum inkomensgrens vastgesteld ([artikel 18, Wht](#)). Voor wie een inkomen heeft onder de minimuminkomensgrens geldt een vaste (minimum) basishuur. Ligt het inkomen boven de minimuminkomensgrens, dan is de basishuur afhankelijk van het inkomen. Hoe hoger het inkomen, hoe hoger de basishuur. Tot 2008 bestonden tabellen voor het vaststellen van de basishuur; sinds 2008 wordt een berekeningsformule gebruikt. Voor de geïnteresseerde is een stappenplan voor de berekening van de huurtoeslag (jaar: 2015) opgenomen in bijlage 2.

Tot 2020 bestond er ook een maximum inkomensgrens in artikel 18 Wht. Lag het inkomen boven deze grens, dan bestond er geen recht op huurtoeslag. Per 1 januari 2020 zijn de maximale inkomensgrenzen in de huurtoeslag verleden tijd. Met deze wijziging verdwijnt de situatie waarbij bij een beperkte stijging van het inkomen ineens de volledige huurtoeslag verviel, met veelal (hoge) terugvorderingen tot gevolg. Door het vervallen van de maximale inkomensgrenzen loopt de huurtoeslag door tot bij een hoger inkomen. Het maximale inkomen voor de huurtoeslag is per huurniveau anders. Met het vervallen van de maximale inkomensgrenzen wordt het inkomensbereik van de huurtoeslag niet meer bepaald door een harde grens.

De maximale inkomensgrenzen in de huurtoeslag werden ook gebruikt voor de afbakening van de doelgroep waarvoor corporaties op grond van de Woningwet passend moeten toewijzen (een woning toewijzen met een huur onder de toepasselijke aftoppingsgrens). Er worden geen wijzigingen aangebracht in de omvang van de doelgroep voor het passend toewijzen. Voor de toepassing van de passendheidstoets blijven de maximale inkomensgrenzen daarom bestaan.

Voor 2020 zijn de grenzen als volgt:

Maximale inkomensgrens passend toewijzen

Maximale inkomensgrens passend toewijzen

2020

Alleenstaand, niet AOW-er	23.225
Meerpersoons, niet AOW-er	31.550
Alleenstaand, AOW-er	23.175
Meerpersoons, AOW-er	31.475

Kwaliteitskortingsgrens Klik voor dialoogscherm met permalink

De kwaliteitskortingsgrens ligt op het bedrag van de maximale huurgrens voor de jongerenhuishouding (bedrag is te vinden in [artikel 13](#) lid 1 onder b Wht jo. [artikel 20](#) lid 1 Wht). Het gedeelte tussen basishuur en kwaliteitskortingsgrens (maximale huurgrens jongeren), wordt volledig vergoed. De kortingsgrens bedraagt vanaf 1 januari:

2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020

366,37 374,44 389,05 403,06 409,92 414,02 417,34 424,44 432,51

Aftoppingsgrens Klik voor dialoogscherm met permalink

De aftoppingsgrenzen (genoemd in [artikel 20](#) lid 2 Wht) zijn de huurbedragen waaronder in Nederland voldoende woningvoorraad aanwezig is om de doelgroep huurtoeslagaanvragers te kunnen huisvesten.

Het deel van de rekenhuur dat boven de kwaliteitskortingsgrens uitkomt, wordt voor 65% vergoed (tot 2012 was dat percentage 75%) tot aan de aftoppingsgrens. Er zijn twee aftoppingsgrenzen: een grens voor één- en tweepersoonshuishoudens en een grens voor huishoudens van drie of meer personen.

Voor een huishouden van 1 of 2 personen is de aftoppingsgrens vanaf 1 januari:

2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020

524,37 535,91 556,82 576,87 586,68 592,55 597,30 607,46 619,01

Voor een huishouden van 3 of meer personen is de aftoppingsgrens:

2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020

561,98 574,35 596,35 618,24 628,76 635,05 640,14 651,03 663,40

Maximale huurgrens **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Is de rekenhuur nog hoger dan de aftoppingsgrens, dan moet rekening worden gehouden met de maximale huurgrens. Is de rekenhuur hoger dan de maximale huurgrens, dan bestaat er alleen recht als sprake is van een van de uitzonderingssituaties, zoals besproken in [paragraaf 1.6.2.6](#).

De maximale huurgrenzen zijn:

jaar <23 >23

2012 366,37 664,66

2013 374,44 681,02

2014 389,05 699,48

2015 403,06 710,68

2016 409,92 710,68

2017 414,02 710,68

2018 417,34 710,68

2019 424,44 720,42

2020 432,51 737,14

Boven de aftoppingsgrens

Het deel van de rekenhuur tussen de aftoppingsgrens en de maximale huurgrens ([artikel 21](#) lid 1c Wht) wordt alleen vergoed en slechts voor 40% (tot 2012: 50%) als:

- het een eenpersoonshuishouden betreft
- er een pensioengerechtigde in het huishouden aanwezig is

- het een woning betreft die is aangepast in verband met een handicap

In [bijlage 4](#) staat het geheel met de cijfers 2018 nog eens in een schema verwerkt

[Naar boven](#)

1.7 Bijzondere berekeningen

Klik voor dialoogschermb met permalink

Onder bijzondere berekening wordt verstaan: een berekening van de toeslag waarbij wordt afgeweken van een van de basisregels voor de huurtoeslag. De bijzondere berekening vindt plaats als er sprake is van een in wet- of regelgeving vastgelegde bijzondere situatie. In de communicatie naar de belanghebbende noemen we dit bijzondere situaties. Intern binnen B/T noemen we het ook bijzondere berekeningen. Bijzondere berekening is echter geen term die in de wetgeving voorkomt.

De Awir kent één algemene bijzondere berekening, van toepassing op alle toeslagen: de 10%-regeling. Hiermee kon een inkomensstijging van een inmiddels vertrokken partner of medebewoner buiten de berekening worden gelaten.

Per 2012 was deze regeling vervallen maar per 1 januari 2018 is deze, naar aanleiding van jurisprudentie van de Afdeling, weer ingevoerd. Zie ook [hoofdstuk 10 \(1.4.1\)](#)

Alle verdere bijzondere berekeningen (op inkomen) vinden plaats bij de huurtoeslag. Sommige bijzondere berekeningen bestonden al onder de huursubsidiewet (hardheidsclausule van [artikel 26](#)) en zijn opgenomen in [artikel 2a](#) en [2b](#) van het Besluit op de huurtoeslag (verzorgingssituatie thuis; bijzonder inkomen) of in de Awir: (bijzonder vermogen: [artikel 47](#) Awir jo. [artikel 9](#) uitvoeringsregeling Awir – deze gelden vanaf de invoering van een vermogenstoets ook bij de ZT en het KGB) Tenslotte noemt het Besluit op de huurtoeslag in [artikel 2](#) nog: het buiten beschouwing laten van een lid van het huishouden dat langer dan een jaar niet op het BRP adres woont wegens detentie of verblijf in verpleeghuis of psychiatrische inrichting.

[Naar boven](#)

1.7.1 Samenvattend overzicht Klik voor dialoogschermb met permalink

volgens uit de Awir:

- [10% regeling \(vanaf 2018 en tot en met 2011\)](#)

volgens uit de Uitvoeringsregeling Awir :

- [bijzonder vermogen](#)

De overige situaties worden hierna besproken.

volgens uit de Wht:

- huurgrensoverschrijding ([paragraaf 1.7.3](#))
- 40% berekening boven de aftoppingsgrens bij aangepaste woning. (tot 2012: 50% regeling) ([par. 1.7.2](#))

volgens uit het Besluit huurtoeslag:

- BRP-situaties (verpleeghuis, psychiatrische inrichting of penitentiaire inrichting) ([par. 1.7.5.2](#))
- verzorgingssituatie ([par. 1.7.3.1](#))

- bijzonder inkomen ([par. 1.7.6](#))

[Naar boven](#)

1.7.2 Indienen verzoek bijzondere situatie **Klik voor dialoogschermd met permalink**

Met uitzondering van huurgrensoverschrijding worden de bijzondere berekeningen alleen op verzoek toegepast. Dit is in de regelgeving expliciet bepaald.

Tot voor kort gold voor de meeste bijzondere berekeningen dat een verzoek kon worden gedaan tot het tijdstip dat de toekenning van de huurtoeslag over een berekeningsjaar onherroepelijk is geworden. Dat is het geval wanneer definitief is toegekend en de termijnen voor bezwaar en beroep ongebruikt zijn verstreken, dan wel hiervan wel gebruik is gemaakt en de procedure is afgerond. In het Verzamelbesluit Toeslagen van 23 april 2020 is echter bepaald dat deze termijn van [artikel 2c](#) Bht, vooruitlopend op aanpassing van het Besluit, niet meer van toepassing is. Per 7 juli 2020 is ook de termijn voor bijzonder vermogen uit artikel 9, derde lid, Uitvoeringsregeling Awir vervallen. Dit betekent dat alle verzoeken nu gedaan kunnen worden tot vijf jaar na afloop van het berekeningsjaar (zie: artikel 5a, onder a, Uitvoeringsregeling Awir).

Een door een belanghebbende gedaan verzoek voor toepassing van een bijzondere situatie BRP-, verzorgings-, wezen-, verhoging WAZ-, Wajong- of WAO-uitkering wordt ook geacht te zijn gedaan voor opvolgende berekeningsjaren (Besluit huurtoeslag, [artikel 2c](#)). Voor deze bijzondere situaties hoeft de belanghebbende voor opvolgende jaren dus geen verzoek meer in te dienen. Dit geldt ook voor bijzonder vermogen (artikel 9, derde lid (was voorheen vierde lid), Uitvoeringsregeling Awir). Uiteraard wordt ieder berekeningsjaar opnieuw gecontroleerd of nog steeds aan de voorwaarden wordt voldaan.

[Naar boven](#)

1.7.3 Huurgrensoverschrijding **Klik voor dialoogschermd met permalink**

In [paragraaf 1.6.2.6](#) werden al de drie situaties genoemd waarin overschrijding van de maximale huurgrens is toegestaan volgens [artikel 13](#) lid 1 en 2 Wht.

1. Er is sprake van een aangepaste woning vanwege een handicap.
2. Er is sprake van een groot huishouden (acht of meer personen) en de woning is daarvoor bestemd.
3. Als het bedrag van de maximale huurgrens wordt overschreden door een stijging van de huur en wanneer in de maand voorafgaand aan de huurstijging ook huurtoeslag is toegekend voor dezelfde woning (= verworven recht).

In deze situaties leidt een rekenhuur boven de betreffende maximale huurgrens niet tot een toekenning van nihil maar tot een toekenning naar het bedrag van de maximale huurgrens. Afhankelijk van de vraag of aan de voorwaarden wordt voldaan, kan huurgrensoverschrijding al in de voorschotfase worden toegepast. Via een systeemmarkering blijft de uitzondering bij de definitieve toekenning gehandhaafd.

Alleen op de situatie onder 1. wordt hieronder wat dieper ingegaan. Over de andere twee gronden enkele korte opmerkingen.

- Bij een groot huishouden hoeft de belanghebbende geen bewijs te sturen. B/T vraagt alleen om aan te geven uit hoeveel personen het huishouden bestaat. Deze opgave wordt vergeleken met BRP en de aanvraag. Eventueel kan bij de behandeling contact worden opgenomen met de gemeente (of verhuurder) om te informeren naar de woning.
- Ook bij de verworven recht situatie hoeft de belanghebbende geen bewijs te sturen. Dit kan B/T onderkennen. B/T kan immers zelf zien of de belanghebbende hiervoor in aanmerking komt (er moet

immers in de voorafgaande maand een toekenning voor dezelfde woning zijn en vervolgens een stijging van de huur door de maximale huurgrens heen).

- Een verworven recht situatie wordt in beginsel door het systeem herkend en gehonoreerd. Verzoeken daartoe komen alleen binnen als er iets verkeerd is gegaan. Door het verdwijnen van het ‘rolwisseling-artikel’ uit de Huursubsidiewet kan hier sprake zijn van ongewenste situaties waarbij na een overlijden de achterblijvers als nieuwe aanvragers opnieuw een aanvraag moeten indienen voor dezelfde woning waarbij ze dat verworven recht niet bezitten. In deze situaties kan soms sprake zijn van verworven recht.

[Naar boven](#)

1.7.3.1 Huurgrensoverschrijding wegens handicap en aangepaste woning

 Klik voor dialoogschermd met permalink

Er is sprake van een aangepaste woning in verband met handicap van de huurder, diens partner of een medebewoner. Huurgrens overschrijding is toegestaan (artikel 13 lid 2 onder a Wht).

De tekst van de bepaling geeft aan dat de maximale huurgrens overschreden wordt door de gedane aanpassingen. In de uitvoeringspraktijk is met medeweten van VROM dit causale verband losgelaten. Er hoeft niet te worden aangetoond (of gecontroleerd) dat de reden van overschrijding van de maximale huurgrens, de gedane aanpassingen zijn. Dus huurgrensoverschrijding is toegestaan als de huurder, diens partner, of een medebewoner gehandicapt is én men woont in een aangepaste woning. Bewijs t.a.v. de persoon: aanpassingen aan een woning zullen meestal te maken hebben met een lichamelijke beperking, maar kunnen ook bij een geestelijke/verstandelijke beperking voorkomen. Bewijs kan geleverd worden door een subsidiebeschikking, maar ook bijvoorbeeld door een verhuurder met een verklaring (of gespreksnotitie met verhuurder) over de aanpassingen.

Bewijs over het aangepast zijn van de woning: Bijvoorbeeld een indicatiebesluit waaruit blijkt dat de woning is aangepast, bijv. op grond van de WMO.

Fokus-woning; ADL-woning **Klik voor dialoogschermd met permalink**

Fokus-woningen zijn vanwege handicap aangepaste woningen die door verschillende verhuurders worden verhuurd. De woningen zijn bestemd voor gehandicapten die alleen met hulp zelfstandig kunnen wonen. Deze hulp wordt geleverd door de Stichting Fokus. Voor een clustering van woningen biedt de Stichting Fokus deze ondersteuning van de algemene dagelijkse levensverrichtingen aan. Daarom heten ze ook wel ADL-clusterwoningen. Fokus-woningen zijn dus per definitie aangepast en bestemd voor gehandicapten. Daarom worden van de bewoners niet de gebruikelijke bewijzen voor handicap en aangepaste woning verlangd.

B/T heeft met de Stichting Fokus afspraken gemaakt. Klanten van Stichting Fokus sturen een door Fokus ondertekende standaardverklaring met het verzoek of bezwaar mee. Daardoor zijn de reguliere bewijzen bij een aangepaste woning vanwege handicap niet nodig.

[Naar boven](#)

1.7.3.2 Behoud van overschrijdingsrecht bij wijziging van omstandigheden

 Klik voor dialoogschermd met permalink

Een lid van de jongerenhuishouding met hoge huurgrens wordt ouder dan 23 jaar **Klik voor dialoogschermd met permalink**

De uitzonderingssituatie op de lage maximale huurgrens is van beperkte duur, met andere woorden totdat één van de personen in het huishouden 23 jaar wordt. Daarna wordt vanzelf de hoge maximale huurgrens van toepassing. De bewoners kunnen in de woning blijven wonen en toeslag ontvangen.

Vertrek van de aanvrager Klik voor dialoogscherm met permalink

Het vertrek van de aanvrager uit een gehandicapte (jongeren)huishouden kan gevolgen hebben voor het recht op huurgrensoverschrijding en de huurtoeslag. De gevolgen vloeien voort uit toepassing van de Awir, [artikel 14](#), lid 2 en gelden voor zowel jongeren gehandicapten huishoudens als gehandicapten huishoudens van 23-jarigen of ouder. Het kan gaan om de volgende twee situaties:

1. Een gehandicapte partner en/of medebewoner(s) blijven achter. Na het vertrek van de aanvrager, vervalt het recht op de huurtoeslag. De gehandicapte partner en/of medebewoner moet als huurder van de woning een nieuwe aanvraag indienen en hij/zij kan opnieuw verzoeken om huurgrensoverschrijding. In dat geval zullen de bewijsstukken die al eerder zijn overgelegd, kunnen gelden. Het recht op huurgrensoverschrijding zal in dat geval opnieuw worden toegestaan voor de nieuwe aanvrager op grond van diens handicap of op grond van de handicap van de inwonende medebewoner.
2. Een niet-gehandicapte partner en/of medebewoner(s) blijven achter. Na het vertrek van de gehandicapte aanvrager, vervalt het recht op de huurtoeslag. De achterblijvende partner en/of medebewoner moeten opnieuw een aanvraag indienen. Als de huurovereenkomst voor de woning wordt voortgezet op naam van de niet-gehandicapte partner, of wordt aangegaan met de niet-gehandicapte medebewoner, is er voor de huurtoeslag geen reden om huurgrensoverschrijding toe te staan. In feite vervalt de noodzaak voor de achterblijvers om in de aangepaste woning te blijven wonen en zou deze beschikbaar kunnen komen voor een ander gehandicaptenhuishouden. Het wordt als een keuze beschouwd om de woning te blijven bewonen en het is niet de bedoeling deze keuze te stimuleren door het verstrekken van huurtoeslag.

Gevolgen bij overschrijding van de jongerenhuurgrens Klik voor dialoogscherm met permalink

In de situatie dat alleen de jongerenhuurgrens werd overschreden in verband met de handicap van de aanvrager en deze vertrekt, geldt dat het vervallen van het recht op de huurtoeslag voor een achterblijvende niet gehandicapte jongere van tijdelijke aard is. Als deze jongere de leeftijd van 23 jaar bereikt, is de hoge huurgrens van toepassing en kan eventueel alsnog voor de woning aanspraak op huurtoeslag worden gemaakt.

Vertrek van de gehandicapte partner of medebewoner Klik voor dialoogscherm met permalink

In de situatie dat in het huishouden van de huurder van een aangepaste woning, de gehandicapte partner of medebewoner wegvalt, zal dit niet direct gevolgen hebben voor het recht op de huurtoeslag. Hoewel de aanleiding voor bewoning van de aangepaste woning voor de huurtoeslag niet meer aanwezig is, zal op grond van het verworven recht de eerder toegestane huurgrensoverschrijding voor deze woning pas vervallen als de aanvrager verhuist naar een andere woning (Wht, artikel 13, lid 2 onder c).

Overlijden aanvrager Klik voor dialoogscherm met permalink

Na het overlijden van de aanvrager kunnen de achterblijvende partner en/of medebewoner(s) het recht op de huurgrensoverschrijding behouden. Dit volgt uit [artikel 13](#) lid 2 sub c Wht. Als de nabestaande(n) als huurder de woning blijven bewonen, waarvoor aan de overleden huurder huurgrensoverschrijding was toegestaan, dan hebben de nabestaanden als continuanten aansluitend ook recht op huurtoeslag. Dit geldt voor zowel jongerenhuishoudens als voor huishoudens van 23-jarigen of ouder.

Continuanten zijn ook kinderen <23 jaar die na overlijden van ouder(s) achterblijven in een woning met een rekenhuur die lager is dan de huurgrens die voor de overleden ouder(s) gold, maar hoger dan de huurgrens voor een jongerenhuishouding. Zij mogen dan de maximale huurgrens voor een jongerenhuishouding overschrijden en komen zo dan toch in aanmerking voor huurtoeslag. De toeslag wordt berekend op de maximale jongerenhuurgrens.

Let wel: in alle gevallen moet er wel een huurtoeslag zijn toegekend aan de overledene.

Overige situaties [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Ook door ander vertrek kan een situatie ontstaan waarbij de gewijzigde situatie geen recht meer geeft op overschrijding van een maximale huurgrens. Als hier schrijnende situaties ontstaan, kan contact worden opgenomen met de juridische afdeling.

[Naar boven](#)

1.7.4 40%-berekening boven de aftoppingsgrens bij aangepaste woning

 [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Een huurder met een aangepaste woning vanwege een handicap van de huurder zelf, de partner of een medebewoner, heeft bij de berekening van de huurtoeslag recht op 40% vergoeding van de rekenhuur boven de aftoppingsgrens. Een huurder van een aangepaste woning met een overschrijding van de maximale huurgrens (Wht, [artikel 13](#)) komt hier ook voor in aanmerking. Deze huurder meldt zich vaak vanzelf bij B/T. Immers bij een reguliere behandeling volgt hier eerst een afwijzing. De huurder van de aangepaste woning waarbij geen sprake is van huurgrensoverschrijding zal zich minder vaak melden omdat toch een toeslag wordt berekend. Dat dit zonder 40%-vergoeding gaat valt niet iedereen op. B/T zal deze aanvragers bij constateren er op attenderen dat ze in aanmerking kunnen komen voor deze 40%-berekening.

De 40%-berekening staat vermeld in [artikel 21](#), lid 1, sub c onder 3 van de Wht.

De 40%-berekening geldt ook voor situaties waarbij in het huishouden een pensioengerechtigde aanwezig is, of wanneer sprake is van een eenpersoonshuishouden. In die situaties is in de berekening al rekening gehouden met de 40%-berekening (die herkent het systeem immers vanzelf).

De bewijsstukken, het afwijkende bewijs bij Fokus-woningen en de afhandeling door B/T bij de 40%-berekening zijn gelijk aan die bij een handicap aangepaste woning bij huurgrensoverschrijding.

Tot 2012 is het percentage dat vergoed wordt geen 40%, maar 50%.

[Naar boven](#)

1.7.5 Buiten beschouwing laten van een lid van het huishouden

 [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Er zijn twee situaties waarin een lid van het huishouden voor de huurtoeslag buiten beschouwing kan worden gelaten:

- zgn. BRP situatie
- verzorgingssituatie

[Naar boven](#)

1.7.5.1 BRP situatie [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Het komt voor dat een lid van het huishouden (huurder, partner of medebewoner) langer dan een jaar verblijft in een verpleeghuis, psychiatrische inrichting of penitentiaire inrichting, maar nog wel ingeschreven staat op het huurtoeslagadres. In dat geval kan de betrokkene op verzoek voor de berekening van de huurtoeslag buiten beschouwing worden gelaten.

Wanneer de verwachting is dat dit meer dan een jaar gaat duren en betrokkene doet dit verzoek, dan kan het in de voorschotfase meteen gehonoreerd worden. Na de datum van vertrek wordt betrokkene vanaf de opvolgende

maand buiten beschouwing gelaten. Als bewijsstuk wordt een bewijs van opname verzocht met daarin de aanvangsdatum en eventueel de verblijfsduur of de vermoedelijke verblijfsduur.

Voorbeeld detentie BRP

Als betrokkene in november 2010 in detentie is gegaan kan dat op verzoek vanaf 1 december 2010 gehonoreerd worden. Vanaf het voorjaar 2011 wordt berekeningsjaar 2010 definitief toegekend. Pas in december 2011 kan beoordeeld worden of betrokkene inderdaad minimaal 12 maanden in detentie heeft verbleven. Als dat het geval is geweest blijft de toekenning in stand. Is dat niet het geval geweest, dan moet beoordeeld worden of de toekenning herzien wordt. Bij elektronische detentie vindt terugkeer naar de woning plaats en is buiten beschouwing laten uiteraard niet van toepassing.

[Naar boven](#)

1.7.5.2 Verzorgingssituatie Klik voor dialoogscherm met permalink

Er doen zich situaties voor waarin een lid van de huishouding intensief thuis wordt verzorgd door een huisgenoot: mantelzorg. Wanneer door deze verzorging een opname in een instelling kan worden voorkomen of vermeden, dan kan op verzoek en onder voorwaarden een lid van het huishouden buiten beschouwing worden gelaten. Achterliggende gedachte is dat door het niet opgenomen worden in een inrichting een besparing van overheidsgeld wordt gerealiseerd. Het huishouden wordt daarvoor gecompenseerd door het buiten beschouwing laten van iemand in het huishouden.

De persoon die buiten beschouwing kan worden gelaten kan de partner zijn of een medebewoner, maar niet de aanvrager zelf. Dit hoeft niet degene te zijn die de verzorging ontvangt of verleent. De uitzondering geldt niet als degene die de verzorging nodig heeft, een kind jonger dan 18 jaar is. Het maakt daarbij niet uit of het een kind is van de aanvrager, van de partner of van een medebewoner. Kinderen jonger dan 18 jaar vallen immers onder de (wettelijke) verzorgingsplicht van de ouders (BW, Boek 1, [artikel 247](#)).

De verzorgingssituatie is terug te vinden in [artikel 2a](#) van het Besluit huurtoeslag.

Om een persoon buiten beschouwing te laten moet aan een aantal voorwaarden voldaan zijn. Deze zijn per 1 januari 2015 aangescherpt. Per deze datum is de AWBZ opgevolgd door de Wet op de langdurige zorg (Wlz). Deze laatste wet heeft als doelgroep: mensen die 24 uur per dag intensieve zorg en begeleiding nodig hebben, of altijd zorg moeten kunnen krijgen. Dit is een veel kleinere doelgroep dan de AWBZ had. Het deel van de zorg die voorheen onder de AWBZ viel, maar niet onder de Wlz valt, is onder gebracht bij de gemeente (Jeugdwet en WMO 2015) of zorgverzekeraars (Zvw). Was tot 2015 de eis dat er een indicatie moet zijn op grond van de AWBZ, per 1-1-2015 moet er een indicatie zijn op grond van de Wlz. Een kleinere groep kan dus voor de huurtoeslag een beroep doen op de verzorgingssituatie. Voor mensen met een oude AWBZ indicatie 'verblijf' die nog doorloopt in 2015 blijft deze indicatie ook nog voor de jaren daarna gelden. In overleg met het Beleidsdepartement is afgesproken dat oude CIZ indicaties op grond van de AWBZ afgegeven, blijven gelden (ook na hun einddatum). Dat geldt alleen indien betrokkene in de overgangperiode ook een gehonoreerde verzorgingssituatie had op basis van de oude AWBZ indicatie. Het is niet mogelijk om in het Wlz regime in te stromen met een niet eerder bij B/T gehonoreerde AWBZ indicatie."

De voorwaarden op een rij:

1. Een Wlz-indicatie. ([artikel 2a](#) lid 2 onder a Besluit huurtoeslag) Deze indicatie wordt afgegeven door het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). De indicatie geeft aan dat er sprake is van een Volledig Pakket Thuis (VPT), een Modulair Pakket Thuis (MPT), of een PGB, of een combinatie van MPT en PGB. Het maakt overigens niet uit welke indicatie wordt afgegeven. Zodra het gaat om een Wlz indicatie van CIZ en de verzorgde verblijft in een thuissituatie, kan de verzorgingssituatie worden aangenomen. De indicatie die vanaf 2015 wordt afgegeven is in principe voor onbepaalde tijd geldig.

Afdeling 16 maart 2016: Een verklaring van een huisarts dat de zoon verzorgingsbehoefstig is voldoet niet ().

2. Het voordeel uit sparen en beleggen van de persoon die buiten beschouwing wordt gelaten mag niet meer zijn dan een (jaarlijks geïndexeerd) bedrag. ([artikel 2a](#), lid 2 sub b Besluit Ht). Max. voordeel uit sparen en beleggen: box 3 buiten beschouwing te laten per persoon:

2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
------	------	------	------	------	------	------	------

€ 3.945	€ 4.052	€ 4.116	€ 4.146	€ 4.166	€ 4.202	€ 4.260	€ 4.358
---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------

3. Het gezamenlijke toetsingsinkomen, met inbegrip van het inkomen van de persoon die buiten beschouwing wordt gelaten, mag niet meer zijn dan een bepaald (jaarlijks geïndexeerd) bedrag. ([artikel 2a](#), lid 2 sub c Besluit Ht). Max. gezamenlijke verzamelinkomen bij verzorgingsituaties:

2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
------	------	------	------	------	------	------	------

€ 43.275	€ 44.450	€ 45.1750	€ 45.500	€ 45.725	€ 46.100	€ 46.750	€ 47.825
----------	----------	-----------	----------	----------	----------	----------	----------

Reikwijdte van het buiten beschouwing laten [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

De persoon wordt volledig buiten beschouwing gelaten. Het is dus niet mogelijk dat bijvoorbeeld alleen het inkomen buiten beschouwing wordt gelaten. De persoon die buiten beschouwing wordt gelaten kan de partner zijn of een medebewoner. Door te kiezen voor de persoon met het hoogste inkomen (of met voordeel uit sparen en beleggen) levert het buiten beschouwing laten het meeste voordeel op voor de belanghebbende.

De huishoudsamenstelling kan hierdoor wijzigen. Het buiten beschouwing laten van een lid van het huishouden kan dus ook nadelige effecten hebben. Zijn de nadelige effecten groter dan de voordelen, dan moet dit aan belanghebbende worden uitgelegd. Deze kan dan kiezen of hij wil dat het verzoek toch wordt gehonoreerd. Aandachtspunt is dat de belanghebbende/aanvrager degene is die bepaalt wie de aanvrager is en dat deze aanvrager vervolgens niet buiten beschouwing kan worden gelaten.

Afhandeling door B/T [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

In de voorschotfase honoreert B/T het verzoek als wordt voldaan aan de voorwaarden die we op dat moment (schattingsinkomens en nog geen voordeel uit sparen en beleggen bekend) kunnen beoordelen. In de definitieve fase komt het verzoek in ieder geval nog een keer terug om te bekijken of wordt voldaan aan de eisen van beperkt voordeel uit sparen en beleggen van de persoon die buiten beschouwing wordt gelaten en het maximale gezamenlijke toetsingsinkomen. Ook is het dan van belang of door het eventuele wijzigen van de definitieve inkomens de verhoudingen in het huishouden zijn veranderd. Mogelijk is het beter om een andere medebewoner buiten beschouwing te laten, of de partner i.p.v. een medebewoner.

[Naar boven](#)

1.7.6 Bijzonder inkomen [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

De belanghebbende kan een verzoek indienen om een deel van het toetsingsinkomen buiten beschouwing te laten voor de berekening van de Huurtoeslag. N.B. Dit geldt dus niet voor andere toeslagen.

De inkomensbestanddelen die buiten beschouwing mogen blijven staan limitatief vermeld in [artikel 2b](#) van het Besluit op de huurtoeslag. Het zijn:

1. , die in het berekeningsjaar niet meer bedraagt dan het genoemde bedrag in [artikel 66](#) lid 1 van de Pensioenwet en [artikel 78](#) lid 1 van de Wet verplichte beroepspensioenregeling
2. [een nabetaling van inkomsten](#) als bedoeld in de Wet IB 2001, [afdeling 3.3](#) (loon) en [3.5](#) (uitkering/verstrekking)
3. [een wezenuitkering](#) die aan een ander dan de wettelijke vertegenwoordiger van het kind wordt uitbetaald
4. [een afkoopsom op grond van de Liquidatiewet ongevallenwetten](#)
5. [verhogingen op grond van artikel 10](#) van de WAZ, [artikel 2:51](#) of [3:9](#) van de Wajong of [artikel 22](#) van de WAO, voor zover het bedrag van de verhoging niet hoger is dan het in [artikel 6.20](#) eerste lid onder a van de wet IB 2001 genoemde drempelbedrag voor uitgaven voor specifieke zorgkosten.

Het bijzonder vermogen wordt behandeld in [Hoofdstuk 11](#)

Ad 1. Afkoopsom Klik voor dialoogscherm met permalink

Tot en met 2018 is in de Pensioenwet en ook in de Wet verplichte beroepspensioenregeling geregeld dat pensioenen waarbij sprake is van een gering pensioenjaarbedrag, eenzijdig door de pensioenuitvoerder worden afgekocht. Per 2019 is dit veranderd. Sindsdien kunnen kleine pensioenen worden samengevoegd en mag slechts in uitzonderlijke gevallen een pensioenuitvoerder een pensioen afkopen.

Een afkoopsom van een pensioen/nabestaandenpensioen mag voor het toetsingsinkomen buiten beschouwing worden gelaten, mits het pensioenjaarbedrag niet hoger is dan de grens genoemd in de Pensioenwet ([artikel 66](#) lid 1) en de Wvp ([artikel 78](#) lid 1). De tekst van het Besluit geeft dit overigens niet duidelijk weer. Het lijkt alsof de afkoopsom niet hoger mag zijn dan het pensioenjaarbedrag. Uit de [wetsgeschiedenis](#) blijkt dat het gaat om het jaarbedrag van het pensioen dat wordt afgekocht.

Grensbedrag voor de afkoop is:

2012: € 438,44

2013: € 451,22

2014: € 458,06

2015: € 462,88

2016: € 465,94

2017: € 467,89

2018: € 474,11

2019: € 484,09

Als het jaarbedrag boven de grens ligt, moet de afkoop worden meegenomen in het toetsingsinkomen. Als het jaarbedrag gelijk is of daaronder ligt mag de afkoopsom buiten beschouwing worden gelaten. Voor de beoordeling maakt het niet uit of de afkoop is opgelegd of dat belanghebbende hierom heeft verzocht. Als de

belanghebbende meerdere pensioenen heeft afgekocht waarvan de jaarbedragen afzonderlijk onder de grens liggen maar bij elkaar opgeteld boven het grensbedrag uitkomen, dan mogen de afkopen wel buiten beschouwing worden gelaten. Overlevingspensioen en partnerpensioen vallen onder nabestaandenpensioen. Het moet gaan om een pensioen en niet om iets anders. Een lijfrente valt er bijvoorbeeld niet onder, dat is een verzekering. De definities uit Wet IB 2001, [artikel 1.7](#), kunnen daar verduidelijking bieden.

Voorbeeld pensioenafkoop

Omdat de heer A een korte tijd in de kleinmetaalsector heeft gewerkt, heeft hij vanaf zijn pensioengerechtigde leeftijd (we stellen die in dit voorbeeld op 65) recht op een pensioen. Stel dat dit pensioen € 35 per maand bedraagt, dan is dat op jaarbasis € 420. Het pensioenfonds van de kleinmetaal besluit om dit pensioen niet maandelijks of jaarlijks uit te keren omdat dat hoge uitvoeringskosten met zich meebrengt. Het pensioen wordt in 2010 afgekocht. Het afkoopbedrag wordt mede gebaseerd op de gemiddelde leeftijd van een man, stel 78 jaar. Dus het pensioenfonds koopt dit pensioen af voor $(78 - 65 =) 13 \text{ jaar} \times € 420 = € 5.460$.

Omdat het jaarbedrag (420) onder de grens voor 2010 (420,69) blijft mag het afkoopbedrag van

€ 5.460 voor 2010 buiten beschouwing worden gelaten. Heeft de heer A nog een tweede klein pensioen, waarvan het jaarbedrag bijvoorbeeld € 200 bedraagt, dan mag ook dit bedrag buiten beschouwing worden gelaten.

Ad 2. Nabetaling Klik voor dialoogscherm met permalink

Nabetalingen van inkomen (loon of uitkering) die betrekking hebben op voorgaande jaren mogen buiten beschouwing worden gelaten op het toetsingsinkomen.

Er zijn twee zaken te beoordelen bij een nabetaling cfm [artikel 2b](#) Besluit op de huurtoeslag:

1. valt het inkomen onder de reikwijdte van [afdeling 3.3](#) of [3.5](#) van de Wet IB2001 (dus is het loon of is het uitkering)?
2. betreft het een nabetaling?

Ad. I:

- Uitbetaling verlofuren / uitbetaling vakantiedagen vallen onder loon/uitkering.
- Alimentatie valt onder loon/uitkering, want dit valt onder artikel 3.101 lid 1 onder b, “ontvangen op grond van een rechtstreeks uit het familierecht voortvloeiende verplichting” en dat is afdeling 3.5.
- Inkomsten als gastouder vallen niet onder loon/uitkering, want dat is resultaat overige werkzaamheden en dat valt onder afdeling 3.4 (art. 3.90 Wet IB 2001).
- Ontslagvergoeding en faillissementsuitkering vallen onder loon/uitkering.

In veel gevallen kan uit de aangifte/aanslag inkomstenbelasting overigens eenvoudig worden afgeleid of sprake is van inkomsten als bedoeld in afdeling 3.3 of 3.5 van de Wet IB2001.

Ad. II:

- Van een nabetaling is sprake, wanneer een betaling in een later jaar gedaan wordt, dan dat deze eigenlijk gedaan had moeten worden (ook wel opeisbaar was genoemd). Denk bijvoorbeeld aan de situatie dat iemand van de rechter gelijk krijgt dat hij in eerdere jaren recht had op een hogere bijstandsuitkering. De gemeente had deze uitkering in die eerdere jaren moeten uitbetalen.

- Er is geen sprake van een nabetaling, wanneer het om het reguliere betaalmoment gaat, bijvoorbeeld wanneer de overuren van december standaard in januari worden uitbetaald. De werknemer kan deze betaling immers pas in januari opeisen.
Ook is er geen sprake van een nabetaling, wanneer het recht op uitbetaling pas in het latere jaar ontstaat, bijvoorbeeld omdat de werknemer vraagt de opgebouwde verlofuren van het vorige jaar alsnog uit te betalen. Het recht op deze uitbetaling ontstaat immers pas door het verzoek.
- Wordt een uitbetaling feitelijk te laat gedaan, dan kan ook sprake zijn van een nabetaling. Zo'n situatie waarbij toch sprake was van een nabetaling deed zich voor in een RvS uitspraak van 15 maart 2017 (zie ro 3.3 [ECLI:NL:RVS:2017:659](#)). Situatie: bij einde van een dienstbetrekking moest een restant aan niet opgenomen verlof, vakantiegeld en dergelijke, volgens de arbeidsovereenkomst binnen zes weken, worden uitbetaald. Dat bedrag (€ 837,31) was in december 2013 vorderbaar, maar werd pas op 6 januari 2014 uitbetaald. Dus een omzettingmoment vanwege einde dienstverband, vervolgens de opeisbaarheid en de betaling daarna in het volgende berekeningsjaar: nabetaling zei de Afdeling, want te laat betaald.

Let op!

Een ontslagvergoeding is vaak gebaseerd op het arbeidsverleden. Het recht op de ontslagvergoeding ontstaat echter pas op het moment van het ontslag en is daarom geen nabetaling en daarom geen bijzonder inkomen.

Grote nabetalingen: > € 2.300

Voor het buiten beschouwing laten van een nabetaling geldt een extra voorwaarde bij bedragen groter dan gemiddeld € 2.300 per jaar. Bij die grote nabetalingen vindt alleen honorering plaats als ([artikel 2b](#) lid 2) '[...] over de berekeningsjaren waarop de nabetaling betrekking heeft minder huurtoeslag zou worden genoten dan als de betrokken uitkomsten niet als nabetaling zouden zijn uitbetaald'. B/T moet dus een fictieve herberekening maken en over de voorgaande jaren beoordelen hoeveel huurtoeslag zou zijn ontvangen als de betalingen in de betreffende berekeningsjaren wel zouden zijn gedaan. Als uit deze berekening blijkt dat men over eerdere jaren in totaal meer huurtoeslag zou hebben ontvangen dan men eenmalig mist als gevolg van de nabetaling, dan mag de nabetaling niet buiten beschouwing worden gelaten. Als het totaal van teveel ontvangen huurtoeslag over de eerdere jaren lager is dan het eenmalige nadeel, mag de nabetaling wel buiten beschouwing worden gelaten. De eerder jaren worden dan overigens niet daadwerkelijk aangepast.

Voorbeeld grote nabetaling

Er is een UWV nabetaling van € 10.000 in 2017 die betrekking heeft op 2015 (€ 5.000) en 2016 (€ 5.000). Voor 2017 doet betrokkene een verzoek bijzonder inkomen omdat met de nabetaling de huurtoeslag € 1.000 minder wordt.

	2015	2016	2017
huurtoeslag	€ 1.000	€ 1.000	€ 0
fictieve herberekening (situatie 1)	€ 800	€ 800	€ 1.000
fictieve herberekening (situatie 2)	€ 400	€ 400	€ 1.000

In situatie 1 is het nadeel over 2015 en 2016 totaal € 400 als er geen nabetaling zou zijn geweest. Dat is kleiner dan het nadeel in 2017 van € 1.000 bij de nabetaling. De nabetaling wordt dan gehonoreerd en voor 2017 buiten beschouwing gelaten.

In situatie 2 is het nadeel over 2015 en 2016 totaal € 1.200 als er geen nabetaling zou zijn geweest. Dat is groter dan het nadeel in 2017 van € 1.000 bij de nabetaling. De nabetaling wordt niet gehonoreerd en voor 2017 niet buiten beschouwing gelaten.

Als in voorgaande jaren geen huurtoeslag is aangevraagd kunnen deze berekeningsjaren niet meedoen in de fictieve herberekening. Dat betekent dat in die berekeningsjaren geen fictief nadeel voor belanghebbende kan optreden. Dit pakt dan gunstig uit voor belanghebbende omdat er, naar verhouding, meer nadeel in het jaar van nabetaling zal plaatsvinden.

Ad. 3 Wezenuitkering **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Op grond van [artikel 26](#) van de Algemene nabestaandenwet (ANW) hebben wezen recht op een wezenuitkering. Op grond van [artikel 49](#) van de ANW kunnen wezenuitkeringen aan een ander dan de wettelijke vertegenwoordiger van het kind worden uitbetaald. De Sociale Verzekeringsbank is bevoegd dit besluit te nemen. Het is in dat geval noch voor de huurder, noch voor de wees mogelijk om over dit bedrag te beschikken, terwijl het voor de belastingheffing wel als inkomen bij de wees wordt meegeteld. Alleen deze bedragen mogen buiten beschouwing worden gelaten. Voor de (meer gebruikelijke) wezenuitkeringen aan de wettelijke vertegenwoordiger geldt dat dus niet.

Ad. 4 Afkoopsom Liquidatiewet ongevallenwetten **Klik voor dialoogscherm met permalink**

De Ongevallenwet (1921) werd met ingang van 1 juli 1976 opgeheven. Hiervoor in de plaats werd de WAO ingevoerd. Volgens de Ongevallenwet bestond er een levenslang uitkeringsrecht. Dit in tegenstelling tot de WAO, waar de uitkering wordt beëindigd per eerste van de maand waarin iemand de 65-jarige leeftijd bereikt. Om dit nadeel van de overgang naar de WAO te compenseren is de Liquidatiewet Ongevallenwetten ingevoerd. Hierin is geregeld dat de ex-Ow'er die 65 wordt, een afkoopsom wordt toegekend. Dit geldt dus alleen nog voor mensen die al in 1976 een OW- uitkering ontvingen en die nu nog 65 moeten worden.

Ad. 5 Verhoging van een WAZ-, Wajong- of WAO-uitkering vanwege kosten voor oppas en verzorging **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Belanghebbenden met een reguliere WAZ-, Wajong- of WAO-uitkering kunnen bovenop die uitkering een verhoging krijgen. Deze verhoging is vanwege kosten voor oppas en verzorging die zij in hun situatie moeten maken. Deze verhoging kan voor een deel buiten het toetsingsinkomen blijven voorzover het bedrag niet hoger is dan het drempelbedrag voor specifieke zorgkosten van genoemd in [artikel 6.20](#) Wet IB 2001. In dat onderdeel van het artikel gaat het om het drempelbedrag voor de buitengewone uitgaven (voor het buiten beschouwing laten geldt dit drempelbedrag als maximum bedrag). De WAZ is op 1 augustus 2004 afgeschaft. De WAO is op 29 december 2005 vervangen door de WIA. Bovenstaande regeling geldt nog voor oude WAZ en WAO gerechtigden en kan alleen bij de Wajong van toepassing zijn voor nieuwe gevallen.

Samenloop bijzondere inkomensverlaging en vermogen **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Als het inkomen nu wordt verlaagd met een bijzonder inkomensbestanddeel dan kan het zijn dat iemand wel in aanmerking komt voor huurtoeslag op basis van het -aangepaste - inkomen, maar dat het vermogen zijn recht op huurtoeslag nog in de weg staat. De toepassing van [artikel 2b](#) van het Besluit op de huurtoeslag werkt namelijk niet door naar de IB en verandert daardoor ook het voordeel uit sparen en beleggen niet.

Bewijsstukken **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Verschillende bewijsstukken kunnen hier volstaan. Algemeen kan gezegd worden dat uit de bewijsstukken moet blijken wat voor soort bedrag het is, hoe hoog het (bruto) bedrag is, wanneer en aan wie het is uitbetaald en als het betrekking heeft op meerdere jaren moet blijken op welke jaren. In de definitieve fase wordt het verzoek beoordeeld op het inmiddels definitief vastgestelde inkomen. Bij het geschatte inkomen in de voorschot kan wel rekening worden gehouden met het verzoek.

[Naar boven](#)

1.8 Enkele bijzondere procedures

 Klik voor dialoogschermd met permalink

Deze paragraaf bespreekt enkele bijzondere procedures.

- de procedure voor de redelijkheidstoets door de huurcommissie ([1.8.1](#))
- de procedure voor het ‘aanwijzen’ door B/T van onzelfstandige woonruimte ([1.8.2](#))
- procedure uitwisselen huurgegevens ([1.8.3](#))
- woonlastenfonds ([1.8.4](#))

[Naar boven](#)

1.8.1 Huurcommissie Klik voor dialoogschermd met permalink

De Huurcommissie is een onafhankelijke organisatie en bestaat uit een voorzitter en leden. De voorzitter is door de Kroon benoemd en heeft de leiding over de Huurcommissie. De leden van de Huurcommissie werken meestal bij huurdersverenigingen (huurdersleden) en een woningbouwvereniging of als makelaar (verhuurdersleden). In een Huurcommissie zit een gelijk aantal huurdersleden en verhuurdersleden.

Tot 2010 was er een 59 tal huurcommissies; sinds 2010 is er nog maar één landelijke huurcommissie: een Zelfstandig Bestuursorgaan gevestigd in Den Haag.

De Huurcommissie behandelt geschillen tussen huurder en verhuurder over onderhoud, huurprijs en servicekosten van huurwoningen. Een huurder kan bijvoorbeeld naar de Huurcommissie stappen, als hij van mening is dat er een te hoge huur wordt gevraagd, bijvoorbeeld omdat er achterstallig onderhoud aan de woning is, en hij met de verhuurder geen afspraak kan maken over een huurverlaging.

Ook B/T heeft belang bij de Huurcommissie. Bij twijfel over de redelijkheid van de huurprijs kan B/T de Huurcommissie verzoeken om onderzoek te doen. In de praktijk heeft B/T dit de laatste jaren echter niet meer gedaan.

Onderzoek kan ook worden gevraagd als er bijvoorbeeld twijfel is over de zelfstandigheid van de woonruimte, of als de huurovereenkomst vragen oproept in relatie tot het recht op de huurtoeslag (aard van woonruimte of huurcontract).

[Naar boven](#)

1.8.1.1 Maximale huurprijsgrens Klik voor dialoogschermd met permalink

Op grond van [artikel 5](#) lid 1 Wht kan in plaats van de verschuldigde huurprijs, voor de berekening van de huurtoeslag het bedrag van de zogenoemde ‘maximale huurprijsgrens’ worden gehanteerd. De maximale huurprijsgrens is de huurprijs die maximaal redelijk is voor het enkele gebruik van de woonruimte.

[Artikel 5](#) lid 2 Wht bepaalt dat het bedrag van de maximale huurprijsgrens alleen in plaats van de verschuldigde huurprijs kan worden gebruikt, nadat de Huurcommissie of de voorzitter van de Huurcommissie, aan B/T en aan de huurder, advies heeft uitgebracht of een verklaring heeft verstrekt over de redelijk te achten huurprijs.

Voor de verklaring van de voorzitter geeft het Besluit huurtoeslag, [artikel 6](#) nadere regels: in de verklaring wordt de hoogte van de huurprijs vermeld en of deze al dan niet redelijk is, beoordeeld naar de bij of krachtens de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte gestelde regels. De Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte (Uhw, [artikel 10](#) lid 1) bepaalt dat bij of krachtens een AMvB regels worden gegeven voor de waardering van de kwaliteit van een woonruimte, van de redelijkheid van de huurprijs en van wijziging daarvan. [Artikel 12](#) lid 2 van de Uhw bepaalt dat regels worden gegeven die de huurcommissie bij de beoordeling van de redelijkheid van de in rekening te brengen huurprijs in acht neemt.

Als de huurprijs niet redelijk is, vermeldt de voorzitter ook het puntenaantal op basis van het woningwaarderingstelsel, bedoeld in [artikel 5](#) van het Besluit huurprijzen woonruimte. Als de verklaring luidt dat de huurprijs te hoog is, wordt voor de huurtoeslag van de maximale huurgrens uitgegaan. De huurprijs volgens de woningwaardering (de maximale huurprijsgrens) wordt in dat geval gehanteerd.

Om zoveel mogelijk te waarborgen dat de huurtoeslag is gebaseerd op redelijke huren geldt hiervoor de procedure voor de redelijkheidstoets. Echter, ook in andere situaties (bijvoorbeeld uit een controle) kan blijken dat er risico is dat onterecht, of een te hoge huurtoeslag wordt toegekend en kan de Huurcommissie worden verzocht onderzoek te doen en te adviseren.

[Naar boven](#)

1.8.1.2 Aanvraag redelijkheidstoets [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

B/T kan in bepaalde te selecteren gevallen de voorzitter van de Huurcommissie om advies uit te brengen over de redelijkheid van de verschuldigde huurprijs. De redelijkheidstoets.

Selectie van aanvragers [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Gevraagd kan worden de redelijkheid van de verschuldigde huurprijs te toetsen, nadat de huurder voor de eerste keer aanspraak maakt op een huurtoeslag voor een zelfstandige woonruimte, die gehuurd wordt van een particuliere verhuurder of instelling. De woning is dus niet in eigendom of in beheer van een gemeente, een woningbouwvereniging of woningcorporatie. Daarnaast kan B/T advies vragen over de redelijkheid van de huurprijs bij een eerste aanvraag van een huurder voor een onzelfstandige woonruimte die deel uitmaakt van een aangewezen woongebouw voor begeleid wonen. Het maakt niet uit hoe lang de huurder al in de woonruimte woont. Het gaat er om dat de huurder voor het eerst aanspraak maakt op huurtoeslag voor deze woonruimte. ^{10.2.d}

Beoordeling door de Huurcommissie [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Aan de hand van de verstrekte gegevens onderzoekt de Huurcommissie de redelijkheid van de kale huurprijs en beoordeelt zij de huurovereenkomst.

Conclusie uit het onderzoek kan zijn dat de verschuldigde huurprijs wel of niet redelijk is, of dat rekening moet worden gehouden met andere huurcomponenten.

Het woningwaarderingstelsel [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

De huurprijs van de woonruimte wordt bepaald aan de hand van een wettelijk vastgesteld woningwaarderingstelsel, ook wel puntenstelsel of puntenwaardering genoemd. Aan het aantal punten voor de woning is de maximale huurprijsgrens gekoppeld. De maximale huurprijsgrens, zoals bedoeld in de

Uitvoeringswet huurprijzenwet woonruimte, drukt de huurprijs uit in relatie tot de kwaliteit van de woning. Afhankelijk van het gemiddelde inflatiepercentage, worden de maximale huurprijsgrenzen hierop in de regel jaarlijks per 1 juli aangepast.

Voor huurders en verhuurders is het belangrijk om te weten wat het puntenaantal voor de woonruimte is en wat de hoogte is van de wettelijk toegestane maximale huurprijsgrens.

Voor de verschillende soorten woonruimten zijn drie puntensystemen, namelijk voor:

- zelfstandige woonruimten
- onzelfstandige woonruimten
- woonwagens en woonwagenstandplaatsen

In het puntensysteem zijn onder andere betrokken de oppervlakte van de vertrekken, de verwarming, de (uitrusting van de) keuken en het sanitair. Ook de woonomgeving telt mee, waarbij punten worden toegekend aan de nabijheid van winkels, speelmogelijkheden, groen en dergelijke voorzieningen. Het puntensysteem houdt geen rekening met de onderhoudstoestand van de woning.

Gevolgen voor de aanvrager [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Verklaring van de Huurcommissie [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Als de huurcommissie verklaart dat verschuldigde huurprijs redelijk is en er geen bijzonderheden uit de beoordeling van de gegevens naar voren komen, heeft dit geen gevolgen voor de rekenhuur die is gehanteerd voor de huurtoeslag. In andere gevallen kan dat wel gevolgen hebben.

Huurtoeslag vooruitlopend op de verklaring van de Huurcommissie [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Omdat het niet in te schatten is wat het Advies van de Huurcommissie zal zijn, wordt vooruitlopend daarop doorgaans een voorschot verleend waarbij de opgegeven verschuldigde huurprijs is gehanteerd. Als de Huurcommissie vervolgens vaststelt dat de huurprijs niet redelijk is, dan wordt de huurtoeslag alsnog aangepast op de rekenhuur voor het bedrag van de maximale huurprijsgrens en ontvangt de aanvrager een nieuwe beslissing.

Huurverlagingsprocedure [Klik voor dialoogscherf met permalink](#)

Als de overeengekomen huurprijs tussen de huurder en verhuurder niet redelijk is, start de Huurcommissie automatisch een 'huurverlagingsprocedure'. Deze procedure start de Huurcommissie alleen als de aanvraag voor de huurtoeslag binnen zes maanden na de aanvang van de huurovereenkomst is ingediend. De Huurcommissie toetst de aanvangshuur en doet hierover een uitspraak. Deze uitspraak kan ertoe leiden dat de huurder vanaf de datum waarop de huurovereenkomst is aangegaan, een lagere huurprijs verschuldigd is.

Eerst schrijft het secretariaat van de Huurcommissie de aanvrager aan met het verzoek om betaling van leges. Het verzoek wordt vergezeld van een informatiebrochure over de huurverlagingsprocedure. De aanvrager kan dan alsnog aangeven dat hij/zij geen huurverlagingsprocedure wil aangaan.

Het wel of niet aangaan van de huurverlagingsprocedure is niet van invloed op de huurprijs die voor de huurtoeslag wordt gehanteerd. In beide gevallen wordt in plaats van de niet redelijke huurprijs de maximale huurprijsgrens aangehouden.

De Huurcommissie start geen huurverlagingsprocedure als de huurder een huurtoeslagaanvraag indient later dan zes maanden nadat de huurovereenkomst is aangegaan. De huurder kan in dat geval, nadat hem/haar is gebleken

dat de overeengekomen huurprijs niet redelijk is, de Huurcommissie alsnog verzoeken om een huurverlagingsprocedure. De Huurcommissie toetst de huurprijs vanaf de verzoekdatum en doet dan geen uitspraak met terugwerkende kracht tot de aanvangshuur.

Woningwaardering en volgende berekeningsjaren **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Als de Huurcommissie een woning heeft beoordeeld en de puntenwaardering heeft vastgesteld, dan geldt deze waardering voor de huurtoeslag ook in (op)volgende berekeningsjaren. Dit is met name van belang in het geval de huurprijs niet redelijk is. Voor de huurtoeslag wordt dan in volgende berekeningsjaren uitgegaan van de maximale huurprijsgrens die bij het puntenaantal hoort. Dit geldt zo lang de huurder de desbetreffende woning bewoont en de verschuldigde huurprijs niet is verlaagd onder het niveau van de maximale huurprijsgrens, bijvoorbeeld naar aanleiding van de huurverlagingsprocedure.

Als uit een recenter onderzoek door de Huurcommissie blijkt dat een eerdere waardering van de woning door nieuwe omstandigheden is achterhaald, dan wordt uiteraard de laatst bekende puntenwaardering gehanteerd.

[Naar boven](#)

1.8.1.3 Andere situaties naar aanleiding van onderzoek **Klik voor dialoogscherf met permalink**

De Huurcommissie kan bij de beoordeling van de gegevens of onderzoek in de woning verschillende situaties onderkennen die van belang zijn voor het recht op of de hoogte van de huurtoeslag. Zie hiervoor ook eerder in dit hoofdstuk onder [Huurovereenkomst](#), [Woonruimte](#) en [Rekenhuur](#). Twee situaties worden hieronder nog aangegeven.

Onzelfstandige woonruimte **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Het kan voorkomen dat de Huurcommissie bij het onderzoek in de woning constateert dat de woonruimte onzelfstandig is. Tenzij het een onzelfstandige woonruimte in een aangewezen woongebouw betreft, zal de Huurcommissie geen waardering geven over de hoogte van de verschuldigde huurprijs.

All-in huur **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Als de Huurcommissie tijdens het onderzoek constateert dat er sprake is van een [all-in huurprijs](#) dan zal dit in het advies worden aangegeven. B/T zal op grond hiervan in eerste instantie de huurprijs berekenen op 55% van de maximale huurprijsgrens die hoort bij de puntenwaardering voor de woonruimte, voor zover dat bedrag onder de verschuldigde huurprijs ligt. Het is dan aan de huurder om de verhuurder te verzoeken een uitsplitsing te maken in de kale huurprijs en de overige kosten en hiervan een door de verhuurder ondertekende specificatie op te sturen met het verzoek de huurtoeslag hierop aan te passen.

Als de huurder de Huurcommissie verzoekt de all-in huurprijs te splitsen, bepaalt deze de verschuldigde huurprijs ook op de hiervoor genoemde 55% van de maximale huurprijsgrens en het verschuldigde bedrag voor bijkomende kosten op 25%. De verhuurder heeft er dus belang bij de all-in huurprijs te splitsen.

Volgend voorbeeld dient ter verduidelijking:

Betreft

Berekenen

Verschuldigde all-in huurprijs	€ 500,00
Puntenwaardering voor de woonruimte	125
Bij puntenwaardering behorende maximale huurprijsgrens € 522,15	
Huurprijs voor de huurtoeslag	$55\% \times € 522,15 = € 287,18$

[Naar boven](#)

1.8.1.4 Dicta Klik voor dialoogscherf met permalink

Dicta zijn in dit geval uitspraken van de Huurcommissie op verzoekschriften van de huurder en/of de verhuurder naar aanleiding van de verschuldigde huurprijs. Dit kan gaan om de aanvangshuur, een bezwaar van de huurder tegen de voorgestelde huurverhoging, of omdat er gebreken aan de woning zijn. De uitspraak over de huurprijs is gebaseerd op het woningwaarderingstelsel dat voortvloeit uit de Uitvoeringswet huurprijzen woonruimte. De huurder is de (veelal lagere) huurprijs naar aanleiding van de uitspraak vanaf een bepaalde datum verschuldigd aan de verhuurder.

Om voor de huurtoeslag uit te kunnen gaan van de huurprijs die de huurder volgens de uitspraak verschuldigd is, stuurt de Huurcommissie periodiek een bestand met alle dicta in Nederland aan B/T. Dit bestand wordt vervolgens gefilterd op dicta van huurtoeslagaanvragers, zodat de huurtoeslag hierop zo nodig kan worden aangepast.

Beroepsprocedure Klik voor dialoogscherf met permalink

Huurder en/of verhuurder kan tegen de uitspraak van de Huurcommissie beroep instellen bij het kantongerecht ([7:262 BW](#)). De uitspraak van de Huurcommissie kan dan door de kantonrechter worden herroepen. B/T wacht een eventuele uitspraak op een beroep echter niet af en baseert de huurtoeslag op de gegevens in het dictum. Alleen als de aanvrager aangeeft dat de uitspraak over de huurprijs nog niet definitief (onherroepelijk) is, omdat een procedure bij de kantonrechter is gestart tegen de uitspraak van de Huurcommissie, hanteert B/T de huurprijs en de ingangsdatum in het dictum niet. In dat geval zullen pas na de ‘onherroepelijke uitspraak’ van de kantonrechter de gegevens van de uitspraak worden gehanteerd voor de huurtoeslag. Dit omdat de huurder de verhuurder niet eerder kan aanspreken op verrekening van de te veel betaalde huur, dan nadat de uitspraak over de huurprijs definitief is geworden. De aanvrager is in dat geval gehouden B/T te informeren over de uitspraak van de kantonrechter en een eventuele vervolprocedure.

[Naar boven](#)

1.8.2 Aanwijzing onzelfstandige woonruimten Klik voor dialoogscherf met permalink

Onzelfstandige woonruimten vallen in beginsel buiten de werking van de Wht, maar in bepaalde gevallen kan voor een onzelfstandige woning tóch huurtoeslag worden verstrekt, namelijk wanneer de woonruimte deel uitmaakt van een woongebouw dat door de B/T is aangewezen ([artikel 11](#) lid 1b en lid 2 Wht).

Sinds 1 juli 1997 is aanwijzing van een woongebouw alleen mogelijk wanneer de onzelfstandige woonruimten die in het woongebouw worden verhuurd bestemd zijn voor begeleid wonen of voor groepswonen door ouderen of een daarmee vergelijkbare woonvorm met een combinatie van zorg en wonen. De voorwaarden waaraan voor

de aanwijzing van het woongebouw moet worden voldaan, zijn voor beide doelgroepen nader vastgelegd in [artikel 3](#) van het Besluit huurtoeslag.

Na aanwijzing van het woongebouw kunnen individuele huurders een aanvraag indienen die wordt getoetst aan de voorwaarden in Wht en Awir, die ook gelden voor huurders van zelfstandige woningen. Daarnaast vallen de aanvragen voor begeleid wonen projecten altijd onder de redelijkheidstoets (toets door de Huurcommissie op de redelijkheid van de huurprijs).

Ook is huurtoeslag mogelijk voor onzelfstandige woonruimten in woongebouwen die al vóór 1 juli 1997 op grond van de toen geldende Wet individuele huursubsidie (Wihs) waren aangewezen (Wht, [artikel 55](#) lid 3). Dit betreft voornamelijk woongebouwen voor studentenhuysvesting en voor woongroepen. Voor deze categorieën huurders kunnen sinds 1997 geen nieuwe woongebouwen meer worden aangewezen. Bij een wisseling van eigenaar of beheerder kan de aanwijzing onder voorwaarden worden gecontinueerd; er moet dan een nieuwe aanwijzingsbeschikking worden gevraagd.

Voordat een huurder van een onzelfstandige woonruimte een huurtoeslag kan krijgen, moeten er twee verschillende trajecten zijn doorlopen:

- De verhuurder moet om aanwijzing van het woongebouw verzoeken.
- De individuele huurder moet volgens de algemene regels van de Wet op de huurtoeslag en de Awir een aanvraag indienen.

De verzoeken om aanwijzing van de onzelfstandige woonruimten worden behandeld door het team Verhuurdersadministratie.

[Naar boven](#)

1.8.2.1 Soorten aangewezen woongebouwen Klik voor dialoogscherm met permalink

Woongebouwen voor begeleid wonen en groepswonen voor ouderen Klik voor dialoogscherm met permalink

Sinds 1 juli 1997 is aanwijzing alleen mogelijk voor woonruimten die zijn bestemd voor begeleid wonen of voor groepswonen door ouderen ([artikel 11](#) lid 2 Wht). Groepswoningen voor ouderen zijn tot nu toe niet aangewezen, woongebouwen voor begeleid wonen wel. Aan de verhuurders van deze aangewezen woonruimten is een beschikking gestuurd met een aanwijzingsnummer dat bestaat uit de letters AW, gevolgd door vijf cijfers. In die aanwijzingsbrief is vermeld onder welke voorwaarden de aanwijzing gehandhaafd blijft.

Woongebouwen met onzelfstandige wooneenheden en woongebouwen voor groepswonen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Vóór 1 juli 1997 zijn woongebouwen met onzelfstandige wooneenheden en woongebouwen voor groepswonen aangewezen op grond van de Wet individuele huursubsidie, die tot 1 juli 1997 van kracht was. De verhuurder heeft destijds een aanwijzingsbeslissing (brief) ontvangen waarin enkele ontbindende voorwaarden staan. De Huursubsidiewet vanaf 1 juli 1997 en vervolgens de huidige Wet op de huurtoeslag regelt dat huurders van die wooneenheden vanaf 1 januari 2006 ook voor huurtoeslag in aanmerking blijven komen. ([artikel 55](#) lid 3 Wht)

[Naar boven](#)

1.8.2.2 Woongebouw voor begeleid wonen en aanwijzingscriteria

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Een woongebouw is een pand met een gemeenschappelijke toegangsdeur die toegang biedt tot een aantal afzonderlijke onzelfstandige wooneenheden, die elk van een afsluitbare toegangsdeur zijn voorzien. Als dat

woongebouw de bijzondere bestemming heeft (in de afzonderlijke wooneenheden) huisvesting te bieden aan personen die begeleiding en/of zorg nodig hebben om zelfstandig te kunnen wonen, is er sprake van een woongebouw voor begeleid wonen.

Aan het gebouw op zich worden geen specifieke eisen gesteld, behalve dat het geschikt moet zijn voor het zelfstandig, onder begeleiding, wonen van personen die tot de doelgroep behoren. Behalve een complex, dat speciaal ten behoeve van begeleid wonen is gebouwd, kan er bijvoorbeeld sprake zijn van een 'gewone' eengezinswoning, die is opgesplitst in verschillende onzelfstandige woonruimten. Ook kan een deel van een woongebouw worden aangewezen, bijvoorbeeld één of meer verdiepingen van een flatgebouw. Wel geldt als voorwaarde dat iedere bewoner de beschikking moet hebben over minimaal één privévertrek met woon-/slaapfunctie (zijn eigen afsluitbare wooneenheid).

Criteria voor aanwijzing Klik voor dialoogscherm met permalink

- Het woongebouw moet geheel of gedeeltelijk zijn bestemd voor mensen, die zorg en/of begeleiding nodig hebben om zelfstandig te kunnen wonen. De doelgroepen zijn: verstandelijk en/of lichamelijk gehandicapten, (ex)psychiatrische patiënten, psychogeriatrische patiënten en ex dak- en thuislozen. - - De eigenaar van het woongebouw moet een rechtspersoon zonder winstoogmerk zijn, die mede op het gebied van de volkshuisvesting werkzaam is. Hieronder worden bijvoorbeeld verstaan: een wooncorporatie, een toegelaten zorginstelling met eigen decentraal bezit, een vereniging/stichting van ouders met eigen bezit. Ingeval de eigenaar van het woongebouw niet zelf de afzonderlijke woonruimten verhuurt aan de bewoners, maar er sprake is van een (onder) verhuurder, dan moet ook die (onder)verhuurder een niet winst beogend rechtspersoon zijn.

N.B. De marktwerking in de zorg - door de overheid en zorgverzekeraars gestimuleerd - leidt de laatste jaren tot een veelheid aan nieuwe initiatieven en vormen. Daarbij wordt vaak voor de B.V. vorm gekozen. Het lijkt niet langer haalbaar om organisaties met winstoogmerk te weren van de zorgmarkt en om hun gebouwen een aanwijzing ex [artikel 11](#) Wht te weigeren. Dit geeft rechtsongelijkheid voor een grote groep van (kwetsbare) burgers. Er wordt gewerkt aan nieuwe criteria voor het beoordelen van aanvragen van organisaties die een naar hun vorm winstoogmerk niet uitsluiten.

- Het begeleid wonen project moet zo veel mogelijk gericht zijn op integratie en participatie van de bewoners in de woonwijk. Bij de beoordeling hiervan wordt er wél rekening mee gehouden, dat integratie voor sommige doelgroepen (bijvoorbeeld ernstig dementerenden) een minder haalbare doelstelling kan zijn.
- Begeleiding/zorg moet plaatsvinden door een op grond van de Wet toelating zorginstellingen (Wtzi) toegelaten zorginstelling die zorg verleend op grond van de Wet langdurige zorg (Wlz) of door een andere deskundige, erkende hulpverleningsinstantie, of de huurders beschikken over een persoonsgebonden budget als bedoeld in de Wet langdurige zorg, de Zorgverzekeringswet, de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 of de Jeugdwet.
- De verhuurder moet bij het aanwijzingsverzoek de beschikkingen overleggen waarbij aan alle huurders van de onzelfstandige woonruimte in het woongebouw een persoonsgebonden budget is toegekend op grond van een van bovengenoemde wetten.
- Het project mag niet (uitsluitend) zijn gericht op huisvesting van minderjarige bewoners.
- Het project moet gericht zijn op permanente bewoning. Dat wil zeggen, dat het de bedoeling moet zijn om de huurder voor onbepaalde duur huisvesting en zorg/begeleiding te verschaffen. Dit laat overigens onverlet dat het begeleid wonen er mede op gericht kan zijn om de huurder voor te bereiden op een nog verder gaande zelfstandigheid in het wonen.

- Er moet een gescheiden huur- en zorgcontract zijn, zodat daadwerkelijk sprake is van een scheiding van wonen en zorg. Dit in tegenstelling tot intramurale woonvormen waar behalve de zorg ook de huisvesting via de Wlz wordt vergoed.
- De huurprijs van de woonruimte mag niet door een andere instantie of via een andere regeling worden gesubsidieerd.
- Elke huurder moet tenminste over één privékamer (wooneenheid) beschikken. De wooneenheden mogen dus niet worden gedeeld, behalve door de huurder en diens partner of medebewoner.
- De privéruimten moeten herkenbaar zijn aangeduid via nummer, omschrijving of aanduiding op de project-/bouwtekening. Deze (nadere) adressering van de wooneenheden moet in de huurovereenkomst tot uitdrukking komen en moet overeenkomen met de aanduiding die voor de ruimte in de BRP wordt gehanteerd. Dit is noodzakelijk in verband met de geautomatiseerde gegevensuitwisseling met de BRP bij de verwerking van huurtoeslaanvragen.

Aanwijzing en recht op huurtoeslag [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Aanwijzing van de onzelfstandige woonruimten in een woongebouw betekent niet dat de huurder ook recht op een huurtoeslag heeft! Elke individuele aanvraag voor een huurtoeslag wordt getoetst aan de voorwaarden die ook voor de huurders van zelfstandige woningen gelden, zoals de jongerenhuurgrens voor huurders jonger dan 23 jaar en de mogelijke uitzondering daarop. Dit betekent onder meer ook dat huurtoeslag voor een minderjarige huurder niet mogelijk is. ([artikel 8](#) Wht) Het heeft dus geen zin om projecten voor begeleid wonen voor (uitsluitend) minderjarigen voor aanwijzing voor te dragen. De toekomstige bewoners kunnen dan immers toch geen beroep doen op de huurtoeslag.

Ook kan er, net als bij zelfstandige woningen, geen huurtoeslag worden verstrekt als er sprake is van een overeenkomst van huur en verhuur, die een gebruik betreft dat naar zijn aard slechts van korte duur is ([artikel 1](#) onder c Wht) zoals bij projecten die specifiek zijn bedoeld voor kortdurende bewoning, zoals voor crisisopvang of voor nachtopvang.

Verder kan elke huurder, net als bij de huur van een zelfstandige woonruimte, slechts voor één wooneenheid (die overigens uit verschillende vertrekken kan bestaan) een huurtoeslag aanvragen.

[Naar boven](#)

1.8.2.3 Aanwijzingsprocedure [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Aanwijzingsverzoek [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Een verzoek om aanwijzing moet schriftelijk worden ingediend bij B/T. Er zijn geen standaardformulieren voor. Zie het overzicht met de benodigde gegevens en documenten bij een aanwijzingsverzoek, hieronder. Deze kan als checklist worden gebruikt.

Het is niet mogelijk een project in de plan fase aan te wijzen, omdat zich tijdens de bouw oncontroleerbare wijzigingen kunnen voordoen ten opzichte van het oorspronkelijke plan. Een aanvraag om aanwijzing kan pas worden ingediend wanneer het project gereed is of al zover is gevorderd, dat gereed melding binnen twee maanden zal plaatsvinden. Aanwijzing van het woongebouw vindt dan plaats als de (ver)bouw voltooid is.

Als een aanwijzingsverzoek wordt ingediend nadat het gebouw al in gebruik is genomen, zal de eventuele aanwijzing in beginsel pas ingaan vanaf de maand na indiening van het aanwijzingsverzoek. Per woongebouw moet een afzonderlijk aanwijzingsverzoek worden ingediend. De aanvrager moet de directe verhuurder van afzonderlijke wooneenheden zijn; dit hoeft dus niet de eigenaar van het complex te zijn. Als een stichting voor begeleid wonen bijvoorbeeld een heel gebouw huurt van de eigenaar en per kamer/wooneenheid doorverhuurt,

dan is die stichting de verhuurder die het verzoek om aanwijzing moet indienen en waarmee B/T de contacten onderhoudt. De aanvrager van de aanwijzing moet in een brief (met bijlagen) alle gegevens verstrekken die voor de beoordeling van het aanwijzingsverzoek noodzakelijk zijn.

Benodigde gegevens en documenten bij een aanwijzingsverzoek **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Soort gegeven

Toelichting

Naam en adres van de eigenaar.

Statuten indien de eigenaar geen toegelaten instelling (wooncorporatie) is.

Uit de statuten moet blijken dat er sprake is van een rechtspersoon zonder winstoogmerk, die mede op het gebied van de volkshuisvesting werkzaam is.

Naam en adres van de verhuurder van de afzonderlijke wooneenheden indien dit niet de eigenaar is.

Statuten als deze verhuurder geen toegelaten instelling (wooncorporatie) is.

Uit de statuten moet blijken dat er sprake is van een rechtspersoon zonder winstoogmerk, die mede op het gebied van de volkshuisvesting werkzaam is.

Naam en adres van de instelling die de zorg of begeleiding verleent.

Bewijs dat de zorginstelling voor zijn activiteiten subsidie ontvangt van het Zorginstituut Nederland of van de gemeente.

Gegevens waaruit blijkt dat de (toekomstig) huurders van de wooneenheden beschikken over een persoonsgebonden budget op grond van de Wlz, Zvw, WMO2015, of Jeugdwet.

Alleen nodig als de begeleidende instelling geen toegelaten instelling op grond van de WTZi is.

Projectbeschrijving, met daarbij aangegeven voor welke doelgroep(en) het wooncomplex is bedoeld.

De volgende doelgroepen zijn te onderscheiden (niet limitatief): verstandelijk en/of lichamelijk gehandicapten, psychogeriatrische patiënten; ex-psychiatrische patiënten en ex dak- en thuislozen.

Soort gegeven

Toelichting

Project/bouwtekening met hierin duidelijk aangegeven de gemeenschappelijke ruimten, de ruimten die voor de zorg(verlener) zijn bestemd én de onzelfstandige wooneenheden inclusief huisnummers/kamernummers, overeenkomstig de aanduidingen in de BRP.

Bij aanwijzing worden de afzonderlijke wooneenheden benoemd. Alleen voor die ruimten kan een huurtoeslag worden gevraagd. Andere vertrekken blijven buiten de aanwijzing.

Overzicht van de genummerde wooneenheden binnen het gebouw, met per eenheid de hoogte van de kale huurprijs en de servicekosten.

Na aanwijzing kan naar aanleiding van de ingediende aanvragen de redelijkheid van de hoogte van de huur worden getoetst door de huurcommissie. Vooruitlopend daarop is het zinvol om globaal te beoordelen of de huurprijs(samenstelling) problemen oplevert bij de individuele toeslagverstrekking.

Kopie of model van een individueel huurcontract.

Kopie of model van een individueel zorgcontract of begeleidingscontract

Verklaring van de verhuurder dat:

1. de bewoners van de woonruimten zonder hulp of begeleiding niet in staat zijn zelfstandig te wonen;
2. het rekenhuur deel door geen andere regeling of instantie wordt vergoed;
3. de verhuur is gericht op permanente bewoning;
4. het project zo veel mogelijk is gericht op integratie en participatie van de bewoners in de woonwijk;
5. het project niet (uitsluitend) is gericht op huisvesting van minderjarige bewoners;
6. elke huurder beschikt over een eigen wooneenheid.

De verklaring, die uiteraard gedateerd en ondertekend moet zijn, moet als aparte bijlage worden meegezonden met de brief waarin om de aanwijzing wordt verzocht.

Afhandeling aanwijzingsverzoek [Klik voor dialoogscherm met permalink](#)

Bij het ontbreken van gegevens zullen deze worden opgevraagd bij de verhuurder, wat uiteraard de behandelingsduur verlengt. Wanneer na een verzoek om aanvulling van benodigde gegevens niet de benodigde

informatie wordt verstrekt, kan een verzoek om aanwijzing niet verder worden behandeld. De aanvrager ontvangt dan een beslissing over het buiten behandeling stellen van het verzoek.

Bij aanwijzing wordt een aanwijzingsnummer toegekend, dat kenbaar moet worden gemaakt bij de individuele toeslagaanvragen. In de aanwijzingsbeslissing staan de ontbindende voorwaarden. Deze komen erop neer dat de aanwijzing komt te vervallen bij elke wijziging in beheer, bestemming en indeling van het woongebouw en in de zorg.

Tegen de beslissing op het aanwijzingsverzoek kan op grond van de Awb bezwaar worden gemaakt door de verhuurder.

[Naar boven](#)

1.8.2.4 De individuele huurtoeslagaanvraag Klik voor dialoogscherm met permalink

Na aanwijzing van het woongebouw kan de huurder voor zijn wooneenheid een huurtoeslag aanvragen. Daartoe moet hij een aanvraag indienen bij B/T. De huurtoeslag kan dan worden verstrekt vanaf de maand dat het woongebouw is aangewezen.

Om huurtoeslagverlies door de duur van de aanwijzingsprocedure te voorkomen, kunnen de huurders - vooruitlopend op de aanwijzing - een aanvraag indienen. Hierbij moet dan worden verwezen naar de datum van het aanwijzingsverzoek. De aanvraag kan echter pas worden afgehandeld nadat op het aanwijzingsverzoek is beslist.

Als een aanwijzingsverzoek niet verder in behandeling kan worden genomen, omdat de benodigde documenten ontbreken, of wanneer een aanwijzingsverzoek wordt afgewezen, zal vervolgens op eventuele (al ingediende) individuele aanvragen afwijzend worden beslist wegens onzelfstandigheid van de woonruimte.

Redelijkheid huurprijs Klik voor dialoogscherm met permalink

Aanvragen om een huurtoeslag voor een onzelfstandige woonruimte in een aangewezen woongebouw voor begeleid wonen, vielen tot 1 januari 2008 altijd onder de zogeheten redelijkheidstoets. Vanaf 1 januari 2008 zal deze toets aan de (voorzitter van de) Huurcommissie worden gevraagd als daar aanleiding voor is. Het maakt dan niet uit of de woonruimte wordt verhuurd door een toegelaten instelling of gemeente. Het bijzondere karakter van dit soort woonvormen, waarin veelal een combinatie van woon- en zorgvoorzieningen voorkomt, kan aanleiding zijn de huurprijs op redelijkheid te laten toetsen. Om te waarborgen dat er geen zorgelementen (bijvoorbeeld de kamer voor een nachtwaker) zijn opgenomen in de huurprijs die voor het vaststellen van de huurtoeslag in aanmerking wordt genomen, kan een verklaring van de (voorzitter van de) Huurcommissie worden gevraagd.

Blijkt uit die verklaring dat de maximale huurprijsgrens (de huur die maximaal redelijk is) voor de woonruimte wordt overschreden, kan slechts een huurtoeslag tot het huurbedrag die bij deze grens hoort, worden verkregen. De maximale huurprijsgrens wordt bepaald aan de hand van het woningwaarderingstelsel voor onzelfstandige woonruimten. De werking hiervan wordt beschreven in de brochure van de Huurcommissie 'Huur en verhuur van kamers'.

[Naar boven](#)

1.8.2.5 Groepswonen voor ouderen Klik voor dialoogscherm met permalink

Op grond van [artikel 11](#) van de Wht kunnen woongebouwen die bestemd zijn voor groepswonen door ouderen worden aangewezen. Er zijn bijzondere voorwaarden verbonden aan de aanwijzing van dergelijke woongebouwen. Bij groepswonen door ouderen gaat het om ouderen die om sociale redenen, en dus niet vanwege behoefte aan zorg, bijeen gaan wonen in onzelfstandige woonruimten. De bewoners zijn gezamenlijk

huurder van het totale woongebouw. Na aanwijzing van het woongebouw kunnen de individuele huurders, onder bepaalde voorwaarden, voor hun eigen woningdeel huursubsidie aanvragen.

Er zijn tot op heden geen verzoeken voor aanwijzing van een groepswoning voor ouderen gedaan, waarbij aan de criteria voor deze woongebouwen werd voldaan.

[Naar boven](#)

1.8.2.6 Wijzigingen in eigendom/beheer, zorg, indeling of bestemming van aangewezen woongebouwen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Na elke wijziging in eigendom/beheer, zorg, indeling of bescherming komt de aanwijzing in beginsel te vervallen. De verhuurder heeft de plicht elke verandering, die van invloed kan zijn op voortzetting van de aanwijzing aan B/T te melden. Nadat is gebleken dat in de nieuwe situatie ook wordt voldaan aan de aanwijzingsvoorwaarden, zal een nieuwe aanwijzingsbeslissing worden afgegeven.

[Naar boven](#)

1.8.2.7 Onder de Wihs aangewezen woongebouwen **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Voor de wooneenheden in aangewezen woongebouwen en voor de groepswoningen, die nog onder de Wet individuele huursubsidie zijn aangewezen, blijft huurtoeslag mogelijk op grond van [artikel 55](#) lid 3 van de Wet op de Huurtoeslag. Er mag dan uiteraard niets veranderd zijn aan de oorspronkelijke bestemming, indeling en beheer van het gebouw. Nieuwe aanwijzingen van dergelijke gebouwen zijn niet mogelijk.

[Naar boven](#)

1.8.2.8 Soorten aangewezen woongebouwen Wihs **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Woongebouwen met wooneenheden **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Op grond van de Wet individuele huursubsidie, artikel 2, lid 2, die tot 1 juli 1997 van kracht was, konden woongebouwen met onzelfstandige woonruimten worden aangewezen als deze met geldelijke steun van de overheid waren gebouwd. Dit betreft met name woongebouwen voor studentenhuysvesting. De verhuurders van die aangewezen woongebouwen ontvingen destijds een aanwijzingsbeslissing. In die beslissing stond onder andere dat de aanwijzing zou komen te vervallen bij een wijziging in de bestemming, de indeling of het beheer van het woongebouw. De huurder moet bij indiening van de aanvraag huurtoeslag een bewijs van de aanwijzing meesturen. Dit bewijs moet de verhuurder aan de aanvrager overleggen. Zo nodig kan de verhuurder bij de B/T een overzicht van de onder zijn beheer aangewezen wooneenheden opvragen.

Groepswoningen **Klik voor dialoogscherm met permalink**

De met overheidssteun tot stand gekomen gebouwen voor groepswoningen konden tot 1 juli 1997 op grond van de Wet Individuele huursubsidie onder bepaalde voorwaarden worden aangewezen. Een van de voorwaarden was dat de woongroep het gehele gebouw, op basis van één huurovereenkomst van de eigenaar of beheerder huurde. De verhuurders van die aangewezen woongebouwen ontvingen destijds een aanwijzingsbeslissing waarin, naast een aantal ontbindende voorwaarden, een aanwijzingsnummer was vermeld. De aanvragen moeten jaarlijks worden ingediend per woongroep, gebundeld en voorzien van geleide lijsten met huurders en huurprijzen.

Complexovername **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Bij een wisseling van de eigenaar of verhuurder kan de aanwijzing onder voorwaarden worden gecontinueerd; er moet dan wel een nieuwe aanwijzingsbeschikking worden gevraagd. Getoetst zal dan worden of aan de volgende criteria is voldaan:

- Het woongebouw is aangewezen voor 1 juli 1997 in het kader van de Wihs.
- De nieuwe eigenaar of verhuurder is een niet winst beogende instelling.
- De indeling van het woongebouw en bijgevolg de bestemming of geschiktheid van de wooneenheid, zijn ongewijzigd (oude en nieuwe verhuurder moeten dit verklaren bij het verzoek om voortzetting van de aanwijzing).

Bij wijziging van de bestemmingen en geschiktheid van het woongebouw zal het verzoek tot actualisering van de aanwijzing beoordeeld worden aan de hand van de criteria die op grond van de Wht gelden voor woongebouwen voor begeleid wonen of voor groepswonen door ouderen.

[Naar boven](#)

1.8.2.9 Procedure aanvragen huurtoeslag voor een groepswoning

 Klik voor dialoogscherf met permalink

Huurtoeslagaanvragen van de leden van een woongroep worden nooit automatisch gecontinueerd. Wegens de bijzondere voorwaarden die zijn verbonden aan het verkrijgen van huurtoeslag voor een deel van de groepswoning, moeten de huurders elk jaar opnieuw een aanvraagformulier indienen.

[Naar boven](#)

1.8.2.10 Niet aangewezen onzelfstandige woonruimte **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Wanneer een verhuurder een niet aangewezen wooneenheid verhuurt, is het aan deze om de huurder erop te wijzen dat er voor die woonruimte geen huurtoeslag mogelijk is. Ook B/T zal de huurder daarop wijzen, wanneer deze zich meldt.

[Naar boven](#)

1.8.3 Uitwisseling huurgegevens **Klik voor dialoogscherf met permalink**

B/T verzamelt en verstrekt informatie die relevant is voor het toeslagenproces. Deze werkwijze is aan regels gebonden. Dit is geregeld in de [artikelen 38, 38a en 39](#) van de Awir en als uitvoering van deze artikelen in het Uitvoeringsbesluit Awir. In [bijlage 2](#) bij het hoofdstuk Informatie-uitwisseling wordt hier uitgebreid op ingegaan. In het kader van dit hoofdstuk is vooral van belang het verkrijgen en uitwisselen van informatie over huurgegevens.

[Naar boven](#)

1.8.3.1 Achtergrond **Klik voor dialoogscherf met permalink**

Verhuurders mogen jaarlijks per 1 juli de huurprijs van hun woningen verhogen met een maximum percentage. De huurder gaat dus meestal meer betalen. Het is in het belang van de huurder, maar ook van B/T als uitvoerder, om steeds uit te gaan van de meest actuele gegevens. Tot 2010 werden ook alle normbedragen en huurgrenzen aangepast per 1 juli. Dus gelijk met het moment van de eventuele huurverhoging. Tot 2010 werd per 1 juli actief de huurtoeslag aangepast aan de nieuwe huurgegevens. Daarvoor is een proces van uitwisseling van huurgegevens met de verhuurder opgezet. B/T benaderde vanaf april een groot aantal verhuurders actief om

gegevens te verkrijgen over de nieuwe huurprijzen teneinde voor zoveel mogelijk toeslagaanvragers de huurtoeslag per 1 juli automatisch te kunnen aanpassen.

Vanaf 2010 vindt aanpassing van normbedragen jaarlijks plaats per 1 januari ([artikel 27](#) Wht). Als overgangsmaatregel werden alle normhuren en de bedragen voor de kwaliteitskortingsgrenzen, de aftoppingsgrenzen en de maximale huurgrenzen per 1 juli 2009 vastgesteld, doorgetrokken tot 1 januari 2011. Vanaf berekeningsjaar 2010 past B/T de huurtoeslag niet meer automatisch per 1 juli aan; de uitgewisselde huurgegevens worden nog wel verwerkt en meegenomen bij de definitieve toekenning na afloop van het berekeningsjaar. Wil de huurder dat de wijziging al wordt verwerkt in het voorschot per juli, dan kan hij deze wijziging zelf doorgeven.

[Naar boven](#)

1.8.3.2 Informatieverstrekking door de verhuurder in principe verplicht

 Klik voor dialoogscherm met permalink

[Artikel 1a](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir regelt de informatieverstrekking aan B/T van gegevens die van belang zijn voor de uitvoering van de Awir. Lid 1 van dat artikel onder a bepaalt dat voor zover het de toekenning van huurtoeslagen betreft, de verhuurder gegevens verstrekt inzake het huurcontract, waaronder in ieder geval begrepen is de huurprijs van de woning. [Artikel 1b](#) van het Uitvoeringsbesluit Awir bepaalt dat deze informatieverstrekking plaatsvindt op de door B/T voorgeschreven wijze en in ieder geval onder vermelding van de burgerservicenummers van de belanghebbenden.

De [artikelen 40](#) en [41](#) van de Awir regelen dat een bestuurlijke boete kan worden opgelegd bij niet, niet tijdige of onjuiste informatieverstrekking door degenen die gehouden zijn tot het verstrekken van gegevens of inlichtingen. Het gaat hier mede om derden zoals bedoeld in [artikel 38](#) van de Awir.

[Naar boven](#)

1.8.3.3 De werkwijze Klik voor dialoogscherm met permalink

De overheid heeft als doelstelling de administratieve lastendruk voor bedrijven zoveel mogelijk te beperken. Dit betekent dat B/T van de verhuurders een minimale inspanning vraagt. Omdat B/T echter niet voor iedere verhuurder maatwerk kan leveren, geldt een aantal basisafspraken waaraan iedere verhuurder (en hun automatiseerders) zich moet houden.

Jaarlijks wordt aan de verhuurders een uitnodiging gestuurd voor het aanleveren van de huurgegevens. Daarbij worden specifieke aanwijzingen gegeven voor het aanleveren van de gegevens. Hierin staan onder andere:

- de planning voor de verzending en het aanleveren van de bestanden
- welke gegevens de verhuurder moet aanleveren (in ieder geval de kale huurprijs en indien van toepassing de kosten voor serviceposten, of voor een woonwagendplaats)
- op welke manier deze gegevens aangeleverd moeten worden (via e-mail)

De verhuurder levert vóór 1 januari een huurbestand aan. De overige maanden kan worden volstaan met mutaties in huurgegevens. Afspraak is dat dit gebeurt in de eerste week van de maand. Bij niet-levering van huurgegevens door de verhuurder, ligt de verantwoordelijkheid bij de klant; deze kan een wijziging in de huurprijs doorgeven in het burgerportaal.

Ongeveer 85% van de huurtoeslagaanvragen komt in aanmerking voor de huuruitwisseling met de verhuurder. Dat komt neer op ongeveer 1.000.000 huishoudens.

[Naar boven](#)

1.8.3.4 Geen huuruitwisseling mogelijk [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Niet alle verhuurders worden bij de huuruitwisseling betrokken. Dit geldt in ieder geval voor verhuurders met minder dan 10 woningen. In andere gevallen is huuruitwisseling niet mogelijk, bijvoorbeeld omdat B/T niet bij alle objecten een koppeling met een verhuurder kan maken. Dit heeft onder meer te maken met de manier waarop gegevens in de aanvraag zijn ingevuld. Ook bij nog niet verwerkte overnames van objecten en/of fusies van verhuurders, is een juiste koppeling van gegevens niet mogelijk. De huurders van deze verhuurders ontvangen van B/T bericht met het verzoek om de nieuwe huurgegevens zo snel mogelijk door te geven. Dit geldt ook als een verhuurder de huurgegevens niet digitaal kan aanleveren. In veel gevallen zullen de huurders de nieuwe huurprijs dan alvast bij de verhuurder opvragen.

Soms kan een verhuurder geen nieuwe huurgegevens aan B/T verstrekken. Dit is bijvoorbeeld het geval als een huurder is verhuisd of vóór 1 januari gaat verhuizen, of als de huurder inmiddels is overleden.

[Naar boven](#)

1.8.4 Woonlastenfonds [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Als aanvulling op de huurtoeslag heeft een aantal gemeenten een woonlastenfonds in het leven geroepen. Hieruit verstrekken zij waar nodig een extra bijdrage in de woonlasten. De gemeente stelt het woonlastenfonds in bij verordening op basis van de Gemeentewet, [artikel 108](#).

[Naar boven](#)

1.8.4.1 Voor lokale bijzondere gevallen [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Eén van de doelstellingen van de volkshuisvesting is het realiseren van voldoende betaalbare, kwalitatief goede woningen. De Wht waarborgt dat de doelgroep huurtoeslagaanvragers landelijk gezien betaalbaar gehuisvest kan worden. Lokaal gezien kunnen zich echter situaties voordoen waarin betaalbare huisvesting niet mogelijk is. Dat kan tot gevolg hebben dat huishoudens onevenredig veel van hun inkomen aan huur moeten besteden. Dit is bijvoorbeeld het geval als goedkopere woonruimte in de gemeente niet voorradig is, of als een huishouden gelet op de gezinssituatie een grotere en daardoor duurder woning nodig heeft. De lokale situatie kan voor een gemeente aanleiding zijn om nadere maatregelen te treffen, aanvullend op de huurtoeslag. Burgers moeten bij het aanvragen van een toekenning uit het woonlastenfonds informatie geven over hun inkomen en spaargeld en ook over het bedrag aan huurtoeslag dat ze ontvangen.

[Naar boven](#)

1.8.4.2 Gegevens op verzoek [Klik voor dialoogschermd met permalink](#)

Een gemeente kan B/T vragen om informatie over (huur-) toeslaggerechtigden. Dit verzoek moet schriftelijk worden gedaan en vergezeld gaan van een afschrift van de gemeentelijke verordening waarmee het woonlastenfonds is ingesteld.

B/T verstrekt alleen die gegevens die nodig zijn voor de beoordeling of een huishouden in aanmerking komt voor een bijdrage uit het woonlastenfonds, zoals gegevens over de huurprijs, het inkomen, vermogen en de gezinssamenstelling. De door B/T verstrekte gegevens mogen uitsluitend worden gebruikt voor uitkeringen uit het woonlastenfonds ([artikel 48c](#) Wht).

[Naar boven](#)

1.8.4.3 Gemeente informeert huurders Klik voor dialoogscherm met permalink

Gemeenten moeten de huurders informeren over de persoonsgegevens die worden vastgelegd en met welk doel. De huurder kan zowel aangeven dat hij afziet van deelname aan het fonds, als ook de gemeente verzoeken de persoonsgegevens uit de administratie te verwijderen.

[Naar boven](#)

1.8.5 Regeling passende huur gemeente Amsterdam

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De gemeente Amsterdam kent een regeling passende huur. In 2016 is deze regeling uitgevoerd als inkomensondersteuning. Huurders kregen een uitkering om zodoende beter de huur te kunnen betalen. In 2017 en 2018 voert de gemeente de regeling uit als een daadwerkelijke huurverlaging. De gemeente betaalt het vastgestelde bedrag rechtstreeks aan de verhuurder en deze brengt dat in mindering op de verschuldigde huur waardoor een lagere rekenhuur ontstaat. De gemeente informeert de betrokkenen dat ze de rekenhuur moeten verlagen en dat dit dus leidt tot een lagere huurtoeslag – maar nog steeds voordelig uitpakt voor de burger.

[Naar boven](#)

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [29.00.00 Huurtoeslag](#)
 - [1 Huurtoeslag](#)
 - [1.1 Afkortingen en begrippen](#)
 - [1.2 Inleiding huurtoeslag](#)
 - [1.3 De huurovereenkomst](#)
 - [1.3.1 Elementen van de huurovereenkomst](#)
 - [1.3.2 Huurder](#)
 - [1.3.3 Huur naar aard van korte duur](#)
 - [1.3.4 Betalen van de huur/om niet wonen/ schenking van huurpenningen](#)
 - [1.3.5 Huurtoeslag geen jaarrecht](#)
 - [1.3.6 Eigendom of belangenverstrengeling en huurtoeslag](#)
 - [1.3.6.1 Huren van ex-partner/huren van eigen woning na echtscheiding](#)
 - [1.3.6.2 Coöperatieve woonvereniging/directeur huurt van eigen bv](#)
 - [1.3.7 Contract bij zorg/begeleid wonen in onzelfstandige woonruimte](#)
 - [1.3.8 Tijdelijke onderverhuur gehele woning \(doorverhuur\)](#)
 - [1.3.9 Onderverhuur van een deel van de woning \(kamerverhuur\)](#)
 - [1.3.10 Kostganger](#)
 - [1.3.11 Huisbewaringsovereenkomst/gebruiksovereenkomst](#)
 - [1.3.12 Huurgewenning](#)
 - [1.3.13 Pachtovereenkomst](#)
 - [1.3.14 Huurkoop](#)
 - [1.4 Woonruimte](#)
 - [1.4.1 Zelfstandige woonruimte](#)
 - [1.4.2 Onvrije woonruimte \(etage\)](#)
 - [1.4.3 Onzelfstandige woonruimte](#)
 - [1.4.4 Studentenwoning](#)
 - [1.4.5 Zelfstandige woonruimte en gemeenschappelijke \(verblijfs-\)ruimten](#)
 - [1.4.5.1 Serviceflat](#)
 - [1.4.5.2 Centraal wonen](#)
 - [1.4.6 Via de Wlz, WMO of Jeugdwet gefinancierde woonruimte](#)

- [1.4.7 Wonen en zorg/begeleiding in zelfstandige woonruimte](#)
- [1.4.8 Noodwoning](#)
- [1.4.9 Wooncontainer](#)
- [1.4.10 Wisselwoning](#)
- [1.4.11 Recreatiewoningen](#)
- [1.4.12 Wonen op het water](#)
 - [1.4.12.1 Woonboot](#)
 - [1.4.12.2 Waterwoning](#)
- [1.4.13 Winkelwoning](#)
- [1.4.14 Bedrijfspannend inclusief woning](#)
- [1.4.15 Sloopwoning](#)
- [1.4.16 Dienstwoning](#)
- [1.4.17 Monument](#)
- [1.4.18 Woonwagen](#)
- [1.5 Huishouden en bewoningssituatie](#)
 - [1.5.1 Huishouden](#)
 - [1.5.1.1 Huurder](#)
 - [1.5.1.2 Partner](#)
 - [1.5.1.3 Medebewoner](#)
 - [Kind als medebewoner](#)
 - [Onderhuurder/kostganger](#)
 - [Militair](#)
 - [1.5.1.4 Huishoudtypen](#)
 - [1.5.1.5](#)
 - [1.5.2 Bewoningssituatie/Inschrijving BRP](#)
 - [1.5.2.1 De hoofdregel](#)
 - [1.5.2.2 Beoordeling bewoningssituatie; verhouding Awir en Wht](#)
 - [1.5.2.3 Uitzonderingsregels voor alleenstaande aanvrager](#)
 - [1.5.2.4 Onderhuurder](#)
 - [1.5.2.5 Geheim adres](#)
 - [1.5.2.6 Verhuizing](#)
- [1.6 Grondslagen en berekening van de huurtoeslag](#)
 - [1.6.1 Algemeen](#)
 - [1.6.2 Rekenhuur](#)
 - [1.6.2.1 Kale huur](#)
 - [Maximale huurprijsgrens en redelijkheidstoets](#)
 - [Minimale huurprijsgrens](#)
 - [Verschuldigde huurprijs](#)
 - [Kale huurprijs woonwagen inclusief BTW](#)
 - [Huurprijs bij combinatie zorg/begeleiding](#)
 - [1.6.2.2 Servicekosten](#)
 - [1.6.2.3 All-in huur](#)
 - [1.6.2.4 Standplaats woonwagen](#)
 - [1.6.2.5 Rekenhuur nooit meer dan de \(maximale\) huurgrens](#)
 - [1.6.2.6 Uitzonderingen op de toepassing van de maximale huurgrens](#)
 - [1.6.2.7 Samenvatting rekenhuur](#)
 - [1.6.3 Draagkracht huishouden](#)
 - [1.6.4 Opbouw van de huurtoeslag](#)
- [1.7 Bijzondere berekeningen](#)
 - [1.7.1 Samenvattend overzicht](#)
 - [1.7.2 Indienen verzoek bijzondere situatie](#)
 - [1.7.3 Huurgrensoverschrijding](#)
 - [1.7.3.1 Huurgrensoverschrijding wegens handicap en aangepaste woning](#)
 - [1.7.3.2 Behoud van overschrijdingsrecht bij wijziging van omstandigheden](#)

- [1.7.4 40%-berekening boven de aftoppingsgrens bij aangepaste woning](#)
- [1.7.5 Buiten beschouwing laten van een lid van het huishouden](#)
 - [1.7.5.1 BRP situatie](#)
 - [1.7.5.2 Verzorgingssituatie](#)
- [1.7.6 Bijzonder inkomen](#)
- [1.8 Enkele bijzondere procedures](#)
 - [1.8.1 Huurcommissie](#)
 - [1.8.1.1 Maximale huurprijsgrens](#)
 - [1.8.1.2 Aanvraag redelijkheidstoets](#)
 - [1.8.1.3 Andere situaties naar aanleiding van onderzoek](#)
 - [1.8.1.4 Dicta](#)
 - [1.8.2 Aanwijzing onzelfstandige woonruimten](#)
 - [1.8.2.1 Soorten aangewezen woongebouwen](#)
 - [1.8.2.2 Woongebouw voor begeleid wonen en aanwijzingscriteria](#)
 - [1.8.2.3 Aanwijzingsprocedure](#)
 - [1.8.2.4 De individuele huurtoeslaaanvraag](#)
 - [1.8.2.5 Groepswonen voor ouderen](#)
 - [1.8.2.6 Wijzigingen in eigendom/beheer, zorg, indeling of bestemming van aangewezen woongebouwen](#)
 - [1.8.2.7 Onder de Wihs aangewezen woongebouwen](#)
 - [1.8.2.8 Soorten aangewezen woongebouwen Wihs](#)
 - [1.8.2.9 Procedure aanvragen huurtoeslag voor een groepswoning](#)
 - [1.8.2.10 Niet aangewezen onzelfstandige woonruimte](#)
 - [1.8.3 Uitwisseling huurgegevens](#)
 - [1.8.3.1 Achtergrond](#)
 - [1.8.3.2 Informatieverstrekking door de verhuurder in principe verplicht](#)
 - [1.8.3.3 De werkwijze](#)
 - [1.8.3.4 Geen huuruitwisseling mogelijk](#)
 - [1.8.4 Woonlastenfonds](#)
 - [1.8.4.1 Voor lokale bijzondere gevallen](#)
 - [1.8.4.2 Gegevens op verzoek](#)
 - [1.8.4.3 Gemeente informeert huurders](#)
 - [1.8.5 Regeling passende huur gemeente Amsterdam](#)
- [2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties](#)
- [3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag \(voorbeeld jaar 2020\)](#)
- [4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten](#)
- [5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020](#)
- [6 Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012](#)
- [7 Bijlage 6: Aftrek huurprijs garage en bedrijfsruimte](#)
- [8 Bijlage 7: Doorverhuur en huisbewaring \(met stroomschema\)](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [29.00.00 - Huurtoeslag](#)

- 1 Huurtoeslag

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

2Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties

Klik voor dialoogscherm met permalink

Voorbeeld 1

Te late inschrijving op nieuw adres- nalatigheid

Een aanvrager is verhuisd en vraagt voor de nieuwe woning een huurtoeslag aan. Hij heeft zich enkele maanden later in de BRP laten inschrijven. De aanvrager was druk met de inrichting van de nieuwe woning en daardoor is hij vergeten zich op tijd op dit adres te laten inschrijven.

Toepassing van [artikel 6](#) van de Awir of [artikel 3](#), lid 2 onder c van de Uitvoeringsregeling Awir, geeft de mogelijkheid in deze situatie van nalatigheid de onjuiste inschrijving met terugwerkende kracht alsnog te corrigeren. Voorwaarde is dat de inschrijving alsnog plaatsvindt en de aanvrager aannemelijk kan maken dat hij vanaf de aanvraagdatum van de huurtoeslag daadwerkelijk zijn hoofdverblijf in de nieuwe woning had. Bewijsstukken kunnen bijvoorbeeld zijn: poststukken, nota's van nutsbedrijven.

Kan de aanvrager dit niet aannemelijk maken dan geldt toepassing van [artikel 9](#), lid 1 van de Wht. In dat geval zal de aanvrager pas vanaf de inschrijvingsdatum op het nieuwe adres huurtoeslag ontvangen en een paar maanden de toeslag moeten missen. Een beroep op lid 2 van [artikel 9](#) zal hem niet baten. De te late inschrijving kan hem immers worden toegerekend. Belanghebbende had eerder naar de gemeente kunnen en moeten gaan om zich te laten inschrijven.

Voorbeeld 2

Te late inschrijving- overig

Te late inschrijving kan ook voortkomen uit ernstige ziekte of ziekenhuisopname, of uit een computerstoring of andere fout aan de kant van de gemeente. Een verklaring van de gemeente, of van een arts kan dan als bewijs dienen, dat de burger niet in de gelegenheid was om zich tijdig te laten inschrijven.

Voorbeeld 3

Uitvoeringsregeling Awir in combinatie met BRP

De ex-toeslagpartner van belanghebbende stond nog een geruime tijd bij belanghebbende ingeschreven op adres X. Volgens belanghebbende en ex-toeslagpartner heeft de ex-toeslagpartner in de periode dat hij ingeschreven stond bij belanghebbende, feitelijk op andere adressen gewoond. De ex-toeslagpartner van belanghebbende kan wel aantonen dat hij al eerder woonachtig was op adres Y, maar niet de gehele periode tussen de inschrijving van adres X naar Y. De RvS oordeelde dat [artikel 3](#), lid 2 onder c van de Uitvoeringsregeling Awir niet voorziet in

een terugwerkende kracht situatie, wanneer een persoon op allerlei verschillende adressen heeft gewoond in de periode tussen de inschrijving op toeslagadres en een ander adres. Alleen de inschrijving op dat andere adres (waarop de persoon wel in de BPR is ingeschreven) kan voor de toeslag eerder ingaan, maar dan moet de persoon wel op dat adres woonachtig zijn geweest. Voor de tussenliggende adressen waarop de persoon nooit ingeschreven heeft gestaan, kan niet worden afgeweken van de BRP op basis van [artikel 3](#), lid 2 onder c van de Uitvoeringsregeling Awir (AbRvS, 18 maart 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:827](#))

Voorbeeld 4

Hoofdverblijf tijdelijk ergens anders - in het buitenland studerend kind

Een dochter van de aanvrager verblijft voor een studie in Spanje en is niet uitgeschreven van het huurtoeslagadres. B/T zal het verzoek van de aanvrager om geen rekening te houden met de dochter, afhankelijk van de volgende twee mogelijkheden beoordelen:

- Aanpassing van de BRP. Naar aanleiding van het feitelijk hoofdverblijfsadres van de dochter in het buitenland wordt zij alsnog uitgeschreven van het huurtoeslagadres. In dat geval kan Belastingdienst/Toeslagen op grond van bewijsstukken over de bewoning en/of registratie van de dochter in Spanje, hiermee met terugwerkende kracht rekening houden. Zij wordt in die periode niet geacht op het huurtoeslagadres te wonen. Aanvraag en BRP zijn, dankzij deze terugwerkende kracht, vanaf het moment dat de dochter niet meer op het huurtoeslagadres woonde met elkaar in overeenstemming. [Artikel 9](#) van de Wht is dan geen beletsel om de huurtoeslag te verstrekken.
- Geen aanpassing van de BRP. Naar aanleiding van het feitelijk hoofdverblijfsadres van de dochter in Spanje, wordt zij niet uitgeschreven van het huurtoeslagadres. Als de dochter niet in de aanvraag is opgegeven stelt Belastingdienst/Toeslagen vast dat de BRP en de gegevens in de aanvraag niet met elkaar in overeenstemming zijn. De huurtoeslag wordt in dat geval echter niet onder toepassing van [artikel 9](#), lid 1 van de Wht afgewezen. De dochter wil zich kennelijk niet laten uitschrijven van het huurtoeslagadres, of de gemeente erkent de bewoning in Spanje niet. Beide mogelijkheden wijzen erop dat de dochter nog op het toeslagadres woont. In dit geval is de BRP leidend. De gegevens van de dochter worden alsnog meegerekend voor de huurtoeslag. Lid 2 van [artikel 9](#) biedt geen uitzonderingsmogelijkheid, want er is geen sprake van een niet-toerekenbare onjuiste inschrijving.

Voorbeeld 5

Hoofdverblijf tijdelijk elders- uitzending/werken in het buitenland

Te denken is aan personen (met name medebewoners) die vanwege hun beroepsuitoefening langdurig niet hun hoofdverblijf op het huurtoeslagadres hebben, zoals uitgezonden verpleegkundigen, schippers, vrachtwagenchauffeurs, of in het buitenland studerende kinderen. Voor deze personen geldt dat zij zich moeten laten uitschrijven van het huurtoeslagadres om voor de berekening van de huurtoeslag buiten beschouwing te kunnen blijven.

Verzoeken om een militair buiten beschouwing te laten, moeten worden voorgelegd aan de vaktechnische lijn.

Voorbeeld 6

Aanvrager ontvangt huurtoeslag vanaf de aanvangsdatum- onterecht volgens controle

Bij controle ter plaatse blijkt dat de aanvrager helemaal niet woont op het BPR/toeslagadres; hij exploiteert daar een hennepkwekerij. De aanvrager komt met het argument dat de BRP aangeeft dat hij er wel degelijk woont. Hij vindt dat hij recht op huurtoeslag heeft, omdat hij voldoet aan de inschrijvingsverplichting, zoals bedoeld in [artikel 9](#), lid 1 van de Wht. B/T reageert hierop dat de BRP wordt aangepast aan de uitkomst van de controleactie. Dat wil zeggen dat minimaal tot het moment dat de situatie op het adres is waargenomen (maar de planten groeien niet in één dag) aan het feit dat de aanvrager niet op het BRP- en huurtoeslagadres woont,

terugwerkende kracht kan worden toegekend. Ook in dit geval geldt dat op grond van [artikel 6](#), lid 4 van de Awir naar de omstandigheden wordt beoordeeld waar iemand woont. De aanvrager staat dus onterecht in de BRP ingeschreven op het huurtoeslagadres, want hij woont daar niet. Hij voldoet daarmee niet aan de voorwaarden van een correcte BRP-inschrijving en het hoofdverblijf houden in de woning waarvoor huurtoeslag is aangevraagd.

Als gevolg daarvan heeft de aanvrager geen recht op huurtoeslag op grond van:

- Wht, [artikel 9](#), lid 1
- Wht, [artikel 1](#), sub c (geen hoofdverblijf)
- Awir, [artikel 6](#), lid 4

Voorbeeld 7

Niet verwijtbare onjuiste inschrijving - spookbewoner

Bij controle van de bewoningssituatie blijkt dat de aanvraag afwijkt van de BRP. De BRP vermeldt meer bewoners. De aanvrager geeft aan dat het gaat om personen die hij niet kent, waarschijnlijk ex- bewoners, die zich niet hebben uitgeschreven. De aanvrager kan bij de gemeente de uitschrijving van deze personen niet voor elkaar krijgen. De aanvrager kan bewijzen dat de spookbewoners er niet wonen. In dit geval kan het zo zijn dat de gemeente de BRP niet aanpast, bijvoorbeeld omdat de regels rond de BRP en/of het gemeentelijke beleid dit verhinderen. Het gaat hier dan om de onmogelijkheid voor de aanvrager de BRP te laten aanpassen en niet om het oordeel van de gemeente over de bewoningssituatie. In dit geval kan [artikel 9](#), lid 2 van de Wht worden toegepast.

Als bewijs voor het ontbreken van verwijtbaarheid kan gelden: Een verklaring van de gemeente over onderzoek naar het feitelijk hoofdverblijf van de onbekende personen en/of de ex-partner

Voorbeeld 8

Niet verwijtbare onjuiste inschrijving- overige gevallen

Ook in de volgende situaties kan de onjuiste inschrijving in de BRP de aanvrager niet worden verweten ([artikel 9](#) lid 2 Wht):

- adressen die niet correct in de BRP staan omschreven, bijvoorbeeld:
- omdat de registratie van een nadere aanduiding op het adres in de BRP niet mogelijk is
- omdat het gaat om (veelal bij B/T bekende) adressen die bij de gemeente bekend zijn onder één huisnummer, waarop alle bewoners in de BRP geregistreerd staan die verschillende woonruimten op het adres bewonen en waarbij de gemeente deze onderverdeling op het adres niet in BPR wil aanbrengen.
- personen die onterecht op het huurtoeslagadres in de BRP staan ingeschreven en die de huurder niet van zijn adres kan laten uitschrijven. Naast de al genoemde spookbewoner, kunnen dat zijn:
- ex-huurder of ex-partner die na vertrek uit de woning of na een scheiding weigert zich te laten uitschrijven van het huurtoeslagadres, of die naar een onbekend adres is vertrokken
- kind behorend tot twee huishoudens

Bewijsstukken kunnen zijn: een verklaring van de gemeente over de onmogelijkheid de juiste adresgegevens te registreren; een verklaring van de verhuurder over het vertrek van de ex-huurder en - zo mogelijk - diens nieuwe

adres; een echtscheidingsconvenant en/of een door beide ouders getekende verklaring waaruit blijkt dat aan de vereisten van art. 4 Awir wordt voldaan.

Voorbeeld 9

Vijfdagentermijn-voorbeelden

De uitvoeringsregeling Awir ([artikel 3](#) lid 2, onder d) bepaalt dat een inschrijving in de BRP binnen 5 dagen ná de aanvang van het verblijf op het woonadres met terugwerkende kracht in aanmerking wordt genomen. Als inschrijvingsdatum geldt dan de eerste dag van de feitelijke bewoning.

Deze dagentermijn sluit aan uit de termijn uit de wet BRP die iemand heeft om zich in te laten schrijven op het nieuwe adres. Met toepassing van deze zogenoemde 5 dagentermijn wordt voorkomen dat een aanvrager die een woning een paar dagen vóór of op de eerste dag van de maand betreft, een maand huurtoeslag misloopt als hij zich niet direct op het adres laat inschrijven. [Artikel 5](#) van de Awir geeft immers aan dat een wijziging in de omstandigheden (waaronder een verhuizing) die zich voordoet na de eerste van de maand, in aanmerking wordt genomen vanaf de eerste dag van de daaropvolgende maand. Het gaat altijd om de daadwerkelijke wijziging en de dag van het verblijf op het woonadres. Bij de inschrijving binnen 5 dagen geldt de Algemene termijnenwet, dat wil zeggen dat zaterdag, zondag en algemeen erkende feestdagen, niet meetellen.

Voorbeelden

Een huurder betreft op dinsdag de eerste van de maand de woning.

Een huurder geeft aan dat hij op vrijdag de vierde van de maand de woning heeft betrokken. Hij mag zich binnen 5 dagen inschrijven op het adres en doet dit op de vijfde van de maand. In dit geval geldt de datum van de daadwerkelijke bewoning en zal vanaf de eerste van de volgende maand huurtoeslag worden verstrekt.

5-dagentermijn niet geldig na correctie in de BRP

De terugwerkende berekening voor de inschrijving in de BRP geldt alleen als deze binnen 5 dagen na de aanvang van bewoning op het adres is geregeld. De termijn van 5 dagen geldt dus niet als na afloop van deze termijn de inschrijving op het adres alsnog via correctie plaatsvindt.

Een huurder en een medebewoner betrekken bijvoorbeeld de woning op 1 december 2006.

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [29.00.00 Huurtoeslag](#)
 - [1 Huurtoeslag](#)
 - [2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties](#)
 - [3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag \(voorbeeld jaar 2020\)](#)
 - [4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten](#)
 - [5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020](#)
 - [6 Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012](#)
 - [7 Bijlage 6: Aftrek huurprijs garage en bedrijfsruimte](#)
 - [8 Bijlage 7: Doorverhuur en huisbewaring \(met stroomschema\)](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

Zoeken

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [29.00.00 - Huurtoeslag](#)
- 2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

3Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag (voorbeeld jaar 2020)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Stap 1. Bepaal het bedrag van de rekenhuur

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De rekenhuur bedraagt:

De kale huur (= verschuldigde huur eventueel gemaximeerd tot maximale huurprijsgrens) + eventuele servicekosten (per categorie gemaximeerd op € 12) + eventuele standplaatskosten.

Het totale bedrag mag niet uitkomen boven de maximale huurgrens voor respectievelijk de jongerenhuishouding (alle leden <23 jaar zonder inwonend kind) of die voor de overige huishoudingen. Dit behoudens de genoemde uitzonderingen van verworven recht, handicap of groot gezin. Is huurgrensoverschrijding toegestaan, dan wordt als rekenhuur de maximale huurgrens aangehouden.

Stap 2. Bepaal het rekeninkomen

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Het rekeninkomen ([artikel 1](#), sub i Wht) is het totaal van alle toetsingsinkomens ([artikel 8](#) Awir) van de leden van het huishouden. Het gezamenlijke toetsingsinkomen is het totaal van alle verzamelinkomens (en/of belastbaar loon) van alle leden van de huishouding. Voor de draagkracht wordt terugverwezen naar de Wet op de huurtoeslag. In [artikel 7](#) van de Wht staat dat gekeken moet worden naar de draagkracht van de huurder (lees: aanvrager), diens partner en de medebewoners. Dus tel deze inkomens in het berekeningsjaar bij elkaar op en daaruit volgt het rekeninkomen. Het gaat om het (gezaamenlijk) inkomen over het hele jaar. Is sprake gedurende het jaar sprake van komst of vertrek van een partner of medebewoner, tel het (jaar)inkomen van deze partner of medebewoner alleen mee in de maanden dat deze partner of medebewoner is. NB. Vrijgesteld inkomen kind < 23 jaar is in 2020: € 4.964. (Zie par. 1.6.3)

Stap 3. Bepaal het soort huishouden

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Het soort huishouden (Wht, [artikel 2](#)) is m.n. bepalend voor de in de berekening te hanteren basishuur:

- eenpersoonshuishouden (EPH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt heeft.
- meerpersoonshuishouden (MPH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en geen van de personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, bereikt. (T/m 2016 gold dat minder dan de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)
- eenpersoonsouderenhuishouden (EPOH): huishouden bestaat uit 1 persoon die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd heeft of ouder is.
- meerpersoonsouderenhuishouden (MPOH): huishouden bestaat uit meer dan 1 persoon en een van deze personen heeft op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, bereikt. (T/m 2016 gold dat ten minste de helft van het gezamenlijk inkomen afkomstig is van personen die op 1 januari van het berekeningsjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt.)

N.B. Tot 2017: als de inkomens van twee personen exact gelijk zijn (0 of meer) en er is een pensioengerechtigde bij, is niet meer dan de helft afkomstig van een pensioengerechtigde (of ouder), dus vallen ze in de normale MPH-tabel.

De pensioengerechtigde leeftijd is opgenomen in [artikel 7a](#) uit de Algemene Ouderdomswet.

Op pensioengerechtigden die in een bepaald kalenderjaar de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt zijn de pensioengerechtigde leeftijd en de aanvangsleeftijd in de kalenderjaren daarna niet van toepassing.

Stap 4. Bepaal de te hanteren kwaliteitskortingsgrens en aftoppingsgrens **Klik voor dialoogscherm met permalink**

De kwaliteitskortingsgrens (Wht, [artikel 20](#), lid 1), ook wel kortingsgrens genoemd, is gelijk aan de maximale huurgrens voor jongeren (jonger dan 23 jaar op de eerste van de maand)

Deze bedraagt voor 2020: € 432,51

De aftoppingsgrens wordt bepaald door de omvang van het huishouden (Wht, [artikel 20](#), lid 2)

De aftoppingsgrens voor 1-2 persoonshuishouden is in 2020: € 619,01

De aftoppingsgrens voor een huishouden van 3 personen of meer is in 2020: € 663,40

Stap 5. Bepaal de te hanteren normhuur en basishuur **Klik voor dialoogscherm met permalink**

De basishuur wordt berekend aan de hand van een formule voor de normhuur + een vaste verhoging (taakstellingsbedrag).

De formule berekent de normhuur voor als het rekeninkomen hoger is dan de minimuminkomensgrens tot en met de doelgroep grens. Bij een inkomen tot en met de minimuminkomensgrens geldt de minimum normhuur (en minimum basishuur). Bij een inkomen boven de doelgroep grens is er geen recht op huurtoeslag.

Formule: ([artikel 19](#) lid 2 Wht)

Normhuur = (a x rekeninkomen 2) + (b x rekeninkomen)

Normhuur + verhoging normhuur (taakstellingsbedrag) = basishuur

Hieronder:

- de parameters die in de formule gebruikt worden ([artikel 4](#) Regeling huurtoeslaggrenzen 2015)
- bedrag minimuminkomensgrenzen 2020 ([artikel 17](#) Wht jo. [artikel 3](#) Reg. huurtoeslaggrenzen 2015)
- bedrag doelgroep grenzen 2020 ([artikel 14](#) Wht)
- bedrag normhuur 2020 ([artikel 17](#) lid 2 en 3 Wht)
- het taakstellingsbedrag (= verhoging normhuur) 2020 ([artikel 16](#) Wht)
- minimum basishuur 2020 (=normhuur + verhoging)

2020	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000637464	0,000000367360	0,000000871018	0,000000534258
Factor b	0,002341779776	0,002072354827	-0,004327048157	-0,004410802041
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	16.650	21.575	18.350	24.475
Doelgroepgrens	23.850	31.700	25.000	32.925
Minimum normhuur	215,71	215,71	213,89	212,08
Verhoging normhuur	16,94	16,94	16,94	16,94
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging)	232,65	232,65	230,83	229,02

Stap 6. Berekenen maandbedrag (artikel 21 lid 1 onder a, b en c Wht)

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Op basis van de voorgaand bepaalde gegevens kan de berekening worden uitgevoerd. De berekening is opgebouwd uit (maximaal) 3 onderdelen (A, B en C, zie hieronder), die apart van elkaar worden berekend en opgeteld een toe te kennen maandbedrag geven. Twaalf maandbedragen geven een jaarbedrag. N.B. Bij een berekening per 1/1 is het jaarbedrag 6 x het berekende maandbedrag van voor 1 juli en 6 x het maandbedrag van na 1 juli.

Onderdeel A: Bepalen deel Rekenhuur dat voor 100% vergoed wordt

Vul in het laagste bedrag: Rekenhuur (stap1) of Kortingsgrens (stap3) € xxx,xx

Minus Basishuur (stap5) € xxx,xx -

Huurtoeslag deel A € xxx,xx

Als Huurtoeslag deel A kleiner of gelijk is aan € 0,00 wordt de hoogte van de huurtoeslag op 0 gesteld en is dit het resultaat van de berekening.

Onderdeel B: Bepalen deel Rekenhuur dat voor 65% vergoed wordt

Vul in het laagste bedrag: Rekenhuur of Aftoppingsgrens (stap3) € xxx,xx

Minus het hoogste bedrag: Basishuur of Kortingsgrens € xxx,xx -

Tussenresultaat deel B € xxx,xx

Als het tussenresultaat deel B kleiner is dan € 0,00 wordt Huurtoeslag deel B op € 0,00 gesteld anders is Huurtoeslag deel B gelijk aan Tussenresultaat deel B x 65%

Huurtoeslag deel B = € 0,00 of (Tussenresultaat deel B x 65%)

Onderdeel C: Bepalen deel Rekenhuur dat voor 40% vergoed wordt

Dit gedeelte alleen te berekenen als de rekenhuur hoger is dan de Aftoppingsgrens en:

- sprake is van een éénpersoonshuishouden of
- één lid van het huishouden de pensioengerechtigde leeftijd heeft ('actieve datum')
- sprake is van een aangepaste woning

Rekenhuur (maar kies bij toegestane huurgrensoverschrijding de maximale huurgrens

max. € 432,51 of € 737,14) € xxx,xx

Minus het hoogste bedrag: Basishuur of Aftoppingsgrens € xxx,xx -

Tussenresultaat deel C € xxx,xx

Als het tussenresultaat deel C kleiner is dan € 0,00 wordt Huurtoeslag deel C op € 0,00 gesteld anders is Huurtoeslag deel C gelijk aan Tussenresultaat deel C x 40%

Huurtoeslag deel C = € 0,00 of (Tussenresultaat deel C x 40%)

A + B + C = toeslag per maand * 12 = huurtoeslag over 2018

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [29.00.00 Huurtoeslag](#)
 - [1 Huurtoeslag](#)
 - [2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties](#)
 - [3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag \(voorbeeld jaar 2020\)](#)
 - [4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten](#)
 - [5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020](#)
 - [6 Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012](#)
 - [7 Bijlage 6: Aftrek huurprijs garage en bedrijfsruimte](#)
 - [8 Bijlage 7: Doorverhuur en huisbewaring \(met stroomschema\)](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [29.00.00 - Huurtoeslag](#)
- 3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag (voorbeeld jaar 2020)

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

4Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Energiekosten **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Betreft: kosten voor energieverbruik door liftinstallaties, hydrofoorinstallaties en verlichting van gemeenschappelijke ruimten. Het gaat om daadwerkelijk bij de huurder in rekening gebrachte kosten en de kosten moeten redelijk zijn. Dat betekent dat de energiekosten van installaties die onevenredig veel energie verbruiken door slecht onderhoud of andere gebreken, in het algemeen niet zonder meer kunnen worden doorberekend.

Voor de huurtoeslag worden energiekosten voor maximaal € 12 per maand meegerekend.

Schoonmaakkosten **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Betreft: schoonmaakkosten voor liften, gemeenschappelijke portalen, portieken, trappenhuizen, galerijen, kelderruimten, recreatie en dienstruimten.

Schoonmaakkosten die ook in eengezinswoningen voor rekening zijn van de huurder, komen niet voor huurtoeslag in aanmerking. Te denken valt aan ramen wassen of het schoonmaken van gemeenschappelijke keukens bij woongemeenschappen of wooneenheden.

Kosten voor door de verhuurder uitgeoefend toezicht op schoonmaken komen voor rekening van de verhuurder.

In de praktijk komt het voor dat de schoonmaakwerkzaamheden door de huismeester worden verricht. In dat geval kan zowel bij de kostenpost huismeester als bij de kostenpost schoonmaakkosten een bedrag in de aanvraag worden opgegeven. Uiteraard mag dit gezamenlijk niet meer zijn, dan het bedrag dat de huurder moet betalen. Als deze combinatie van kostenposten voorkomt, moet kritisch worden beoordeeld of het totale takenpakket van de schoonmakende huismeester, in relatie tot de omvang van het complex, de opgegeven bedragen rechtvaardigt.

Voor de huurtoeslag worden schoonmaakkosten voor maximaal € 12 per maand meegerekend.

Huismeesterkosten **Klik voor dialoogscherm met permalink**

Maandelijkse kosten voor de diensten die de huismeester, flatwacht of buurtconciërge voor de huurder levert.

Er is geen exacte definitie van het begrip ‘huismeester’. Als men kosten voor een huismeester opvoert, dan moet er iemand in die functie tegen een vergoeding bepaalde taken vervullen, die gezien kunnen worden als huismeestertaken ten behoeve van de huurder.

De huismeester verricht in de praktijk zowel taken voor de huurder als voor de verhuurder.

Activiteiten van de huismeester ten behoeve van de verhuurder moeten worden bekostigd uit de kale huur. Bij de beoordeling van de component huismeester moet er dus op worden gelet dat de verrichte werkzaamheden worden gedaan voor de huurders.

In de praktijk kan de kostenverdeling variëren van 20% tot 80% ten laste van de huurders.

Huismeestertaken kunnen alleen als servicekosten worden opgevoerd als ze passen in de functieomschrijving, die hoort bij de CAO voor personeel in dienst van woningcorporaties.

Daarin genoemde taken zijn:

- houdt toezicht op de schoonmaakwerkzaamheden in en om woongebouwen
- bevordert de juiste naleving van gedragsregels en voorschriften door de bewoners
- houdt het oog op onderhoudswerkzaamheden die door derden worden uitgevoerd
- oefent preventieve controle uit op de technische installaties
- houdt een dagboek bij van storingen en klachten
- verhelpt kleine storingen en verricht kleine reparaties en meldt andere te verrichten reparaties aan de onderhoudsdienst
- begeleidt verhuizingen en transporten
- houdt het oog op het functioneren van technische installaties, waaronder de verlichting
- verricht schoonmaakwerkzaamheden in en om woongebouwen
- houdt de voorraad van schoonmaakartikelen bij
- draagt zorg voor het onderhoud van schoonmaakartikelen (ladders, stofzuigers, schrobmachines e.d.)
- verwisselt huisvuilcontainers en plaatst vuilniszakken e.d. buiten

Daarnaast vaak:

- postverzorging bij afwezigheid
- voorlichting over huisregels
- klachten aannemen

Een kostenpost onder ‘huismeester’ mag worden opgegeven als hij/zij activiteiten verricht, zoals hiervoor is genoemd. Als alléén receptie of bewakingsactiviteiten worden verricht, kan geen sprake zijn van een huismeester of -bewaarder. Als er sprake is van een receptioniste (komt veel voor bij seniorenwoningen) of van een beveiligingsdienst, dan mogen de kosten hiervan niet als subsidiabele kosten worden opgegeven. In discutabele gevallen moet een opgave van het takenpakket van de huismeester of de huisbewaarder worden opgevraagd.

Voor de huurtoeslag worden de kosten voor een huismeester voor maximaal € 12 per maand meegerekend.

Kapitaal- en onderhoudskosten dienst- en recreatieruimte

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De vergoeding die de huurders betalen voor dienst- en recreatieruimten moet in beginsel in de kale huurprijs zijn ondergebracht. Het komt echter ook voor dat de vergoeding voor het gebruik van deze ruimten niet in de kale huurprijs, maar in de servicekosten is ondergebracht. Dit is vaak het geval als de dienst- en/of recreatieruimte ook kan worden gehuurd door derden.

Een dienst en/of recreatieruimte moet een onroerende aanhorigheid zijn. Voor het ‘aanhorig’ zijn is in principe niet van belang of de dienst en recreatieruimte onderdeel is van een gebouw, dan wel een aparte in de directe nabijheid van het gebouw gelegen ruimte is. Kosten voor dienst- en recreatieruimten komen meestal voor bij senioren- of bejaardenwoningen.

Beoordeling voor deze servicekostenpost:

- Als de bewoners van het complex het gebruiksrecht hebben van dienst- en/of recreatieruimte, moet uit de huurovereenkomst blijken of de vergoeding voor het gebruik van de desbetreffende ruimte in de kale huurprijs is begrepen. In dat geval kan die vergoeding niet als servicekosten worden opgevoerd. Om te bepalen of de vergoeding voor dienst- en recreatieruimten ofwel in de kale huurprijs ofwel in de servicekosten is ondergebracht, zal dus meestal het huurcontract moeten worden opgevraagd.
- Wanneer de verhuurder de vergoeding voor het gebruik van de dienst en/of recreatieruimte niet in de kale huurprijs, maar als servicekosten in rekening brengt, kan de vergoeding meetellen voor de huurtoeslag. Naast de huurovereenkomst kan dan ook een servicekostenoverzicht worden opgevraagd.
- Alleen de kapitaal- en onderhoudskosten (= stichtingskosten) van een dienst- en/of recreatieruimte komen voor subsidiëring in aanmerking. Niet subsidiabel op grond van deze post zijn de inventaris, het schoonhouden van de ruimte e.d. Uit informatie bij de verhuurder kan worden achterhaald of in de kostenpost een vergoeding voor de inventaris, of het schoonhouden is begrepen. Zo ja, dan mag (dat deel) niet worden meegerekend bij de servicekostenpost. De verhuurder kan erop worden gewezen dat het schoonhouden van gemeenschappelijke ruimten bij een andere post kan worden vermeld.
- Als de dienst- en/of recreatieruimte naast het gebruik door de bewoners zelf, ook kan worden gehuurd door derden, wordt de vergoeding voor het gebruik ervan vaak als servicekosten in rekening gebracht. Als derden worden aangemerkt alle personen die géén bewoners zijn van het complex waar de recreatieruimte toe behoort (in de hoedanigheid van onroerende aanhorigheid). De verhuurder van een recreatieruimte kan het gebruik daarvan niet als servicekostenpost opgeven in aanvragen om huurtoeslag van bewoners die een woning van deze verhuurder huren die heel ergens anders is gelegen. De recreatieruimte hoort immers niet bij die woning en is niet aanhorig. In dit voorbeeld zijn deze huurders (andere bewoners) aan te merken als ‘derden’. In dat geval moet worden nagegaan waar de dienst- en recreatieruimte is gelegen en het adres en de postcode met dat van de huurder worden vergeleken.

Gevallen die niet eenduidig zijn op te lossen, moeten altijd worden voorgelegd aan Vaktechniek.

Voor de huurtoeslag worden de kosten voor dienst-/recreatieruimte voor maximaal € 12 per maand meegerekend.

Kosten die geen servicekosten zijn

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Aanlegkosten van onroerende voorzieningen horen in de kale huurprijs te zijn ondergebracht en mogen dus niet via de servicekosten doorberekend worden. Het gaat daarbij om de volgende voorzieningen:

- centrale verwarmingsinstallatie
- lift
- warmwatervoorziening, niet zijnde demontabele boiler/geiser (combiketel)
- installatie voor het opvoeren van de waterdruk (hydrofoor)
- installatie voor mechanische luchtverversing
- groenvoorzieningen
- parkeervoorzieningen
- isolatievoorzieningen
- (de meeste) gemeenschappelijke ruimten
- deurtelefoon/deuropener
- armaturen
- alarminstallaties
- dakkapellen
- vuilstortkoker
- bergruimte
- drainage-installatie
- sprinklerinstallatie
- bliksemafleider
- noodaggregaat

De zorg voor instandhouding en het deugdelijk functioneren van dergelijke installaties en voorzieningen komen in beginsel voor rekening van de verhuurder.

Een gemeenschappelijke antenne-inrichting vormt geen onroerende aanhorigheid van woningen en wordt niet gesubsidieerd.

Behandeling servicekosten in de huurtoeslag

 Klik voor dialoogscherm met permalink

De verschuldigde bedragen voor servicekosten worden voor de huurtoeslag per servicekostenpost meegerekend voor maximaal € 12 per maand. Bij hogere bedragen is het meerdere dus volledig voor rekening van de huurder.

Geschatte kosten

De huurtoeslag wordt gebaseerd op de geschatte kosten die de verhuurder gedurende het jaar in rekening brengt voor de te verlenen service. De afrekening van de werkelijke kosten met de huurder vindt in de regel na afloop van het kalenderjaar plaats. Wanneer die afrekening duurer uitvalt voor de huurder, kan de rekenhuur worden aangepast op de uiteindelijk met de verhuurder afgerekende servicekosten. Dit is door de Rb Den Haag op 28 augustus 2018 uitgesproken (niet gepubliceerd: zaaknummer SGR 18/3499).

Verklaring huurcommissie over servicekosten

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Als de verklaring van de Huurcommissie vermeldt dat (bepaalde) servicekosten onterecht worden opgevoerd, of als de servicekosten niet geverifieerd konden worden door de Huurcommissie, moeten deze voor de huurtoeslag buiten beschouwing worden gelaten. Het is aan de huurder zelf om met specificaties van deze servicekosten te komen. (voor Huurcommissie zie par. 1.8.1)

Controle van servicekosten **Klik voor dialoogscherm met permalink**

In tegenstelling tot de controle op de kale huurprijs en op de aanwezigheid van de componenten waarvoor servicekosten in rekening worden gebracht, moet Belastingdienst/Toeslagen zelf zo nodig de hoogte van de opgegeven servicekosten controleren.

Bij twijfel over de opgegeven servicekosten kan bij de verhuurder of huurder worden geïnformeerd naar de afrekening van de servicekosten over een kalenderjaar. Alleen vragen naar een specificatie van de servicekosten resulteert meestal in ontvangst van een opgave conform de gegevens in de aanvraag.

De afrekening van servicekosten is een verplichting van de verhuurder tegenover zijn huurders. Zeker bij particuliere verhuurders wordt vaak niet afgerekend. In dat geval kan de huurovereenkomst worden opgevraagd, een aanzegging van de meest recente huurverhoging, of een kostencalculatie. Kan de aanvrager deze documenten of gegevens niet overleggen, dan zal na het stellen van kritische vragen over de samenstelling van de kosten een inschatting moeten worden gemaakt of de opgave juist is.

In uitzonderlijke gevallen kan het voorkomen dat in de huurovereenkomst een deel van de huurprijs apart wordt gespecificeerd, terwijl het een voorziening betreft die eigenlijk in de kale huurprijs moet zijn opgenomen. Als dit het geval is moet een afrekening van de servicekosten worden opgevraagd. Als het huurdeel voor een zogenaamde ‘oneigenlijke servicekostenpost’ (bijvoorbeeld een Hr-ketel) apart op deze afrekening staat, is er duidelijk sprake van een opgave als servicekosten en mag dit bedrag niet worden meegerekend voor de huurtoeslag. De huurder zou in feite ook bezwaar moeten maken tegen betaling van dit bedrag, omdat voorzieningen die in de kale huurprijs thuishoren niet als servicekosten in rekening mogen worden gebracht. Voor de huurtoeslag kan dit inhouden dat een te lage kale huurprijs is gehanteerd.

Als het huurdeel voor de ‘oneigenlijke servicekostenpost’ niet op de servicekostenafrekening staat, is het raadzaam de Huurcommissie opheldering te vragen over de correcte kale huurprijs.

Als een aanpassing van de servicekosten nodig blijkt voor een heel complex woningen, dan kan dit met een brief aan de verhuurder worden meegedeeld. Hierin wordt dan meteen verzocht om de huurders te informeren. Bij particuliere verhuurders kan meestal worden volstaan met een telefonische kennisgeving aan de huurder (en verhuurder) gevolgd door een aanpassing van de gegevens. De verhuurders zijn verplicht om de servicekosten gespecificeerd weer te geven.

Als een verhuurder op onjuiste wijze met de opgave van servicekosten ‘schuift’ en geen correctie volgt als hierop is gewezen, dan is Belastingdienst/Toeslagen afhankelijk van de bereidheid van de huurder om hiertegen bezwaar te maken.

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [29.00.00 Huurtoeslag](#)
 - [1 Huurtoeslag](#)
 - [2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties](#)
 - [3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag \(voorbeeld jaar 2020\)](#)
 - [4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten](#)
 - [5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020](#)
 - [6 Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012](#)
 - [7 Bijlage 6: Aftrek huurprijs garage en bedrijfsruimte](#)
 - [8 Bijlage 7: Doorverhuur en huisbewaring \(met stroomschema\)](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [29.00.00 - Huurtoeslag](#)
- 4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

5Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020

 Klik voor dialoogscherm met permalink

Hieronder nog eens alles in schema (normbedragen en vergoedingspercentages 2020)

N.B. Ook voor 2- en 3 en meerpersoonshuishoudens is 40% vergoeding van de rekenhuur boven de aftoppingsgrens mogelijk (gearceerde gedeelte) als een pensioengerechtigde persoon aanwezig is in het huishouden, of als er een aanpassing in de woning is aangebracht vanwege een handicap. In [bijlage 2](#) wordt aan de hand van de normbedragen en percentages die gelden voor 2020 de berekening van de huurtoeslag in stappen uitgelegd.

				Max. huurgrens
€ 737,14				(23 jr en ouder of jonger dan 23 jaar met kind of jonger dan 23 jaar met handicap)
	40%			
	HT			
€ 663,40>>				Aftoppingsgrens
€ 619,01<<				(2 stuks:voor 1- en 2 pers.hh. en 3 en meer pers. hh.)
	65%	65%	65%	
	HT	HT	HT	
				(Kwaliteits)kortingsgrens
€ 432,51	100%	100%	100%	(tevens max. huurgrens voor jonger dan 23jr m.u.v jonger dan 23 jaar met kind of jonger dan 23 jaar met handicap)
	HT	HT	HT	

Minimum basishuur
of via Formule 0% HT 0% HT 0% HT Basishuur

€ 0

1 2 3 en meer
persoon personen personen

[Naar boven](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Inhoud Handboek Toeslagen](#)
 - [29.00.00 Huurtoeslag](#)
 - [1 Huurtoeslag](#)
 - [2 Bijlage 1: Voorbeelden inschrijvingssituaties](#)
 - [3 Bijlage 2: Stappenplan voor de berekening huurtoeslag \(voorbeeld jaar 2020\)](#)
 - [4 Bijlage 3: Toelichting op de servicekosten](#)
 - [5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020](#)
 - [6 Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012](#)
 - [7 Bijlage 6: Aftrek huurprijs garage en bedrijfsruimte](#)
 - [8 Bijlage 7: Doorverhuur en huisbewaring \(met stroomschema\)](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

Handboek Toeslagen (HTS)

[Naar tekstnavigatie](#)

[Belastingnet](#)

[Naar tekstnavigatie](#)

- [Handboek Toeslagen](#)
- [29.00.00 - Huurtoeslag](#)
- 5 Bijlage 4: Diagram berekeningspercentages huurtoeslag 2020

[Naar tekstnavigatie](#)

Direct naar:

- [de inhoud van deze pagina](#)
- [de inhoudsopgave van deze pagina](#)
- [de algemene informatie Handboek Toeslagen](#)
- [zoeken](#)
- [het kruimelpad](#)

29.00.00 Huurtoeslag

6Bijlage 5: Huurformules vanaf 2012

 Klik voor dialoogscherm met permalink

2012	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000669608	0,000000379874	0,000001156839	0,000000657239
Factor b	0,002099550567	0,002050539445	-0,006463066381	-0,005330776637
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.650	20.225	16.075	21.675
Doelgroepgrens	22.025	29.900	20.675	28.225
Minimum normhuur	196,86	196,86	195,04	193,23
Verhoging normhuur	18,64	18,64	18,64	18,64
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging	215,50	215,50	213,68	211,87
2013	EP	MP	EPO	MPO

2013	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000748531	0,000000418659	0,000001114393	0,000000645458
Factor b	0,001957364475	0,002104457742	-0,006236885032	-0,005278279964
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	14.875	19.200	16.250	21.775
Doelgroepgrens	21.025	28.550	21.100	28.725
Minimum normhuur	194,74	194,74	192,92	191,11
Verhoging normhuur	27,44	27,44	27,44	27,44
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging	222,18	222,18	220,36	218,55

2014	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000744662	0,000000419824	0,000001103613	0,000000643838
Factor b	0,002091986183	0,002140982472	-0,006089092981	-0,005285639367
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.025	19.400	16.425	22.025
Doelgroepgrens	21.600	29.325	21.600	29.400

2014	EP	MP	EPO	MPO
Minimum normhuur	199,54	199,54	197,72	195,91
Verhoging normhuur	27,44	27,44	27,44	27,44
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging	226,98	226,98	225,16	223,35
2015	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000732860	0,000000418893	0,000001090648	0,000000640089
Factor b	0,002203398619	0,002082410039	-0,0059426787703	-0,005213177897
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.175,-	19.625,-	16.550	22.150,-
Doelgroepgrens	21.950,-	29.800,-	21.950,-	29.825,-
Minimum normhuur	202,20	202,20	200,38	198,57
Verhoging normhuur	27,44	27,44	27,44	27,44
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging	229,64	229,64	227,82	226,01
2016	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000720374	0,000000410057	0,000001040487	0,000000618093

2016	EP	MP	EPO	MPO
Factor b	0,002180910066	0,002089580094	-0,0059426787703	-0,005109221721
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.400,-	19.925,-	16.900,-	22.625,-
Doelgroepgrens	22.100,-	30.000,-	22.100,-	30.050,-
Minimum normhuur	204,43	204,43	202,61	200,80
Verhoging normhuur	27,44	27,44	27,44	27,44
Minimum basishuur (min normhr+ verhoging	231,87	231,87	230,05	228,24

2017	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000702729	0,000000399071	0,000001025197	0,000000605312
Factor b	0,002157297539	0,002092801553	0,005519295292	0,004953910842
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.675,-	20.275,-	17.075,-	22.850,-
Doelgroepgrens	22.200,-	30.150,-	22.200,-	30.150,-
Minimum normhuur	206,48	206,48	204,66	202,85
Verhoging normhuur	16,94	16,94	16,94	16,94

2017	EP	MP	EPO	MPO
Minimum basishuur (min normhr+verhoging)	233,92	233,92	232,10	230,29
2018	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000684366	0,000000387746	0,000000985639	0,000000587777
Factor b	0,002141483654	0,002116315615	-0,005167396290	-0,004821329602
Overige bedragen				
Minimuminkomensgrens	15.925	20.600	17.325	23.200
Doelgroepgrens	22.400	30.400	22.375	30.400
Minimum normhuur	208,14	208,14	206,32	204,51
Verhoging normhuur	16,94	16,94	16,94	16,94
Minimum basishuur (min normhr+verhoging)	225,08	225,08	223,26	223,26
2019	EP	MP	EPO	MPO
Parameters				
Factor a	0,000000659485	0,000000376901	0,000000920644	0,000000555918
Factor b	0,002236889728	0,002079614259	-0,004716099150	-0,004581427678
Overige bedragen				